

Giới thiệu Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt

Truyện Hoàng tử bóng đêm và lời nguyên hủy diệt của tác giả Kim My Mây là một câu chuyện teen hay nói về một cuộc đối đầu tranh giành quyền lực trong đế chế Vampire giữa cha và con, giữa tình yêu và sự đau khổ. Dẫn dắt định mệnh hòa bình và sự tái sinh của nhân loại, mang trong mình sức mạnh tâm linh và bất tử - Hoàng tử Louis, là người sẽ kế vị đế chế trong tương lai. Chính vì điều này, người cha đã nhẫn tâm giết chết người con trai của mình vì lo sợ sẽ bị cướp hết tất cả và ông đã nhờ pháp sư đặt lời nguyên hủy diệt lên một người phù hợp, có khả năng giúp ông kêu gọi ma quỷ và giết chết toàn bộ các dòng tộc có quyền lực mạnh trong đế chế này.

Vì vậy ông đã tìm mọi cách quy tụ đủ quyền lực của quý tộc để chiến đấu với sự trở lại của người con trai. Định mệnh trái ngang đã vô tình đặt lên trên tình yêu của một hoàng tử lạnh lùng và một cô công chúa kia. Vốn là một cô gái cá tính và hồn nhiên nhưng đã bị chính tay chàng trai ấy đã làm cho cô trở thành một con người quá đỗi băng giá. Và cũng chính cô là người mang lời nguyên yêu em như sinh mệnh, người mà hoàng tử đang tìm kiếm và giết. Liệu đây có phải là một cái kết của một tình yêu cho số phận của hai con người này hay chỉ đơn giản là giết chết lẫn nhau, đón đọc truyện hay để biết kết cục nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Cách đây 300 năm, một trận chiến quyết liệt xảy ra tại một thế giới hoàn toàn cách biệt với thế giới loài người đó chính là vampire. Trong thế giới này được chia ra thành nhiều dòng tộc với quyền lực khác nhau. Trong đó mạnh nhất là dòng tộc Hoàng Gia thống trị toàn bộ cả đế chế vampire này. Trận chiến đẫm máu xảy ra ngay lúc nhật thực đến. Mặt trăng tròn vầng sáng tựa như máu mà nhân loại thường gọi là mặt trăng máu và điều đó đã đặt ra sứ mệnh hòa bình vào thế giới này. Và sứ mệnh này đã đặt lên chính một người. Vì điều này đã dẫn đến một trận chiến khốc liệt để tranh giành ngôi vị quyền lực ấy. Trước khi xảy ra trận chiến là một lời tiên đoán trước bàn dân thiên hạ. Cái mà người dân chờ đợi bấy lâu.

- Đế chế này, chuẩn bị có một người kế vị tiếp theo và người đó không ai khác chính là hoàng tử Louis Hoàng, người mang sức mạnh tái sinh nhân loại, không một ai có thể chiếm hữu.

Bàn dân thiên hạ đều mừng rỡ khi nghe lời tiên đoán này của bà quốc sư Ema. Vì nền hòa bình này sẽ được bảo vệ và không có sự can thiệp, phá hoại nào của bọn thợ săn. Trong lúc mọi người dân đều vui mừng thì đế vương Liam Hoàng có vẻ mặt không được hài lòng trước lời tiên đoán, ông khẽ trau mày và suy tính.

- Có phải ông đang lo cho mình phải không? Chỉ cần đến lúc hoàng tử Louis đưa con trai của ông tròn mười tám tuổi, tới lúc đó ông sẽ bị chính con trai của mình giam vào ngục tối đến suốt đời vì những việc làm tàn ác của ông.

Bà quốc sư nói giọng đều đều, miệng nhếch môi cười nhạt và ánh mắt nhìn lên mặt trăng sáng kia.

Nghe những lời quốc sư nói, ông có vẻ hoang mang và liền hỏi ngay cách thay đổi sứ mệnh này. Vì ông không muốn tất cả mọi thứ đều rơi vào tay người khác một cách dễ dàng mặc dù đó là con trai ông.

- Ta không cho phép điều đó xảy ra.

Ông gằn giọng nói, tay xiết chặt lại.

- Hãy đặt lời nguyên hủy diệt lên sứ mệnh một người phù hợp, hãy làm cho hoàng tử Louis ngủ mãi suốt đời không thức tỉnh. Và một việc đế vương cần phải làm là tru di dòng tộc nữ hoàng Vitoria - mẹ của hoàng tử.

- Tại sao không giết luôn hoàng tử mà chỉ làm cho nó ngủ? Mà ta phải đặt lời nguyên lên ai?

Ông ta thắc mắc hỏi.

Bà quốc sư trừng ánh mắt nhìn vào phía phòng đang mở cửa rộng lớn kia nơi hoàng tử Louis và nữ hoàng đang đọc sách.

- Không ai có thể giết được hoàng tử ngoại trừ người mang lời nguyên hủy diệt.

- Là ai?

Bà quốc sư im lặng không trả lời và đưa đế vương chiếc gương dự đoán tương lai. Ông ta cầm lấy và trong đó phản chiếu lên điều ông muốn biết. 300 năm sau, dòng tộc Haller sẽ hạ sinh một cô công chúa mang sức mạnh hủy diệt. Chính vì mang sức mạnh đó nên lời nguyên sẽ đặt lên trên sứ mệnh của cô công chúa bé nhỏ này. Một khi lời nguyên đã có uy lực thì đó chính là công cụ điều khiển của đế vương và cũng là một sự đe dọa đến nhân loại nếu họ không chịu phục tùng và nghe theo sự cai trị của đế vương. Nếu làm cho hoàng tử tỉnh lại thì coi như mọi sự mong muốn của đế vương sẽ bị tan vỡ tất cả.

Mọi điều muốn ông muốn đều đã được xem. Giờ ông ta bắt đầu thực hiện một cuộc chiến đẫm máu nhất cho đến khi hoàng tử Louis tròn 18 tuổi.

Khoảng thời gian đó cũng đã đến, để vương đã cho người sang chiến tranh với dòng tộc của nữ hoàng Vitoria. Dân chúng đều phải đổ máu, nữ hoàng Vitoria cùng với hoàng tử Louis chạy khỏi người cha trở độc ác. Họ đã chạy trốn vào một khu rừng u ám với màn sương đêm bao phủ, nơi núi cao cheo leo gần vực biển, sóng dữ gào thét.

- Mẹ, tại sao cha lại như vậy chứ?

Louis dốc sức chạy, nói không ra hơi, cậu đã thấm mệt nhưng cố gắng nắm chặt bàn tay người mẹ cứ thế mà chạy.

- Hãy chạy đi con trai, phải thoát khỏi nơi này. Giờ thì đừng hỏi gì cả...

Nữ hoàng mồ hôi nhễ nhại dường như đôi chân không thể đi được nữa nhưng vẫn cố gắng hết sức. Hai mẹ con nắm tay nhau chạy và chạy cho đến ngõ cụt của khu rừng.

- Mẹ, ngõ cụt rồi.

Hai người họ đang đứng trước một cái vực thẳm không thấy điểm dừng chỉ toàn mù sương bao phủ u tối. Nữ hoàng quay lại nhìn con trai của mình vẻ mặt lo lắng và dường như bà đã biết chuyện sẽ đến.

- Louis, hãy nghe mẹ nói đây. Con phải trở thành người cai trị của đế chế này, nhất định phải như vậy... Và phải hủy diệt... A...

Chưa kịp nói hết câu bà đã bị mũi tên bạc bắn vào tim và ngã vào người Louis, máu từ trong miệng bà phun ra loan đầy trên áo sơ mi của Louis.

- Mẹ... mẹ...

Louis hoảng hốt ôm lấy mẹ và quay mặt lại nhìn thì thấy một đoàn quân đang bao vây. Từ trong đó đi ra là đế vương Laim Hoàng. Ông ta mang vẻ mặt hung ác và miệng nhếch lên một nụ cười thỏa mãn.

Louis đặt nữ hoàng nằm xuống và đứng vững dậy. Ánh mắt đầy tức giận, vẻ mặt cậu lạnh toát và nhìn thẳng vào cha mình. Cậu định xông lại tấn công nhưng nữ hoàng đã cản lại.

- Đừng, con không thể chống lại ông ta lúc này đâu.

Bà nói giọng yếu ớt, tay ôm lấy ngực mình đang rỉ máu, vẻ mặt tái nhợt.

Cậu dừng lại và ngồi xuống ôm lấy mẹ mình trong nước mắt mặn chát.

- Mẹ...

- Louis... Mẹ yêu con!

Lời nói cuối cùng ấy, cùng với nỗi đau bà phải mang theo. Bà nhìn cậu mắt không ngừng rơi. Cậu cô giữ lấy bàn tay mẹ cảm nhận hơi ấm của mẹ đang chạm lên mặt mình.

- Đừng bỏ lại con, mẹ...

Bà cố gắng nở nụ cười với con. Và rồi bà đẩy mạnh Louis ra, tự lao mình xuống vực thẳm.

- Không... Mẹ...

Cậu khụy gối và với tay nhưng không thể. Bà ấy đã rời xa cậu mãi mãi. Cậu gào thét, tim cậu như bị xé nát ra. Tiếng gào thét ấy đã khiến cho con sông Crytal và vạn vật nơi đây đều hóa băng. Bọn quân lính và đế vương bất ngờ nhìn mọi thứ biến đổi trong tức khắc. Tóc của cậu vốn màu đen bỗng chốc đã chuyển sang màu bạch kim, ánh mắt đỏ chói. Cậu vùng người đứng dậy và quay lại đối diện với người cha tàn ác kia.

- Tôi sẽ giết chết các người.

Cậu chạy nhanh lại và tấn công.

- Lại đây đi con trai ta... ha ha...

Ông ta cười lớn và khi Louis vừa chạy lại chỗ ông thì...

"Phập"

Louis đứng bất động, ánh mắt trừng lên nhìn người cha trước mặt. Nét mặt tái nhợt hiện rõ sự đau đớn, mồ hôi thấm đẫm trên trán, máu trong miệng học ra. Tay nắm chặt lấy thanh kiếm mà ông Liam đã đâm cậu. Thanh kiếm đâm từ phần bụng xuyên qua phía sau. Cậu rút mạnh nó ra khỏi người, máu theo

đó phun ra thành tia và rồi cậu gục ngã xuống dưới nền băng, máu chảy loan ra thành vũng, cậu nhắm mắt lại trong vô thức. Ông Liam chỉ biết đứng nhìn đứa con trai thân tàn ma dại nằm đó và ông biết chắc rằng cậu đã chết. Ông vênh mặt, cười lớn.

- Ha... ha... ta biết ngay mà, không giống như tiên đoán của bà Ema đã nói. Nó đã chết dưới thanh kiếm của ta một cách dễ dàng. Quân gia Oliver.

- Vâng, có tôi.

Quân gia trẻ Oliver vội tiếp lời. Ánh mắt anh ta nhìn hoàng tử mà cảm thấy xót thương nhưng không biết làm gì được chỉ biết nhìn mà thôi.

- Hãy chôn nó đi.

Dứt lời ông ta cùng quân lính rút khỏi khu rừng. Sau khi họ đi khỏi quân gia nghe theo lời của đế vương. Anh ta đi lại chỗ hoàng tử và đỡ cậu.

- Hoàng tử tại sao định mệnh cậu lại trái ngang như thế chứ?

Oliver nhìn Louis nhẹ nhàng lấy khăn lau đi vết máu trên môi cậu. Và điều khiến anh ta phải giật mình, khi chợt nhìn thấy vũng máu trên nền băng từ vết đâm của thân thể hoàng tử lại mọc lên những cây hoa hồng đỏ nhưng tuyệt đẹp. Mọi thứ xung quanh trở lại màu xanh bình thường, con sông Crytal trở nên trong xanh và tiếp tục dòng chảy. Không gian nơi đây biến đổi một cách lạ thường và đẹp như một xứ thần tiên.

- Đúng như lời nữ hoàng đã nói, 300 năm sau cả đế chế này sẽ có một cuộc đẫm máu xảy ra, lời nguyên hũ diệt vẫn cứ thế tiếp tục nếu không hóa giải. Trừ phi, 300 năm sau khi nguyệt thực xuất hiện thì lúc đó hoàng tử sẽ tỉnh lại và là người cứu cả đế chế này.

Oliver chỉ biết nhìn hoàng tử, mong chờ một tia hy vọng cho thế giới vampire này. Và nếu đúng như lời tiên đoán của nữ hoàng Victoria, thì ông sẽ là người gánh lấy trọng trách bảo vệ hoàng tử và viết một cuốn tiểu thuyết về hoàng tử bóng đêm này với những gì tốt đẹp, vì nữ hoàng biết sẽ có một cuốn tiểu thuyết khác được lưu truyền viết về hoàng tử độc ác, xấu xa.

Oliver đặt hoàng tử Louis vào trong một cái hòm lớn bằng gỗ sồi và chôn cậu gần bờ sông Crytal, xung quanh là những bụi hoa hồng đỏ. Theo thời gian, thiên nhiên nơi này trở nên kì diệu và có gì đó thu hút sự chú ý của nhân loại. Nó thật sự rất đẹp, đẹp một cách kì lạ. Chính vì vậy quân gia đã đặt tên cho nơi này là Pearl Ice (Băng Ngọc).

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hũ Diệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Và 300 năm sau.

Dưới gốc cây hoa tử đằng, một cô gái đang ngồi tựa người vào thân cây, mái tóc màu hạt dẻ xuống dài uốn lượn bồng bềnh bay nhẹ trong gió, khuôn mặt hồn nhiên với ánh mắt xanh lơ sắc sảo đang chú mục vào một cuốn tiểu thuyết mang tên "Hoàng tử bóng đêm".

- Hoàng tử gì mà độc ác vậy? Thật sự...

- Đọc tiểu thuyết "Hoàng tử bóng đêm" sao, Ruby?

Giọng nói của một cô gái làm cắt ngang dòng nghĩ của Ruby. Ruby Haller là một công chúa của dòng tộc Haller, năm nay cô đã tròn mười tám tuổi.

- Sona!

Ruby nhẹ giọng nói.

Đó là một cô bạn thân của Ruby. Cũng là một cô công chúa quyền quý với vẻ đẹp tinh khôi, ánh mắt xanh rêu long lanh cùng với mái tóc dài màu vàng rêu.

- Dù gì ngày mai cũng học đến tiểu thuyết này mà.

Sona nói rồi ngồi xuống cạnh Ruby, mỉm cười.

- Sona, bạn có tin sự tồn tại của hoàng tử Louis không?

- Không. Chẳng qua chỉ là lời đồn đại rồi viết thành sách mà thôi.

Ruby chống cằm suy nghĩ một lúc lâu rồi đứng phắt dậy, kéo tay Sona đi thật nhanh khiến nhỏ hơi giật mình.

- Đi đâu vậy?

- Pearl Ice!

Ruby đáp nhanh.

- Cái gì, đến đó sao?

Sona lờ Ruby lại.

- Nói nhỏ thôi, không cha mẹ biết.

Tại Pearl Ice.

Tối, nơi này hiện lên một vẻ đẹp kì ảo. Con sông Crytal gọn sóng, lấp lánh với những đàn đom đóm. Phản chiếu lên mặt hồ là một mặt trăng tròn sáng có vẻ tựa đỏ như máu. Đêm nay chính là ngày rằm và cũng là khoảnh khắc của nguyệt thực xuất hiện, nó sẽ làm thay đổi sinh mệnh của đế chế này ngay bây giờ tại nơi này khi mặt trăng kia thật sự bị khuất dần sau màn đen đêm tối.

- Tôi đã chờ đợi ngày này lâu lắm rồi, hoàng tử hãy nhanh chóng tỉnh lại để thực hiện sứ mệnh của mình.

Ông Oliver nói giọng khàn đặc, ánh mắt trông chờ nhìn cái hòm gỗ kia mà ông đã đào lên. Đã 300 năm trôi qua, ngày nào ông cũng đến đây làm cỏ xung quanh mộ và chăm sóc những bụi hoa hồng đỏ nở rộ.

- Louis, mày mau tỉnh lại đi, thật sự tao đã chán ngấy cái việc chờ đợi này quá lâu rồi.

- Hoàng tử Eric!

Ông Oliver quay người, cúi đầu chào kính cẩn.

Đó là một chàng trai thuộc dòng dõi quý tộc hoàng gia, có mối quan hệ mật thiết với dòng tộc của hoàng tử Louis. Cậu sở hữu cho mình vẻ đẹp tạo hóa, mang cho mình dòng máu thuần. Vẻ đẹp của cậu phải khiến cho vạn vật xung quanh phải đắm chìm. Đôi mắt nâu với cái nhìn sắc bén, mái tóc layer màu đỏ đô bóng bẩy lẳng lơ.

- Xuất hiện rồi.

Ông Oliver lên tiếng, ngược mặt nhìn lên mặt trăng đang khuất dần. Eric nhìn xuống cái hòm, bất giác cậu giật mình khi nhìn thấy nắp hòm bật mở.

Nằm trong đó, một chàng trai chợt mở mắt, ánh mắt đỏ chói ánh lên chứa sự đáng sợ, không một chút cảm xúc, lạnh lẽo và vô hồn. Nét mặt trắng bệch hiện rõ sự đói khát, đôi môi đỏ và để lộ hai chiếc răng nanh nhọn hoắt, đôi bàn tay cùng với bộ móng vuốt sắc dài. Cậu chống tay ngồi dậy, bước ra khỏi hòm, mái tóc màu bạch kim bay nhẹ trong gió, mặc chiếc áo sơ mi đen cùng với quần ka ki đen, đôi chân trần. Cậu đã nằm trong đó quá lâu, nên cảm thấy cơ thể nóng ran và tê rần.

"Qua... Qua..."

Đàn quạ bay xung quanh trên nền trời đêm u ám. Tiếng quạ kêu thật sự thê lương và rùng rợn. Bất chợt những con quạ đều chết hết bởi ánh mắt đỏ sắc bén lạnh lẽo kia, vì cậu rất ghét quạ.

- Chào, hoàng tử Louis!

Ông Oliver lịch sự nói.

- Đã đến lúc, mày thực hiện sứ mệnh của mày rồi đó.

Eris tới vỗ vai anh bạn của mình và nói.

- Mấy năm rồi?

Cậu nói giọng trầm đặc, nét mặt lạnh toát. Bây giờ cậu không còn một cảm xúc nào, trái tim cậu đã đóng băng kể từ ngày hôm đó.

- Dạ, 300 năm rồi!

Ông Oliver trả lời.

"Xệt... xệt..."

Đột nhiên, có tiếng động lạ như có bước chân của ai đó đang đến đây. Louis nghe thấy và ngửi thấy mùi đồng loại đang ở rất gần đây. Giờ cậu đang rất đói và cần máu ngay bây giờ. Cậu nhấc chân định chạy đi thì bị Eric kéo tay lại.

- Mày không thể hút máu đồng loại.

Eric gần giọng nói.

Đáp lại lời cậu chỉ là sự im lặng, Louis hất mạnh tay Eric ra và chạy đi thật nhanh trong sương mờ.

- Cái thằng này, thật là...

Eric lo lắng chạy theo cùng ông Oliver.

Ở nơi khác:

- Về thôi Ruby, mình sợ quá.

Sona nói giọng run run, nắm chặt lấy tay của Ruby, nét mặt hiện rõ sự sợ hãi.

- Đi thêm một chút nữa thôi.

Ruby và Sona tiếp tục bước đi trên con đường mòn với rừng rậm hoang vu, tiếng chó sói hú vang lên. Chợt cả hai đứng sững như trời trồng, đôi đồng tử giãn căng hết cỡ khi trước mặt một con người đáng sợ không khác gì ác ma. Sona vì quá sợ hãi mà đã ngất đi khiến Ruby hoảng hốt và không biết làm gì hết, tay chân run bần bật không thể đứng nổi. Nhỏ vội đỡ lấy Sona và lay mạnh người cô nàng vì biết Sona luôn một người rất nhút nhát, dễ bị ngất đi.

Louis đi tiến lại bóp mạnh cổ Ruby làm cho nhỏ không kịp trở tay và định thần chuyện gì đang xảy ra. Nhỏ không biết tên kia là ai, từ đâu chui ra muốn giết nhỏ. Bây giờ Ruby chỉ còn nghĩ làm cách nào để ra khỏi đây nhưng bị bàn tay rắn chắc bóp chặt đến nghẹt thở.

- Buông tôi ra, kẻ xấu xa.

Nhỏ nói với giọng ngạt và cố gắng nói ra từng chữ. Nhỏ nhìn thẳng vào ánh mắt đỏ rực lửa kia, nhìn vào khuôn mặt ấy và dán nó vào trong trí nhớ.

Louis nhe ra hàm răng nanh và cắn phập vào cổ Ruby. Dòng máu chạy thẳng vào cổ họng, cậu cảm thấy thân thể như có sức sống trở lại. Còn Ruby thì cảm thấy đau, đầu óc choáng váng, không thể chống cự được nữa. Cậu vẫn hút và hút rồi cậu thấy cần một lượng như vậy đã đủ rồi, cậu buông Ruby ra. Nhỏ ngả phịch xuống nền đất, mắt lúc nhắm lúc mở nhìn người con trai trước mặt.

Ánh mắt cậu dần chuyển sang màu đen huyền, hàm răng nanh thụt lại. Trên môi vẫn còn đọng lại vài vệt máu nhỏ, cậu lấy tay quệt đi.

- Mày đã hút máu rồi sao?

Eric chạy tới thở dốc đã không kịp ngăn cậu lại.

- Hoàng tử Louis, cậu không được làm như vậy đâu ạ.

Ông Oliver lên tiếng.

Vừa nghe đến cái tên Louis khiến Ruby chợt giật thót mình khi nhớ lại cuốn tiểu thuyết mà mình đã đọc.

- Người... chính... là...Hoàng... tử... bóng... đêm...

Nhỏ cố gắng nói ra.

Loius nghe thấy vậy đi nhanh lại chỗ Ruby để giết chết nhỏ vì đã biết được thân phận của cậu. Cậu đưa tay ra với móng vuốt sắc nhọn định đâm vào mạch cổ của nhỏ thì Eric cản lại.

- Đừng như thế, xóa kí ức đi được rồi, làm như vậy ác lắm mày.

Louis nghe theo và đứng dậy đi khỏi mang hơi thở lạnh lẽo rợn người. Eric cũng đi theo cậu. Ông Oliver ở lại xóa đi kí ức của Ruby và Sona.

Phía trước một căn nhà kính hình hộp, có thể nhìn xuyên được không gian bên trong. Một không gian tối tăm chỉ có một thứ ánh sáng xanh nhạt của chiếc đèn tường phản ra mặt mờ. Ở dưới sàn được phủ bởi một màn sương trắng phản phát của thiết bị phun sương nhân tạo.

Trong không gian kính này, một chàng trai mái tóc đen bay nhẹ trong gió, mặc bộ đồ thể thao adidas màu đen ngồi trên bậu cửa sổ, tay cầm cành hoa hồng đỏ, ánh mắt đen huyền đang nhìn ra ngoài vườn khác sâu một nỗi nhớ, nỗi đau quá khứ.

-Đừng khóc vì chuyện đã kết thúc. Hãy cười vì nó đã xảy ra...Con hãy nhớ lấy điều này...Nhất định con sẽ làm được!

Câu nói ấy làm cậu nhớ mãi, không gian trống vắng với vẻ u tối này, giọt nước mắt chợt rơi trên khuôn mặt băng giá không cảm xúc ấy. Tay cũng dần buông lỏng làm cành hoa hồng rơi xuống nền đất không khác gì đang chìm trong nỗi tuyệt vọng.

"Phịch."

Eric vỗ nhẹ vai Louis.

- Nhớ mẹ phải không? Mọi thứ cũng đã qua rồi. Thôi vào nghỉ đi mai còn đến trường Time.

- Nghỉ trước đi.

Cậu tiếp lời, giọng trầm đặc. Ánh mắt vô cảm hướng lên mặt trăng tròn trên nền trời đen kịt. Eric an ủi cậu rồi đi vào phòng nghỉ ngơi.

Ông Oliver đi tới gần, đứng trước mặt cậu với một khoảng cách khá gần, ông nhìn cậu với ánh mắt thoáng buồn nhưng ông không quên nhiệm vụ phải nói toàn bộ những gì mà nữ hoàng Victoria đã dặn dò trước đó.

- Đã đến lúc hoàng tử nên đi tìm cô gái mang lời nguyện hủy diệt nhân loại đó càng sớm càng tốt, trước khi trở thành công cụ điều khiển của cha cậu, người dân sẽ càng sống trong bi thảm. Để nhận biết cô gái mang lời nguyện đó, trên cổ tay có vết xăm hình con dao và trên tay cậu cũng có.

Louis đưa tay lên xem và cũng có hình xăm như vậy. Cậu tỉnh dậy là để thực hiện sứ mệnh đang chờ cậu phía trước vì nhân loại và cũng vì để trả thù cho người mẹ thân yêu.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyện Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sáng hôm sau.

Ruby tỉnh dậy, tay ôm lấy đầu mình cảm thấy đau nhất vô cùng và dường như không nhớ chuyện gì đã xảy ra tối qua. Đầu tóc xơ rối, nhỏ giọng người đứng dậy bước xuống giường đi vào phòng vệ sinh cá nhân. Sau khi xong Ruby bước ra ngoài xỏ chân vào đôi giày thể thao trắng. Nhỏ khoác trên mình bộ đồng phục của trường với áo sơ mi trắng tay dài và chân váy màu đen. Tóc được tết gọn lại. Nhìn nhỏ có một vẻ đẹp tựa như nữ hoàng hoa hồng toát lên một sự kiêu diễm có phần uy lực.

Ruby chào cha mẹ và đi cùng Sona đến trường Time. Cả hai đều không nhớ chuyện gì đã xảy ra ngày hôm qua cả. Hai nhỏ cùng vui đùa nói chuyện trên đường đi đến trường. Nụ cười trên môi đang rạng rỡ trong buổi đêm thì chợt lụi ngay.

- Ruby, có phải đó là bạn trai của bạn không?

Hai nhỏ đều giãn căng đồng tử nhìn cảnh tượng trước mắt. Một nam và một nữ đang thân thiết với nhau và làm những chuyện không thể chấp nhận được. Lợi dụng nơi vắng vẻ để làm những chuyện đồi bại như thế. Cảnh tượng ấy đập vào mắt Ruby, nhỏ đứng đờ ra, tim bị đâm chọc, một giọt nước mắt rơi xuống.

- Ben, thằng khốn xấu xa.

Sona quát lớn xông tới đẩy hai người họ ra và quát tháo, chửi mắng.

Ben ngạt nhiên khi nhìn thấy Sona và Ruby. Ben là bạn trai của Ruby và cũng là bạn của Sona rất thân thiết. Họ đã quen nhau được năm năm. Cậu ta thuộc dòng tộc có quyền lực trong đế chế này.

"Chát."

Sona tát mạnh vào mặt Ben một bạt tai và gằn giọng đầy giận dữ:

- Mày nghĩ mày tình tứ với con khác mày vui lắm sao?

- Tại sao cô lại làm như vậy?

Người con gái đó xông tới và chỉ thẳng tay vào mặt Sona nâng cao giọng. Sona đẩy mạnh vai cô ta và tiếp tục thái độ tức giận của mình, ánh mắt nổi lửa.

- Này, cô nên nhìn rõ cái bộ thật của thằng người yêu cô đi nha. Người yêu cô quen với bạn tôi hơn bốn năm nay rồi đó. Nếu như nghĩ quen hán thì chuẩn bị tinh thần trước đi, chắc không dễ dàng có được một tình yêu đẹp đâu. Bởi vì địa ngục cũng chối bỏ hán.

Dứt lời Sona lại kéo tay Ruby đi sau khi nói một lời thật dài. Ruby chỉ biết khóc trong đau khổ và nhìn Ben.

- Đi thôi Ruby, còn nhìn gì cái thằng khốn nạn đó nữa chứ.

Giờ Ruby cảm thấy tim mình như bị chọc thủng cứ nhói lên. Ngày hôm nay đối với nhỏ là một ngày giông bão tồi tệ nhất. Ruby hát mạnh tay Sona và chạy đi thật nhanh.

- Ruby... Ruby...

Sona gọi và vội chạy theo nhỏ.

Ngoài cổng trường, mọi học viên đều tập trung bàn tán rất đông khi thấy hai chiếc siêu xe lamborghini trắng, đen đậu phía trước. Đó là điều hiển nhiên thường xuyên xảy ra ở đây, tụ tập nhiều nhất là những vampire nữ. Trời nắng hay mưa, họ đều đứng chờ đợi một trong những vampire cấp cao của trường, không ai khác chính là Eric. Một hoàng tử ưu tú, học giỏi nổi tiếng của trường với quyền lực tối cao. Eric bước xuống xe, họ đã hò hét ầm ĩ như bây ông vỗ to khi nhìn thấy cậu. Và họ còn tò mò hướng mắt nhìn chiếc xe màu đen kia.

- Ôn ào quá!

Eric chau mày khó chịu, mà cậu đã quen với những cảnh như thế này rồi. Cậu đi tới xe màu đen phía sau kia, tựa vào đầu xe và khoanh tay trước ngực, ánh mắt nhìn thẳng vào phía trong xe, miệng nhếch lên nụ cười mỉm như chào đón.

Từ trong xe bước xuống, một chàng thanh niên với dáng người lịch lãm, khoác trên mình bộ đồng phục của trường Time với chiếc áo sơ mi trắng có gắn bảng tên ghi "Jason", cùng với quần ka ki đen, chân mang đôi giày thể thao Nike màu đen. Tóc để mái pompadour bạch kim hiện đại, phần tóc hai bên mai cắt ngắn hiện rõ nét nam tính vô cùng mạnh mẽ, tôn lên những góc cạnh đẹp của xương quai hàm. Nét mặt toát lên một sự lạnh băng không thể hiện một cảm xúc nhưng vẫn có nét đẹp riêng biệt tựa như một ác ma. Ánh mắt xanh lục bích thay cho ánh mắt đen huyền vô hồn với cái nhìn chết người.

Những học viên nữ xung quanh như tắt thở, miệng chữ A, mắt chữ O mặc dù rất muốn hò hét toát lên nhưng đều trở nên cứng lạnh như hén vì vẻ mặt băng lạnh và đáng sợ kia, còn nam sinh ở đây thì phải ganh tị. Nhưng họ rất thắc mắc, cậu là ai? Đến từ đâu? Thuộc dòng dõi quý tộc nào?

- Louis, à không Jason, đi thôi!

Eric đi tới vỗ vai cậu và nói, sau đó rồi đi.

Bỏ qua những ánh mắt dòm ngó và những lời nói của họ coi tất cả như vô hình, Jason đút tay vào túi quần nhấc chân đi. Cái tên Jason thay thế cho tên Louis, vì để che giấu thân phận hoàng tử của mình và để phòng sự truy sát của cha mình, ông ta vẫn chưa biết cậu còn sống. Cậu quay trở lại trường Time này trên danh nghĩa là một học sinh mới từ nước ngoài chuyển trường, nhưng thực chất để tìm một cô gái mang lời nguyên hũ diệt mà cậu cảm nhận được cô gái đó đang ở đây. Sau 300 năm, ngôi trường đã có sự thay đổi mới lạ không phải kiến trúc cổ xưa khiến cậu có phần lạ lẫm.

Jason và Eric đi đến phòng hiệu trưởng để làm thủ tục nhập học cho Jason.

"Rầm"

Một cuộc đụng độ không may xảy ra, bao nhiêu con mắt ngỡ ngàng khi nhìn thấy cảnh tượng ấy. Jason bị đẩy ngã xuống dưới hồ lời theo cả Eric khi bị Ruby tông một cú thật mạnh. Vì chạy quá nhanh mà Ruby không để ý gì xung quanh chỉ biết cắm đầu chạy và cuối cùng vô tình đã làm cho hai chàng trai kia ngã xuống một nơi không ai muốn. Ruby ngồi bất động như một bức tượng, mắt giãn căng hết cỡ. Còn Sona chỉ biết đứng đơ người nhìn.

Ruby vội đứng dậy không biết làm gì bây giờ và cảm thấy vô cùng lúng túng, lấy tay lau nhanh những giọt nước mắt, vẻ mặt lo lắng. Jason từ dưới hồ đi lên với bộ dạng ước sùng, nước nhò xuống khắp mặt. Cậu đi thẳng tới chỗ Ruby, bóp chặt lấy cổ nhỏ nâng lên, tiếng gân cốt kêu răng rắc, gân xanh nổi chần chịt. Ánh mắt cậu lờm nhìn Ruby sắc lạnh hiện rõ vẻ giận dữ, vẻ mặt lạnh đến tận độ. Là cô gái hôm trước, người đã biết thân phận thật của cậu, cậu không thể cô gái này sống mặc dù có xóa đi kí ức và cậu cũng không cần quan tâm cô gái đó là ai.

Ruby nắm chặt lấy cổ tay Jason cố gắng chống cự nhưng không thể. Nhỏ thấy vô cùng ghê tởm, cố nhìn thẳng vào khuôn mặt lạnh lùng đáng sợ kia, nhỏ cảm thấy rất quen như đã gặp ở đâu đó cũng trong hoàn cảnh này nhưng không rõ.

- Tôi... xin... lỗi... tôi... không... có... có... ý... mà...

Nhỏ cố nói ra từng chữ một. Nhưng điều đó là vô ích, Jason không nghe. Sona hoảng hốt vội chạy lại chỗ Jason thì bị cậu đẩy mạnh bằng một lực văng ra xa nhưng kịp thời Eric đã đỡ lấy nhỏ.

- Cô không sao chứ?

Sona vội đứng gọn lại.

- Mau cứu Ruby, anh ta là ai tại sao lại dám làm vậy với một công chúa chứ?

Mọi người xung quanh đều trở mặt sợ hãi nhìn không dám làm gì để cứu Ruby cả. Eric không nói gì cả, đi nhanh lại và lôi Jason ra khỏi. Jason buông tay, Ruby ngã phịch xuống nền đất thờ hồn hèn và ho sặc sụa.

- Bỏ qua đi, chỉ là cái vô ý thôi.

Nói rồi, Eric đưa Jason đi khỏi để lại nhiều cái nhìn không mấy thiện cảm. Sona vội đỡ lấy Ruby, vẻ mặt nhỏ tím ngắt vì sợ hãi.

- Ngày hôm là cái gì mà đen thế không biết? Còn cái tên tóc bạc kia là ai tại sao lại đi cùng với cái tên hóng hách kia chứ?

Sona nói rồi nhìn hai cái bóng người con trai kia đi khuất dần.

Tại phòng hiệu trưởng.

Sau khi lột bỏ bộ đồ ướt nhẹp kia, Jason và Eric mặc tạm thời bộ đồ thể thao. Cả hai cậu đều tiến về căn phòng lớn ở tầng cao nhất của trường. Tới nơi, Jason mở cửa bước vào và bỏ mũ lưỡi trai xuống. Ông hiệu trưởng rời mắt khỏi sắp tài liệu đang cầm trên tay ngược mặt nhìn lên cậu, đột nhiên ông cảm thấy thót tim giật mình khi nhìn thấy khuôn mặt đó.

Tại sao lại giống như thế, từng nét trên khuôn mặt rất giống, chỉ có ánh mắt và màu tóc là khác... Không thể nào, chỉ là giống thôi, hoàng tử đã chết cách đây 300 năm rồi và bị đặt lời nguyền không bao giờ tái sinh. Chỉ là viễn vọng mà thôi! Đó là những lời độc thoại nội tâm của hiệu trưởng. Ông ta lắc đầu bâng quơ. Chợt ông nhớ ra một điều, liếc mắt nhìn xuống phía tay phải chăm chú.

- Jason...

Eric gọi cậu, ánh mắt nhìn Jason chứa ẩn ý.

Jason nhanh chóng hiểu được, cậu khoanh tay lại trước ngực vì cậu biết ông ấy muốn nhìn thứ gì. Hiệu trưởng có chút hụt hẫng đành thôi không tìm hiểu nữa, đi lại ghé ghế.

- Em tên gì?

Hiệu trưởng ngồi xuống ghế và nhìn Jason hỏi.

- Cậu ấy là Jason. Vì có một số chuyện xảy ra nên đến muộn.

Eric thay mặt Jason trả lời. Jason chỉ lặng thinh không trả lời, về mặt vẫn vậy không hề có một cảm xúc nào.

- Đúng lúc hôm nay có buổi kiểm tra linh lực sẵn đây kiểm tra thử cậu học sinh này khả năng đến đâu để sắp lớp.

- Chúng tôi biết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyền Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Tại phòng y tế.

Ruby sau một pha hoảng sợ và thêm một cú sốc vì bội tình, nhờ đã ngủ được một giấc để ổn định tinh thần trở lại bình thường. Ruby cự người rồi chóng tay ngồi dậy, lấy tờ sờ lên cổ mình vẫn còn cảm giác đau nhói. Nhỏ ngồi bất thần nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt xanh lơ thoáng buồn, về mặt phờ phạc. Nhỏ nhớ lại chuyện xảy ra vừa rồi, nhỏ cảm thấy mình thật ngốc, tại sao phải khóc... phải buồn vì một tên đã phản bội. Trước giờ, Ruby đã quá tin tưởng anh ta và bây giờ nhỏ sẽ trả thù, sẽ cho hắn một bài học nhớ đời. Và trả thù tên tóc bạc kim kia đã giẫm cả muốn giết công chúa thuộc dòng cao quý có quyền lực nhất, nhì trong thế giới vampire này.

"Cạch"

Tiếng cửa mở, khiến nhỏ giật mình bắc giác quay lại. Thì ra đó là Sona, cô nàng từ ngoài đi vào, trên tay cầm một ly huyết đỏ tươi mang tới cho Ruby.

- Bạn tỉnh rồi sao? Ồn chứ?

Sona mỉm cười hỏi rồi đưa ly huyết trước mặt Ruby và ngồi xuống bên cạnh nhỏ.

- Ồn! Đúng rồi, cái tên hách dịch tóc bạc kim kia là ai vậy? Hắn học sinh mới sao?

Ruby trầm giọng nói rồi cầm lấy ly huyết tu hết một hơi đến cạn. Nhỏ cảm thấy sáng khoái vô cùng.

- Nghe nói, hắn tên là Jason, học sinh mới chuyển vào. Không biết rõ lí lịch cho lắm. hình như hắn sẽ tham gia buổi kiểm tra khả năng siêu việt ngày hôm nay.

- Tốt! Có thể dạy cho hắn bài học. Dám đụng chạm đến ta sao, không có con đường sống đâu, chỉ vì lúc đó ta đang đau khổ mà thôi.

Ruby nhếch miệng cười đắc ý, hai tay vòng lại trước ngực.

- Đúng, phải như vậy đúng không?

Sona khoác tay lên vai Ruby và cũng nở nụ cười nhạt cùng chung một chủ đề.

...

Tất cả học viên đều tập trung phía sau khuôn viên trường. Jason và Eric cũng đã đến họ đứng tại một hàng để chuẩn bị kiểm tra. Tất cả những học viên xung quanh đều trầm trồ ngắm nhìn học viên mới vào nhưng rất tiếc chỉ nhìn được một phần nào đó thôi vì cậu đội mũ lưỡi trai màu đen cụp xuống. Eric thấy vậy liền khoác vai Jason và trầm giọng nói đủ để Jason nghe:

- Mày còn phải chịu dài dài. Có những sự yêu thích ở đây nhưng cũng có sự khinh bỉ. Đáng lẽ ra giờ này mày phải ngồi lên địa vị cao nhất của trường này rồi mà không phải là tao, tao chỉ là người bạn đồng hành với mày thôi, hỗ trợ mày trong mọi điều kiện.

- Tao hiểu!

Cậu đáp lại với hai chữ ngắn gọn.

Phần kiểm tra diễn ra, từng lượt học viên bước ra trước. Hiệu trưởng và các thầy cô trong trường quan sát học viên thực hiện. Đến lượt Ruby và Sona đi lên. Ruby mang trong mình thuộc tính lửa còn Sona mang thuộc tính gió cho nên hai người phối hợp rất ăn ý. Họ sở hữu trong mình những sức mạnh không một ai có được và nó có thể tàn phá nhân loại này cho nên họ đã hạn chế sử dụng đến nó chỉ sử dụng những năng lực cơ bản. Về phía Eric, cậu điều khiển uyển chuyển những giọt nước rất điêu luyện có thể làm rách những chiếc lá. Vì cậu sở hữu trong mình thuộc tính nước và có khả năng điều khiển sấm sét mang biểu tượng con bọ cạp. Đến lượt Jason, cậu bỏ mũ lưỡi trai xuống, cho tay vào túi quần đứng bơ ra không thực hiện một động tác gì cả, chỉ bất động. Ánh mắt vô cùng tập trung để thực hiện gì đó dường như cậu đang cảm giác được có gì đó đang diễn ra xung quanh của một sự theo dõi và truy sát thậm chí sẽ có một sự đâm máu. Hiệu trưởng thấy cậu cứ đứng ngây ra đó không làm gì cả nên lên tiếng:

- Jason mau thực hiện bản năng đi.

Mọi người bắt đầu đưa mắt nhìn cậu với ánh mắt khinh thường. Bao nhiêu lời nói không mấy thiện cảm. Cho rằng cậu là một học viên yếu kém, chỉ đứng đó thể hiện sự đẹp trai hay chả có bản năng gì cả... Những lời xì xào vang vẫn khiến Eric bức tức mà phải lên tiếng:

- Cảm đi.

Lời nói đó khiến cho mọi người giật thót mình và im ngay không dám nói một lời nào. Những thầy cô tham gia đánh giá năng lực bắt đầu có chút tò mò về cậu học viên mới này, họ nhìn chằm chằm Jason, quan sát kỹ mọi hành động cử chỉ của cậu, đặc biệt chú ý đến ánh mắt của Jason.

- Điều khiển mọi vật bằng suy nghĩ, biểu tượng con mắt tâm linh.

Hiệu trưởng nói với giọng đều đều, khiến các giảng viên đều quay lại nhìn ông.

- Không phải cái này chỉ có Hoàng tử Louis mới sở hữu sao?

Một giảng viên lên tiếng.

- Mọi người cứ tiếp tục quan sát đi.

Hiệu trưởng tiếp lời.

Chợt có một đàn quạ bay qua, mọi ánh mắt đều hướng lên. Đột nhiên, những con quạ bị chém nát bắn máu tung tóe rơi xuống hồ nước, những ngọn cây bị chém ngã xuống, những cánh hoa anh đào nát vụn bay tứ tung, khiến mọi người một phen hoảng hốt, quay lại nhìn Jason vẫn vậy đứng bất động như bức tượng. Chỉ thấy ánh mắt đỏ lóe lên đến đáng sợ. Jason quay người cũng là lúc phía dưới sau những học viên, những tên mặt đồ đen bay nhào lên cầm kiếm lao thẳng về phía cậu nhưng rất tiếc đã bị một lực phản lại rất mạnh hất văng ra xa, và cũng như thế bị chém chết ngay tức khắc. Một cái chết lẳng nhách khi chưa kịp làm gì. Eric đi tới chỗ Jason đang đứng và quay về phía mọi người.

- Những điều xảy ra vừa rồi chỉ là diễn ra bất ngờ, đó là sự sắp đặt và thử thách cho học viên mới đây. Như mọi người cũng đã thấy rồi đó.

Thực chất, Jason sở hữu cho mình những thuộc tính không ai có. Cậu lĩnh hội đầy đủ các yếu tố. Cậu mang trong mình khả năng có thể điều khiển sương giá và băng tuyết, làm cho vạn vật hồi sinh, phá hủy các vật thể trên mặt đất và dịch chuyển tức thời mang biểu tượng tam giác tâm linh. Nhưng thuộc tính chính của cậu là băng.

- Đúng là một học viên đặc biệt trong học viện Time. Cho dù Jason không thuộc dòng dõi quý tộc nào, nhưng tôi sẽ cho cậu ấy học ở cao cấp nhất là 12A1 thuộc vampire thuần chủng. Bài kiểm tra đến đây kết thúc, các em về lớp học của mình đi.

Hiệu trưởng nói rồi đứng dậy đi khỏi đây.

Tất cả đều giải tán và mang thêm những lời xì xào về Jason, nhưng cậu không quan tâm họ nói gì về mình, bỏ ngoài tai và bước đi. Bắc giác, cậu quay lại chụp lấy con dao trên tay và lia thẳng lại một cách chuẩn xác. Con dao xướt qua mặt của Ruby, đâm thẳng vào thân cây khiến nhò đứng im như bức

tượng, hai mắt giãn to. Máu rỉ ra chảy dài xuống nhưng tự khắc vết thương lành lại.

- Giết?

Jason đưa nét mặt khinh hòa với sự băng lạnh bắn sang Ruby rồi quay lưng cùng Eric đi đến lớp học.

Ruby như cứng họng, nuốt chửng nước bọt, ánh mắt tròn to tròn chỉ biết nhìn bóng dáng chàng trai đó đi khuất dần.

- Ruby, hẳn ta không phải dạng tầm thường đâu. Hình như, các thuộc tính mà cậu ta sở hữu được chỉ có duy nhất một người có được, làm sao cậu ta có thể mang bản năng đó?

Sona nói giọng pha sự ta mò, hai tay vòng lại trước ngực.

- Hẳn ta học cùng lớp với chúng ta, bằng mọi giá phải trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Tại lớp 12A1.

Jason ngồi dưới bàn cuối góc lớp với vẻ trầm tư, nét mặt vẫn như vậy vô cảm và lạnh giá có nét thoáng buồn. Ánh mắt xanh dương vô hồn nhìn lên bầu trời với mặt trăng tròn kia, xoáy sâu là một nỗi đau, nỗi cô đơn bị chôn vùi không ai biết. Đeo chiếc mp3 màu xanh chứa những bản nhạc buồn. Trong đầu cậu bây giờ hiện lên hình ảnh người mẹ thân thương, người đã rời xa cậu mãi mãi không bao giờ còn ở trên đời này nhưng nó vẫn tồn tại trong trái tim hóa băng này. Nhiệm vụ của cậu bây giờ phải tìm được cô gái mang lời nguyên hủy diệt kia trước khi cha của cậu tìm thấy và mang trọng trách vô cùng lớn cho thế giới vampire này.

- Chào học viên mới!

Đó là giọng nói nhẹ nhàng của một cô gái cũng học trong lớp này. Cô nàng đi tới ngồi đối diện với Jason. Nhỏ có khuôn mặt xinh đẹp với ánh mắt màu khói, mái tóc dài màu đỏ rượu vang nổi bật, ngoại hình nổi trội. Và người đó không ai khác chính là Violet, công chúa của một dòng tộc có quyền lực. Violet đã bị lừa dối ngay từ cái nhìn đầu tiên khi nhìn thấy Jason. Nhỏ đã tự chủ động tới bắt chuyện với cậu, miệng nở một nụ cười tỏa nắng. Nhưng đáp lại lời nhỏ chỉ là một sự im lặng, một cái liếc nhìn cũng không.

Jason không quan tâm đến sự có mặt của Violet, cậu coi nhỏ chỉ đơn giản như một vật vô hình không tồn tại mặc dù nhỏ vẫn ngồi đó nhìn ngắm cậu một cách đắm đuối. Bề ngoài đẹp của cậu còn khiến thiên nhiên phải ngậm ngùi che núp, huống gì vampire còn phải khâm phục.

Violet không thấy cậu nói gì, chỉ nhìn chăm chú gì đó ở ngoài kia. Nhỏ tiếp tục mở lời:

- Mình tên là Violet, hân hạnh được quen biết bạn, Jason. Mình rất ngưỡng mộ với tài năng của bạn, thật sự bạn rất giỏi.

Vẫn là một sự im lặng, nét mặt lạnh lùng vốn có. Jason không hề quay lại nhìn Violet lấy một lần, chỉ chăm chú nghe những bản nhạc nhẹ nhưng vẫn có thể nghe Violet nói gì.

Nhỏ có chút hụt hẫng khi chẳng thấy cậu mở miệng, nhỏ như một con tự kỉ, nói chỉ có mình nghe.

Ruby và Sona vui vẻ đi vào lớp, thì đứng khựng lại khi thấy Violet đang cười nói trước mặt Jason. Trong khi đó, Jason chẳng để ý gì đến nhỏ. Ruby nhìn Violet chỉ biết nhếch miệng cười khinh bỉ, nhỏ nhìn ly rượu huyết đỏ con bốc khói nghi ngút trên tay, nhỏ nảy ra một ý định và trên môi nở nụ cười đắc ý.

Ruby cầm ly rượu huyết trên tay đi tới một cách thần nhiên và bất chợt tự vấp chân, ly huyết đỏ đầy lên người Jason, thấm nguyên một màu đỏ tươi. Jason có chút giật mình, tháo chiếc mp3 xuống và đứng vùng dậy nhìn thẳng vào mặt Ruby với ánh mắt sắc tựa lưỡi dao, hẳn những tia đỏ. Violet và Sona vô cùng ngạc nhiên trước hành động của Ruby.

- Ô... hơ... hơ... tôi xin lỗi, tôi không có cố ý đâu, chỉ là do một chút bất cẩn thôi!

Ruby nói giọng nhẹ nhàng pha chút đều cọt cùng với khuôn mặt giả ngây.

Jason xiết chặt thành nắm đấm chịu đựng nhưng rồi cũng buông lỏng, bình thần tháo từng cúc áo một, rồi cởi áo ra khỏi người ném thẳng vào người Ruby và nói giọng trầm đặc của sự lạnh lùng:

- Chịu đựng có mức giới hạn. Nếu không muốn chết.

Dứt lời Jason đi lướt qua mặt Ruby để lại một sự căm phẫn. Ruby nghiêng rằng, căn môi quay người lại nói lớn:

- Đồ học viên tầm thường.

Jason chột dưng chân khi nghe Ruby nói, nhưng không quay lại rồi cũng đi ra khỏi lớp.

- Jason, mày đi đâu vậy, không ở lại học sao?

Eric thấy thế chạy theo Jason và nói.

- Ôn ào.

Cậu trả lời một câu ngắn gọn rồi nhanh chóng nhảy xuống dưới, tiếp đất thành công. Jason đút tay vào túi quần, để mình trần như thế đi một cách thần nhiên.

- Này Ruby, cô phá đám đủ chưa hả?

Violet gằn giọng nói, vẻ mặt khó chịu, hai tay chống hông.

- Tôi thích thế thì sao, cô làm gì được tôi? Một thứ lẩn nhẩn như cô còn muốn thêm một tay nữa sao?

Ruby không phải dạng vừa đáp trả lại.

Vốn dĩ học cùng lớp, Ruby và Violet luôn ganh đua với nhau. Tuy Ruby không phải là một người xảo quyệt, nhỏ hòa đồng và thân thiện với mọi người. Nhưng một khi ai đụng chạm đến nhỏ, thì chỉ có sống chết với nhỏ mà thôi.

- Cô...

Violet như cứng họng không nói được gì.

- Thôi đừng nói chuyện với hạng người như cô ta nữa, về chỗ ngồi đi Ruby.

Sona đứng im lặng nãy giờ mới lên tiếng.

Violet tức giận, quay người đi ra khỏi lớp không quên để lại cái lườm sắc như dao giành cho Ruby. Sona và Ruby ngồi lại chỗ ngồi của mình.

- Cái gì đây, máy mp3 thì phải.

Sona thấy máy mp3 đặt trên bàn tại chỗ của Ruby cầm lấy và xem.

- Hình như là của tên Jason đúng không, cậu ta định ngồi ở bàn này sao?

- Đừng có mơ.

Nghe đến cái tên đó, Ruby bực mình lớn tiếng, giật lấy cái mp3 trên tay của Sona ném văng nó xuống nền không thương tiếc.

- Còn cái áo này nữa.

Ruby dùng chân mình đạp lên nó. Sona mở to mắt nhìn những hành động của Ruby đang làm, nhỏ cảm thấy vô cùng hứng thú và cười. Sona đứng dậy và nói Ruby dừng lại, cúi người lấy cái áo sơ mi bản đó đem đi lại chỗ ba lô của Eric và bỏ nó vào. Hai nhỏ cười đắc ý nhưng mọi hành động của hai nhỏ đã thu vào ánh mắt nâu kia.

Eric bước vào nhặt lấy mp3, cậu thực sự rất bức xúc nhưng phải cố kìm nén lấy.

- Hai cô làm vậy đã đủ chưa?

Cậu nói về mặt rất khó chịu. Mọi học viên trong lớp đều đổ dồn về phía họ.

- Vậy thì sao, suýt nữa cậu ta đã lấy mạng của tôi. Cậu ta chỉ là một kẻ không danh tính, không biết từ đâu đến rồi vào trường Time này học, tự nhiên được học ở lớp cao cấp này?

Ruby nói giọng đều đều, nét mặt vô cùng nghiêm túc.

- Đúng vậy, một người không dòng dõi quý tộc gì mà cũng được vào lớp này sao... xó.

Sona cũng chen vào.

- Hai cô nghe cho rõ đây, rồi sẽ đến một lúc hai cô cũng sẽ biết rõ Jason thật sự là ai. Lúc đó hai cô sẽ phải trả giá cho những hành động mà mình đã

lâm, đặc biệt là cô, Ruby.

Eric dứt khoát nói, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc pha sự lạnh lẽo của một lời nói không mấy là đùa.

- Là ai mà có thể đe dọa được tôi?

Ruby nhẹ giọng hỏi nhưng gương mặt thì vẫn cương lên nhìn vào Eric. Eric không trả lời, chỉ lấy từ trong ba lô mình ra một cuốn sách vứt lên bàn Ruby rồi đi. Trước khi đi cậu không quên gửi cho Sona một cái nhìn không mấy thiện cảm.

Sona cầm lấy cuốn sách lên và xem.

- Tiểu thuyết Hoàng tử bóng đêm?

Nhỏ nhủu mày khó hiểu.

- Đưa mình xem.

Ruby cầm lấy và cũng lấy từ trong ba lô mình ra cuốn tiểu thuyết giống vậy.

- Cuốn này cũng là tiểu thuyết về Hoàng tử bóng đêm. Nhưng mà cuốn này do nhà tiên tri Eva viết cách đây 300 nước còn cuốn này thì do Oliver viết cũng viết vào 300 năm trước. Vậy là sao?

Ruby và Sona đều tỏ ra thắc mắc và không ai hiểu được.

...

Tại bờ hồ sông Crytal sau trường:

Jason ngồi tựa mình vào gốc cây tử đằng gần cạnh bờ sông, mắt dán vào màn hình laptop vô cùng tập trung, những ngón tay lướt một cách linh hoạt, đặt bên cạnh dưới nền cỏ xanh là cuốn sách hệ thống an ninh mạng. Cậu đang học thiết lập an ninh mạng để tiếp thu với thời đại bây giờ, những thứ như thế này đối với cậu vô cùng đơn giản. Chỉ sau một ngày cậu có thể tự kiểm tra cho mình một khối tiền lớn để nuôi sống bản thân và tạo cho mình một tài khoản Vip. Đối một người có chỉ số IQ không xác định, những việc như thế tương đối dễ dàng.

Sau khi hoàn thành xong công việc, Jason đóng laptop lại và đặt qua một bên, lấy chiếc mp3 mới trong balo ra đeo vào, khẽ nhắm mắt để nghỉ ngơi cho đầu óc thoải mái hơn, một lần làm việc những dây thần kinh căng như dây đàn tưởng chừng chỉ cần một cái búng tay sẽ đứt. Không gian vô cùng yên tĩnh, bầu không khí trong lành là một nơi lí tưởng để cậu không vướng bận với những chuyện phiền phức ở trường lớp.

Những cánh hoa tử đằng bay phấp phới trong gió khẽ đưa con người vào cõi mơ mộng. Một chàng trai đang ngồi tựa ở đó, mái tóc bạch kim bay nhẹ trong gió. Vẻ đẹp của cậu dưới phong cảnh nơi đây không khác gì một bức tranh sơn dầu.

Bước nhẹ chân trên nền cỏ xanh, Ruby vừa đi vừa chú ý đọc cuốn tiểu thuyết "Hoàng tử bóng đêm" mà Eric đã đưa cho nhỏ. Nhỏ cảm thấy khó hiểu về nội dung viết trong này nên gấp lại không đọc nữa, giương tay hít một hơi thật sâu. Bất chợt, Ruby đứng đờ người, ánh mắt xanh lơ giãn rộng khi nhìn thấy trước mặt mình là một chàng trai đẹp đến ma mị giống như ác ma. Ruby tò mò đi tới và vô cùng ngạc nhiên khi người trước mặt mình chính là Jason, người nhỏ cảm ghét ngay từ cái lần gặp đầu tiên. Nhưng không hiểu sao, như có gì đó lôi cuốn Ruby khiến nhỏ gạt bỏ hết những cái nhìn không mấy thiện cảm kia. Ruby ngồi khụy xuống gần Jason, khẽ đưa nhẹ tay lên định chạm vào khuôn mặt kia thì bất chợt cậu mở mắt rồi đẩy gọn Ruby vào lòng khiến nhỏ giật mình, cậu nhanh tay chụp lấy mũi tên bằng bạc theo phản xạ. Ánh mắt màu xanh dương nhanh chóng chuyển sang màu đỏ chứa sự tàn ác và lạnh lẽo nhìn về phía tên sát thủ áo đen kia.

Jason tạo một lực hút những giọt nước lơ lửng trong không khí rồi tự khắc biến thành những mảnh băng nhọn hoắt hất đi một cách chuẩn xác. Mảnh băng đâm xuyên qua người hắn khiến hắn chết ngay tại chỗ. Và ở khuất sâu trong khu rừng thông kia, một ánh mắt đang theo dõi cậu rồi quay người bỏ đi. Jason vội đẩy Ruby ra và chạy theo nhưng chợt đứng khựng lại vì bị một bàn tay kéo lại.

- Đây, ai cho phép cậu ôm tôi rồi tự tiện đẩy tôi một cách phũ phàng như thế hả?

Ruby gần giọng nói, vẻ mặt vô cùng tức giận khi bị Jason đẩy ngã xuống đất một cách đau đớn, nhỏ đã chạy nhanh tới đứng trước mặt cậu và cản lại không cho cậu đi.

- Phiền phức!

Jason buông một câu lạnh lùng rồi đẩy mạnh Ruby thêm một lần rồi chạy đi một cách nhanh chóng không bóng dáng. Ruby ngã phịch xuống, đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng mặt dù không va vào bất cứ một vật gì nhưng không hiểu sao nhỏ thấy đầu như vậy, rồi ngất lịm đi trong vô thức.

Tên sát thủ sau một hồi chạy vất vả hắn dừng chân lại tại một quán nước, cầm lấy chai nước lọc uống một hơi thì bất chợt hắn giật mình khi nhìn thấy Jason đang đứng phía sau góc tường cách con đường qua tấm cửa kính, ánh mắt xanh dương nhìn hắn một cách đáng sợ. Tên sát thủ vội vứt chai nước rồi quàng chân chạy đi.

Jason nhanh chóng đuổi theo hắn. Vì ở ngoài đường phố, nên cậu gặp chút khó khăn để tìm tên sát thủ kia. Cậu chưa tiếp xúc nhiều với thế giới loài người và những thứ diễn ra xung quanh đây, cậu đã mất dấu hắn nên đã tìm lẫn chỗ ít người qua lại. Cậu đứng một góc trong con hẻm nhỏ, nhắm mắt lại

tập trung suy nghĩ và hình dung hướng đi của tên sát thủ đó.

Một lát sau, cậu mở mắt và trong hình dung của cậu biết tên sát thủ đó đến từ đâu nhưng thôi không đuổi theo mà quay lại sông Crystal để lấy đồ. Tiếng chuông smartphone reo lên, cậu lấy điện thoại từ trong áo ra nghe máy:

- Mày đang ở đâu, Jason?

Eric's nói ở đầu dây bên kia.

- L.A!

- Này, sao mày lại ở đó hả?

- Nói sau.

- Này... này... khoan đã...

Chưa kịp nói hết câu, Jason tắt máy cho vào túi quần rồi chạy đi. Với tốc độ siêu phẩm của một vampire thuần chủng, chỉ trong phút chốc đã tới nơi. Jason định đi tới gốc cây tử đằng để lấy ba lô và laptop của mình thì dừng lại.

Một cô gái đang nằm trên bãi cỏ xanh mướt, gió làm làn tóc bay bay, nét mặt có vẻ xanh xao. Chân váy ngắn để lộ đôi chân thon dài trắng nõn nà. Và từ đâu đó tới đây, một tên hiện lên sự mê mẩn của mình khi nhìn Ruby, trái tim cảm thấy rung động và tên đó không ai khác chính là Ben – người yêu cũ của Ruby. Anh ta đột nhiên cảm thấy cuốn hút lạ thường, muốn chạm vào người Ruby. Mặc dù, anh ta là một kẻ bắt cá, qua đêm với cô người yêu mới của anh ta nhưng khi thấy Ruby trong lòng hẳn trời dậy sự ham muốn.

Anh ta tiến sát lại rồi cúi người xuống, khẽ đưa tay chạm vào bờ môi mềm mọng đỏ, rồi nhìn xuống phía cổ áo từ từ tháo từng hạt cúc một. Lợi dụng nơi vắng vẻ, anh ta muốn làm những chuyện đồi bại nhân lúc Ruby đang chìm đắm trong giấc ngủ say, nhưng thực chất nhỏ đã ngắt đi từ trước không ai hay.

- Thích lắm sao?

Jason nói giọng trầm đặc rồi với tay lấy ba lô, về mặt bình thân và lạnh băng.

Ben giật mình đứng dậy và có chút tức giận khi có kẻ làm phá vỡ chuyện sắp làm của anh ta. Hắn chau mày nhìn Jason với ánh mắt nổi lửa, pha sự thất vọng.

- Cậu là ai? Tại sao lại chen vào chuyện của tôi?

Ben gằn giọng nói, nét mặt khó chịu.

- À, thì ra đây là học sinh mới.

Ben tiếp lời, vẻ mặt có chút khinh bỉ.

Jason im lặng không nói gì, thân nhiên đi lại chỗ Ruby, đặt ba lô xuống rồi nhẹ nhàng lấy cuốn sách hệ thống an ninh mạng bị Ruby đè lên. Cậu nhìn sắc mặt Ruby không được tốt cho lắm, nhưng cậu không quan tâm mà lơ đi. Bất chợt, Ruby cự người tỉnh dậy, giật mình khi thấy Jason đang cúi sát người mình.

Nhân cơ hội Ruby tỉnh lại, Ben lao tới nắm lấy cổ áo Jason lôi lên và giáng một nắm đấm vào mặt cậu. Ruby vội đứng dậy, thấy áo mình bị bung hết khuy lộ cả nội y bên trong, nhỏ lấy tay che lại và đi tới chỗ Ben hỏi:

- Có chuyện gì xảy ra vậy hả?

- Anh đi ngang qua đây, vô tình nhìn thấy được cậu ta chuẩn bị làm chuyện đồi bại với em đó.

Ben đáp nhanh, tỏ vẻ lo lắng rồi quay sang Jason khẽ nhếch môi cười nhạt.

- Cậu...

Ruby đi nhanh lại và...

"Chát."

Một cái tát thật mạnh in hằn năm ngón tay trên gương mặt băng lạnh của Jason. Cậu vẫn thân như bình thường quay mặt lại nhìn Ruby với ánh mắt khinh thường rồi lẳng lặng đi.

- Ruby có sao không?

Ben lo lắng hỏi và đặt tay lên vai nhỏ.

- Anh bỏ tôi ra.

Ruby gần giọng, lườm ánh mắt sắc bén nhìn Ben. Anh ta thấy ánh mắt ấy giật mình rồi thả tay ra. Ruby đi khỏi mang theo cơn tức giận về lớp.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

23 giờ đêm

Jason đi bộ trên đường phố vắng tanh, vì trời cũng đã khuya. Giờ này đáng lẽ ra, cậu đang ở trên lớp học nhưng do xảy ra chuyện vừa rồi cậu không muốn lên lớp nữa, gặp quá nhiều phiền phức. Cậu dừng lại ở chỗ cột đèn giao thông để chờ Eric tới đón vì cậu để xe trong trường. Cậu lấy mp3 đeo vào và rút tay vô túi quần, về mặt không thể hiện một cảm xúc lúc nào cũng lạnh băng.

Cậu đi qua phần đường dành cho người đi bộ, không để ý gì đến xung quanh, chỉ nhìn thẳng về phía trước.

- Chắc mình tức chết mất quá, Sona?

Ruby gần giọng nói, ánh mắt hiện rõ sự tức giận. Nhỏ cảm vô lăng điều khiển xe và đạp chân ga điều khiển xe với tốc độ nhanh nhất.

- Lái xe cẩn thận vào!

Sona nhẹ giọng nói và có phần lo lắng với trình độ lái xe của Ruby lúc này. Vì là ban đêm, ít người qua lại nếu không chắc sẽ có tai nạn tàn khốc xảy ra.

- Mình không ngờ, tên Jason kia lại là một tên bỉ ổi, vô liên xỉ như thế. Nhìn cậu ta cũng có vẻ đáng thương, khuôn mặt điển trai không ngờ lại là một kẻ háo sắc, iêu râu xanh.

Ruby quay sang nói một tràng, bày tỏ cảm xúc tức giận của mình với Sona.

- Coi chừng, Ruby!

"Rầm"

Một cú va chạm mạnh, Ruby phanh gấp lại khiến cho cả hai nhào về phía trước.

- Đau quá!

Ruby lấy tay sờ chán mình, nó sưng tấy lên và đỏ ửng sau khi đập vào vô lăng. Còn Sona thì nghiêng mình qua lại và quay sang trách Ruby:

- Ruby ơi là Ruby, gây ra họa rồi, xuống xe đi!

Ruby và Sona hoảng hốt mở cửa xe nhanh chóng bước xuống và chạy ra phía trước xem thử.

- Jason!

Hai nhỏ cùng đồng thanh, ngạc nhiên khi thấy Jason đang nằm dài trên đường. Cậu chóng tay đứng dậy, máu từ trên mái tóc chảy dọc xuống, nhỏ thấm vào áo sơ mi trắng. Nét mặt có chút đau đớn khi bị xe tông trúng rất mạnh. Cậu đưa tay lên đầu lắc mạnh rồi nhấc từng bước chân đi loạng choạng. Những vật dụng trong chiếc ba lô văng tứ tung, đặc biệt là chiếc laptop đã vỡ nát, chiếc smartphone cũng thế mà đi tông.

- Ruby, chạy tới xem cậu ta như thế nào rồi? Mình nghĩ, vừa rồi bạn tông mạnh lắm, đến nỗi phản kính xe bị vỡ rồi kia.

Sona nói giọng lo lắng, hất tay của Ruby. Nhìn Ruby lúc này như người mất hồn, chỉ biết đứng đơ nhìn, có lẽ không muốn đi lại.

- Ruby...

Sona liên tục gọi Ruby.

- Hà...

Ruby giật mình, vội trấn tĩnh lại tinh thần.

- Đi lại đi, gạt chuyện kia qua một bên.

Sona đẩy Ruby đi lại thì... kit... tiếng xe ô tô con dừng lại. Từ trong xe bước xuống, Eric hốt hoảng chạy lại đỡ lấy Jason khi thấy cậu chột khụy gối, máu chảy nhiều hơn.

- Jason, mày sao rồi?

Eric lo lắng hỏi.

- Máu.

Cậu đáp gọn. Về mặt cậu chột biến sắc, ánh mắt đỏ dần, cảm thấy cổ họng khô và khát.

Eric nhanh chóng đỡ cậu lên xe và không quên nói vài lời với Ruby và Sona:

- Hai cô gây chuyện như vậy còn chưa đủ sao? Jason mới vào chưa được một ngày mà đã bị bao nhiêu phiền toái rồi đặc biệt là cô đó Ruby.

Eric lờm mắt nhìn Ruby và gần giọng chỉ trích.

- Này, không phải lỗi của Ruby nghe chưa? Cậu có biết thằng bạn cậu là một kẻ biến thái háo sắc không hả?

Sona chen vào phân bua.

- Cô im đi. Đừng vội đánh giá người khác như vậy.

Eric thật sự tức giận.

- Cái tên đó nó đã làm gì bạn tôi cậu biết không?

- Không cần biết. Hãy nghe cho rõ đây, sẽ có ngày các cô phải quỳ trước chúng tôi mà thôi.

Dứt lời cậu quay lưng đi. Sona cứng họng không nói được gì chỉ thấy khó hiểu câu nói vừa rồi. Còn Ruby thì chỉ đứng im lặng không nói gì hết.

...

Tại căn nhà kính:

Sau khi về tới nhà, Jason bước nhanh tới tủ mát chứa những bình máu tươi, chưa bao giờ cậu cảm thấy khác như bây giờ, cậu mở tủ lấy bình máu và uống một hơi đến cạn. Nét mặt trở nên tốt hơn, miệng vết thương trên đầu tự khắc lành lại.

- Hoàng tử thấy sao rồi?

Ông quản gia Oliver lo lắng hỏi.

- Không sao. Có kẻ đã biết đến sự tồn tại của tôi.

Jason trầm giọng nói, nét mặt lạnh lùng.

- Hoàng tử cần phải nhanh chóng tìm người mang lời nguyện và phá hủy nó.

Ông Oliver tiếp lời.

- Tốt hơn mày nên đề phòng, đừng để bọn chúng biết chỗ ở của mày. Đúng rồi, tao có thiệp mời dự tiệc tại resort Peal Ice, được tổ chức vào ngày mai. Mày nhớ tham gia đó.

Eric lên tiếng.

Jason im lặng không nói gì, đứng dậy đi thẳng vào phòng tắm để lột bỏ đi những thứ dơ bẩn trên người. Trong đầu cậu đang suy tính đến một chuyện quan trọng mà cậu sắp phải làm. Nguyên cả ngày hôm nay, đến trường học không lúc nào cậu được yên ổn, nhưng cậu cảm nhận được cô gái mang lời nguyện hủy diệt đang ở rất gần, chỉ xung quanh đâu đó trong trường Time.

...

Tại nhà thể thao đa năng.

Tất cả đều tập trung tại đó để tập đánh bóng rổ. Trong khi mọi người đều cùng nhau luyện tập đánh bóng, Jason ngồi trên dây ghế tiếp tục sự nghiệp công việc của mình trên máy tính, không quan tâm đến những gì diễn ra xung quanh. Cậu vốn là người ít hòa đồng với mọi người, mà cậu cũng không cần thiết phải quen biết nhiều.

- Jason, mày không thể tạm gác công việc qua một bên được hay sao?

Eric vỗ nhẹ vào vai Jason nói rồi ngồi xuống bên cạnh cậu.

- Bình thường gọi Louis đi.

Jason nói giọng trầm đặc, nét mặt lúc nào cũng thế không bao giờ thể hiện biểu cảm trên khuôn mặt, một nụ cười cũng không bởi vì nụ cười đó đã lụi tắt cách đây 300 năm. Cậu đóng laptop lại rồi đặt qua một bên, bất chợt vết xăm trên cổ tay sáng lóe lên, cậu cảm nhận được người mang lời nguyền ở rất gần đây và ngay tại chỗ này.

- Tay của mày...

Eric nhìn tia sáng phát ra từ cổ tay Jason, nét mặt có chút bất ngờ. Cả hai cậu đều hướng mắt nhìn xuống phía dưới.

- Xuống dưới!

- Khoan!

Jason đang định đi xuống thì Eric gọi lại và đưa trước mặt Jason một cái băng thun cổ tay màu đen rồi nói:

- Nó sẽ giúp ích cho mày.

Jason cầm lấy băng thun đeo vào tay để che đi vết xăm hình con dao để không có nhìn thấy được nó và cậu cũng không bị lộ thân phận.

Ở dưới sân tập luyện, Ruby cùng Sona vui vẻ tung bóng qua lại. Chợt Ruby nhớ đến Ben, lòng nhỏ lại trời dậy nổi đau nhưng cũng có phần nhớ nhưng người ta. Ruby dừng lại làm cho Sona thắc mắc.

- Sao vậy? Lại nhớ đến Ben sao?

Ruby chỉ biết gật đầu đáp.

- Trời ơi, cái tên khốn nạn đó nhớ làm gì không biết?

- Tại vì người ta đã cứu mình khỏi cái tên Jason kia mà.

Hai nhỏ đứng nói chuyện mà không biết ở phía đằng kia có một cái nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống con mồi, nét mặt hiện rõ sự căm ghét và người đó không ai khác chính là Violet. Cô nàng cầm chắc trái bóng rổ trên tay, đưa lên tầm ngắm một cách chuẩn xác và chuẩn bị tư thế sẵn sàng để ném. Nhỏ vùng lên và ném một lực thật mạnh và...

"Bộp"

Quả bóng bay đúng hướng mà Violet muốn nhưng bất ngờ bị ai đó chặn lại và hất bay quả bóng đi chỗ khác. Ruby đứng sững người, đôi đồng tử giãn rộng hết cỡ. Mọi học viên đều dừng ngay việc chơi bóng mà tập trung lại nhìn. Tấm kính bị quả bóng làm cho vỡ nát bởi một lực nặng nề.

- Jason!

Violet giật mình và ngạc nhiên khi thấy Jason bất ngờ xuất hiện đúng lúc ngay nhỏ ném bóng trả đũa Ruby, nét mặt hiện rõ sự lo sợ.

Jason bình thản nắm chặt lấy cổ tay Ruby giờ lên khiến nhỏ giật mình và theo phản xạ nhỏ giật tay mình lại và...

"Chát."

Một cái tát thật mạnh giáng lên mặt Jason khiến cho những học viên trong lớp đứng ngây ra nhìn.

- Bị ối.

Ruby dút lời, liếc mắt nhìn Jason rồi bỏ đi.

Jason nhếch môi, cho tay vào túi quần, nhìn Ruby đi khỏi. Eric vỗ nhẹ vai cậu và nhếch lên nụ cười nhạt:

- Con gái gì đâu mà cứng nhắc, khó tính vậy. Mày đau không, chịu hai cái tát oan ức?

- Không sao.

Jason trả lời và cũng đi khỏi đây.

- Này, đi đâu vậy hả Louis à không Jason?

"Bóp."

Eric đang định đi theo Jason thì bị một quả bóng rổ ném vào đầu khiến cậu vấp chân và khụy gối xuống sàn. Mặt cậu nhăn lại vì đau, lực của quả bóng này rất mạnh không khác gì một quả bóng lửa lao tới. Cậu ê ầm cả đầu, tức giận và đứng dậy.

- Ai?

Cậu gằn giọng quay lại.

- Tôi.

Sona ngêng mặt bước ra nở nụ cười giễu cợt, trên tay cầm quả bóng rổ. Eric đi lại gần nhỏ, về mặt cậu lạnh băng. Cậu ghé sát vào tai Sona và nói thẳng:

- Đừng đùa giỡn với tôi.

Mặc dù cậu là người thích giỡn với người khác nhưng chỉ tùy lúc mà thôi. Cậu lúc thì như băng giá lúc thì lại ấm áp một cách lạ thường nên khó có ai hiểu được cậu muốn gì và muốn như thế nào. Dứt lời cậu nhấc chân đi và vai chạm vai với Sona. Nhỏ chỉ biết lặng người, cắn môi và vút quả bóng xuống sàn, cảm thấy tuyệt hứng không muốn chơi nữa.

...

Ruby đi thẳng một mạch ra khỏi cửa, về mặt khó chịu, ánh mắt hiện rõ cơn lửa giận dữ. Tay liên tục xoa cổ tay bị Jason nắm lấy. Nhỏ tháo băng thun ra khỏi tay, in hằn một vòng đỏ ửng xung quanh khớp. Vết xăm trên tay lúc sáng lúc không, nhỏ mặc kệ không quan tâm. Ruby cứ đi thẳng về phía trước đẩy hành lang không để ý gì đến xung quanh.

"Bóp"

Chiếc điện thoại trên tay của một cô gái rơi xuống nền, Ruby vội cúi người nhặt lấy. Nhỏ cầm điện thoại lên và vô tình nhìn thấy hình ảnh người yêu cũ của mình, đó là Ben và người con gái khác mỉm cười hạnh phúc. Ruby chợt cảm thấy lòng mình nhói lên như có một mũi tên đâm vào, ánh mắt nhanh chóng chuyển sang vẻ thoáng buồn và chứa đựng sự đau khổ. Ruby lướt qua và mở file khác xem, một đoạn video chạy cảnh hai người đang ân ái với nhau.

Cô gái ngồi bên cạnh mỉm cười khinh bỉ, nét mặt cực kì hứng thú khi thấy được nỗi đau của Ruby và cô ta chính là bạn gái mới của Ben tên là Sophia, hotgirl nổi tiếng của trường. Sophia giật lại điện thoại của mình, cả hai đều đứng dậy và nhìn nhau với ánh mắt giống như giao chiến. Rồi cô ta bỏ đi với nụ cười đầy ý để lại phía sau cô gái đứng lặng thinh với một giọt nước mắt mặn chát thấm lạnh rơi.

Ruby nhấc chân đi với từng bước nặng nề, trong lòng nhỏ bây giờ hoàn toàn rối bời, cảm xúc bây giờ chỉ là sự đau khổ khi tình yêu đầu tan vỡ, nhỏ tưởng rằng sẽ có được một tình yêu trọn vẹn như nó dường như không đúng như những gì nhỏ đã nghĩ. Nhỏ nói sẽ trả thù Ben nhưng điều đó nhỏ không làm được vì nhỏ còn cảm giác luyến tiếc, dù sao nhỏ cũng phải cảm ơn anh ta vì đã cứu nhỏ khỏi Jason.

Ruby cứ thế mà bước đi tới phòng vệ sinh và chợt đứng khựng lại vì vô tình nghe được một chuyện giữa hai người con trai phát ra từ phòng vệ sinh nam.

- Thật tức chết, ngày hôm qua tao định hưởng con nhỏ công chúa kia thì bị thằng Jason kia không biết từ đâu tới phá đám nữa!

Ben nói giọng đều đều, nét mặt hiện rõ sự tức giận.

- Con người yêu cũ của mày sao? Chẳng phải mày bỏ nó rồi hả?

- Đúng là vậy. Nhưng tao vẫn muốn chiếm đoạt con nhỏ đó.

- Mày tham lam quá rồi đó, kể cả con nhỏ hotgirl Sophia mà mày còn muốn, thật không hiểu nổi.

Sau khi nghe cuộc trò chuyện đó, Ruby xiết chặt tay, nghiến răng chịu đựng. Và nhỏ nhận ra rằng, người mình cần cảm ơn không phải là anh ta mà một người khác và cũng chính người đó đã cứu mình. Chỉ vì quá nông nổi mà đã tát người ta một cái oan uổng, đã vậy còn làm người ta bị tai nạn. Nhỏ chợt nghĩ ra một ý định trong đầu, miệng khẽ nhếch lên nụ cười của sự căm hận.

...

Lớp 12A1:

Ruby về lớp, về thần thờ như người mất hồn. Hiện giờ trong lớp không có ai vì mọi người đang còn tập luyện ở nhà đa năng. Một không gian vô cùng yên lặng, không một tiếng ồn. Nhỏ đi bước vô lớp, thấy có laptop trên bàn ở chỗ Jason ngồi đang chạy dữ liệu với những dòng mã màu xanh. Nhỏ tò mò đi lại định xem thử có đó là cái gì thì bất chợt nhỏ cảm thấy đầu óc choáng váng, nhìn mọi thứ xung quanh đều mờ đi. Ruby đứng dường như không vững, loạng choạng suýt té kịp thời chống tay vào cạnh bàn, nhưng không may lỡ tay hất đổ lon nước vào laptop. Nhỏ ôm đầu lắc mạnh, nhưng vẫn không ổn hơn là vậy.

- Lần này thì cô toi chắc rồi Ruby à... haha!

Violet nói giọng đều cọt rồi nở nụ cười đắc ý. Nhỏ đứng phía sau Ruby, hai tay khoanh lại trước ngực.

Ruby quay lại nhìn Violet nhưng nhỏ cảm thấy hoa mắt không nhìn rõ, cố gắng đứng vững để định thần lại mình. Nét mặt Ruby trở nên nhợt nhạt và xanh xao, mồ hôi ướt đầm trên trán.

- Cô muốn gì?

Ruby cố gắng nói.

- Tôi sẽ đi nói cho Jason rằng, cô đã tự tiện đụng vào laptop của cậu ấy và phá hỏng nó. Jason mà biết được thì có chuyện hay đây.

Violet quay người đi ra khỏi lớp.

- Không phải như vậy đâu...

Ruby chạy theo nhưng đến cửa thì nhỏ phải vịn lấy cánh cửa vì không thể đi nổi được nữa.

- A Jason!

Vừa lúc Jason xuất hiện, Violet kêu lên. Ruby quay lại và rồi nhỏ ngất lịm đi trong lòng con trai kia. Jason có chút bất ngờ nhưng nhanh chóng trở lại với sự băng giá không cảm xúc như mọi khi. Chợt cậu thấy tim mình nhói lên đột ngột và cảm nhận có một luồng sức mạnh khá lớn ở quanh đây, hình xăm trên tay phát sáng. Cậu đưa tay mình lên xem và để Ruby khụy gối ngã gục xuống dưới sàn.

- Tay của cậu?

Violet thấy tay của Jason phát sáng tò mò hỏi. Cậu nghe vậy, vội thu tay mình lại và nhìn thấy Ruby có dịch lỏng đặc sánh đỏ tươi từ trong mũi nhỏ chảy ra. Cậu khụy gối và xem sắc mặt của Ruby. Thật sự hốc hác, xanh xao không khác gì một người đang bị bệnh. Cậu bế nhỏ lên và đi khỏi đây. Hành động đó khiến Violet bất ngờ chỉ biết đứng nhìn họ đi khuất bóng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Tại phòng y tế trường:

Ruby nằm trên giường bệnh, tay gièm ống truyền dịch. Nét mặt Ruby vẫn như thế không tốt hơn là mấy. Căn bệnh dạ tiêu cầu luôn hành hạ suốt nhiều năm qua. Dạ tiêu cầu là một căn bệnh liên quan đến tế bào máu. Nó ảnh hưởng trực tiếp đến việc điều hòa và cung cấp máu đến các cơ quan khác. Nó làm phá vỡ các hồng cầu, làm mất kiểm soát độ nhót của huyết tương tạo nên một dịch lỏng sánh màu đỏ thẩm nhìn vào dễ bị nhầm với máu. Căn bệnh này khiến cho người bình thường chóng mặt, tay chân bủn rủn, vẻ mặt phờ phạc như không có sức sống, hay bị ngất xỉu và thường gây ngủ một cách bất thường. Hiện căn bệnh này chưa có thuốc đặc trị chỉ uống một vài loại thuốc để ngăn chặn sự vỡ hồng cầu đó là Julio – 01, nhưng đó chỉ là loại thuốc tạm thời, để chữa dứt điểm căn bệnh này chỉ có huyết tương phù hợp mới có thể chữa căn bệnh này.

Nhiệm vụ tới đây của Jason đã xong, cậu đi ra khỏi đây, không cần quan tâm nhiều đến người khác làm gì, vì cậu nghĩ không liên quan đến mình. Cậu vốn dĩ không biết quan tâm người khác, chỉ biết rằng ngày qua ngày trôi đi một cách lững lờ, cô đơn và thâm lặng. Cậu chỉ cần thực hiện sứ mệnh của mình và phá hủy lời nguyền đem lại hòa bình cho nhân loại. Sau khi hoàn thành, cậu sẽ có một cuộc sống bình thường trên thảo nguyên với rừng hoa hồng cạnh con sông Crytal yên bình, đó là điều ước giản đơn mà cậu chưa làm được.

Jason đứng ngoài phòng y tế, cậu lấy trong túi áo khoác mình ra một cái biểu tượng tam giác tâm linh bằng thủy tinh mà mẹ cậu để lại. Vật này vô cùng quan trọng với cậu. Trước khi mẹ cậu ra đi chỉ để lại cho cậu duy nhất một món vật này, nên cậu rất trân trọng lấy nó.

- Con hứa, sẽ cai trị để chế này!

Cậu chợt nhớ ra, cái laptop của mình đang chạy dữ liệu chưa tắt, cậu vội đi nhanh về lớp.

Trong phòng y tế, Ruby tựa người tỉnh dậy, nhỏ nằm im trên giường không động đậy, ánh mắt như người vô hồn nhìn trần trần lên trần nhà, một giọt nước mắt hoen mi chảy dài xuống thấm vào ga nệm. Sona ngồi bên cạnh nhỏ, vẻ mặt lo lắng khi nhìn thấy Ruby như thế. Sona vừa mới tới, nhỏ vô tình chạm mặt với Jason khi thấy cậu đi từ phòng y tế đi ra, nhưng vẻ mặt ai nấy đều lạnh như băng tuyết ở Bắc Cực, không một câu hỏi chào.

- Ruby, bạn thấy sao rồi, đỡ hơn chưa?

Sona nhẹ giọng nói, nhìn vẻ mặt xanh xao của Ruby mà nhỏ cảm thấy xót xa.

Ruby im lặng không nói gì, ánh mắt thoáng buồn vẫn nhìn lên trần nhà. Từ ngày Ruby biết mình bị bệnh, nhỏ cảm thấy như sụp đổ hoàn toàn và đen ngịt nhưng được sự đồng viên của cha mẹ và Sona nên nhỏ cố gắng vui vẻ để che đi sự yếu đuối của mình. Mặc dù, là một vampire thuần nhưng nhỏ có dòng máu đặc biệt, không biết nguyên nhân gì mà các hồng cầu máu bị vỡ nên họ đã chuẩn đoán nhỏ bị dạ tiêu cầu.

- Thôi, bạn cứ nghỉ ngơi đi, để mình tới căng tin mua sữa cho bạn.

Thấy Ruby im lặng, Sona lên tiếng rồi đứng dậy định đi thì Ruby kéo tay lại.

- Mình cũng muốn đi.

- Nhưng nhìn bạn thế này... Thôi cũng được!

Sona nói rồi đỡ Ruby ngồi dậy sau đó cả hai đều đi khỏi đây. Ruby không thích nghe mùi cồn ở phòng y tế nên không muốn ở lại đây.

Tại căng tin, nơi tập trung đông nhất của các học viên trong trường. Họ đều tụ tập ở đây để bàn tán đủ truyện và cũng là đồng thời để ngắm người nổi tiếng. Và trong góc khuất ít ai để ý tới, Jason và Eric ngồi ở cái bàn gần cửa sổ. Nơi này thường là những hotboy, hotgirl hay tới để gặp mặt nói chuyện nên chỗ đây rất nhộn nhạo và đầy tiếng ồn. Cho dù không muốn đến thì không thể bỏ buổi tối này được. Dù biết Eric là người có cấp độ nổi tiếng của trường Time này nhưng giờ cậu có vẻ chìm đi từ khi cậu đi với Jason. Bởi vì Jason cho dù có đẹp trai, tài giỏi đi nữa thì cũng bị gắn với một lễ khinh thường và không thích, những chàng trai của trường này luôn đua nhau về sự hơn thua nên thường sẽ có sự đấu đá nhau và loại khỏi cấp A mà bị chuyển xuống những cấp độ thường. Họ không thích Jason vì nghĩ cậu là một người bình thường không phải dòng dõi quý tộc gì cả mà được vào một lớp cấp cao của trường cho nên họ không thích như vậy.

- Đói rồi, ăn thôi anh bạn.

Eric bắt đầu cầm đĩa và dao cắt lấy miếng thịt bò tái đỏ tươi cho vào miệng ăn một cách ngon lành, thoải mái. Còn Jason thì chỉ ngồi im, vòng tay trước ngực hướng mắt ra ngoài không ăn gì cả.

Sona và Ruby đến quầy nước và chọn cho mình chỗ ngồi rồi ngồi yên vị ở đấy.

- Cô ơi cho cháu hai ly rượu huyết của Pháp.

Sona gọi nước. Cô nhân viên nhanh chóng phục vụ hai nhỏ.

- Của hai cháu đây.

- Cảm ơn cô. Ruby uống đi.

Sona đưa ly nước cho Ruby. Nhìn Ruby có vẻ phờ phạc, nhỏ chóng cảm, lấy ống hút khuấy khuấy ly nước với tâm trạng không mấy được vui. Trong đầu nhỏ, hình ảnh người con trai kia vẫn luôn ẩn hiện không dứt.

- Ruby, nhìn bạn không được khỏe hay là đêm nay không đi dự tiệc?

Sona lo lắng hỏi.

- Bạn đi mua bánh cho mình được không?

Ruby không trả lời câu hỏi mà nói cái khác.

- Ủ, bạn ở đây nha, để mình mua.

Sona đi đến quầy bánh. Sona vừa rời khỏi thì Sophia không biết từ đâu đến đi lại gần chỗ Ruby trên tay còn cầm ly rượu vang đỏ với vẻ mặt có gì đó giễu cợt, nham hiểm, trên môi còn nở nụ cười tà mị.

- Đây, sao nhìn có vẻ phai tàn vậy?

Ruby im lặng quay lại nhìn.

- Bị đá đau khổ lắm phải không.. hi hi..

Sophia cười nhạt một cách đều cợt.

- Đồ con gái ghê tởm.

Ruby trầm giọng bình thản nói, rồi cầm lấy ly nước uống.

- Cô...

Sophia nghe tức đến sôi cả máu, tay nắm chặt lấy ly nước nhìn Ruby. Chợt nhỏ nhếch miệng cười vì mới toan tính ra chuyện muốn làm bây giờ. Trong lúc Ruby vẫn cầm ly nước uống, Sophia tự lấy ly nước của mình tạt vào mặt và hét toáng lên:

- A a a a...

Mọi sự chú ý đều đổ dồn lại và đúng Ben vừa xuất hiện.

- Chuyện gì vậy, Sophia?

- Hức hức con nhỏ đó nó ăn hiếp em..

Sophia khóc với điệu bộ giả ngây. Ruby trên tay vẫn cầm lấy ly nước, đứng dậy. Nhỏ nhìn Sophia người ướt chèm nhem như con mèo và ngu ngơ khóc, nhỏ nhanh chóng hiểu ra chuyện dối tò của Sophia:

- Cô...

Ruby đặt ly nước lên bàn và nhắc chân đi lại chỗ Sophia định dạy cho nhỏ bài học thì bị Ben chặn đứng lại.

- Không ngờ một người như em lại nhỏ nhem đến vậy.

- Anh..

Ruby nhìn Ben với ánh mắt tuyệt vọng và nhỏ nhìn xung quanh thấy mọi người đang nhòm ngó mình. Nhỏ nắm chặt tay, cắn môi ngậm ngùi quay lưng đi mà không quên đưa ánh mắt căm giận nhìn hai con người trước mặt. Sona thấy vậy, liền chạy theo Ruby, đám đồng giải tán.

Ruby đi thật nhanh đến nơi giữ xe, nhỏ lên nhanh xe ô tô của mình phóng thật nhanh ra khỏi gara trong sự tức giận. Vừa lái xe ra khỏi, nhỏ không để ý phía trước và rồi...

" Rầm... kít..."

Xe phanh lại đột ngột khiến Ruby và mạnh vào vô lăng khiến trán sưng đỏ tấy cả lên, nhưng nhỏ không ngồi yên mà ra khỏi xe xem đã tông ai phía trước.

- Ui da... đau quá đi mất...

Đó là tiếng than của một anh chàng thanh niên mà Ruby đã tông phải. Cậu ấy bị ngã lăn phịch xuống nền áo sơ mi bị bẩn, cặp sách văng tứ tung, tay bị trầy xước vài chỗ. Cậu có mái tóc màu tím than, ánh mắt màu cà phê đẹp mê hồn và gương mặt đẹp không khác gì một bông hoa.

- Cậu có sao không vậy?

Ruby vội chạy lại đỡ cậu ấy đứng dậy.

- Không sao... không sao cả...

- Tôi xin lỗi. Để tôi nhật đồ cho cậu.

Ruby cúi xuống nhặt đồ lên và đỡ cậu ấy đi lại chỗ ghế đá tại góc cây. Ruby đưa đồ cho cậu rồi cẩn thận băng bó lạ vết thương trầy xước.

- A...

- Đau lắm sao... tôi xin lỗi...

Ruby cắn môi cũng có cảm giác đau theo và làm nhẹ tay lại.

- Mà cậu tên gì vậy, học lớp nào?

- Tôi tên Joel, đang học đại học năm nhất?

- Vậy à, phải gọi bằng tiền bối rồi. Em tên Ruby, đang học lớp 12. Băng xong rồi này.

- Vậy sao, rất vui được quen biết em. Giờ anh có việc bận phải đi rồi, bye em

Joel cầm lấy cặp sách và vội đứng dậy chạy đi, có lẽ có việc rất gấp. Ruby chỉ biết đứng nhìn chàng trai ấy chạy đi cho đến khi khuất bóng.

...

Jason vẫn ngồi yên lặng ở căng tin trong khi tất cả học viên đều đã về lớp học. Ánh mắt xanh dương nhìn ra ngoài ô cửa kính với hướng nào đó vô định. Eric có việc nên đi trước, cậu cũng không muốn lên cái lớp ồn ào như cái chợ vỡ kia. Ở trong cuộc sống hiện đại phức tạp này, cậu luôn phải dậm đầu

vào những công việc mà con người hay làm để kiếm tiền, nếu không vì che giấu thân phận và bị mất đi toàn bộ quyền lực mà cậu có được trong tay thì bây giờ cậu đã ngồi đứng đầu thống trị cả đế chế này, không phải là một học viên 18 tuổi như bây giờ mà thực chất đã 300 tuổi. Cậu nhớ lại cái ngày đó, ngày mà chính tay cha cậu cầm kiếm bạc đâm chết đứa con trai ruột của mình chỉ vì danh vọng quyền lực sợ cậu cướp mất. Cậu hận ông ta, hận vì đã giết mẹ cậu, bây giờ cậu thật sự rất muốn giết ông ta nhưng cậu lại nghĩ đến mẹ của mình, mà tạm gác nỗi hận thù này trong lòng. Dù sao ông ta cũng là người sinh ra cậu. Hiện giờ, có lẽ ông ta đã biết được sự hiện diện của cậu nên đã cho người theo dõi để chắc chắn rằng cậu vẫn còn sống và dựa vào đó có thể tìm được cô gái mang lời nguyện. Nếu như cậu tìm ra cô gái đó thì ông ta sẽ tìm mọi cách để giết cậu. Và sẽ có một ngày, cậu và cha mình sẽ có một cuộc chiến đẫm máu.

"Phập"

Đột nhiên có một con dao từ đâu bay thẳng về phía Jason đâm vào cái cột gỗ phá tan dòng suy nghĩ của cậu. Theo sự phản xạ nhạy bén, Jason nhanh chóng rút con dao đứng dậy và quay người lại lia một cách chuẩn xác tới tên sát thủ đang ẩn sau góc tường, hấn nhanh chóng bỏ chạy. Jason vội đuổi theo thì không may va mạnh trúng Ben, khiến anh ta ngã phịch xuống. Cậu nhũn mảy khó chịu có chút bức mình khi bị cản trở, nhưng cậu mặc kệ không một câu xin lỗi nhanh chân đi.

- Này, đứng lại thẳng tóc bạc kia!

Ben gần giọng nói, về mặt tức giận, ánh mắt đầy nỗi lửa đầy vai Jason lại.

Jason quay người lại, nhìn anh ta với ánh mắt màu đỏ lạnh lẽo đáng sợ. Cậu thật sự cảm thấy bức tức khi bị cản lại, cậu xiết tay chịu đựng vì cậu nghĩ do mình vô tình đụng trúng anh ta nên thôi, nếu không đã giáng cho anh một đòn chí mạng.

- Phiền!

Cậu buông một câu lạnh lùng, về mặt vô cùng bình thản.

- Mày nói gì? Phiền sao? Đi tông trúng người khác rồi bỏ đi, không một câu xin lỗi. Mày nghĩ mày là ai? Mày có biết tao là ai không hả?

Ben lớn giọng, hai cục lửa lớn hiện rõ trong ánh mắt của hấn nhìn Jason.

- Là ai, không liên quan.

Jason vẫn nói giọng vừa rồi.

Câu trả lời của cậu khiến Ben càng tức giận hơn. Trong trường này chưa ai dám chống lại anh ta ngoại trừ Eric ra, mọi học viên kể cả nam lẫn nữ đều phải nể anh ta vì thế lực gia đình. Ben không thể chịu nổi về mặt bình thản của Jason, anh ta lao tới định cho cậu một cú đấm thì Jason nhanh tay hơn đấm lại một cú an bài, trải lại cho anh ta vì lần trước vô duyên vô cớ đánh cậu. Anh ta lại một lần nữa nằm ôm đất một cách thê thảm, máu miệng chảy ri ri. Jason dứt tay vào túi quần đi khỏi đây, một lần nữa cậu lại để mất dấu tên sát thủ kia chỉ vì gặp những người rắc rối làm phiền.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyền Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8

12 giờ đêm, tại hội trường học viện Time.

Bữa tiệc diễn ra một cách hoành tráng với sự tham gia của học viên cấp cao, thầy cô trong trường. Bữa tiệc diễn ra nhằm kỉ niệm 300 năm thành lập trường. Tiếng nhạc nhẹ nhàng du dương của dàn hợp xướng điều luyện. Các tiểu thư, hoàng tử đều là học viên của trường này ăn mặc lộng lẫy và quyền rũ tôn vẻ cao sang của dòng dõi quý tộc. Học cùng nhau chúc tụng bằng những ly rượu vang đỏ và nói chuyện vui vẻ với nhau.

Bước vào với bao nhiêu ánh mắt trầm trồ khi nhìn thấy Jason và Eric. Hai chàng trai mang hai vẻ đẹp khác nhau khiến mọi người phải nhòm ngó. Ở đây đều có cặp, có đôi cả nên khi các cô nữ nhìn nên làm cho các chàng trai có vẻ khó chịu và bức tức.

Eric cực kì lịch lãm trong bộ trang phục đơn giản không cầu kì chỉ với áo sơ mi trắng có họa tiết của biểu tượng hình giọt nước được cách điệu theo kiểu cổ điển in trên áo, vừa vặn với cơ thể để lộ ra một thân hình cực chuẩn mà những người nam thường muốn có được. Kết hợp với quần jean đen xuống dài cùng với đôi giày Nike đen. Mái tóc Pompadour đỏ đô để lộ quai hàm mặt vô cùng quyền rũ. Đôi khuyên tai hình tròn màu đen đeo một bên tôn lên một phong cách tuyệt nĩ. Riêng Jason hoàn toàn khiến cho phái nữ phải đắm chìm trước vẻ đẹp lạnh lùng tựa tảng băng được tạc một cách kì công nhất. Cậu tự tạo cho mình một phong cách đơn giản với quần ka ki ống côn màu đen cực men và nam tính, cùng với sơ mi trắng và đôi giày thể thao adidas tôn lên một phong cách tuyệt đẹp và một vẻ đẹp phong độ. Để mái layer bông bênh, lẳng tử, đeo chiếc mp3 cực ngầu. Hai cậu bước đi chỗ bàn rượu đứng đó, Eric cầm lấy ly rượu uống vài ngụm.

- Tháo mp3 xuống đi!

Eric nhìn Jason nói.

Jason tháo mp3 xuống rồi bỏ vào trong túi quần. Cậu đứng nhìn xung quanh, bao nhiêu ánh mắt đều đổ dồn nhìn cậu, rồi trầm giọng nói, nét mặt khó chịu:

- Ôn!

- Đừng bận tâm làm gì, mày nên tập làm quen đi, sẽ còn có nhiều bữa tiệc như thế này diễn ra. Mày phải nắm bắt những chuyển biến nhanh của thời đại này!

Eric nói giọng đều đều.

- Chào Jason, nhìn cậu trông thật đẹp trai, đúng chất của một mỹ nam mà.

Đó là giọng nói điệu đà của Violet. Nhỏ không biết từ đâu đi tới, mặc trên mình bộ váy đỏ nhưng ôm sát cơ thể ngấn cùn cồn và gợi cảm. Nhỏ ngồi lên ghế và khoác vai Jason với sự quyến rũ của mình và cố khoe vẻ đẹp ở chỗ nhạy cảm cho Jason chú ý. Mùi nước hoa nồng tỏa ra ngây ngất xông vào cánh mũi. Nhỏ nở một nụ cười bởi đôi môi son đỏ đậm với Jason.

Eric nhìn thấy mà muốn sặc cả nước ra ngoài nhưng cố kìm chế lại và cười thầm. Vì cậu biết sẽ có sự mất mặt ở đây vì thằng bạn mình mà thôi. Cậu hiểu bạn mình là người như thế nào mà.

Violet tưởng chừng Jason sẽ bị say mê bởi bộ điệu quyến rũ và gợi cảm của nhỏ nhưng không điều đó lại trái ngược. Jason đưa ánh mắt lạnh băng nhìn Violet và nói ra một câu hết sức ngắn gọn:

- Tránh ra!

Dứt lời, Jason đẩy Violet một cách phù phàng rồi đi thẳng về phía trước, nét mặt lãnh đạm không cảm xúc. Cậu tìm cho mình một nơi yên tĩnh để đứng. Còn Violet thì hụt hẫng, nhỏ tưởng chừng cậu sẽ bị cưa đổ trước vẻ đẹp của mình nhưng điều đó hoàn toàn ngược lại.

- Jason cực kì ghét ai chạm vào người mình đặc biệt là những loại con gái như cô. Và cũng nói cho cô biết luôn, Jason cực kì... cực kì ghét nước hoa! Đúng là mùi này kinh khủng thật.

Eric cười nhạt đi lại Violet nói thầm khiến nhỏ tức giận nhưng không làm gì được, chỉ biết xiết chặt tay chịu đựng vì muốn giữ thể diện nếu không thì nhỏ đã hét toáng lên. Nhìn điệu bộ của Violet lúc này vô cùng thất cười. Eric dứt tay vào túi quần đi tới chỗ Jason.

Và cứ thế bữa tiệc vẫn diễn ra đến 1 giờ sáng để chờ công bố ai sẽ được chọn đến tham gia sự kiện thời trang đăng lên tạp chí Newlife để quản bá hãng siêu xe nổi tiếng của tập đoàn SC. Tất cả học viên trường Time này đều trông chờ vào sự kiện đó rất nhiều để tăng sức hút của mình và có cơ hội được đi đến Hoàng Gia thăm một chuyến. Có rất nhiều hotboy, hotgirl đều trong danh sách đề cử trong đó có Jason. Mặc dù cậu không phải thuộc dòng dõi con quý tộc nhưng điều đó chỉ là trên danh nghĩa mà thôi. Việc này sẽ được các thầy cô công bố trong vòng một giờ đồng hồ nữa.

- Chúng ta nhất định phải được chọn tham gia sự kiện này.

Sophia nhìn Ben nói.

- Em yên tâm đi, chắc chắn mình sẽ được chọn mà thôi. Không có ai vượt mặt được chúng ta đâu.

Ben nói giọng nghiêm túc và có phần rất tự tin.

Bất chợt mọi người đều đổ xô về hướng cửa chính, mọi tiếng ồn vang lên. Từ ngoài cửa bước vào hai cô gái vô cùng xinh đẹp và quý phái, đó là chính là Ruby và Sona. Sona khoác trên mình bộ váy cúp ngực dài vài voan mỏng màu hồng sữa, phần chân váy xé dài để lộ đôi chân trắng nõn nà. Tóc bó gọn, khuôn mặt trang điểm đậm nét. Đặc biệt nổi bật trong đêm nay chính là Ruby, nhỏ thật sự tươi tỉnh hẳn ra, nở trên môi nụ cười tuyệt mỹ. Nhỏ mặc trên mình chiếc áo cúp ngực lửng ngang bụng màu trắng cùng với quần short ngắn cùng màu có lớp vài voan mỏng phủ dài để khoe đôi chân dài trắng không tí vết. Tóc uốn lượn sóng để gọn một bên, ánh mắt xanh lơ sắc xảo, gương mặt hiện lên từng nét hoàn mỹ. Nhìn nhỏ vô cùng quyến rũ và gợi cảm.

- Ai đây? Thật bất ngờ từ con vịt xấu xí trở thành thiên nga.

Sophia đi tới đứng trước mặt Ruby nói giọng khinh bỉ, tay vòng lại trước ngực, mặt vênh lên.

- Công nhận nhìn em thay đổi khác hẳn, sao lúc trước không được như vậy ta?

Ben chen vào nói.

Ruby im lặng không nói gì, chỉ nhếch môi cười nhạt. Mọi người bắt đầu bàn tán Ruby về việc hôm trước. Những tiếng ồn vang vãn cứ nhôn nhao. Họ đem chuyện giữa Ruby và Ben ra nói, vì thông tin chia tay giữa họ trở thành tin nóng nhất trường.

Từ trong đám đông đi ra, Jason và Eric bước đi một cách thần nhiên để về nhà vì ở đây quá ồn ào, và cũng không muốn trông chờ gì đến sự kiện kia. Jason đi thoáng qua mặt Ruby nhưng bất chợt bị nhỏ kéo phắt và khoác tay một cách tự nhiên, nét mặt nở một cười tà mị. Jason hơi bất ngờ trước hành động của Ruby, nhìn nhỏ với ánh mắt khó hiểu. Và ánh mắt xanh lơ truyền câu nói của sự giúp đỡ, hi vọng Jason sẽ giúp nhỏ.

- Làm ơn hãy giúp tôi chuyện này, xin cậu.

Jason hiểu được, im lặng và chỉ biết làm theo hành động của mình. Ánh mắt của Ruby rất giống với mẹ cậu khiến cậu cứ có một cảm giác rung động gì đó nhưng chỉ là nhất thời mà thôi. Cậu nghĩ tại sao cậu lại bận tâm đến những chuyện như vậy thà không dính vào còn hơn mà cậu cũng không thích tham gia vào và cũng không muốn quan tâm. Cậu quay mặt và đồng thời xoay người. Ruby thấy vậy, biết thế nào cậu cũng sẽ không đồng ý nên phải đành nắm luôn tay của Jason và giữ chặt.

- Jason ở lại một chút nữa đi, bữa tiệc còn chưa kết thúc mà, em cũng vừa mới tới thôi, hãy ở lại thêm một chút nữa đi?

Ruby nói với vẻ mặt giọng cười, ánh mắt long lanh như chú cún con.

Jason vẫn im lặng không nói gì, vẻ mặt bình thản, cậu thở nhẹ và nắm lấy tay Ruby kéo đi trước bao nhiêu ánh mắt ngỡ ngàng.

Ben tự nhiên cảm thấy tức giận không khác gì một con ghen mặc dù cậu chính là người làm cho Ruby phải xa cậu mà đi đi quen với người khác. Chợt cậu kéo phắt tay Ruby lại, khiến nhỏ làm rơi điện thoại xuống sàn. Hành động của Ben làm cho những người xung quanh lại thêm một cuộc phim để xem quả thật rất thú vị đối với họ. Ben nhìn xuống điện thoại thì có đoạn video đang chạy, cậu nhặt lên và xem, Sophia cũng thấy tò mò và xem cùng.

Trong đoạn video đó xuất hiện một nam và một nữ đang ân ái với nhau thắm thiết. Và cô gái trong đoạn video đó không ai khác chính là Sophia. Nhỏ vội lấy nhanh điện thoại Ben đang cầm và giật mình. Ben quay lại nhìn Sophia với đôi đồng tử giãn rộng. Ruby lấy lại điện thoại của mình rồi vớ lấy ly nước trên bàn hất vào mặt Ben và còn giáng thêm một cái đánh lên gương mặt điển trai ấy. Những học viên đều mở to mắt, há hốc mồm quá bất ngờ vì chuyện lại diễn ra như vậy mà không ai có thể tưởng được.

- Đồ tồi.

Ruby nâng cao giọng, ánh mắt nhìn Ben đầy sự khinh bỉ.

- Nghe đây, tôi bây giờ không phải là một con nhò ngu ngốc khi tin vào một tình yêu lừa dối của kẻ phản bội như anh. Còn cô cũng vậy, đúng là loại con gái lẳng lơ, đừng nghĩ mình xinh đẹp hơn người khác muốn gì được nấy. Đồ ghê tởm!

Dứt lời, Ruby đi tới khoác tay Jason đi khỏi đây để lại phía sau là một sự mất mặt mà Ben và Sophia hứng lấy. Đám đông bắt đầu giải tán và bước vào vũ điệu khiêu vũ cùng những bản nhạc đậm chất cổ điển.

- Ruby đi rồi, mình ở đây biết làm gì?

Sona nói thầm, mắt nhìn ngó xung quanh.

- Cô muốn khiêu vũ với tôi chứ?

Eric đứng bên cạnh Sona nói, nét mặt kiêu ngạo, nhếch môi cười tà mị.

- Ừm..

Sona chần chừ một lúc, nửa muốn nửa không. Rồi cuối cùng cũng đặt bàn tay mình lên bàn tay của Eric. Nhưng không, Eric thụt tay mình lại một cách nhanh chóng rồi rút tay vào túi quần.

- Cô nghĩ tôi sẽ khiêu vũ với cô sao, đừng có mơ.

Eric nói giọng đùa cợt, rồi quay người đi trong sự vui sướng.

Sona gồng tay mình, nét mặt tức giận. Không thể chịu đựng nổi, nhỏ lao tới đâm vào chân Eric thật mạnh bằng đôi giày cao gót nhọn hoắt của mình. Nhỏ cười phá lên rồi tắt nhanh nụ cười rồi nói một cách nghiêm túc:

- Đây, tôi nói cho cậu biết, tôi không phải là người thích đùa giỡn với những người như cậu đâu nha.

Dứt lời, Sona quay phắt người đi tới chỗ mọi người đang tụ tập nói chuyện. Eric chỉ biết nhăn mặt vì đau, mặc dù mang giày nhưng không tránh không tránh được đôi giày cao gót của con gái.

...

Ở ngoài khu vườn trường, hoa hồng đỏ được trồng xung quanh cùng với những cây thông cổ thụ. Trời bắt đầu tờ mờ sáng, sương xuống bao phủ khiến cho cảnh tượng trở nên mờ mờ ảo ảo, đẹp đến kì lạ.

Sau khi giải quyết xong mọi việc, Jason buông tay Ruby rồi rút tay vô túi quần đi một cách chậm rãi về phía con sông Crystal ngồi gần mép sông. Ánh mắt xanh dương nhìn về hướng nào đó bất tận không điểm dừng. Ruby chỉ biết đứng nhìn cậu, ánh mắt hiện rõ sự đau khổ khi vừa mới trải qua cách đây vài phút, vẻ mặt nhỏ trở nên xanh xao vì cố gắng chịu đựng căn bệnh hành hạ. Ruby đi tới rồi ngồi xuống bên cạnh Jason.

- Xin lỗi cậu, Jason. Vì đã hiểu lầm cậu. Cảm ơn, cậu đã cứu tôi và giúp tôi vừa rồi.

Ruby nói giọng chân thành, nét mặt thoáng buồn. Chợt một giọt nước mắt lăn dài trên má. Ruby cố kìm nén cảm xúc của mình nhưng không thể, nhỏ khóc nức lên thành tiếng phá tan không gian yên tĩnh.

- Đi chỗ khác. Đừng làm phiền tôi.

Jason buông một câu lạnh lùng.

- Cậu không khác gì hoàng tử bóng đêm cả, tàn nhẫn, độc ác và không có trái tim... hừ hừc...

Ruby khóc lớn hơn và muốn ôm ai đó. Jason nghe được Ruby nói có vẻ chột dạ. Cậu vội nhắm mắt lại và vòng tay trước ngực coi như không nghe thấy và cũng không để ý đến.

- Hoàng tử bóng đêm...

Nhỏ lẩm bẩm lại bốn từ đó và nhìn Jason thì trong đầu bỗng dung xuất hiện những hình ảnh. Nhỏ thấy mình bị một chàng trai cầm dao đang định giết mình và trước khi ngất đi nhỏ có gọi lên cái tên "Louis" nhưng sao không tài nào hình dung được khuôn mặt của người đó. Bất chợt Ruby cảm giác cơ thể đau buốt, mồ hôi tuôn ra trên khuôn mặt tái nhợt không còn chút máu, bờ môi khô lại, cảm thấy mọi thứ trước mắt mờ dần rồi ngất lịm đi trong vô thức, ngã gục vào người Jason. Theo bản năng cậu nhanh chóng đỡ lấy Ruby vào lòng, bất chợt tim cậu thót lên nhưng nhanh chóng tắt ngay. Và một lần nữa, cậu lại cảm nhận được sức mạnh của người con gái này. Cậu đưa tay lên định ôm lấy Ruby nhưng có điều gì đó khiến cậu dừng lại. Vì cậu nghĩ tới một điều, sẽ có ngày cô gái này biết được thân phận thật của cậu và là kẻ suýt nữa giết chết. Tới lúc đó, cô gái này sẽ vô cùng hận cậu và muốn giết cậu. Cậu chưa bao giờ nghĩ tới việc sẽ quan tâm đến một ai và không có khái niệm về tình yêu vì trái tim cậu chẳng bao giờ ấm áp, chỉ đơn giản nó đã hóa băng, không một chút tình yêu thương nào. Chợt cổ tay cậu phát sáng và đồng thời trên cổ tay của Ruby cũng như vậy. Cậu cầm lấy cổ tay Ruby lên và xem, không cần phải tìm đâu xa, người mà cậu muốn tìm đã ở ngay trước mặt. Đây là định mệnh đã sắp đặt sẵn!

Cậu đặt Ruby nằm xuống bãi cỏ xanh, cậu nhìn Ruby với ánh mắt vô hồn không một chút cảm xúc, cậu không có bất kì cảm giác gì với Ruby chỉ đơn giản vì nhỏ mang lời nguyền nên giữa cậu và nhỏ có mối liên kết với nhau. Bây giờ, chỉ cần cậu giết chết người con gái này thì thế giới vampire sẽ được yên bình và không có cuộc chiến đẫm máu, cũng không làm công cụ điều khiển của người cha độc ác. Và cậu sẽ trở lại với thân phận thật sự của mình là một hoàng tử bóng đêm, người trị vì cả đế chế này.

Mặt trời bắt đầu ló dạng, những tia nắng đầu tiên tia đang rọi xuống cánh rừng u ám nhưng không đủ chiếu sáng không gian tăm tối ở đây. Jason rút lấy con dao bạc, cậu cầm chặt trong tay, chỉ cần một nhát đâm thôi thì người con gái này sẽ hoàn toàn thành những hạt bụi tan biến và không bao giờ tồn tại trên đời này.

- Tại sao... không phải ai khác mà là con... con chỉ mới 18 tuổi thôi mà... con muốn có tình yêu và hạnh phúc với người con trai đã chọn... Giá như trên đời này có máu tái sinh thì tốt biết mấy... căn bệnh dạ tiêu cậu này khiến con đau đớn không thể chịu nổi...

Một dòng nước mắt từ hoen mi chảy dài nhỏ xuống đầm cỏ. Ruby vì quá mệt mỏi mà dẫn đến mê sảng. Jason chợt dừng tay khi nghe những lời Ruby nói vừa rồi, nhìn nét mặt không còn sức sống của Ruby cậu cảm thấy có chút xao lòng. Cậu đặt con dao xuống đất rồi bế Ruby đi về kí túc xá. Đến một lúc nào đó, cậu sẽ một lần nữa sẽ cầm dao giết chết người con gái này vì chỉ một lần thôi là quá đủ. Vì cậu còn gánh cả một sứ mệnh đang đè nặng trên vai, không thể để bị người con gái này khiến cậu trở nên ích kỉ chỉ nghĩ cho cô gái đó mà phá hủy cả nhân loại.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyền Hủy Diệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

8 giờ sáng.

Tại gian nhà kính.

Jason từ trong nhà tắm bước ra, trên tay cầm tấm khăn trắng vò tóc, những giọt nước bắn tứ tung. Cậu mặc trên người bộ đồ thể thao đơn giản, cậu ngồi phịch xuống ghế sofa, về mặt băng lãnh. Trong ánh mắt xanh dương đang hiện rõ sự suy nghĩ về việc mà cậu đã làm, cậu nhìn vào vết xăm hình con dao của mình. Có lẽ sẽ đến một lúc nó biến mất khi cậu hoàn thành sứ mệnh của mình.

- Hoàng tử đang suy nghĩ gì vậy?

Quản gia Oliver nói giọng khàn đặc phá tan dòng suy nghĩ của Jason. Ông thấy cậu từ lúc tham dự bữa tiệc trở về cứ như người mất hồn nên có chút lo lắng. Ông đặt ly huyết xuống bàn trước mặt cậu.

Jason im lặng không nói gì, bỏ cái khăn qua một bên rồi cầm lấy ly huyết tu một hơi đến cạn.

- Có phải cậu tìm thấy cô gái mang lời nguyền rồi phải không?

Ông Oliver nói giọng đều. Dường như ông đã đoán đúng những gì mà Jason đang suy nghĩ. Vì ông có thể đọc được suy nghĩ của người khác, nhưng không phải lúc nào ông cũng có thể đọc suy nghĩ của Jason vì cậu không bao giờ thể hiện rõ qua ánh mắt. Nhưng hôm nay thì khác.

- Phải!

Jason trầm giọng trả lời.

- Tại sao cậu không giết cô gái đó trước khi cha cậu tìm được và làm công cụ điều khiển nhân loại này? Hay là vì cô gái đó là công chúa của dòng tộc Haller?

- Tôi sẽ không giết mà biến cô gái đó thành công cụ của tôi.

Jason nghiêm túc trả lời, khuôn mặt hiện rõ sự cực âm băng giá.

- Mà nói vậy là sao hả?

Eric từ đầu nhảy vọt vào khi nghe Jason nói vậy. Điều mà cậu nói cũng khiến cho ông Oliver khó hiểu.

- Tao sẽ trở lại với danh phận thật sự là một hoàng tử bóng đêm trong buổi lễ tuần trăng sắp tới. Chính thức tuyên chiến, không chôn nhui chôn nhùi.

- Vậy thì hãy bắt đầu từ sự kiện thời trang lớn kia đi, tao sẽ giúp mày.

Eric nói rồi vỗ vai Jason và cả hai đều chuẩn bị đi đến tập đoàn SC để tham gia sự kiện.

...

Tại tập đoàn Sc.

Mọi học viên đại diện của các trường đến tham sự kiện lớn nhất từ trước giờ để chọn ra gương mặt tiêu biểu đại diện cho tập đoàn SC quảng cáo các hãng siêu xe và có cơ hội đi đến Hoàng Gia một chuyến. Những chiếc xe được trưng bày ra trước công ti để chụp hình đăng lên tạp chí. Các nhà báo, đại diện, nhân viên công ti đều ngồi vào các dãy ghế để xem các học viên của các trường thể hiện sức hút, sức quảng bá của mình trước ống kính và toàn thể những người đang theo dõi trên màn ảnh rộng vì đây cũng là một chương trình quảng cáo sản phẩm.

Trong khi các trường khác đều đang thực hiện nhiệm vụ trước khán đài, thì về phía trường Time đang lo lắng khi nghe tin Sophia bị tai nạn giao thông đang nằm trong bệnh viện. Sophia và Ben là hai gương mặt được chọn đại diện cho trường để tham gia trình diễn mặc dù có hai người họ đang là chủ đề bàn tán về chuyện ở bữa tiệc đêm vừa rồi, những họ vẫn là những học viên nổi trội nhất ở trường Time.

Nghe được tin này, Sona vô cùng vui mừng vì chính nhỏ là người gây ra chuyện này. Sau khi bữa tiệc kết thúc, Sona đã ngồi trong xe chờ sẵn ở trước cổng trường. Vừa đứng lúc Sophia đi ra, Sona sẵn sàng đạp chân ga và phóng với tốc độ thật nhanh vượt qua Sophia khiến cô nàng giật mình, ngã xuống bất tỉnh. Nhỏ cười thầm thỏa mãn.

- Bạn cười gì thế Sona?

Ruby nói, ánh mắt thắc mắc khi thấy thái độ kì lạ của Sona.

- Không có gì đâu!

Sona mỉm cười trả lời.

Ruby và Sona đang có tại sự kiện này. Hai nhỏ ngồi ở dãy ghế dành cho khán giả để theo cuộc trình diễn của các trường khác.

- Ruby, bạn có muốn tham gia sự kiện này không?

Sona quay sang hỏi.

- Không thích!

Ruby trả lời với giọng dứt khoát.

- Vậy mà làm mất công mình...

- Mất công cái gì?

- Không có gì đâu.

Sona bùi bùi, có chút hụt hẫng khi nghe Ruby nói vậy. Sona thở dài, tựa lưng ra phía sau ghế, mắt nhìn lên sân khấu. Sona đã phá hỏng tất cả, nếu như hiệu trưởng biết được chuyện này nhỏ gây ra thì sẽ bị đình chỉ học tập, chỉ bằng im lặng không nói gì hết thì sẽ tốt hơn và không ai biết.

- Bạn muốn làm mình trở thành cô gái nóng bỏng hay sao mà ăn mặc sexy thế?

Sona nói khi mới để thấy cách ăn mặc của Ruby khác hẳn so với bình thường. Ruby mặc chiếc áo sơ mi vải voan mỏng ngắn màu trắng hở bụng, nhìn xuyên thấu cả nội y bên trong. Cùng với quần short jean ngắn bó sát rách vài đường màu đôi, chân mang giày thể thao năng động. Nhìn Ruby toát lên vẻ đẹp mê hồn, khoe lên những đường cong gợi cảm.

- Bình thường mình cũng mặc như vậy mà.

Ruby trả lời.

- Ừ.

Sona nói về mặt ỉu xiu. Phần trình diễn của trường khác đã xong với sự vỗ tay nồng nhiệt của mọi người. Đến lượt trường Time họ bối rối khi chưa tìm được người thay thế. Hiệu trưởng chỉ trích giáo viên không ngừng, họ chạy đôn chạy đáo tìm cách giải quyết. Sona và Ruby đi về phía trường mình xem họ chuẩn bị như thế nào thì vừa lúc gặp mặt Jason và Eric cũng ở đó. Trong lúc gặp rắc rối hiệu trưởng quay sang nhìn bốn học viên.

- May quá các em đều ở đây rồi.

Hiệu trưởng vui mừng.

- Chuyện gì vậy thầy?

Eric thắc mắc hỏi.

- Hai học viên trường ta đều có chuyện xảy ra ngoài ý muốn rồi, với lại những học viên ở đây không ai phù hợp cả. Hay là Eric với Sona ra ngoài đó trình diễn đi, đại hoai cho có mặt được rồi không nhất thiết phải đem lại lợi ích cho trường cũng được.

- Hả?

Sona và Eric cùng đồng thanh rồi cũng cùng nhìn nhau khi nghe hiệu trưởng nói.

- Không, không được đâu thầy, em làm không được.

Sona nhanh chóng từ chối.

- Em cũng vậy?

Eric cũng từ chối theo.

- Hay là cho Ruby và Jason đi thầy?

Sona vội đùn sang cho Ruby và Jason.

- Đúng rồi thầy, cho họ ra ngoài đó đi.

Eric nhanh chóng lách qua một bên Jason.

- Đúng rồi, hai em đi đi.

Hiệu trưởng nhìn về phía Ruby và Jason. Thấy họ chẳng phản ứng gì, đứng mỗi người một kiểu như chưa hề nghe thấy, không quan tâm. Hiệu trưởng, Eric và Sona chăm chú nhìn họ một cách chú mục. Một chàng trai thanh tú, nam tính với áo sơ mi trắng kín cổ, xuôn dài cùng với quần kaki đen, đi đôi giày thể thao trắng đang vòng tay trước ngực, ánh mắt chú ý ra phía khán đài. Còn cô gái kia không ai khác chính là Ruby vô cùng quyến rũ cũng đang hướng mắt về khán đài.

- Không cần trang phục gì cả, mau gọi hai em đó ra đi, kéo người ta chờ.

Hiệu trưởng hối thúc.

- Ruby tham gia đi?

Sona đẩy đẩy cánh tay nhỏ.

- Không.

Ruby từ chối thẳng thừng, đi về phía đứng của khán đài, vòng tay lại trước ngực đứng tựa vào cạnh cửa nơi đi ra đi vào của khán đài. Còn Eric đi lại chỗ Jason, thần nhiên tháo hết cúc trên tay áo sơ mi của cậu và còn tháo thêm vài hạt cúc trên áo nữa. Thấy hành động lạ của Eric, Jason lên tiếng hỏi:

- Làm gì vậy?

Eric im lặng không nói gì cả, chỉ cười mà thôi.

- Nói trước, tao không tham gia.

Jason tiếp lời và hất tay Eric ra khỏi, cũng đi đến gần chỗ Ruby đứng đó.

Những học viên xung quanh đều nhúc nhích, bức tức vì hiệu trưởng không cho họ tham gia. Họ cũng xinh đẹp, cũng có tài năng mà, tại sao lại không được. Họ chỉ biết nhìn bốn con người phía trước đùn đẩy nhau.

- Mời trường Time.

Tiếng người hướng dẫn chương trình vang vọng lên.

Eric và Sona hết cách nhìn nhau rồi cùng đẩy Ruby và Jason về phía sân khấu trong sự bất ngờ. Hai người đứng trước khán đài hơi bối rối nhìn vào trong thì thấy Eric và Sona đứng cười và tạo mọi cử chỉ như kiểu muốn họ giúp cho trường lần này. Bao nhiêu ánh mắt ở dưới nhìn lên, làm cho họ ngại ngùng khi chưa có sự chuẩn bị gì cả. Mọi người đều ngỡ ngàng trước cặp đôi nam nữ kia. Họ thật sự rất đẹp và quyến rũ.

- Bắt đầu được rồi.

Người hướng dẫn chương trình đi vào.

- Được rồi, hai em hãy tạo dáng trước xe đi, để chụp hình và quay phim.

Đạo diễn lên tiếng.

Ruby và Jason đứng nhìn nhau vì không biết làm gì và. Mỗi người một chỗ đứng, tạo kiểu dáng không ra đâu vào đâu khiến cho mọi người phía dưới cười nhạo, đại diện công ty phải lắc đầu tạo cảm giác khó chịu. Jason thấy vậy liền kéo tay Ruby đứng sát về phía mình và nói thầm:

- Diễn xuất cho hay vào.

Ruby im lặng không nói gì, khẽ nhún mày. Rồi Ruby khẽ nhếch lên nụ cười tà mị, đưa tay quàng sau cổ Jason hạ hơi thấp xuống sát mặt cách nhau chỉ vài centimet. Hai ánh mắt nhìn nhau không có cảm xúc gì. Ruby đưa tay còn lại đặt lên ngực cậu một cách tự nhiên. Jason vòng tay ôm lấy eo Ruby. Hơi thở phả lạnh hòa quyện vào nhau.

- Đẹp lắm, tiếp tục đi.

Nhiếp ảnh khen ngợi và không ngừng cầm máy ảnh chụp liên tục những bức ảnh vô cùng quyến rũ và gợi cảm của họ. Những tấm hình 18+ lần này sẽ có sức hút lớn và đồng thời sẽ tôn lên vẻ đẹp của họ, và họ không quên quảng bá chiếc siêu xe theo đó làm tăng sự quý phái và sẽ là đợt bán chạy nhất trong mọi thời đại.

Những chiếc máy ảnh chớp nháy liên tục, khi Ruby và Jason thay đổi cách tạo dáng. Bao nhiêu con mắt ghen tị của hotboy, hotgirl đến từ các trường đều đổ dồn nhìn họ.

- Và ai có niềm đam mê với những chiếc siêu xe nhãn hiệu cao cấp thì chắc chắn hôm nay sẽ không thất vọng. Vì chúng tôi đã mang tới sự kiện lần này là những chiếc siêu xe được giới trẻ mơ ước.

Sona đứng một bên của sân khấu, đại diện cho trường làm MC, nét mặt vô cùng tươi tắn.

- Hãy chiêm ngưỡng phần trình diễn của trường Time với cặp đôi vô cùng tài năng và quyến rũ.

Sona tiếp tục lời dẫn.

- Vâng chiếc siêu xe mà chúng ta đang thấy là xe Lamborghini...

Sona cứ thế nói lời dẫn của mình. Còn Ruby và Jason tạo cho nhau những cử chỉ và biểu cảm trước những dòng xe vô cùng lôi cuốn. Ruby luôn tạo những kiểu dáng sexy, nhỏ tiến sát lại chỗ Jason đang ngồi trước đầu xe, rồi đưa tay sờ lên khuôn mặt Jason, cậu không phản ứng gì chỉ ngồi đó, vẻ mặt vô cùng bình thản và lạnh lùng. Rồi chợt nhỏ đặt lên môi cậu một nụ hôn một cách tự nhiên khiến cả đám đông phía dưới hoàn toàn bất ngờ. Kết thúc nhạc, cả hai quay mặt về phía ông kính sau đó đi vào bên trong khán đài với sự vỗ tay nồng nhiệt của mọi người.

- Trình diễn rất tốt, tôi sẽ chọn hai học viên của trường Time đăng lên tạp chí hàng đầu.

Chủ tịch tập đoàn SC công bố.

- Tốt rồi.

Hiệu trưởng tán dương.

- Trình diễn tự nhiên ghê!

Sona khoác vai Ruby mỉm cười.

- Tốt lắm Jason.

Eric cũng thế nói với Jason.

Ruby và Jason nhìn nhau, dường như họ không có chút gì gọi là e ngại cả. Nhìn ai cũng bình thường như chưa có chuyện gì xảy ra. Jason cài lại khuy áo và cầm lấy chai nước uống. Ruby nhìn chú mục vào Jason. Nhỏ có cảm giác gì đó rất quen thuộc như đã từng gặp nhưng không tài nào hình dung ra được. Nhớ lại lúc trình diễn nhỏ mới thấy ngỡ ngàng, tại sao nhỏ lại làm như thế, tự nhiên hôn người ta một cách tùy tiện như vậy. Nhỏ đưa tay lên chạm bờ môi mình và muốn tìm chỗ nào đó để dẹt thở nhưng nhỏ nhanh chóng gạt nó qua một bên không để người khác thấy nhỏ đang xấu hổ.

- Đi về thôi Sona.

Ruby gọi Sona, rồi vòng tay trước ngực, ngẩng cao mặt với vẻ băng lãnh cùng với Sona đi ra khỏi tập đoàn SC.

Jason nghĩ cũng không nhất thiết phải ở lại đây thêm làm gì, cậu dứt tay vào túi quần rồi đi tới gara xe cùng với Eric. Hai chàng trai bước đi với bao nhiêu ánh mắt vô vàn đắm đuối nhìn họ, đặc biệt là Jason. Sau khi tham gia buổi trình diễn, hình ảnh của cậu bị các học viên nữ trường khác chụp lại đăng tải trên các trang mạng xã hội. Eric đã quá quen với chuyện này nên cảm thấy bình thường.

- Tao đảm bảo, chỉ trong ngày hôm nay mày sẽ có mặt trên các trang báo nổi tiếng và mày sẽ thường xuyên phải đối mặt rắc rối với nữ sinh trường mình.

Eric nói giọng đùa cợt, nhếch môi cười thỏa mãn.

- Về trước đi, tao đi đến một nơi.

Jason trả lời rồi leo lên xe ô tô phóng đi thật nhanh.

Cậu lái xe tới một khu rừng hoang vắng rồi dừng xe và đi sâu vào trong. Xung quanh toàn là cây cối um tùm và phía trước là cung điện rộng lớn bị bỏ hoang, rong rêu bám đầy trên tường, quạ bay khắp nơi. Đây chính là nơi ở của Jason trước đây. Vì quá lâu không có ai ở nên nơi này trở nên hoang tàn. Nhưng nổi bật khung cảnh u ám này là những bụi hoa hồng đỏ tươi vẫn nở rộ.

Jason bước vào bên trong cung điện, không gian tối tăm chỉ le lói vài tia nắng mặt trời rọi vào. Cậu đưa mắt nhìn xung quanh, mọi thứ đều đã xuống cấp và mục nát. Cậu đi tới đứng trước một bức tranh lớn ánh mắt xanh dương thoáng buồn và hiện rõ nỗi nhớ khi nhìn người phụ nữ phúc hậu đang mỉm cười. Cậu khẽ đưa tay sờ lên bức tranh bị rách nát đó, cảm xúc trong lòng cậu như một hoang mạc nóng rát. Mục đích cậu tới đây để tìm mảnh tam giác đã bị chôn vùi cách đây 300 năm khi cậu chưa kịp phong ấn vô người lúc 18 tuổi, tam giác này vô cùng quan trọng vì nó quyết định quyền lực trong tay cậu. Ông Liam đã tìm mọi cách để phá vỡ nó nhưng không thể vì nó được cất giấu quá kĩ, ông đã cho người tìm kiếm và lục tung cả cung điện của cậu mà không có. Vì chỉ có mình cậu biết nó ở đâu.

Cậu tháo bức tranh xuống, trên tường có một ô vuông cậu đẩy mạnh cái ô vuông đó qua. Bên trong, mảnh tam giác màu trong suốt phát sáng. Nó bay lơ lửng trên lòng bàn tay cậu rồi đâm xuyên thẳng vào người cậu. Bất chợt người cậu phát ra ánh hào quang, diện mạo thay đổi khác hẳn nhìn trưởng thành hơn. Mái tóc từ màu bạch kim chuyển sang màu đen rồi dần dần thành màu vàng đồng. Cậu gỡ kính mắt trông ra, ánh mắt vốn dĩ màu đen huyền bấy giờ trở thành màu nâu đồng lãnh lẽo và đáng sợ. Đây được coi như cậu đã qua buổi lễ trưởng thành sau 300 năm. Bấy giờ cậu đã lĩnh tụ đầy đủ sức mạnh để đối đầu với cha của mình.

Bất chợt có tiếng chân xột xoạt đang tới đây, cậu cảm nhận sóng tần âm của đồng loại đang ở rất gần, cậu nhanh chóng ẩn mình sau góc tường. Một bọn vampire mặt đỏ đen choàng đầu, che kín mặt tựa như thần chết. Và trong số bọn chúng có một kẻ cầm đầu đứng giữa, đôi mắt màu cà phê hằn lên về dữ tợn, cầm trên tay cây gậy bạc sắc nhọn.

- Thật không ngờ, hoàng tử Louis lại còn sống. Quả nhiên không sai. Tôi biết hoàng tử đang ở đây, đừng trốn nữa mau ra mặt đi. Đế vương Liam đang chờ hoàng tử trở về.

Giọng nói đều đều chứa đầy sự chế nhạo. Nhếch môi cười đều cợt.

- Biến đi, trước khi các ngươi tan thành tro bụi.

Jason gằn giọng nói, ánh mắt nâu đồng nhìn nét mặt khinh bỉ của tên đứng đầu ngoài kia.

- Ha... ha... Ngồi nghỉ với sức mạnh của ngài bây giờ có thể đánh bại được tôi hay sao hả? Nếu vậy thì ngài hãy ra đây đấu với tôi một trận đi nào.

Anh ta cười phá lên rồi buông một câu nghiêm túc.

Jason xiết chặt tay chịu đựng, đây chưa phải lúc cậu ra tay nhưng dù sao cậu cũng phải ra mặt không thể ở trong này lâu được.

- Jason, cậu làm gì ở đây vậy?

Jason đang định nhấc chân đi ra ngoài đó thì đột nhiên không biết Ruby từ đâu xuất hiện khiến cậu bất ngờ, nét mặt hiện rõ sự bức tức. Sau khi đọc tiếp cuốn tiểu thuyết "Hoàng tử bóng đêm", nhỏ tò mò về cung điện mà vị hoàng tử này ở cách đây 300 năm, nên nhỏ đã đi đến đây. Vừa bước vào trong này thì vô tình thấy Jason đang đứng sau góc tường, nhỏ thắc mắc không biết Jason làm gì ở đây nên chạy lại xem thử.

Jason không thể ra ngoài đó vì không muốn cho Ruby biết được thân phận của cậu lúc này. Với lại bọn người ngoài kia rất mạnh, cậu có thể đánh bại bọn chúng nhưng sự xuất hiện của Ruby đã làm cản trở cậu. Cậu buộc đành phải kéo nhỏ chạy ra khỏi đây càng nhanh càng tốt.

- Này đi đâu vậy hả? Tôi còn chưa hỏi cậu tại sao lại ở đây? Mà nhìn cậu sao...

- Câm đi! Phiền phức!

Cậu gầm giọng nói, vẻ mặt vô cùng giận dữ.

Ruby giật mình khi thấy thái độ kì lạ của Jason. Nhỏ bị cậu lôi đi một cách không thương tiếc, nhỏ không biết chuyện gì đang xảy ra chỉ thấy có bọn vampire đang đuổi theo.

- Này chuyện gì đang xảy ra vậy hả? Bọn kia là ai sao lại đuổi theo chúng ta?

Ruby vừa nói vừa thở hồng hộc không kịp thở, chân thì vẫn cứ chạy. Nhỏ không biết rằng mình đang gây phiền toái cho người khác.

Jason im lặng không trả lời. Ánh mắt nâu đồng sáng lóe lên nhìn về phía trước. Cậu nắm chặt tay Ruby chạy thật nhanh vào sâu trong rừng cây bụi rậm với tốc độ nhanh như cắt. Bọn chúng vẫn tiếp tục đuổi theo, nhiệm vụ của chúng là phải bắt bằng được hoàng tử về cho ông Liam. Bọn chúng luôn theo dõi cậu 24/24 giờ kể từ khi cậu xuất hiện. Jason và Ruby chạy đến ngõ cụt của cái vực sâu thẳm, không còn cách nào khác là phải nhảy sang bên cánh rừng phía bên kia. Cậu bế xốc Ruby lên khiến nhỏ bất ngờ trước hành động của cậu.

- Này cậu làm gì vậy hả? Thả tôi xuống, đừng nói với tôi cậu định nhảy qua phải bên kia đó nha.

Ruby nói giọng hoảng sợ, ánh mắt rơm rớm đọng nước nhìn xuống bờ vực sâu loáy không thấy đáy chỉ thấy một màu tối om.

Vẫn tiếp tục là sự im lặng, vẻ mặt cậu bình thản hơn bao giờ hết, cậu cố gắng giữ bình tĩnh nhất có thể, mặc cho Ruby đang càu xé giằng vật muốn rách áo của cậu. Cậu bế chặt Ruby, sẵn sàng tư thế nhảy vọt qua bờ vực bên kia một cách ngoạn mục và tiếp đất thành công. Jason đặt Ruby xuống và thở phắt, mồ hôi nhễ nhại. Còn Ruby thì một phen sống chết, tim đập loạn nhịp vì quá sợ hãi. Jason nhanh chóng phóng những mảnh băng sắc nhọn về phía bọn chúng. Tên cầm đầu nhanh chân chạy thoát, những tên còn lại thì tan thành tro bụi.

- Joel, anh sẽ không bao giờ đạt được mục đích.

Jason nói thầm, ánh mắt hiện rõ sự lạnh lẽo đến đáng sợ.

- Này rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, bọn chúng là ai?

Ruby gầm giọng nói, ánh mắt nhìn Jason không chớp khi thấy sự thay đổi hoàn toàn khác của Jason khi chỉ cách đây vài tiếng đồng hồ.

Nhìn một góc cạnh, vẻ đẹp của cậu có sự cuốn hút đến lạ thường sau khi mọi diện mạo đều thay đổi, nhìn cậu tựa như một vị thần phương Đông. Vốn dĩ bình thường cậu đã được hưởng đầy đủ vẻ đẹp từ mẹ, bây giờ còn hơn thế nữa đến nỗi thiên nhiên còn phải ngậm ngùi che núp.

Ruby như đờ người sau khi kiệt sức chạy nãy giờ, ánh mắt nhìn chú mục khi bây giờ nhỏ mới nhìn thấy vẻ đẹp thật sự của Jason. Cậu im lặng không trả lời câu hỏi của Ruby, dứt tay vô tội quân đi về phía trước để mặt cho Ruby đứng trông trời ở đó. Ruby nhanh chóng định thần lại rồi chạy theo nếu không nhỏ sẽ bị lạc trong khu rừng u ám này.

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

- Mọi việc thất bại thừa ngài, để vương Liam.

Joel nói, cúi gầm mặt xuống. Anh ta là một tên sát thủ số một trong thế giới vampire này, đứng đầu nguyên tổ chức đội quân hùng mạnh của Hoàng Gia, là kẻ thân cận và tin cậy của ông Liam.

- Có lẽ ta quá sớm để bắt hoàng tử Louis trở về để giải quyết nó, vì ta chưa tìm được cô gái mang lời nguyên kia. Ta không muốn nó lên thống trị để chế này. Ta phải giết chết nó.

Ông Liam nói giọng tức giận, vẻ mặt nhăn lại khó chịu. Ông ta đã đứng ngồi không yên trên chiếc ghế này khi biết được đứa con trai cách đây 300 năm chính tay ông giết chết đã trở lại. Ông luôn thường xuyên theo dõi hành tung của con trai mình bằng định vị GPS để tìm ra cô gái mang lời nguyền.

- Nhưng muốn giết hoàng tử Louis không dễ dàng như ngài nghĩ. Giờ cậu ta đã mạnh hơn rất nhiều, vừa rồi tôi đã thấy được sự thay đổi diện mạo của cậu ta. Và sức mạnh của cậu ta hiện giờ có thể ngang bằng tôi và ngài, thậm chí còn hơn thế.

Joel tiếp lời, vẻ mặt nghiêm túc.

- Tiếp tục theo dõi và tìm ra chỗ ở của nó. Quan sát những người thân cận của nó.

Joel gật đầu nghe theo và nhanh chóng trở lại với hình dáng của một anh chàng học viên đại học vô cùng lịch lãm, đẹp trai.

...

Tối, tại trường Time.

Khắp nơi từ cổng trường đến các dãy phòng học đi đâu cũng thấy hình của Jason và Ruby được dán đầy trên bảng tin nhà trường. Và hai người họ trở thành tâm điểm nổi bật của trường.

- Ước gì bây giờ được đi đến Hoàng Gia.

Sona đang đứng mơ tưởng một mình, đưa mắt lên nhìn bảng tin và cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ những gì mà Ruby đã làm.

- Đáng lẽ giờ này tao với mày không phải ở đây làm học viên 18 tuổi. 300 tuổi rồi mà... đâu còn là trẻ trâu. Đúng hơn, mày đang ngồi trên vị trí Đế vương kia cai trị thế giới này, còn tao thì trở thành đấng trượng phu của mày.

Eric đứng một mình ở bảng tin, nhếch môi cười nhạt. Hai tay đút vào túi quần, tạo cho mình một dáng đứng cũng khiến người khác phải ngẩng nhìn.

- 300 tuổi? Cậu 300 tuổi rồi sao? Cậu nói ai đáng lẽ ra đang ngồi trên vị trí Đế vương hả? Cậu nói nhầm gì vậy, Eric?

Sona bất thành linh xuất hiện làm Eric giật mình. Nét mặt Sona hiện rõ vẻ khó hiểu, nhìn cậu với ánh mắt thăm dò. Eric nhìn từng hành động của nhỏ, nhún mày, ban đầu cậu có chút lúng túng nhưng nhanh chóng giữ bình tĩnh ở trạng thái hết sức bình thản. Rồi tiến sát lại Sona nói thầm bên tai nhỏ:

- Nhiều chuyện!

Cậu vòng tay lại trước ngực và cười giễu cợt.

- Cậu...

Sona bực bội và chỉ thẳng ngón tay về phía cậu rồi đi nhanh lại, định giáng cho cậu nắm đấm nhưng chợt có một đám học sinh nữ chạy lao qua, la hét om sòm. Đó là điều hiển nhiên thường xảy ra ở trường Time này. Eric và Sona đều hướng mắt nhìn về phía trước sân trường, nhân vật nổi bật ngày hôm nay về sự thay đổi bất ngờ sau sự kiện quảng bá vừa rồi. Chàng trai thanh tú với mái tóc vàng đồng bay nhẹ trong gió, tay đút vào túi quần bước đi với vóc dáng như một người mẫu, bộ đồng phục khác biệt không giống với các học viên trong trường. Nét mặt luôn giữ sự lạnh lùng vô cảm vốn có đi lướt qua bao nhiêu con mắt khiến cậu cảm thấy phiền.

Eric không có gì ngạc nhiên khi thấy sự thay đổi một cách chóng mặt của Jason, vì cậu biết mục đích của Jason là gì và dự định sắp tới của cậu. Eric nhếch môi cười nhạt rồi đi tới chỗ Jason nhưng khi định đi thì bị Sona cản lại.

- Đây, chưa nói rõ mà đi đâu hả?

Sona gằn giọng nói, hai tay chống hông đứng trước mặt cậu.

- Tốt hơn, cô không nên biết. Im lặng, tốt cho cả đôi bên.

Eric nói giọng bình thản rồi đi lướt qua mặt Sona một cách thờ thơ. Sona chỉ biết đứng nhìn Eric đi trong lặng lẽ không thể nói lại được câu nào, cổ họng như cứng lại. Nhỏ nhanh chóng trở lại bình thường gạt bỏ sự bực tức trong người và chú ý đến tâm điểm ở phía sân trường. Trong đầu nhỏ bắt đầu hiện lên sự tò mò khi nhìn thấy sự đổi khác của Jason và những lời nói nhầm nhứ của Eric.

- Đây, làm nhìn mà đứng đờ người vậy hả? Có phải đang ngắm trai đẹp đúng không?

Ruby vỗ mạnh vai Sona nói, khiến Sona giật mình quay người lại nhìn nhỏ. Sau một buổi sáng vượt qua nỗi sợ hãi, Ruby đã lấy lại tinh thần ổn định để đến trường học. Nhỏ khoác trên người bộ váy ren trắng trễ vai gợi cảm, mái tóc xõa dài.

- Ruby, tới hồi nào vậy?

Sona mỉm cười hỏi.

- Mới tới thôi, mà đang ngắm trai hả?

- Đây, bạn nhìn đi, chỉ sau sự kiện sáng nay thôi mà nhìn cậu ta thay đổi khác thật?

- Đúng vậy, mình cũng thắc mắc lắm. Mình cũng bất ngờ khi thấy diện mạo thay đổi của cậu ta. Mình vừa nhìn cậu ta làm cho suýt nữa rớt tim ra ngoài khi vô tình gặp hắn ở cung điện bỏ hoang cách đây 300 năm trước, nơi mà người ta nói trước kia hoàng tử bóng đêm đã ở.

- Vậy sao, kể mình nghe đi.

- Được rồi.

Ruby và Sona đi tới căng tin, hai nhóc vừa đi vừa nói chuyện cho nhau nghe. Và không ai biết rằng ở phía sau, Violet nhìn hai nhóc bước đi đặc biệt là Ruby với ánh mắt nổi lửa. Violet cầm lấy tờ báo xé thành những mảnh vụn rồi vứt bay tứ tung.

Ruby và Sona đi ngang qua khu thư viện đang được sơn sửa lại. Trái đất này tròn thật, đi đâu cũng gặp oan gia ngõ hẹp. Ruby đang nói chuyện vui vẻ cùng Sona thì chợt nhóc dừng lại cuộc trò chuyện, hướng mắt nhìn chàng trai đang đứng trên cầu thang cầm cái lãn sơn tường. Và không ai khác chính là Jason. Cậu đang tập trung sơn một cách tỉ mỉ trên bức tường, tưởng chừng cậu sẽ không bao giờ quan tâm đến những công việc cón con này. Nhưng đâu ai biết được những việc cậu đang làm. Dù bất cứ ở đâu, làm việc gì, mặc gì cậu vẫn toát lên vẻ đẹp riêng biệt không ai có.

- Bạn có thực sự tin trên đời này có Hoàng tử bóng đêm không?

Ruby nói, trên tay cầm quyển sách nhìn Jason một cách tò mò.

- Cũng không biết nữa. Nếu thật sự tồn tại thì anh ta sẽ che giấu thân phận và đứng vào đêm tuần trăng thì anh ta sẽ xuất hiện. Mình từng nghe lời đồn đại họ nói rằng, Hoàng tử bóng đêm bị chính cha mình giết chết.

Sona thể hiện sự hiểu biết của mình.

- Càng nhìn càng thấy giống như trong sách miêu tả, không khác một tí nào.

Nhỏ nhìn Jason không rời mắt.

- Làm gì mà nhìn người ta một cách đắm đuối vậy? Không lẽ thích rồi hả?

Sona cười như chuột.

- Không có nha...

- Có mà còn giấu...

Sona càng chọc Ruby hơn. Thấy Ruby đưa quyển sách lên là biết nhóc sẽ không tha nên Sona guồng chân chạy. Sona vừa chạy vừa quay đầu lại chêu đùa Ruby.

- Đứng lại cho mình.

Ruby chạy theo. Hai nhóc chêu chọc nhau một cách vui vẻ, chạy qua chạy lại cái thang. Trong khi đó, Jason đang đứng trên đó chỗ cao nhất sơn tường, không quan tâm ở phía dưới có gì.

"Rầm"

Việc chêu đùa của hai nhóc đã vô tình cho người khác phải bị thương khi Ruby không may vấp chân bám vào thang khiến nó dịch chuyển và làm cho Jason ngã xuống dưới nền đất đau đến thấu xương. Ruby và Sona mở to mắt nhìn.

Jason gượng người ngồi dậy, cậu thật sự rất đau. Cánh tay trái bị trật khớp, cậu nghiêng răng chịu đựng và tự sửa cho cân bằng khớp tay. Ruby vội chạy lại, nét mặt có chút hoảng sợ:

- Xin lỗi, cậu sao không?

Ruby xem xung quanh Jason có bị thương chỗ nào không, nhỏ nhìn thấy cánh tay trái sưng tấy lên và cầm lấy tay cậu.

- Cậu bị bong gân rồi, để tôi đưa cậu đến phòng y tế.

- Tránh ra.

Jason gằn giọng, ánh mắt nâu đồng sắc bén như dao. Ánh mắt ấy khiến Ruby phải giật mình mà đứng dậy, tay run run có chút hoảng sợ. Sona không nói gì chỉ biết đứng nhìn, nét mặt hiện rõ sự lo lắng pha một chút sợ hãi.

- Tôi xin lỗi, thật sự tôi không cố ý, chỉ là do...

- Dù rồi.

Jason gầm giọng nói, vẻ mặt lạnh đến độ phải khiến người ta rùng mình. Cậu chống tay đứng phắt dậy rồi đi lướt qua mặt Ruby để lại phía sau cô gái như hồn bay phách lạc.

Cậu đi tới phòng vệ sinh, lột bỏ bộ đồ dính đầy sơn vào sọt rồi đi vào trong. Cậu đứng trước bồn rửa tay rồi nhìn thẳng trước gương. Ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo và vô hồn hẳn chứa những suy nghĩ bí ẩn không ai có thể biết được, và những dự định sắp tới đây cậu định làm. Nhưng có điều cậu định làm gặp chút khó khăn khi luôn bị Ruby gây rắc rối, chỉ cần lợi dụng cô gái này cho tới khi lễ tuần trăng diễn ra, lúc đó cậu sẽ kết thúc mọi chuyện.

- Thì ra cậu cũng ở đây sao Jason, à không nói đúng hơn là hoàng tử Louis. Thật là thất lễ.

Giọng nói của một chàng trai từ trong bước ra làm phá tan dòng suy nghĩ của cậu. Cậu quay lại nhìn chàng trai có mái tóc màu tím than với ánh mắt không có gì bất ngờ, ngược lại với cái nhìn khinh bỉ và bình thản. Và không ai khác chính là Joel.

- Nhìn ngài bây giờ có vẻ trưởng thành ra, không giống như một thằng nhóc ngu ngốc không biết gì, đến sức mạnh và võ thuật cũng chẳng có nhưng bây giờ thì có vẻ khác.

Joel nói giọng đều đều cùng với nụ cười khinh bỉ.

Đáp lại lời anh ta chỉ là một sự im lặng đến tột đỉnh, cậu vẫn bình thản rửa sạch phần sơn dính trên tay cố gắng chịu đựng lời sỉ nhục của Joel. Phải, cậu thừa nhận những gì anh ta nói là đúng, vì lúc trước cậu chỉ là một thằng nhãi ranh không biết gì, chỉ biết ăn chơi trong xa hoa giàu có. Nhưng bây giờ thì hoàn toàn ngược, với một người vô cảm, trái tim hóa đá, luôn khiến người ta cảm thấy đáng sợ bởi ánh mắt sắc bén chết người.

- Ngài có vẻ im lặng nhỉ? Thật không hiểu, tại sao ngài lại được chọn cai trị cả đế chế này trong khi ngài không có một chút quyền lực gì trong tay chỉ là một tên học viên thấp hèn. Ngài thật giống nữ hoàng Victoria, bà ấy cũng chỉ là một người đàn bà vô dụng trong cái dòng tộc đó mà thôi.

- Cảm đi.

Tuy tức giận nhưng Jason không để nó lộ qua biểu cảm khuôn mặt cũng như ánh mắt, mà vẫn giữ nguyên nét mặt lãnh đạm. Anh ta có thể xúc phạm cậu những gì cũng được cậu đều không quan tâm nhưng không được xúc phạm tới mẹ của cậu, điều đó khiến cậu cảm thấy căm hận những kẻ không coi ai ra gì.

- Oh, bây giờ ngài mới chịu lên tiếng sao? Tưởng ngài bị câm mà còn không nghe thấy gì nữa chứ?

Joel nói rồi cười nhạt.

- Im lặng không có nghĩa là câm và không nghe.

Đứt lời cậu quay người đi nhưng khi đang định nhấc chân đi thì phía sau Joel rút khẩu súng bóp cò càn cạch và:

"Pằng"

Viên đạn bay thẳng tới chỗ Jason. Với sự phản xạ nhạy bén, viên đạn đã nằm gọn trong bàn tay cậu. Cậu bình thản thả viên đạn rơi xuống nền leng keng khiến Joel bất ngờ. Ánh mắt nâu đồng chợt lóe sáng, trên trán nhà xuất hiện một vết cắt dài và một vài giọt máu nhỏ xuống người Joel, miệng vết thương trên mặt Joel hở ra. Và đột nhiên có con chuột bị chém làm đôi rơi xuống không thương tiếc. Đây chính là lời cảnh báo của Jason qua hành động, không cần nói nhiều chỉ cho tồn công. Cậu dứt tay vào túi quần bỏ đi ra ngoài, hôm nay không biết là ngày gì cậu toàn gặp xui xẻo khi gặp những người cậu không muốn nhìn thấy.

- Con mắt tâm linh? Ngài khá lắm, nếu không vì tìm cô gái mang lời nguyên hủ diệt cho Đế vương Liam thì tôi đã giết chết ngài. Bằng mọi giá tôi sẽ bắt ngài về Hoàng Gia.

Joel tức giận không thể làm gì được, xiết chặt tay nắm mạnh tường. Lí do Joel vào trường này chỉ đơn giản theo dõi Jason và thực hiện trò chơi do Đế vương Liam vạch ra, và Joel là người tham gia trò chơi này, Juy là nhân vật chính. Trong trò chơi này, đối phương phải bị giết chết bằng mọi giá, đặt lời nguyên không bao giờ tái sinh.

Phía trước căng tin, mọi học viên đều đang tụ tập ăn uống, trò chuyện một cách náo nhiệt. Trong khi đó, Ruby lại tiếp tục sự nghiệp cày ngày cày đêm cuốn sách "Hoàng tử bóng đêm", nhò say xưa vừa đi vừa dán mắt vào những dòng chữ dài ngoằn trong sách không thèm để ý xung quanh trước mặt mình đang diễn ra những gì.

"Bộp"

Chỉ vì lòng ham đọc sách của mình mà Ruby đã vô tình va trúng một người, cuốn sách trên tay rơi xuống đất. Nhỏ vội cúi người định nhặt lấy, những người đó đã nhanh tay hơn lấy cuốn sách đưa trước mặt nhỏ và mỉm cười nói:

- Của em!

- Anh Joel, thì ra là anh. Em xin lỗi, em mãi lo đọc nên không để ý.

Ruby nói giọng hối lỗi, nét mặt ngạc nhiên khi gặp lại Joel. Nhỏ lấy lại cuốn sách trong tay Joel, nhưng không quên ngắm vẻ đẹp lịch lãm của Joel.

Chợt Joel bất ngờ khi nhìn thấy vết xăm hình con dao trên tay Ruby nhưng nhanh chóng gạt nó qua một bên và trong đầu anh ta hiện lên vẻ đa nghi về cô gái này, chẳng lẽ cô gái đây chính là người mang lời nguyên hũ diệt mà bà Eva nói sao? Chắc hẳn, cô gái này có mối liên kết với hoàng tử Louis và ngài ấy đã biết? Nhưng nếu biết rồi tại sao lại không giết, chẳng lẽ có mục đích gì hay sao? Bằng mọi giá, phải đưa cô gái này về cho Đế vương Liam trước khi bị hoàng tử Louis giết chết, nếu không mọi quyền lực trong tay Đế vương Liam sẽ mất hết, tới lúc đó chẳng còn đứng đây mà bị tan biến thành tro bụi.

- Này anh Joel, anh đang nghĩ gì mà đứng thần người ra vậy?

Ruby vỗ nhẹ vào tay Joel nói, khiến dòng suy nghĩ của Joel nhanh chóng tan biến.

- À, anh có nghĩ gì đâu? Chúng ta đi tới căng tin uống nước nói chuyện được chứ?

Joel đáp nhanh. Và lần này, Ruby đã nằm trong tầm ngắm của Joel, trở thành con cò, nói đúng hơn trở thành công cụ điều khiển quan trọng, có thể khiến cho toàn nhân loại này chìm trong bóng đêm, vì sức mạnh của Ruby có khả năng kêu gọi ma quỷ, tâm điểm của trò chơi này.

- Vậy, chúng ta đi thôi!

Ruby vui vẻ trả lời, rồi cùng Joel bước đi.

Và một lần nữa, Ruby lại bị vấp ngã, lần này không phải vô tình mà là cố ý. Nhỏ té phịch xuống đất, nét mặt nhăn lại vì đau.

- Haha... Đau không? Tôi xin lỗi... haha... tôi không có cố ý đâu mà, chỉ là do cô không có mắt thôi.

Violet cười khoái chí. Nhân lúc Ruby đi ngang qua đây không để ý, Violet đã gạt chân Ruby chỉ vì lòng ganh tị khi thấy Ruby nổi tiếng, có mặt trên tờ báo hàng đầu hiện nay cùng với Jason.

Joel vội đỡ Ruby đứng dậy, nét mặt có chút lo lắng nhưng đó chỉ là vẻ bề ngoài quan tâm thôi. Nét mặt Ruby hiện rõ hai chữ tức giận to đùng, nhỏ hất tay Joel ra rồi cầm lấy ly nước ở trên bàn gạt thẳng vào mặt Violet khiến mọi người xung quanh đều đứng hình và bất ngờ khi nhìn thấy hành động của Ruby.

- Này, con đều. Tao nói cho mày biết, đừng có dùng những hành động vô liên xi để làm xấu người khác.

"Chát"

Violet đứng phắt dậy tát vào mặt Ruby một bạt tai thật mạnh in hằn năm ngón tay đỏ ửng. Đôi đồng tử giãn rộng, in hằn hai ngọn lửa đỏ rực.

- Mày có gì hơn tao chứ, đáng lẽ ra người ở trong tờ báo này phải là tao? Mày chỉ là một công chúa thấp hèn mà thôi. Nhan sắc của mày đâu bằng tao, mày chỉ làm mất đi vẻ đẹp trai của Jason mà thôi.

- Chắc...

Ruby cười nhạt rồi nhanh chóng tắt lại đi rồi nắm lấy tóc Violet lôi ra ngoài. Và thế là có một màn cọ sát giữa hai cô gái gây sự chú ý cho mọi người khi chứng kiến cảnh xô sát giữa Ruby và Violet.

Jason và Eric chọn cho mình chỗ ngồi dưới bóng mát của một cái cây xanh to để có một bữa ăn ngon lành. Nhưng nếu nói là một bữa ăn ngon thì cũng không hẳn là thế. Vì họ không thể tập trung ăn được, nuốt không trôi bởi những ánh mắt ngăm nhìn đăm đăm phải gọi là đang hút hồn và cùng với những lời nói xì xào khen ngợi.

- Mày đang nổi tiếng đó.

Eric nói rồi quay ra nhìn xung quanh, những ánh mắt kia đang nhìn khiến cậu phải sắc nước mà phun ra ngoài vì những cử chỉ hành động thoái hóa của những học viên nữ, không ngoại trừ những học viên nam bị coi là thích những người cùng giới.

"Keng"

Jason bực tức thả mạnh chiếc muỗng lên bàn, không tài nào ăn được.

- Ăn nhanh còn đi, một lũ phiến!

Cậu nói rồi vòng tay lại trước ngực, quay sang hướng khác.

- Đừng nóng tính quá anh bạn.

Eric tiếp tục vào sự nghiệp ăn uống của mình.

Về phía Ruby và Violet tiếp tục gần co. Ruby bị Violet cầm lấy hộp sữa ném vào mặt khiến nhỏ đau và tức sôi máu não. Ruby không thể kiềm chế được nữa, nhỏ vớ lấy ly thủy tinh và ném không cần biết nó bay đi đâu cả, nhỏ cứ vớ lấy trái cây, vớ lấy những gì mà nhỏ có thể trả thù.

Mặc cho Violet cứ hứng nhưng nhỏ chỉ bị trái cây ném mà thôi nên không sao cả. Nhưng cái người mà bị trúng cái ly thủy tinh phải giật mình đứng phắt dậy, tay ôm lấy một bên thái dương, nó chảy máu không ngừng. Hành động của Ruby khiến cho mọi người phải bất ngờ, há to mồm, mắt căng tròn không thể tưởng tượng được, tại sao có thể làm như vậy.

- Jason mày sao không, máu chảy nhiều quá?

Eric hoảng hốt lo lắng đi nhanh lại chỗ Jason. Cậu không trả lời mà chỉ biết cậu đang rất đau, đau ê ẩm không chịu được. Máu chảy một lúc nhiều hơn, nhỏ loăn lên áo sơ ni trắng.

Eric bị hứng nguyên quả táo ngay lưng, cậu tức giận và quay lưng nói lớn.

- Có dừng ngay không, tôi sẽ giết cô đó Ruby.

Tiếng nói đó truyền đến tai Ruby, lúc này nhỏ mới thật sự dừng lại và nhìn.

- Mày... mày có biết đã gây nên chuyện lớn rồi không?

Sona gượng cười nhưng cũng đau không kém. Ruby lúc này mới nhìn về phía Jason nhỏ không hiểu chuyện gì cả.

Máu túa ra chảy thành dòng, nhỏ từng giọt xuống nền cỏ và một điều đã xảy ra. Tại chỗ máu nhỏ xuống, bỗng dưng có những bông hoa nhỏ màu đỏ mọc lên. Eric thấy được và hồi thức Jason đi ngay. Jason chạy một mạch thật nhanh không để ý gì hơn nữa. Eric vội ngồi xuống nhỏ những bông hoa đó lên rồi đi nhanh lại chỗ Ruby và vứt thẳng vào người nhỏ. Cậu gằn giọng:

- Cô... cô đúng là một đồ ngang ngược. Không biết Jason có mắc nợ gì cô không nữa? Hết gặp chuyện này đến chuyện khác. Jason bị cô ném ly thủy tinh và phải đầu bị thương rồi kia, mau mà xin lỗi cậu ấy đi.

Dứt lời Eric cũng quay lưng đi tìm Jason. Ruby chỉ biết đờ người, miệng lẩm bẩm nói tứ tung với vẻ lúng túng sợ hãi:

- Sao giờ, chắc bị thương nghiêm trọng rồi? Sona... Cứu mình... huhu...

Nhỏ vội đi với vẻ run run, hoảng loạn. Mọi cử chỉ hành động của nhỏ đều bị Violet cười nhạo, đã vậy còn khiến cho mọi người đưa cái nhìn không tốt về nhỏ.

Jason chạy đi trên con đường ra đến con sông Crytal. Chạy đến đâu, máu cứ thế túa ra và nhỏ xuống nền cỏ, mọc lên những bụi hoa hồng đỏ rực. Đến bờ sông cậu dừng lại, ngồi tựa vào gốc cây tử đằng, thở gấp. Cậu cảm thấy choáng váng, mọi thứ xung quanh nhòe đi rồi cậu lịm đi trong vô thức, mặc cho vết thương vẫn vậy.

Eric lần theo đường máu mà đi nhưng cũng không quên nhỏ những bụi hoa đi để tránh sự nghi ngờ.

- Chắc chảy máu nhiều rồi đây!

Cậu thở dài, trên tay cầm những cành hoa hồng mà cảm thấy đau thay cho Jason. Những bông hoa tạo nên bằng máu, giọt máu tái sinh vạn vật. Nếu như người khác biết được Jason có dòng máu tái sinh này, chắc cậu sẽ không bao giờ có được giây phút yên bình với cuộc sống thực tại này. Vì ai cũng muốn có được giọt máu đó.

- Lại thêm hoa đâm chồi! Jason ơi là Jason...

Eric tiếp tục công việc của mình. Nhưng mọi hành động của cậu vô tình đã bị thu vào chiếc máy camera mini trên tay của một người con gái đang dạo chơi ở chốn này.

- Sao lại như thế được...

Sona liên tục dụi lấy con mắt nhìn vào máy quay mini của mình. Nhỏ tưởng mình bị hoa mắt nhưng không nó là thật. Sona hướng ánh mắt khó hiểu về phía Eric.

- Máu mà mọc thành hoa? Tại sao Eric lại nhỏ nó đi? Một điều kì lạ, có uẩn khuất? Phải theo dõi xem sao?

Đang định nhắc chân đi, thì nhỏ vấp phải một con thỏ bị bắn chết.

- Ai mà lại tàn nhẫn vậy chứ?

Nhỏ nhìn con thỏ mà thấy thương xót. Nhưng nhìn nó, chợt nhỏ nảy ra một ý định. Nhỏ gật đầu trong suy nghĩ của mình và bắt đầu hành động. Nhân lúc Eric không để ý, nhỏ lấy viên đá ném vào người Jason và ném nhiều lần khiến cho cậu rời đi chỗ khác để tìm nguyên nhân. Sona nhanh chóng vụt ra đặt con thỏ xuống bụi hoa hồng và cũng như thế quay đi thật nhanh.

- Không có gì cả, thôi bỏ đi. Tại sao có con thỏ chết ở đây vậy?

Eric khụy gối và ôm lấy con thỏ trắng lên rồi vuốt lông nó.

- Thật tội nghiệp.

Cậu thờ dài và cảm thấy thương xót con thỏ. Nhiệm vụ của cậu cũng đã xong giờ đi đến sông Crytal tìm Jason.

Đến nơi, thấy Jason đang ngồi tựa vào gốc cây, vết thương ở mai tóc vẫn máu cứ chảy rĩ rĩ xuống quai hàm và nhỏ xuống dưới nền cỏ. Cũng tại đó cứ thế mà hoa hồng đỏ mọc lên chỉ chít tựa như hoàng tử đang chết trong thâm lặng giữa rừng hoa không ai biết đến. Eric đi lại chỗ Jason nhưng cũng không quên để ý đến con thỏ. Cậu vốn là người yêu những con thú bé và rồi nhìn những giọt máu trên quai hàm Jason đang nhỏ xuống, cậu đưa con thỏ lại gần và máu nhỏ lên chỗ vết thương của nó. Ngay lập tức chỗ vết thương lành lại và con thỏ được cứu sống. Eric mỉm cười nhưng cũng giật mình, bật người ra sau, con thỏ chạy đi mất vì Jason chợt tỉnh.

- Làm giật cả mình! Mày ổn không, Louis?

Eric lo lắng hỏi và đỡ Jason đứng dậy. Cậu vẫn còn thấy choáng váng nhưng cũng đã ổn hơn nhiều. Cậu đi lại gần bờ sông, cúi người dùng tay hứng nước rửa sạch đi vết máu trên mặt.

- Louis, mày đã tìm ra người mang lời nguyền rồi tao nghĩ mày nên đối mặt với ngài Liam đi, như vậy sẽ tốt cho mày hơn. Tao thấy mày đang có một sống khép kín, chịu đựng nhần nhục đúng hơn với một cương vị là Hoàng tử bóng đêm.

Eric nói tiếp lời, cầm hòn đá ném lên mặt sông.

- Chưa tới lúc!

Jason im lặng này giờ mới lên tiếng, về mặt lúc nào cũng chỉ là lạnh lùng và không cảm xúc. Nhưng sâu trong ánh mắt, đang phải chịu đựng đau đớn không ai biết.

- Còn chưa gì nữa, mày nên giết chết công chúa dòng tộc Haller chuyên gia gây rắc rối kia đi, như vậy mày sẽ cứu được cả đế chế này mà còn lấy lại vị trí Đế vương.

- Cô gái đó không chết, ngược lại là một người khác.

Jason trầm giọng nói, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước xa xăm không điểm dừng.

- Mày nói gì vậy Louis, tao không hiểu? Ruby không chết, thì là ai chứ?

Eric nói giọng có chút ngạc nhiên và nhìn Jason với ánh mắt khó hiểu khi nghe cậu nói.

- Không biết. Nhưng cô gái này yêu tao.

Jason trả lời với giọng bình thản, nét mặt vô cùng nghiêm túc.

- Vậy mày có yêu cô gái đó không?

- Có, nhưng điều này sẽ không xảy ra khi tao thay đổi nó.

- Tao biết mày có thể dự đoán trước mọi chuyện bằng con mắt tâm linh, nhưng vận mệnh đã an bài thì không bao giờ thay đổi được.

"Bộp"

Chiếc điện thoại trên tay Sona rơi xuống khi nhỏ không bắt cần để áo bị mắc vào trong cành cây. Sona vội gỡ ra rồi cúi xuống nhặt lấy điện thoại và giật mình đứng hình khi bắt gặp ánh mắt sắc bén như dao của hai chàng trai đứng trước mặt. Từ này giờ Sona đã theo dõi hai cậu, nghe toàn bộ cuộc nói chuyện và biết được sự thật khủng khiếp. Nhỏ bất ngờ khi biết được thân phận thật của Jason và cô gái mang lời nguyền hủy diệt kia chính là Ruby. Ban đầu nhỏ không tin những gì tận mắt thấy tai nghe, nhỏ cứ tưởng rằng "Hoàng tử bóng đêm" không tồn tại, chỉ là trong truyền thuyết ảo tưởng và lời quyền gì đó là không có thật. Nhỏ nuốt chửng nước bọt cứng họng không biết nói gì, cũng không thể chạy được vì Eric đứng ngay trước mặt nhìn nhỏ với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống, cậu đi lại gần nhỏ nhưng nhỏ cứ thụt lùi ra phía sau vì nhỏ đang cảm thấy sợ hãi.

- Đừng sợ, tôi sẽ không giết em.

Eric trầm giọng nói, ra dáng một người thanh niên chừng chạc đúng với bản chất thật sự của cậu, không phải là một tên học viên kiêu ngạo bình thường mọi người nghĩ. Jason đã biết được từ trước nên vẫn tỏ ra bình thường trước mọi việc.

- Thì ra hai người đã giả làm học viên. Mục đích của hai người vào trường Time để làm gì? Tại sao lại phải che giấu thân phận? Vậy thật sự người đứng kia là Hoàng tử bóng đêm và cô gái mang lời nguyền hủy diệt đó chính là Ruby thật sao? Các người định giết Ruby, tôi phải đi nói cho mọi người biết.

Sona trở nên rối trí, tay xiết chặt lại.

- Em bình tĩnh lại đi, hãy nghe tôi nói đây. Mục đích của chúng tôi là tránh sự truy sát của đế vương Liam và cứu lấy nhân loại này khỏi sự thống trị của ma quỷ, em hiểu không? Cho nên tôi xin em hãy giữ lấy bí mật này cho đến khi buổi lễ tuần trăng, tới lúc đó mọi chuyện sẽ kết thúc.

Eric nói giọng đều đều, nắm chặt lấy đôi vai Sona và nhìn thẳng vào ánh mắt đó.

- Nhưng còn Ruby thì sao, anh ta sẽ giết chết bạn của tôi?

- Không, chuyện đó sẽ không xảy ra.

Eric tiếp tục nói cho Sona hiểu. Jason không biết làm gì cả chỉ lẳng lặng đi khỏi

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Tại gara xe của trường.

Sau một buổi mua đồ ở trung tâm thương mại để đi xin lỗi Jason vì đã gây ra những rắc rối cho cậu, Ruby cảm thấy áy náy, cắn rứt lương tâm vì đã làm những chuyện không đâu khiến Jason bị thương. Nhỏ bước xuống xe cầm theo những túi đồ rồi rời khỏi đây. Nhưng khi vừa quay lưng thì có năm tên mặc đồ đen đứng chặn trước mặt khiến nhỏ giật mình.

- Đây các người là ai? Tại sao lại đứng đàn hàng như thế hả?

Ruby gần giọng nói, nét mặt hiện rõ vẻ bức tức.

Đáp lại lời nhỏ chỉ là sự im lặng, không một tên nào lên tiếng mà xông tới cùng lúc tấn công nhỏ. Ruby hoảng hốt nhanh tay phản công lại, những túi đồ rớt xuống đất bị giẫm bẹp. Bây giờ nhỏ chỉ biết đánh trả với những tên lạ mặt này không biết từ đâu chui ra. Bọn chúng là những tên sát thủ không phải dạng vừa, đều đã được qua huấn luyện.

Đánh qua đánh lại này giờ, Ruby dần thấm mệt và đuối sức, mồ hôi ướt đầm trên trán, Nhỏ không thể một mình đánh bại những tên này vì bọn chúng quá giỏi, nếu cứ tiếp tục như thế nhỏ không thể kháng cự nổi, không còn cách nào khác nhỏ guồng chân chạy đi thật nhanh về khu kí túc xá. Bọn chúng không chịu bỏ cuộc đuổi theo Ruby. Nhỏ vừa chạy vừa ngoảnh lại nhìn, bọn chúng đang chạy theo phía sau. Bất chợt nhỏ cảm thấy mọi thứ phía trước mờ dần, không xác định được phương hướng, đầu óc quay cuồng vì căn bệnh lên cơn đột ngột không đúng lúc. Bây giờ nhỏ đang cần máu gấp, cơ thể mệt mỏi. Ruby chạy chậm dần lại không thể chạy nổi, nhỏ thở hổn hển cô gắng quan sát xung quanh xem có chỗ nào để trốn trước khi bị những tên sát thủ kia tóm được. Và may mắn cũng mỉm cười với nhỏ, khi phía trước có một căn phòng cửa không đóng mà mở hờ. Nhỏ vội chạy tới căn phòng đó, đẩy mạnh cửa lao vào trong một cách nhanh chóng và đóng sầm cửa lại mà không quan tâm phòng này của ai, chỉ biết thoát khỏi bọn chúng là được. Ở ngoài đó, bọn chúng vẫn tiếp tục lục tung các ngõ ngách, phòng của các học viên để tìm Ruby vì đang giờ học nên không có ai ở lại kí túc xá.

Ruby khụy chân thở gấp thì chợt nhỏ giật mình căng mắt nhìn khi nhìn thấy một chàng trai đang đứng cái lại khuy áo, dáng người cao cực chuẩn khoảng 1m85 và người đó không ai khác chính là Jason. Cậu dừng lại mọi động tác nhìn Ruby và cậu biết chuyện gì đang xảy ra.

Chốt cửa giật rầm rầm gần như sắp bung ra, Ruby hoảng sợ đứng phắt dậy nhìn xung quanh để xử lí chuyện nhưng quá rối không biết làm gì. Jason thấy vậy đi nhanh lại chỗ Ruby, bế xốc nhỏ thả xuống giường, rồi cậu nhanh chóng nằm xuống đắp chăn lại che đi khuôn mặt của Ruby. Nhỏ bất ngờ trước hành động của Jason, tim nhỏ bắt đầu đập nhanh hơn, mặt nóng hừng hực, con khát máu vẫn bám riết. Nhỏ nằm sát Jason, nằm gọn trong lòng cậu, mặc dù mặc không đói mặt nhưng vẫn có cảm giác phả lạnh.

"Rầm."

Cánh cửa mở toan, bọn chúng nhìn xung quanh căn phòng chỉ thấy chàng trai đang nằm ngủ trên giường. Cậu ấy tựa người sang một bên làm một hơi thật dài trong giấc ngủ thật ngon. Nhưng bên trong cậu đang vòng tay ôm lấy Ruby ép vào người mình hơn để tránh sự nghi ngờ. Bọn chúng vẫn lẩn quẩn nhìn từ mọi góc ngách.

Ruby cảm thấy ngột thở, không thể kiểm soát được nhịp đập của tim mình nhưng con khát máu làm nhỏ không thể cố chịu thêm được nữa, thật sự khát và rất khát. Răng nanh bắt đầu chòi ra, ánh mắt đỏ lóe lên, gân xanh nổi chần chịt. Không còn cách nào khác và rồi...

"Phập."

Jason có chút giật mình. Hai chiếc răng nanh găm vào cổ, dòng máu bắt đầu truyền vào thạch quản của Ruby. Hai tay nhỏ cẩu chặt vào người Jason và cậu một lúc ôm chặt Ruby hơn vì sự hút máu của nhỏ. Cậu vẫn cố tỏ ra đang ngủ không để bị lộ ra ngoài.

Bọn chúng sau khi thám thính xung quanh không có gì cả nên đành bỏ ra ngoài và đóng cửa lại. Nhưng cái người đóng cửa chợt dừng lại và nhìn một lúc

về phía giường. Đường như cậu ta nghi ngờ và muốn đi lại xem thử, vừa mới nhấc chân thì:

- Ra ngoài.

Lời nói từ người con trai đang nằm ấy phát ra một cách trầm đặc.

- Có phải ngoài...

- Joel, nếu không muốn chết thì biến đi!

Anh ta chưa kịp nói thì đã bị Jason chặn họng. Mặc dù vẫn trong tư thế nhắm mắt quay người vào phía trong nhưng cậu vẫn nhận ra được người đang đứng đó. Joel không làm gì được đành đi ra ngoài và đóng chặt cửa lại.

Sau khi hút máu của Jason, Ruby ngất lịm đi trong vô thức. Jason bỏ tấm chăn ra khỏi và cựa người ngồi dậy, đưa tay lên sờ cổ mình. Cũng may Ruby chỉ hút một ít nên Jason không sao, cậu cài lại khuy nút áo và đứng dậy nhảy lên bậc cửa sổ ngồi và tựa vào đó, nhìn ra ngoài không gian đen tối kia mặc cho Ruby cứ nằm đó.

Jason lấy trong túi áo ra mảnh tam giác tâm linh thủy tinh và cầm chặt lấy nó. Trong lòng cậu giờ vẫn còn chất chứa nỗi đau quá khứ, một nỗi đau chôn vùi. Cậu cố nuốt lấy cay đắng đó, cố chịu đựng để trả thù những gì ông ta đã làm và bằng mọi giá lên được cương vị của một vị đế vương đầy quyền lực. Jason nhớ lại những giây phút hạnh phúc bên nữ hoàng Victoria. Từ một cậu bé lững chững bước đi cho đến những bước đi chững chạc đều do một bàn tay bà nâng đỡ, nuôi nấng. Giây phút nào là một chàng trai 18 tuổi tự do, kiêu ngạo, vui đùa và trên mỗi lúc nào cũng có nụ cười khiến người ta cảm thấy thoải mái, vui sướng. Nhưng rồi cho đến lúc, chứng kiến ông ta – người cha ruột giết đi bà ấy, cậu đau, đau đớn đến tột cùng khiến mọi thứ hóa băng, khiến cậu tan nát cõi lòng rồi biến cậu thành một con người vô cảm, lạnh lùng. Và cậu đã khóc, gào thét trong sự căm lạnh. Một giọt nước mắt rơi trong vô thức một cách lặng lẽ, mà chính bản thân cậu không hề biết.

Thời gian trôi qua một cách nhanh chóng, bên ngoài trời đang tờ mờ sáng và bao phủ bởi màn sương trắng xóa. Ruby cựa người tỉnh dậy sau khi thoát khỏi sự truy đuổi, nhờ cảm thấy cơ thể khỏe hơn khi hút máu của Jason, nhờ cảm thấy máu của Jason có mùi vị khát lạ. Ruby ngậy người nhìn chàng trai đang ngồi tựa trên bậc cửa sổ đẹp cách lạ thường tựa như bức tranh sơn dầu. Mái tóc bay nhẹ trong gió. Ruby đứng dậy đi tới gần chỗ Jason và nhìn cậu chú mục. Khẽ đưa tay lau đi giọt nước mắt chảy dài trên gò má. Nhỏ chẳng hiểu tại sao mình lại làm như vậy nhưng nhỏ không thể kiểm soát được hành động của mình vì khuôn mặt của chàng trai này có sức hút kì lạ.

Bất ngờ Jason mở mắt khiến Ruby giật mình thụt tay lại, hai ánh mắt nhìn thẳng vào nhau không chớp. Ruby có chút lúng túng cúi mặt, khẽ vén những lọn tóc lên một bên. Jason liên tục nhìn biểu hiện của Ruby, khiến nhỏ không dám ngước lên nhìn nhưng cũng không muốn rời khỏi đây. Ánh sáng mặt trời rọi vào làm cho bàn tay bị hoại tử. Ruby thấy vậy liền nắm nhanh lấy bàn tay cậu và thổi nhẹ.

- Sao có thể để im vậy chứ, muốn chết hả?

Ruby lên tiếng, nét mặt lo lắng. Bàn tay nhỏ xoa nhẹ lên bàn tay Jason. Cậu có cảm giác kì lạ khiến cậu không thể biết được cảm xúc của mình ngay lúc này. Chợt cậu nắm chặt lấy tay của Ruby, đẩy nhỏ sát lại, rồi đưa tay lên vuốt lấy mái tóc nhỏ. Hành động của cậu làm Ruby cảm thấy ngại ngùng. Jason dần đưa môi hôn lại gần chỉ cách vài centi là sẽ chạm đến bờ môi nhỏ. Luồng suy nghĩ chạy trong đầu cậu. Cậu không thể, không thể làm như vậy được. Nếu cậu yêu người con gái này, rồi đến một lúc cậu sẽ là người giết chết cô ấy thì cậu sẽ đau khổ hơn cả. Nghĩ đến đó, cậu đã dừng lại. Cậu buông lỏng tay, đẩy nhẹ Ruby ra và nhảy khỏi bậc cửa sổ đi khỏi đây. Ruby chỉ biết đứng nhìn rồi chợt nhỏ nghĩ mình không thể ở lại đây vội chạy theo kéo tay Jason khiến cậu đứng khựng lại.

- Bây giờ cậu đi đâu vậy? Cho tôi đi theo được không vì tôi sợ đi một mình sẽ gặp lại bọn chúng.

Ruby nhẹ giọng nói, nhìn cậu với ánh mắt của sự uor ước.

Jason im lặng không nói gì chỉ biết nhìn nhỏ với ánh mắt của sự vô cảm không còn cảm xúc như vừa rồi. Cậu nghĩ nếu đưa cô gái này đi cùng thì cậu sẽ dễ dàng theo sát và không cho bất kì kẻ nào bắt cô gái này, nhưng có điều cậu sẽ gặp phiền phức vì cô gái đó chuyên gia gây rắc rối. Nếu không vì nhiệm vụ phải làm thì cậu đã mặc kệ không quan tâm. Cậu quyết định sẽ cho Ruby đi cùng, định lên tiếng thì bất ngờ Ben ở đâu đi tới kéo tay Ruby về phía mình và ôm chầm lấy nhỏ, khiến Ruby vô cùng ngạc nhiên. Nhỏ dường như bất động khi thấy hành động của Ben.

Jason chỉ biết đứng nhìn hai người họ ôm nhau với ánh mắt vô cảm rồi dứt tay vào túi quần bình thần quay lưng đi coi như chưa nhìn thấy và cũng không liên quan đến mình.

- Ruby hãy quay lại với anh được không? Xin lỗi vì đã làm em tổn thương?

Ben ôm chầm lấy Ruby thật chặt.

- Thả tôi ra.

Nhỏ nói lạnh nhạt rồi đẩy mạnh Ben ra và tát anh ta một phát thật mạnh vào mặt.

- Đồ bỉ ổi! Tại anh mà Jason bỏ đi rồi biết chưa?

- Càng tốt. Anh chỉ muốn em ở lại bên anh thôi.

Ben nâng cao giọng, nét mặt nghiêm túc, nắm chặt đôi vai nhỏ.

- Thôi đi, tôi thật sự đau lắm rồi.

Ruby nói giọng cay đắng, giọt nước mắt rơi xuống và hướng nhìn Jason đang đi chậm chậm phía trước.

- Ruby, tôi sẽ...

Nhỏ hất tay Ben ra khỏi và chạy một mạch về phía trước. Ben chưa kịp nói hết câu, chỉ biết đứng nhìn người con gái đó đang vụt khỏi tầm tay mà chạy về người con trai khác, một người mà nhỏ thật sự yêu thương.

- Jason...

Ruby kéo phắt người Jason lại nắm chặt lấy bàn tay cậu, nước mắt vẫn rơi. Nhỏ ngược nhìn cậu, nhìn thẳng vào ánh mắt nâu đồng ấy và nói ra điều chân thành từ đáy lòng mình:

- Ruby yêu Jason!

Lời nói đó, khiến Jason bất ngờ không thể làm chủ được cảm xúc. Cậu không thể buồn cô ấy ra mà nói là không thể nhưng cậu phải biết làm sao đây khi cậu cũng đã yêu cô gái đó mất rồi. Mọi thứ khiến cho cậu thấy rối trí. Nhưng rồi như một ngày cô ấy biết được cậu chính là Hoàng tử bóng đêm, người muốn giết chính cô ấy thì cậu phải làm như thế nào? Thôi dù cũng đã lỡ rồi, đành phải chấp nhận theo định mệnh đã an bài. Đã lâu rồi, không có ai cho cậu tình yêu thương ngoài người mẹ đã rời xa và bây giờ cô gái này đã đem lại điều đó. Nhưng điều này có thể tồn tại được bao lâu hay chỉ trông chốc lát?

Thấy Jason im lặng không trả lời, Ruby buông lỏng tay cậu ra và thất vọng. Những giọt nước mắt mặn chát vẫn tuôn rơi. Nhỏ đành quay người đi trong nỗi buồn. Đứng ở phía đằng xa kia, Ben nở nụ cười đắc ý khi thấy Ruby bỏ đi nhưng nụ cười đó nhanh chóng lụi tắt.

Không cần suy nghĩ nhiều, Jason đi nhanh tới chỗ Ruby và chào cho nhỏ nụ hôn nồng nhiệt. Ruby bất ngờ nhưng rồi làm chủ được hành động của mình và hòa vào hơi thở đó, cảm thấy vui trong lòng.

Ben chỉ lẳng lặng bỏ đi mang theo sự tức giận bên mình. Và đứng ẩn sau bức tường, Violet xiết chặt tay nhìn hai người họ hạnh phúc bên nhau, máu trong cơ thể sôi sùng sục lên tới đỉnh điểm, con mắt in hằn hai ngọn lửa bốc cháy dữ dội. Nhỏ không thể để yên cho Ruby vì nhỏ đã cướp hết tất cả, nhỏ vốn dĩ ganh tị với Ruby nhiều mặt như sắc đẹp, tài năng và kể cả cura đồ được người có trái tim sắc đá.

Jason buông thả nhẹ Ruby và đưa tay lau nước mắt cho nhỏ. Ruby nhìn cậu mỉm cười. Hành động của hai người đều bị Eric và Sona bắt gặp, khi hai người họ vô tình nhìn thấy. Jason chợt nở một nụ cười nhẹ, một nụ cười mỉm đủ để đồn tin đồn phurong. Một nụ cười trong một phút, cậu chưa bao giờ nở nụ cười với ai ngoài trừ mẹ của mình. Sona dường như bị nụ cười đó làm cho chết ngất.

- Nụ cười đẹp quá!

Sona thốt lên và cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ.

- Định mệnh vẫn là định mệnh. Có lẽ mày sẽ không thay đổi được điều đó, thôi thì mày cứ làm theo ý mình, nhưng tao khuyên mày hãy suy nghĩ thật kĩ phải lựa chọn một trong hai.

Eric nói giọng đều đều và nhấn mạnh từng câu. Điều đó cũng đủ để Jason hiểu Eric đang nói gì. Chỉ riêng Ruby không hiểu Eric đang nói vớ vẩn gì, nhỏ chợt phát hiện ra biểu hiện ngày hôm nay của Sona có vẻ kì lạ.

- Jason, hy vọng anh không vì quyền lực của mình mà đánh mất tất cả. Tôi biết anh còn vì cả đế chế này nhưng tôi không muốn mất người bạn thân nhất của tôi.

Sona nói, nét mặt vô cùng nghiêm túc.

- Sona, bạn nói gì vậy, mình không hiểu, với lại cách bạn xưng hô với Jason hình như hơi kỳ?

Ruby nói, vẻ mặt khó hiểu vì thái độ kì lạ và cách nhìn của Sona với Jason và Eric có phần bí ẩn.

Jason im lặng, cho tay vào túi quần lạnh lùng bước đi không nhìn Ruby lấy một lần, ánh mắt vô hồn sắc bén và lạnh lẽo, nét mặt trở nên đáng sợ và đầy sát khí lan tỏa, một dáng vẻ đầy quyền lực. Cảm xúc nhất thời của cậu đối với Ruby tới đây đặt dấu chấm hết. Eric cũng trở nên sắc đá không còn là một con người kiêu ngạo như ngày nào vì đã bị phát hiện nhưng điều đó không ảnh hưởng gì nhiều. Để lại phía sau hai cô gái đứng nhìn hai cậu đi khuất dần.

Sona chợt khụy xuống, nước mắt chảy xuống, nét mặt hiện rõ một nỗi buồn. Nhỏ nhớ lại những gì Eric đã nói ở sông Crytal khi bị mình biết mọi sự thật.

Quay lại thời điểm đó:

- Tôi xin em hãy giữ bí mật này, tôi chỉ cần bao nhiêu đó thôi.

Dứt lời, Eric buông Sona ra và quay lưng đi mang theo cảm xúc đau nhói như bị con dao đâm thẳng vào tim mình, cậu thật sự đau và rất đau nhưng vẫn

cố gắng kìm nén để không bộc lộ ra ngoài. Cậu ôm nỗi đau này vì 300 năm trước cậu đã mất đi người con gái cậu yêu.

Cậu bước đi với cái nhắc nhở thầm lặng: "Mày hãy quên cô ấy đi Eric, hãy quên đi. Hãy là một Eric mạnh mẽ, không phải là Kai của Sona nữa...". Cậu thật sự cảm thấy có lỗi vì 300 năm trước cậu không cứu được Sona vì cô ấy là cháu của nữ hoàng Victoria, em họ của Jason đã bị đế vương Liam giết, bởi cô ấy thuộc dòng tộc đó. Cậu tự trách bản thân mình vô dụng không thể làm gì được chỉ biết đứng nhìn cô ấy biến mất, cậu hận chính bản thân mình. Cậu yêu Sona nhiều vô cùng, nhưng bây giờ không thể được nữa rồi, quên và hãy quên nó đi vì cậu không phải là Kai – một chàng trai hiền lành, tốt bụng, có một cuộc sống bình thường không giàu sang, không địa vị đó là bản chất con người mà Sona thích. Lúc đó cậu đã sống với con người như thế trong khi bản thân cậu là một hoàng tử đầy quyền lực, lạnh lùng và tàn ác. Cậu đã lừa dối Sona trong thời gian đó và cho đến khi cô ấy chết cũng không biết cậu là hoàng tử.

Sona đột nhiên cảm thấy đau đầu và có một mảng kí ức xuất hiện. Một chàng trai với nụ cười tươi, nét mặt thanh tú đang đứng vậy gọi nhỏ. Vóc dáng đó, khuôn mặt đó thật sự quen thuộc.

- Kai!

Bỗng chốc Sona thốt ra tên người con trai đó. Eric chợt đứng khựng lại khi nghe thấy. Sona bước chân chậm chậm đi tới và khóc nức lên thành tiếng.

- Kai, là Sona đây.

Sona nói giọng nghẹn lại và ôm chặt lấy cậu từ phía sau khiến Eric bất ngờ. Tim cậu chợt nhói lên khi nghe Sona gọi tên người con trai không bao giờ tồn tại trên đời này mà không phải là cái tên Eric. Cô ấy chỉ yêu người tên Kai mà không phải là cậu. Cậu đành nuốt nỗi đau nó và buông tay Sona ra, nhìn nhỏ với ánh mắt vô cảm, nét mặt lạnh toát.

- Tôi không phải Kai, mà là hoàng tử Eric. Kai đã không tồn tại nữa rồi.

Eric trầm giọng nói.

- Là Kai mà...

Sona gằn giọng nói, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

- Xin lỗi, vì tôi đã lừa dối em. Em cứ coi như Kai đã chết rồi và hãy tìm cho mình một tình yêu mới, hãy quên đi. Đây mới thật sự là con người thật của tôi.

- Quên sao? Anh bảo em quên sao được, lúc nào cũng xuất hiện trước mặt em?

- Xin lỗi, tôi không thể!

Dứt lời, Eric quay lưng đi và giấu giọt nước mắt bên trong cố gắng không để nó rơi nhưng sao vẫn rơi, cậu nhanh chóng lau đi và bây giờ cậu chỉ biết thực hiện những gì đề ra. Sona chỉ biết khóc rồi lững thững bước đi theo sau.

Trở về hiện tại:

- Sona, bạn sao vậy, có chuyện gì sao, nhìn bạn lạ lắm!

Ruby thấy Sona đột nhiên ngồi phịch xuống khóc không hiểu lý do sau khi Jason và Eric đi khỏi. Nhỏ ngồi xuống bên cạnh và cảm thấy lo lắng.

- Không có gì đâu, để hôm khác mình nói bạn nghe.

Sona gượng cười nói rồi nhanh chóng gạt đi nước mắt, nét mặt trở lại bình thường để che đi nỗi buồn đang lấn chìm.

- Con nhỏ này...

- Nhìn sắc mặt của bạn trông nên hồng hào hơn hẳn rồi đó.

- Thật sao? Không hiểu tại sao sau khi hút máu của Jason mình thấy khỏe hơn, không còn cảm thấy choáng váng nữa.

Ruby nhìn Sona nói với giọng đều đều. Nhỏ đã không biết rằng, chính nhờ máu của Jason mà căn bệnh của nhỏ đã khỏi hẳn vì máu của cậu có khả năng tạo máu mới.

Sona nhìn Ruby mỉm cười rồi nắm chặt lấy tay Ruby rồi nói với giọng nghiêm túc:

- Ruby, hãy nghe kĩ lời mình nói đây. Hãy cẩn thận vì từ bây giờ sẽ có rất nhiều nguy hiểm với bạn. Đừng bao giờ đi đâu một mình và cũng đừng bao giờ tin quá một người, vì sẽ có lúc họ quay lưng với bạn. Tới đây thôi, chúng ta đến lớp nếu không sẽ bị đuổi học vì cúp tiết đó.

Dứt lời Sona đứng dậy rồi kéo tay Ruby chạy đi thật nhanh, trong khi Ruby còn chưa hiểu lời nói Sona. Ruby nhìn nét mặt Sona rất kì lạ không vui vẻ như bình thường nhưng vẫn cố tỏ ra không có chuyện gì, thực chất nhỏ cảm thấy Sona đang có chuyện gì đó không ổn nhưng chưa hiểu rõ thì Sona đã phản ứng quá nhanh.

...

Tầm sáng, lúc các học viên kết thúc buổi học. Jason và Eric ngồi trên mái nhà cao nhất nhất của trường Time cùng nhau tâm sự nhưng thực chất là họ thực hiện một việc cần làm. Hai chàng trai đều mặc áo khoác trùm đầu màu đen, những móng vuốt bắt đầu chòi ra nhọn hoắt, ánh mắt đỏ hoe.

- Quả như không sai, mày đã yêu người ta thật rồi, Jason.

Eric mỉm cười nhìn cậu.

- Tình yêu... Đôi lúc đừng tin vào lời nói!

Jason đáp lại với một câu đơn giản.

- Một chàng trai khó đoán.

- Đến lúc rồi.

Jason nhanh tay chụp lại mũi tên bạc đang hướng thẳng về mình khiến nó gãy rụi. Cậu ra hiệu cho Eric cúi người. Chợt ánh mắt cậu lóe sáng, một lực phản ra phải gọi là lực cắt. Những ngọn cây bị chém đứt, những con quạ cũng thế mà bị chém ra từng mảnh. Lực cắt không phải cậu sử dụng một cách vô nghĩa mà đều có mục đích của nó cả. Từng tên sát thủ đều ngã xuống mà chết trên những tán cây lớn.

Họ bắt đầu khiêu chiến. Chỉ có Eric đối phó với bọn sát thủ kia còn Jason thì vẫn ngồi thản nhiên không cần vận động gì cả.

- Giết ta không đơn giản.

Một lời nói cũng đủ uy lực mà chống trả. Jason nằm xài xuống một chân co, một chân dũi, tay đưa ra sau gáy, phải nói là cậu đang nằm trên một độ cao khá nguy hiểm. Tuy vậy nhưng dáng nằm đó lại có một vẻ đẹp riêng tựa như một bức tranh của một chàng trai dưới ánh trăng tròn rọi sáng một cách tự do không suy nghĩ.

- Ngài thật sự đã thay đổi nhiều.

Một chàng mái tóc tím than, ánh mắt sắc lẹm bay phurọt lên trên tầng cao nơi cậu đang nằm. Miệng nhếch lên một nụ cười tà mị. Một con người với bản chất thật sự mang trong mình một sự tà ác không như một học viên thanh tú mang dáng vẻ hiền lành kia.

- Cũng đã xuất hiện.

Jason vùng người đứng dậy nhìn chàng trai trước mặt.

- Chúng tôi không giết được ngài nhưng có người sẽ giết ngài thôi.

- Giết ta hay ta giết người đó?

Jason nói dứt khoát.

- Cho dù ngài có mạnh tới đâu, có nhạy bén tới đâu cũng không thể nào chạy thoát khỏi viên đạn bạc của Joel này đâu.

Joel mạnh miệng đáp. Bởi vì anh ta là một trong những tay súng kì cựu của Hoàng Gia. Anh ta rút súng ra và chia thẳng vào cậu bóp cò càn cạch.

- Súng của anh nhanh tới đâu cũng không qua được mắt của tôi.

"Pằng."

Với một động tác nhanh nhất có thể, Jason rút trong người ra khẩu súng ngắn và bắn về phía dãy nhà bên kia.

- Không được, Ruby.

Joel vội bay sang dãy nhà bên kia với tốc độ sương mù và ôm lấy Ruby.

"Phịch."

Viên đạn giâm thẳng vào lưng của Joel, máu phụt ra. Ruby hoảng hốt không biết có chuyện gì đang xảy ra chỉ biết Joel bị trúng đạn và đỡ lấy mình.

- Joel... Anh không chứ?

Joel ngã xuống sàn, ánh mắt hướng nhìn về phía bên kia, nhìn Jason biến mất. Anh ta mất máu khá nhiều và ngất đi.

Tại bệnh viện.

Sau khi trải qua cuộc phẫu thuật lấy đạn, Joel đã vượt qua nguy hiểm và nằm tại phòng dưỡng bệnh để truyền máu. Joel cũng đã tỉnh, cậu vẫn thấy tức giận xiết chặt tay vào cạnh giường. Cậu quá bất ngờ trước những hành động của hoàng tử Louis, hoàng tử đã khác xưa rất nhiều không phải là một chàng trai khờ khạo như trước. Cậu với tay lấy điện thoại và gọi:

- Thưa ngài để vương Liam, ngài hãy mau nhanh chóng cho người cho người bắt công chúa Haller về trước khi bị hoàng tử giết chết.
- Có chuyện gì sao, nghe giọng đại tướng có vẻ tức giận?

Bên đầu dây trả lời.

- Hoàng tử Louis đã mạnh hơn rất nhiều và rất thông minh, tôi suýt mất mạng vì con trai của ngài đó. Không sớm thì muộn con trai của ngài sẽ kết liễu ngài thôi.
- Ta biết phải làm gì rồi.

Joel cúp máy, đặt điện thoại lên bàn vừa lúc Ruby bước vào mang theo giỏ trái cây.

- Anh tỉnh rồi hả? Không sao chứ?
- Anh không sao, cảm ơn em.

Joel mỉm cười.

- Tại sao anh lại bị bắn, có người ám sát anh sao hay là có chuyện gì?
- Không có chuyện gì đâu.
- Vậy hả, thôi đến giờ đi học rồi, em đi đây, anh giữ sức khỏe nhé.

Ruby nhìn Joel mỉm cười nói rồi đứng dậy đi khỏi đây. Nét mặt Joel lúc này trở nên bí hiểm và thâm độc.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Tại hồ bơi của trường.

Jason và Eric cúp tiệc ra hồ bơi sau trường để giải lao. Chuyện học hành đối với họ là bình thường vì họ đã học qua tất cả. Giờ họ chỉ chờ đến lúc cơ hội đến để bắt lấy quyền lực trong tay. Không gian ở đây vô cùng yên tĩnh không một tiếng ồn. Eric nằm trên chiếc ghế bành dài đánh một giấc ngủ say, còn Jason nằm dưới sàn gần mép bể bơi, ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo nhìn thẳng lên trần nhà, tay trái thả tự do xuống nước, một chân duỗi một chân co, nhìn về một góc độ phải nói cực kì đẹp. Và ở đây chắc có lẽ là nơi yên bình nhất đối với cậu vì chẳng có ai quấy rối hay gây chuyện, chưa lúc nào cậu có được phút giây yên bình như bây giờ.

Trong đầu cậu bây giờ hoàn toàn trống rỗng không có một chút suy nghĩ gì, cậu đưa tay mình lên nước chảy xuống ròng ròng, cậu đưa ngón trỏ vào miệng và cắn mạnh. Máu bắt đầu chảy rỉ ra, cậu bóp mạnh để cho máu chảy ra nhiều hơn và cậu nhìn theo những giọt máu nhỏ xuống nước, nét mặt không có chút cảm xúc nào mà miệng chợt nhếch môi cười nhẹ. Cậu lại thả tay xuống nước rồi sau đó lại gờ lên đồng thời cầm trong tay một mảnh băng nhọn hoắt do cậu tạo ra. Rồi cậu lại bóp nát thành những mảnh vụn kèm theo những giọt máu. Những thứ do tay cậu tạo ra thì cũng chính tay cậu phá hủy nó. Cậu đã vô tình tự làm đứt động mạch chủ ở cổ tay làm máu chảy ra thành dòng, cậu mặc kệ thả tay xuống hồ bơi và nhắm mắt lại. Mặc dù cậu biết đứt mạch chủ là rất nguy hiểm.

Eric giật mình tỉnh giấc bật người dậy nhìn Jason với ánh mắt mơ mơ màng màng chưa tỉnh hẳn.

- Louis, mày làm gì vậy? Mày định tự tử hả?

Eric nói lớn, vẻ mặt hoảng loạn khi nhìn thấy vũng nước gần chỗ Jason đang nằm đang loang một màu đỏ của máu. Eric vội chạy tới kéo tay Jason lên lôi cậu ngồi dậy. Eric loay hoay tìm thứ gì đó để cầm máu cho Jason, mặc dù biết cậu là một vampire thuần chủng có thể tự lành nhưng đối với Jason một khi tự làm mình bị thương thì cậu cố gắng không để cho vết thương lành lại mà làm cho nó chảy thật nhiều máu, điều đó khiến cậu cảm thấy như một thú vui cho bản thân. Là một thằng bạn thân lâu năm nên Eric biết quá rõ, nhiều lần thấy Jason làm vậy, cậu vội cầm máu cho Jason và khuyên rằng cậu đừng tự làm mình bị thương.

- Chắc, sao tao lại có thằng bạn bị điên thế không biết?

Eric bực bội không ngừng trách mắng Jason. Cậu tháo khăn cột đầu bandana màu đen xuống và băng lại chỗ vết thương cho Jason. Nhìn hành động quan tâm của Eric lắm, Jason chột mím cười nhưng nó tắt khá nhanh.

- Cười được sao, cái thằng này?

Eric đẩy mạnh cậu ra.

- Phải!

Jason trả lời một cách thần nhiên.

- Thằng này điên rồi, mày thích làm vậy lắm sao, Jason? Hay là vì vết xăm này?

Eric nhẹ giọng nói.

- Cả hai.

Jason vẫn biểu cảm như vậy. Cậu nằm xuống với tư thế như lúc đầu, nhắm mắt lại.

- Khi nào đi nói tao!

Dứt lời Eric quay trở lại với chiếc ghế bành dài và tiếp tục đánh một giấc ngủ sâu nhưng cậu cũng không quên theo dõi hành động của Jason vì sợ Jason làm chuyện dại dột.

Ở bên ngoài, Violet trốn học đi xuống hồ bơi ở nhà đa năng sau trường để tập bơi. Violet định đi tới phòng thay đồ thì chợt nghe tiếng điện thoại ở đâu đó vang lên. Nhò thắc mắc không biết nó phát ra từ đâu, nhò lần mò đi ngang qua các tủ đựng đồ cá nhân vô tình nhìn thấy một cái tủ ở đây ngoài cùng không khóa. Violet tò mò đi tới mở cửa tủ ra xem, bên trong chiếc Iphone 7 đang rung chuông, màn hình sáng lóa hiện lên dòng chữ "quản gia".

- Đây chẳng phải là điện thoại của Jason sao? Mà ai gọi vậy ta?

Violet cầm lấy điện thoại ra xăm xò và tính tò mò lên tới tột đỉnh. Một lát sau không thấy ai nhắc máy nên nó tự tắt đi. Violet ngửa tay mở những ứng dụng trong máy của Jason xem thử, vì điện thoại không cài mặt khóa nên nhò dễ dàng mở. Thực chất, Jason mua điện thoại chỉ để cho có thôi, cũng chẳng cần. Violet lại dòm xem trong tủ còn gì nữa không, nhò thấy có chiếc mp3 và một mảnh tam giác tâm linh ngoài ra chẳng còn gì nữa. Và trong đầu Violet bắt đầu nảy sinh ra một ý định, nhò nhếch môi cười thâm. Nhò cầm lấy điện thoại bấm những con số dài ngoằn và soạn tin nhắn: " Tôi muốn gặp em tại hồ bơi. Jason!"

- Lần này có kịch hay để coi rồi. Để xem mày xử sao đây, Ruby à!

Violet nói thầm, nét mặt hiện rõ vẻ tà mị và đắc ý. Nhò thần nhiên làm rút điện thoại của Jason xuống sàn, rồi hất chiếc mp3 và mảnh tam giác rút luôn. Sau đó nhò nhanh chóng đi khỏi đây trước khi bị ai đó phát hiện.

"Ting"

Ruby ngồi trên lớp học chú ý nghe giảng bài thì tiếng nhạc tin nhắn vang lên khiến nhò giật mình. Ruby mở điện thoại ra xem và đọc được dòng tin nhắn của Jason, nhò cảm thấy vui mừng cười tùm tùm một mình. Và nhò cũng thấy khó hiểu tại sao lại muốn gặp mình giờ này, với lại chưa cho số làm sao biết? Nhưng nhò nhanh chóng gạt qua một bên và lén lút đi ra khỏi lớp nhân lúc thầy đang giảng bài. Sona thấy Ruby chạy ra khỏi lớp nên lén chạy theo để hỏi xem có chuyện gì.

- Ruby, bạn đi đâu vậy? Đang là giờ học mà?

Sona nhìn Ruby thắc mắc hỏi. Nhó mày khó hiểu, có vẻ gì đó nghi ngờ. Vì nhò biết rõ con người của Jason, không bao giờ lưu số điện thoại của bất kì ai kể cả người thân nhất.

- Mình đi tới nhà đa năng, Jason muốn gặp mình.

Ruby mỉm cười trả lời.

- Vậy mình đi cùng.

Ruby và Sona cùng nhau đi tới nhà đa năng. Tối nôi, Sona đứng ở ngoài đợi còn Ruby đi một mình vào trong. Đang vui vẻ nóng lòng muốn biết lí do Jason muốn gặp mình, Ruby nhanh chân đi tới hồ bơi thì chợt dừng lại vì thấy có chiếc Iphone 7, mp3 và mảnh tam giác ở dưới đất, Ruby đi lại và cúi người xuống nhặt lấy.

- Những thứ này của Jason mà, sao lại nằm dưới sàn thế này?

Nhò cúi người nhặt chúng lên cất gọn lại những thứ này vào trong túi, riêng mảnh tam giác khiến nhò phải cầm lấy mà ngắm nhìn một cách chú mục.

- L - O - U - I - S !

Ruby phát âm từng chữ một trên mảnh tam giác ấy. Nhỏ cảm thấy dòng chữ này vô cùng quen thuộc nó cứ hiện liên tục trong đầu khiến nhỏ cảm thấy dây thần kinh não căng ra như dây đàn. Nhỏ cầm mảnh tam giác trong tay vừa đi vừa ngắm nghĩ và không ngờ rằng mọi hành động của nhỏ đều được quay lại trong chiếc camera nhỏ ẩn sau góc tường kia.

Bên trong, sau khi chộp mắt được một lát, Jason cảm thấy không cần thiết phải ở lại đây thêm nữa. Cậu đứng dậy dứt tay vào túi quần rồi nhấc chân đi, nhìn thấy Eric đang ngủ say cậu không muốn làm phiền nên đi ra ngoài để lấy đồ, sau đó quay lại. Vừa đi ra tới nơi, cậu thấy tủ đựng đồ cá nhân của mình bị mở toan, cậu vội chạy lại. Điện thoại, mp3 và đặc biệt là mảnh tam giác không có trong tủ. Cậu lục lọi trong tủ để tìm nhưng vô ích.

- Có phải cậu bị mất đồ phải không?

Violet từ đâu đi ra nói, đứng vòng tay lại nhìn cậu với ánh mắt bí hiểm.

Jason dừng ngay mọi động tác, đưa ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo sắc bén nhìn Violet, nét mặt hiện rõ sát khí chết người.

- Nói!

Cậu gằn giọng nói pha sự tức giận.

- Đây, cậu hãy xem đi.

Violet nói, rồi lấy điện của mình mở đoạn video đưa cho Jason xem. Cậu cầm lấy. Đoạn Video chạy, cô gái đang cầm lấy mp3 cùng điện thoại cho vào túi áo và trên tay còn cầm lấy mảnh tam giác nhìn một lúc rồi cũng cho vào túi rồi đi khỏi. Xem đoạn video đó là vừa lúc Ruby đến.

- Jason ở đây à, làm Ruby đi tìm, có chuyện gì muốn gặp sao?

Ruby tươi cười như nắng ban mai không biết chuyện gì xảy ra cả. Nhưng nhỏ nhìn qua Violet thấy cô nàng đang vòng tay trước ngực nhìn mình cười mỉm, ánh mắt có gì đó gọi là bí hiểm, thâm độc.

- Ruby à, nếu có ăn cắp đồ của người ta thì trả ngay đi, không hay đâu...

Violet cười nhạt.

- Cô đang nói gì vậy, tôi ăn cắp đồ của ai chứ?

Ruby vội lên tiếng ngay tức khắc.

Jason coi xong đoạn video biểu cảm thay đổi hẳn, đáng sợ không khác gì một quỷ thần sứ băng giá. Cậu gồng tay lại và đi nhanh tới chỗ Ruby bóp chặt cổ của nhỏ. Ánh mắt nhìn nhỏ in hằn những tia đỏ rực. Cậu nói lớn:

- Nói, tại sao?

Ruby giật thót người, tay nắm chặt lấy cánh tay của Jason đang bóp cổ mình.

- Ruby không có.

Jason đưa điện thoại lên phát đoạn video trước mặt Ruby. Nhỏ nhìn thẳng vào màn hình điện thoại gần căng đôi đồng tử, nhỏ không tin vào những gì mình đang xem và thật sự đã bị mắc bẫy. Nhỏ cảm thấy cổ họng nghẹn lại không thể nói được gì hơn vì nó thật sự quá rõ ràng không thể chối cãi. Nhưng thật sự nhỏ không có ăn cắp.

Jason nắm chặt tay Ruby kéo đi thẳng tới bể bơi, cậu làm cho mặt nước đóng băng rồi đẩy Ruby ngã phịch xuống thật mạnh đến nỗi nhỏ học máu lên nền băng một màu đỏ tươi. Và vô tình để mảnh băng nhọn đâm vào tim khiến Ruby đau nhói và ôm lấy tim mình.

- Không phải như Jason nghĩ đâu. Ruby bị hại mà.

Giọng nói yếu ớt tắt cầm khi Ruby ngất đi trong sự đau đớn. Chiếc áo sơ mi hồng sữa thấm nguyên một màu đỏ của máu.

Violet hoảng sợ chỉ biết đứng thẩn người mà nhìn, ý định của Violet chỉ muốn chơi xỏ Ruby làm cho Jason tránh xa Ruby ra, không ngờ lại thành ra như thế này. Violet thấy vậy vội lùi đi khỏi đây để tránh sự nghi ngờ.

Jason đi lại chỗ Ruby và nhặt lấy đồ rồi đi khỏi đây trong sự vô cảm. Bây giờ trong cậu chỉ cái gọi yêu thương kia thật sự không có, cậu mặc kệ Ruby nằm đó.

Sona đứng ở ngoài đợi này giờ không thấy Ruby ra và cảm thấy lo lắng vội chạy vào trong xem thử. Vừa tới nơi, Sona đứng khựng lại khi nhìn thấy khung cảnh lạnh buốt của một bể bơi bị đóng băng, hơi lạnh phả ra khắp nơi làm cho nhiệt độ ở trong đây giảm xuống. Và ở chính giữa bể bơi bị đóng băng kia, một cô gái đang ngồi một mình, mái tóc dài phủ xuống che đi cả khuôn mặt. Sona thấy vội chạy tới và vỗ nhẹ vai rồi nói:

- Ruby, đã có chuyện gì xảy ra ở đây sao?

Sona giật mình khụy chân xuống khi nhìn thấy nét mặt của Ruby. Khuôn mặt Ruby trở nên băng lãnh không còn vẻ hiền lành như bình thường. Ánh mắt xanh lơ long lanh chuyển sang màu đỏ vô hồn. Bộ đồ đang mặc lấm lem máu.

- Sona... A...

Ruby thốt lên một tiếng đau nhói, tay ôm lấy tim. Sona lo lắng lại gần Ruby.

- Ruby, sao vậy? Bạn bị người ta đánh phải không? Là Jason đúng không?

Sona hỏi liên mạch nhưng đáp lại nhỏ chỉ là sự im lặng. Ruby đưa tay lên rút mạnh mảnh băng ra khỏi người mình, vết thương tự động lành lại. Ruby bật khóc nhìn Sona và ôm chầm lấy nhỏ.

- Mình bị hại...

Ruby buông thả Sona và nhìn nhỏ với ánh mắt căm giận, uất ức.

- Mình sẽ không bỏ qua. Mình sẽ khiến nó phải chết một cách đau đớn.

"Choang."

Bức tường kính quanh nhà đa năng chợt vỡ nát. Ánh mắt xanh dương lóe lên hiện sự tà ác tột đỉnh, trên môi nhỏ nhếch lên nụ cười tà mị. Điều này khiến Sona bất ngờ, nhỏ chưa bao giờ thấy Ruby như thế này cả tự nhiên trở thành một con người khác hoàn toàn.

- Đi thôi.

Ruby đứng dậy quay người đi với vẻ lạnh lùng. Sona đòi người nghĩ thầm:

- Không biết Jason đã làm gì khiến cho Ruby trở thành con người như thế?

Thấy Sona còn ngồi đó Ruby lên tiếng:

- Sona.

- Đi... đi thôi.

Hai người rời khỏi nhà đa năng. Lúc này, Eric từ nơi nào đi ra, cậu đã quan sát mọi diễn biến xảy ra ở đây, cậu lắc đầu nói thầm:

- Louis, mày thêm dầu vô lửa thật rồi...

...

Tại gian nhà kính:

Jason đang ngâm mình trong bồn tắm hình chữ nhật với bọt xà phòng nổi lênh bênh. Cậu nhắm hờ mắt và đeo chiếc mp3 nghe nhạc. Sau khi xảy ra chuyện vừa rồi, cậu đã phóng siêu xe thẳng về nhà của mình không ở lại kí túc xá nữa. Hình ảnh người con gái bị cậu đẩy mạnh xuống nền băng đến nỗi bị mảnh băng nhọn đâm trúng tim hiện trong đầu cậu, lúc đó cậu thật sự tức giận không kìm chế được. Cậu biết hành động của mình là hơi quá tay nhưng cậu không thể chấp nhận một người lấy cắp đồ của mình. Cậu không muốn nhớ lại, mở mắt rồi vớ lấy lon nước revive uống một hơi đến nửa lon.

- Jason, mày vẫn còn tâm trạng ngâm mình trong nước lạnh hả?

Eric từ ngoài chạy xông thẳng vào phòng tắm không cần gõ cửa khiến Jason có chút giật mình, đôi đồng tử giãn rộng nhìn về mặt bức bối của Eric. Cậu bình thần tháo mp3 xuống và tiếp tục cầm lon revive uống một cách từ từ.

Eric biết thừa cậu sẽ về gian kính nên đã phóng xe mất cả mấy tiếng đồng hồ để về đây. Cậu nhìn thấy thái độ thần nhiên của Jason chỉ khiến cậu thêm bức mình. Eric tập trung toàn bộ lực ở tay điều khiển nước trong bồn tát mạnh nước vào mặt Jason.

Jason nhú mày khó chịu đứng phắt dậy, nước trên người trào xuống xối xả. Cậu chỉ mặc quần kaki đen để lộ bộ ngực vạm vỡ dính nước. Cậu bước ra lôi Eric ngã xuống bồn tắm, khiến Eric uống nước rồi ho sặc sụa.

- Thôi, tao có chuyện nghiêm túc muốn nói với mày đây!

Eric nói giọng đều đều rồi chống tay đứng dậy ngồi trên bệ bồn tắm, người ướt sũng.

- Chuyện gì?

Jason trầm giọng trả lời, tay cầm khăn vò mái tóc ướt.

- Mà y có biết mà y đã gây ra chuyện gì không? Làm gì cũng phải suy nghĩ cho chính chắn chứ? Mà y là người thông minh, sáng suốt chỉ có một chuyện còn con mà y không để ý đến hay sao?

Eric nói giọng như đang trách Jason.

- Nói thẳng đi.

- Mà y đã làm cho lời nguyên bắt đầu phát huy tác dụng. Chính mảnh băng của mà y đã găm vào tim Ruby khiến cho cô ấy hoàn toàn thay đổi. Giờ trong cô ấy chỉ mang nỗi căm hận, một khi đã tức giận thì đáng sợ đến nhường nào. Mà y đã là một thằng lạnh lùng như một thân chết, đáng sợ như một quỷ thần giờ lại khiến cho một cô gái hiền lành thành một thiên thần hai mặt. Hầy, không biết chuyện sẽ như thế nào nhưng không sớm thì muộn thì nhân loại này sẽ bị phá hủy sớm mà thôi, chỉ bằng lúc đó mà y giết chết cô ấy đi cho xong.

Eric thở dài sau khi nói liền một mạch.

- Chưa đến lúc.

Jason trả lời rồi đi ra ngoài vớ lấy bộ đồ thể thao mặc vào thân thể một cách nhanh nhất. Còn Eric bị đuổi ra ngoài không thể ở trong nhìn người khác thay đồ như thế được. Sau khi thay xong cậu đi ra khỏi phòng, Eric và quản gia Oliver đang ngồi đợi cậu trên ghế sofa ở phòng khách. Cậu đi tới và ngồi xuống, mắt nâu đồng nhìn những đồ vật trên bàn. Đó là những thứ do ông Oliver chuẩn bị bao gồm thuốc nhuộm tóc, kính mắt và kính áp tròng và laptop đã được kết nối với camera theo dõi ở Hoàng Gia.

Ngày mai cậu và Eric sẽ tới Hoàng Gia để học tập với mục đích lấy lại quyền lực. Nhằm tránh sự phát hiện, ông Oliver đã chuẩn bị những thứ cần thiết cho cậu.

- Hoàng tử lần này sẽ đối mặt với đề vương Liam nên cậu hãy nhớ cẩn thận. Đặc biệt cậu đề phòng bà pháp sư Eva vì bà ta rất dễ nhận ra hoàng tử.

Quản gia dặn dò và lấy trong túi áo ra chiếc băng thun màu xám bằng len do chính tay ông đan tặng cho Jason. Ông đặt nó vào lòng bàn tay cậu rồi nhìn cậu với ánh mắt ấm áp. Ông luôn lo lắng cho cậu và coi cậu như con ruột của mình.

- Hoàng tử phải luôn đeo cái này để che đi vết xăm ở tay tránh những ánh mắt để ý tới.

- Cảm ơn chú.

Jason trầm giọng nói rồi cầm lấy đeo vào tay.

- Lần này đi tới Hoàng Gia có vẻ sẽ ở lại đó khá lâu không biết chừng nào mới trở về đây...

Eric thở dài nói.

- Bằng mọi giá hoàng tử phải ngồi lên vị trí đề vương đó.

...

Tại cung điện Hoàng gia.

Những học viên của các trường được chọn đến đây để học tập đều đã đứng trước cổng cung. Nhìn ai cũng vui vẻ, hớn hở vì không để gì để vào được Hoàng gia. Biết trong cung này có một khu học tập đào tạo nhân lực khá giỏi nhưng đòi hỏi phải có năng lực chỉ số IQ cao thì mới theo kịp sự giảng dạy của những bậc thầy cấp cao.

Ruby và Sona cũng đã đến đây từ lúc chiều. Mọi sự chú ý đều đổ dồn về phía Ruby. Nhỏ thật sự đẹp một cách lạ thường và vô cùng lạnh lùng. Mái tóc đỏ dài hơn lưng chỉ sau một ngày thay cho màu tóc màu hạt dẻ, ánh mắt xanh lơ ấm áp hiền dịu kia giờ đã không còn nữa mà là một màu đỏ rực tuy có pha vẻ đáng sợ nhưng vẫn tồn lên nét đẹp riêng.

Ruby chợt nhíu mày, khó chịu khi nghe những tiếng nói vang vãn xung quanh đang đổ dồn về phía mình.

- Ôn!

Nhỏ nhẹ giọng nói rồi cầm tai phone vào. Sona chỉ biết đứng nhìn mọi cử chỉ hành động của Ruby không nói được gì. Ruby thật sự đã thay đổi quá nhiều và hoàn toàn lột xác sau chuyện hôm ấy.

"Kít" Chiếc siêu xe dừng lại, từ trong xe bước xuống, hai chàng trai với hai vẻ đẹp khiến mọi người không ngừng bàn tán và trầm trồ nhìn. Một chàng trai mái tóc màu vàng kim dễ kiểu rẽ ngôi lệch phù hợp với khuôn mặt điển trai, phong cách trang phục năng động với áo phông trắng cùng với quần jean đen rách hai bên đầu gối, đôi giày Nike cùng màu tạo nên một phong cách cá tính năng động tinh nghịch của mình nhưng cực kì đáng yêu phong cách trẻ trung cuốn hút và chàng trai đó không ai khác chính là Eric.

- Kai!

Sona chợt thốt lên tên người con trai mà nhỏ từng yêu thương nhưng nhỏ nhanh chóng xóa tan hình đó vì người con trai phía trước kia không phải là Kai mà là Eric.

Đi bên cạnh cậu là một chàng trai đã từng gây sốt cộng đồng mạng sau khi chiến thắng sự kiện của tạp chí New Life. Trang phục vô cùng đơn giản nhưng vẫn tôn lên vẻ nam tính của sự hướng thời trang trẻ hiện nay. Đơn giản chỉ là chiếc áo sơ mi trắng cổ trụ xăng tuy hai tay áo không bỏ thùng cùng với quần kaki đen đi đôi giày thể thao adidas. Tai đeo phone mp3 cực kì ngầu, mang mắt kính ra đáng người tri thức, chiếc mũ lưỡi trai sụp xuống che đi nửa khuôn mặt khiến người ta phải tò mò muốn được nhìn rõ khuôn mặt của cậu hơn.

- Đẹp quá!

- Đúng là đại thần!

- Công nhận hai đứa nó đẹp thật đó mày...

- Mặc dù là nam nhưng tao cũng mê nói chi là bọn con gái...

Nam nữ đều ngẩng nhìn và chìm đắm trước chàng trai kia hơn khi cậu bỏ mũ lưỡi trai xuống, để lộ rõ mái tóc layer màu rêu khói, ánh mắt màu cà phê vô hồn lướt nhìn toàn bộ cung điện. Một Jason vốn bình thường nhưng giờ đến đây cậu phai thay đổi thành một con người khác vốn không phải là mình. Đã lâu rồi cậu đã không đến đây, nơi cậu được sinh ra và cũng chính cung điện này được xây dựng nên từ bản thiết kế do chính tay cậu vẽ lên nó.

Cung điện Hoàng Gia đã tồn tại được 300 năm và đã cho tu sửa lại nhưng kiến trúc vẫn được giữ nguyên với lối cổ kính pha nét cổ điển theo phong cách hiện đại. Nó được xây dựng trong khu rừng lớn với diện tích đất rộng lên đến vài chục nghìn ha. Nó được chia thành từng dãy khác nhau, bao gồm năm dãy tất cả. Có khu dành riêng cho các học viên học tập và huấn luyện, khu dành đào tạo sát thủ chuyên nghiệp và khu dành cho dòng tộc Hoàng Gia. Ngoài ra còn có khu Y, hội họp và làm việc.

Jason cảm thấy phiền phức với những ánh mắt đang nhìn mình và những tiếng nói cứ vang vãn bên tai, cậu đút tay vào túi quần rồi đi vào trong cung điện một cách thần nhiên không cần bản đồ và người hướng dẫn, vì nơi này đã quá quen thuộc với cậu. Eric cũng đi theo cậu. Nhưng khi đang nhấc chân đi thì cậu chợt đứng khựng lại vì bị Ruby nắm lấy cánh tay giữ lại. Hai ánh mắt nhìn nhau với một khoảng cách xa vời không có ai chứa đựng cảm xúc.

- Anh, có thể nghe em giải thích được không?

Ruby nói giọng trầm xuống. Một giọng nói không phải sự cầu xin mà là một giọng nói khiến người nghe có cảm giác như chứa sự căm hận trong từng chữ. Ánh mắt màu đỏ ấy vẫn thần nhiên của sự lạnh nhạt không chứa đựng một sự ảm áp. Về phía Jason, cậu vẫn bình thường, nét mặt lạnh lùng vốn có.

- Đừng chạm vào tôi!

Cậu lạnh lùng nói rồi buông tay mình ra và quay lưng đi nhưng thực chất bên trong có sự ngạc nhiên khi thấy sự thay đổi của Ruby. Cậu không quan tâm điều đó, nếu Ruby có thay đổi thì sẽ đến một lúc Ruby chết trong tay cậu. Giờ lòng yêu thương của cậu dành cho Ruby đã đặt dấu chấm hết kể từ chuyện đó.

Ruby chỉ biết đứng nhìn người con trai đi bước đi, tay xiết chặt lại vì không thể nói được gì.

- A ha vui ghê, một kẻ ăn cắp mà cũng có mặt ở đây sao?

Violet từ đâu xuất hiện nói mỉa mai trước mặt Ruby, cười với vẻ khinh miệt và thích thú.

"Bốp."

Một cái tát thật mạnh giáng lên mặt Violet khiến cô nàng tứa ra máu miệng và ngã phịch xuống.

- Cô...

Violet ôm mặt đau rất nóng đỏ của mình tức giận tột cùng. Sona thần người làm rơi luôn cả cuốn sách xuống vì hành động quá tay của Ruby. Sona không ngờ Ruby lại có lúc trở nên hung dữ như vậy.

- Tôi sẽ giết chết cô nếu còn bày trò!

Ruby cúi người nắm lấy vạt áo của Violet và cho cô nàng lời cảnh báo nghiêm túc khiến người cô nàng phải rùng mình.

- Ruby đây sao?

Sona lại lần nữa chứng kiến con người thay đổi của Ruby. Sona lại đặt câu hỏi trong đầu:

- Ruby bị làm sao vậy chứ ? Có phải do lời nguyền hay do Hoàng tử Louis...

- Của em!

Sona đang thần người suy nghĩ thì người con trai đó xuất hiện phá tan nó đi. Người con ấy đưa quyền sách cho Sona và mỉm cười với nhỏ.

- Kai à không Eric.

Đưa quyền sách cho Sona xong, Eric không quên nhìn về phía Ruby – một cô gái tàn nhẫn, lạnh lùng. Vì cậu đã biết lời nguyện đã phát huy tác dụng, tất cả cũng chỉ vì sự nóng nảy của thằng bạn sắc đá kia. Nhưng cho dù cậu cũng đã nói cho Jason nghe nhưng hoàn toàn vô ích vì cậu chẳng quan tâm gì cả. Eric nghĩ mọi chuyện sẽ trở nên phức tạp hơn và cũng sẽ xảy ra sự chết chóc đẫm máu ở đây, cậu nhìn về phía Sona nghĩ nhỏ là bạn của Ruby nên cho dù có là bạn đi chăng nữa cũng sẽ gặp nguy hiểm nên cậu vội kéo tay của Sona đi tới một nào đó đó nói chuyện.

Về phía Ruby, sau khi cho Violet một lời cảnh báo nhỏ buông mạnh cô nàng ra và nhìn cô nàng với ánh mắt hiện rõ sự gian ác. Violet có một phen hoảng hốt vội đứng dậy và đi nhưng không quên liếc nhìn Ruby một cái căm thù. Ruby quay người đi thì thấy có một người phụ nữ theo sau là đám vệ sĩ.

- Cô có phải là công chúa Ruby không?

- Phải.

- Tôi là quốc sư Eva, cô hãy đi theo chúng tôi đến

Ruby đi theo Eva đến một nơi. Cả hai đều bước đi trên dãy hành lang dài và dừng lại trước cánh cửa lớn. Bà Eva nắm vặn cửa mở ra rồi bước vào trong. Một người đàn ông với bộ vest đen ngồi trên chiếc ghế tựa, trên tay cầm điều thuốc xì gà đắt tiền bốc khói, nét mặt hiện lên vẻ hung dữ đáng sợ. Ngồi bên cạnh là đại tướng Joel với một lễ lịch lãm, trang nghiêm và lạnh lùng khác xa với một học viên bình thường.

- Chào đê vương Liam! Chào đại tướng!

Bà Eva cúi đầu chào kính cẩn.

- Đưa cô gái đó vào đây.

Đế vương Liam nói giọng khàn đặc.

Bà Eva dẫn Ruby vào, nhỏ đứng trước mặt ông Liam với dáng vẻ vô cùng bình thường, không cúi đầu chào hỏi, nét mặt làm ngơ.

- Nói!

Ruby nói giọng trầm đặc pha sự băng lãnh.

Cử chỉ của nhỏ đều khiến cho Liam và Joel phải ngạc nhiên. Vì từ trước tới giờ chưa có ai dám lên tiếng với họ như vậy cả. Họ bật cười.

- Bắt đầu đi Eva!

Ông Liam nói rồi cho điều thuốc vào xọt.

- Tôi sẽ kể cho cô nghe một câu chuyện.

Bà ta nói rồi đi tới đứng trước mặt Ruby rồi đưa tay lên vuốt lấy mái tóc dài của nhỏ, miệng khẽ nhếch môi cười. Bà ta bắt đầu câu chuyện của mình.

Cách đây 18 năm trước, tại dòng tộc Haller hùng mạnh. Nữ hoàng Haller đang cố gắng tìm mọi cách để mang thai, để có một hậu duệ kế thừa dòng tộc này. Nhưng khi bà phát hiện ra mình không có khả năng mang thai, bà đã che giấu bí mật này vì sợ dòng tộc biết được sẽ đuổi bà đi. Cho đến khi bà vô tình gặp một pháp sư và bà đã mang thai khi đã sử dụng ma thuật đen. Sau một thời gian bà đã hạ sinh một cô công chúa – một thiên thần của ác quỷ. Bà pháp sư đã giảng xuống sinh mạng bé nhỏ này một lời nguyện hủy diệt mà không hề ai biết. Một cô gái mang sức mạnh có thể giết được Hoàng tử bóng đêm mà không một ai có thể giết được.

- Và cô gái mang lời nguyện đó là tôi?

Ruby lên tiếng và nhìn thẳng vào Eva không một phản ứng gì gọi là ngạc nhiên khi biết được điều này.

- Phải.

Eva đáp.

- Gọi tôi đến đây chỉ nói ba thứ vớ vẩn thôi sao?

- Chắc cô đã biết qua Hoàng tử Louis rồi, tôi không nói gì thêm. Chúng tôi chỉ cần cô làm theo lời mà đế vương Liam muốn là hãy...

- Giết chết Hoàng tử Louis!

Eva đang nói thì bị Ruby cắt ngang nhưng khi câu nói của Ruby làm cho bà và đế vương Liam cảm thấy hài lòng.

- Đúng!

Bà ta trả lời rồi vén phần tóc lên tai và lấy trong túi ra một con dấu màu đen ấn vào sau mép tai của Ruby. Bất chợt mắt Ruby lóe sáng lên và không còn biết gì nữa.

- Bắt đầu từ bây giờ cô hãy phục tùng đế vương Liam được chứ?

- Được!

Ruby trầm giọng nói, người tỏa ra đầy sát khí lạnh lẽo.

- Tốt lắm! Đại tướng đưa Ruby về phòng được rồi trước khi mặt trăng lên và tự khắc cô ấy sẽ tìm đến hoàng tử Louis.

Joel cúi đầu chào rồi tới khoác vai Ruby đi ra ngoài. Ban đêm, mặt trăng lên tròn chiếu sáng xuống khu rừng hoa hồng, đom đóm bay xung quanh tạo một không gian thoáng đãng và yên bình. Ruby trở lại bình thường những vẫn mang nét lạnh lùng và băng giá nhưng ánh mắt màu đỏ thoáng buồn, nhớ lại nghĩ đến Jason. Nhỏ đứng một mình ven bờ hồ vì Joel có việc nên đi giải quyết, chốc lát sẽ quay lại nên nhỏ đứng đây đợi.

- Dù Jason có lạnh nhạt, thờ ơ với Ruby nhưng Ruby sẽ không trách anh. Nhưng tại sao anh lại không hiểu cho Ruby chứ?

Ruby nói giọng nghẹn lại, một giọt nước mắt rơi xuống. Ruby cảm thấy lòng mình đau thắt lại, nhỏ cúi xuống nhìn mặt hồ. Nhỏ bất ngờ khi thấy sự thay đổi hoàn toàn của mình, nhỏ đưa tay sờ lấy mái tóc đỏ dài tới hông, ánh mắt cũng thể màu đỏ đáng sợ. Nhỏ ngồi phịch xuống và cảm thấy chán nản, nhỏ lấy điện thoại ra nhìn vào màn hình. Người con trai đang ngồi trên bậc cửa sổ hướng nhìn về một nơi nào đó xa xăm, dù chỉ chụp được nửa khuôn mặt nhưng vẫn hiện lên vẻ đẹp riêng khiến người ta cảm thấy mê hồn.

Ở phía sau, Jason đứng nhìn người con gái đó với ánh mắt đeo kính áp trong màu xanh dương lạnh đậm. Mái tóc rêu khói bay bồng bềnh trong gió. Sau khi đã thấm thía được và làm rõ một số chuyện. Cậu không hiểu tại sao cậu lại đi đến đây, tại sao lại nhìn cô gái đó?

Đột nhiên, có một tên che mặt xuất hiện đứng ở phía sau Ruby. Hắn giơ thanh kiếm sắc nhọn định đâm Ruby. Jason thấy vậy vội chạy tới nhưng chợt dừng lại ngay tức khắc khi đã có một người khác thay cậu tới cứu Ruby và không ai khác chính là Joel.

"Tùm"

Tên đó bị chém chết ngã xuống hồ khiến Ruby giật mình đứng phắt dậy, nét mặt hơi bất ngờ.

- Joel!

- Theo tôi về, ở đây rất nguy hiểm.

Joel nói rồi khoác vai Ruby đi khỏi đây.

Jason chỉ biết đứng nhìn hai người họ đi, tìm chợt nhói lên đột ngột nhưng rồi cũng hết. Cậu không quan tâm đến nữa, dứt tay vào túi quần rồi đi về phòng của mình.

Vừa về tới phòng, cậu đóng chặt cửa lại và mở laptop lên xem. Toàn bộ camera theo dõi trong Hoàng Gia này đều đã được kết nối vào máy của cậu, việc bây giờ cậu chỉ cần quan sát những hoạt động của mọi người trong cung điện. Cậu ngồi phịch xuống giường rồi nhẹ tay tháo kính áp trong ra khỏi mắt, đeo thứ này khiến mắt cậu cảm thấy khó chịu.

"Ting." Tin nhắn tới của Eric. Cậu mở điện thoại và xem.

- Tao có việc nên mày nghỉ ngơi đi, đừng đợi.

Đọc xong tin nhắn cậu xóa nó đi và vô tình thấy có một tin nhắn nháp. Cậu nhớ mình chưa hề nhắn tin với ai kể từ khi mua điện thoại, mà cậu vốn dĩ không bao giờ nhắn tin với một ai. Cậu thắc mắc mở ra xem và chợt nét mặt của cậu trở nên thay đổi, hiện rõ sự tức giận, ánh mắt màu nâu đồng lóe lên và cậu ném văn chiếc điện thoại vào tường. Đột nhiên trong phòng cậu xuất hiện những mảnh băng nhọn chia xuống và bắt đầu lan ra khắp căn phòng rồi lan dần ra khắp cung điện. Vì sự tức giận của cậu đã khiến nơi này trở nên lạnh bất thường, làm cho nhiệt độ giảm xuống đột ngột.

Cậu xiết chặt tay mình, cậu tự trách bản thân mình vì đã không tin người con gái đó. Cậu nghĩ mình đã làm cho Ruby trở thành con người như vậy và làm cho lời nguyện phát huy tác dụng. Cậu đã sai, sai thật rồi vì sự nông nổi của mình. Cậu đứng phắt dậy mở cửa chạy ra khỏi phòng để tìm Ruby.

Vừa lúc đó, Ruby đang đứng ở dãy cuối cùng của hành lang, mắt nhìn ra phía ngoài cánh rừng già. Mái tóc đỏ càng lúc càng dài hơn hông bay tự do trong gió. Ruby vẫn nghĩ đến Jason trong mọi lúc mọi nơi. Bất chợt có một vòng tay ôm lấy từ phía sau khiến Ruby bất ngờ, hơi thở lạnh phả vào cổ.

- Tôi xin lỗi.

Jason nói giọng trầm đặc rồi buông lỏng tay quay người Ruby lại. Cậu nhìn sự thay đổi của Ruby cảm thấy lòng nhói lên. Cậu đưa tay vuốt mái tóc dài của Ruby, nó dài quá nhanh. Ánh mắt này trở nên lạnh lùng hơn và cũng không thể đọc được suy nghĩ như lúc trước. Và ngược lại, Ruby nhìn cậu như một người xa lạ đồng nghĩa với việc mặt trăng đã bị che khuất và Ruby trở thành con người khác.

- Anh là ai?

Ruby nói giọng thân thiện.

Chính câu hỏi của Ruby đã vô tình đâm một nhát dao vào tim cậu khi nghe nhỏ nói. Bây giờ cậu đang cải trang thành một người con trai khác không phải là một Jason có ánh mắt nâu đồng và mái tóc vàng đồng kia. Nhưng điều cậu thắc mắc ngay từ lúc vào Hoàng gia cô ấy vẫn nhận ra cậu bây giờ thì hoàn toàn không nhận ra được. Cậu vội nắm chặt hai cánh tay của Ruby và nói cho nhỏ biết mình là ai.

- Tôi là Jason đây!

- Anh không phải Jason mà chính là Hoàng tử Louis.

Ruby nói rõ từng chữ một, nét mặt lạnh tanh khiến cậu sững người khi nghe Ruby nói tên thật của mình. Vậy là cô gái ấy đã nhớ lại người đã suýt lấy mạng cô lúc trước. Cậu nhanh chóng lấy lại sự bình tĩnh của mình vì cậu biết chắc cha của mình và bà Eva đã nhúng tay vào chuyện này. Có lẽ đây là bước đầu trong kế hoạch của ông ta và ý định của ông ta là muốn tẩy não Ruby. Cậu đưa mắt nhìn ra ngoài, bầu trời trở nên u ám hẳn, gió gào thét đến rợn người, lá khô bay xào xạt, quạ bay càng lúc càng nhiều. Jason không thể để chuyện này xảy ra vì lời nguyện mà Ruby đang mang sẽ hủy diệt tất cả, cậu phải tìm cách để ngăn chặn nó trước khi quá muộn. Nhưng bây giờ cậu phải làm cho Ruby phải ở bên cạnh mình nhưng cậu đang gặp một chút khó khăn vì Ruby đang dần quên mất cậu. Dòng suy nghĩ đang lang man thì bất ngờ Ruby rút con dao trong người định đâm cậu nhưng cậu đã nhanh chóng nắm chặt lấy tay Ruby và ấn mạnh vào nguyệt ở cổ khiến Ruby ngất đi.

- Ai đó?

Đó là giọng của Joel khi anh ta nhìn thấy một người thanh niên đang ôm lấy Ruby vì quá tối anh ta không nhìn thấy rõ mặt. Anh ta vội chạy tới nhưng không kịp vì cậu thanh niên đó đã nhanh chóng nhảy xuống phía dưới, để Ruby nằm bất tỉnh ở đó. Joel vội đỡ Ruby về phòng khi thấy sắc mặt của nhỏ không được tốt. Joel đặt Ruby xuống giường nhưng nhỏ chợt tỉnh.

- Ruby, em tỉnh rồi sao? Vừa rồi có người ở đây phải không? Là ai?

Joel lo lắng hỏi và đỡ Ruby ngồi tựa vào thành giường.

- Ồn!

Ruby đáp lác chủ đề, nhò lạnh lùng đứng dậy đi về phía bậu cửa sổ, đứng đấy hướng mắt nhìn về phía dãy nhà bên kia nhìn một người con trai đang ngồi tựa trên bậu cửa sổ, trên tay cầm một cành hoa hồng đỏ buông lỏng phía dưới. Nơi đó toát lên một vẻ đẹp không khác gì một bức tranh. Rồi bất chợt chàng trai đó quay sang nhìn nhỏ với ánh mắt nâu đồng vô hồn không cảm xúc. Hai ánh mắt nhìn nhau với khoảng cách xa vời nhưng dường như ánh mắt nam thân có vẻ lạnh nhạt hơn cho dù người con trai đó có biết nhỏ rồi nhảy khỏi bậu cửa sổ đi vào trong. Ruby có chút hụt hẫng nhưng rồi cũng trở lại bình thường.

Joel đi lại và ôm lấy Ruby từ phía sau rồi nhẹ giọng nói:

- Tại sao lại nói anh ồn chứ?

- Đừng chạm vào tôi!

Ruby nói giọng băng lãnh, nét mặt nghiêm túc.

Câu nói của Ruby khiến Joel buông Ruby ra ngay lập tức. Chưa bao giờ anh ta lại gặp một cô gái khó chịu như thế. Lúc trước, cái lần đầu tiên gặp còn nhìn thấy nụ cười của Ruby nhưng bây giờ hoàn toàn không.

- Được rồi, nếu em không muốn thì anh sẽ không làm phiền em.

Joel nói rồi thở nhẹ. Không biết từ bao giờ Joel đã bị ánh mắt sắc xảo của Ruby làm cho say đắm. Bây giờ Joel chỉ muốn Ruby là của riêng mình cho dù nhỏ có lạnh nhạt.

Ruby cảm thấy trong này ngột ngạt nhỏ mở cửa đi ra ngoài, Joel vội kéo tay nhỏ lại:

- Em định đâu, không có sự cho phép của tôi thì không được đi đâu hết.

Nhỏ hất mạnh tay của Joel ra khỏi và phát ra giọng nói lạnh nhạt:

- Đừng đi theo tôi. Tôi là gì hay đi đâu không cần anh lo.

Nhỏ lờ mờ ánh mắt đỏ sắc bén nhìn cậu rồi quay lưng đi. Mùi hương hoa hồng tỏa ra có sự lạnh buốt đến rợn người. Joel chỉ biết đứng nhìn Ruby đi mất hút mà không thể làm gì được.

Tại phòng của Sona:

Ruby ngồi nhìn mình trong gương với ánh mắt màu đỏ vô cảm. Ruby ngồi yên một chỗ để Sona cắt tóc cho mình. Chỉ sau một ngày tóc của nhỏ đã dài ngang đùi, phải nói là rất dài và dài rất nhanh. Sona cẩn thận cắt đi một phần tóc chỉ còn ngang lưng. Sona nhìn nét mặt của Ruby mà cảm thấy lo lắng.

không biết sẽ còn chuyện gì xảy ra đối với nhỏ.

- Ruby, nhìn bạn thay đổi nhiều quá!

Sona nhẹ giọng nói, tay cầm lấy lượt chải tóc cho Ruby.

- Đừng bỏ rơi mình vì chẳng có ai yêu thương mình thật lòng.

Ruby trầm giọng nói, ánh mắt thoáng buồn.

- Bạn nói vậy là sao? Còn Jason nữa, Jason yêu bạn thật lòng mà.

- Jason là ai?

Ruby thân nhiên trả lời khiến Sona bất ngờ. Thật sự Ruby đã quên mất Jason sau khi gặp để vương Liam và bà Eva. Và thay vào đó Ruby chỉ biết đó là một hoàng tử bóng đêm.

- Nhưng mà...

- Không quên nhưng không cần thiết phải nhớ. Mình muốn ra ngoài.

Ruby cắt ngang lời nói của Sona rồi đứng dậy nhìn xuống đồng tóc bị cắt ở dưới nền, sau đó nhấc chân đi ra khỏi đây. Sona vội đi theo cùng vì sợ sẽ có nhiều chuyện rắc rối xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Tại nhà ăn lớn của Hoàng Gia, nơi tập đông đúc của các tiểu thư và hoàng tử thuộc dòng dõi quý tộc khác nhau. Họ là những đại diện cho các trường đến đây để học, họ sở hữu những vẻ đẹp khác nhau và quyền lực ngang nhau.

Từ trong đám đông, Jason đi một cách bình thản với trang phục cực kì đơn giản là chiếc áo sơ mi đen và quần ka ki cùng màu, đi đôi giày Nike màu đen, trong cậu vô cùng ngẫu và lạnh lùng. Bao nhiêu con mắt với một lễ khinh thường và có sự ganh tị nhìn cậu chỉ vì cậu chẳng thuộc dòng tộc gì cả nhưng độ đẹp trai của cậu không ai bằng. Họ chỉ biết rằng, Jason là một người bình thường không địa vị dựa vào sự nổi tiếng để vào đây nhưng họ đâu biết bản chất thật sự của Jason là gì.

Jason đi tới ngồi xuống bàn, mặc kệ cho những ánh mắt soi mói và những lời nói khó nghe cậu không quan tâm mà bỏ ngoài tai tất cả, xem mọi thứ trước mặt như một vật vô hình. Cậu đặt điện thoại lên bàn rồi lấy mp3 ra đeo vào. Phần ăn trên bàn còn nguyên.

- Gì đây, một tên không danh tính mà được học ở đây sao?

Một tên hoàng tử nói giọng khinh bỉ đứng trước mặt Jason, đi theo sau còn có các tên hoàng tử khác.

Jason im lặng không nói gì cũng không ngược mặt lên nhìn mà tập trung vào chiếc mp3. Bọn chúng đôi với cậu chỉ là một lũ nhóc con không hơn không kém nên cậu cũng không để ý làm gì, chỉ thêm phiền phức.

- Ô thằng này bị điên sao? Không nghe tao nói gì hả? Dám xem thường lời nói của tao sao?

- Đi ra chỗ khác ngồi, nơi này không chứa những đứa thấp hèn như mày.

- Chỉ được cái vẽ mặt hoa da phấn mà bày đặt chảnh.

Bao nhiêu lời nói móc xia đều dồn vào cậu. Dù có đeo phone nhưng những gì bọn chúng nói cậu đều nghe, cậu xiết chặt tay chịu đựng cho bọn chúng xi nhục. Nét mặt vẫn tỏ ra bình thản nhưng hẳn sau trong ánh mắt đeo kính áp tròng kia là sự tà ác chỉ muốn muốn giết bọn chúng ngay bây giờ. Cậu vẫn ngồi bất động không một chút phản ứng gì. Chính vì thái độ đó khiến những tên này trở nên tức giận hơn bao giờ hết. Chúng cầm lấy điện thoại của cậu đập mạnh xuống nền khiến nó vỡ tan tành rồi hất tung luôn cả phần ăn bay tứ tung, sau đó giật luôn cái mp3 mà cậu đeo phá hỏng nó. Bao nhiêu con mắt đều đổ dồn để xem chuyện gì đang xảy ra.

Lúc này sức chịu đựng của cậu có giới hạn, cậu đứng phắt dậy nhìn mấy tên đó với ánh mắt in hằn những tia đỏ đáng sợ. Không bằng hành động cũng không bằng vũ khí chỉ bằng một ánh nhìn là đủ để dạy cho chúng nó bài học.

Chợt bọn chúng ngã lăn đùng xuống đau đớn quần quai, phun máu bê bết nhìn bọn chúng bây giờ trông thật thảm hại. Trên thân thể bọn chúng đều có

những vết cắt không biết bắt nguồn từ đâu. Chỉ thấy những chấm đỏ rơi vào người. Thực chất những chấm đỏ này là những tia lazer không thể nào nhìn thấy bằng mắt thường. Chúng được điều khiển thông qua một hệ thống duy nhất là chiếc máy tính của Jason cậu đã cài chế độ tự động làm việc. Mọi thứ trong Hoàng Gia đều được gắn thiết bị tia lazer cảm biến, cậu chỉ cần điều khiển thông qua cặp kính áp tròng 3D do cậu tạo ra. Do cung Hoàng Gia này chính cậu thiết kế, nên có nhiều cái bẫy dẫn đến những cái chết âm thầm và lẫm không nguyên do.

Bọn chúng đã được cậu dạy cho bài học, Jason cho tay vào túi quần lạnh lùng bước đi. Tưởng như mọi chuyện sẽ chấm dứt ngay tại đây nhưng hết chuyện này lại tiếp diễn đến chuyện khác, bao nhiêu điều phiền phức đều đổ dồn vào cậu ngay lập tức.

"Xào."

- Xin lỗi người anh em thẳng này không cố ý đâu... ha ha...

Không biết Ben từ đâu đến cầm lấy xô nước của người lau dọn tạt mạnh vào người Jason, khiến người cậu ướt nhẹp, mái tóc lá chả nước, áo sơ mi bám vào cơ thể lộ rõ thân hình cực chuẩn. Ben cười đắc chí cảm thấy vui sướng.

"Bóp."

Một cú đấm chí mạng giáng thẳng lên gương mặt điển trai của Ben vết bầm xuất hiện, cậu ta ngã lộn xuống sàn. Jason thật sự rất giận, không thể nào chịu đựng những tên nhãi ranh này nữa. Dù cậu biết cậu lớn hơn bọn chúng bao nhiêu nhưng nhìn thái độ ngang ngược, ra vẻ ta đây của chúng nó thì cậu chỉ muốn dạy cho bọn chúng một bài học mà thôi.

- Mày là cái thá gì, dám đánh tao hả nên nhớ rằng tao là một hoàng tử nghe không còn mày chỉ là một tên thấp hèn, mẹ mày là một người đàn bà lẳng lơ còn cha mày...

" Bóp...bóp..."

Ben chưa kịp nói hết câu thì bị Jason ra đòn toi tã. Những lời nói này khiến cậu muốn giết chết hấn mà thôi.

- Dừng tay.

Ben như được cứu sống khi Joel xuất hiện cùng với nhóm vệ sĩ theo sau. Ben vội đứng dậy chạy tới chỗ Joel máu me bê bết, kể cả những tên hoàng tử vừa rồi gây chuyện với Jason cũng đi lại than rên với Joel.

Không cần nói gì hết, Joel ra lệnh cho hai tên vệ sĩ tới lôi Jason đi ra ngoài sân và bắt cậu quỳ xuống trên những mảnh thủy tinh nhọn hoắt. Nét mặt cậu vẫn tỏ ra bình thản mặc dù thật sự rất đau nhưng cố ngiên răng chịu đựng. Máu bắt đầu rỉ ra trên những mảnh thủy tinh sau đó lan dần xuống dưới nền xi măng.

- Cậu đã gây rối trong Hoàng Gia và còn làm các hoàng tử bị thương nên phải bị trừng phạt. Cậu nên nhớ rằng cậu là người may mắn được chọn vào đây mặc dù không phải là người thuộc dòng dõi quý tộc nhưng cũng không nên làm làm như vậy với các hoàng tử. Vì cậu vi phạm phép tắc nên sẽ bị đánh 50 cái bằng roi bạc. Bắt đầu đi.

Nghe đến hình thức phạt như vậy, những người xung quanh đều cảm thấy ghê rợn. Một khi đã đánh bằng roi bạc thì vết thương sẽ lâu lành. Những tên hoàng tử đều đứng cười khinh nhìn Jason chuẩn bị chịu đòn. Vệ sĩ bắt đầu ra tay, một phát, hai phát,... và cứ như thế những đòn roi liên tục dội lên người Jason. Vết thương dài trên lưng hiện rõ, áo sơ mi bị rách. Nét mặt của Jason lúc này trở nên tái nhợt, thấm đẫm mồ hôi, không một tiếng hét, tay xiết chặt gòong người chịu đựng.

Ruby và Sona đi vào đám đông xem chuyện gì xảy ra và đứng sững lại khi thấy Jason bị đánh.

- Jason!

Sona lên tiếng bắt đầu lo lắng vừa lúc Eric cũng xuất hiện. cậu thấy vậy định xông vào nhưng bị Sona cản lại.

- Không làm gì được đâu, Eric.

- Tôi phải cứu Jason, không thể để cậu ấy bị vậy được.

Eric một mực muốn cứu Jason nhưng khi vừa nhắc chân thì dừng lại khi thấy ánh mắt của Jason đọc được điều cậu muốn gì nên thôi. Eric cảm thấy tức giận không thể làm gì được.

Ruby thản nhiên đi qua đám đông tới chỗ Jason khụy gối nhìn thẳng vào mắt Jason. Hành động của Ruby khiến mọi người bất ngờ, vệ sĩ dừng tay. Joel không dám bước ra vì thấy ánh mắt sắc bén như dao nhìn cậu.

Không khí trở nên u ám lạ thường, gió gào thét, quạ bay khắp nơi, lá rơi bay xào xạc. Một không gian trở nên rùng rợn. Tóc của Ruby đột nhiên dài ra bay phấp phới trong gió, ánh mắt màu đỏ lóe lên, Ruby đưa tay lên sờ lấy gò má của Jason rồi quàng tay ôm cậu.

- Tại sao lại là anh?

Ruby nói giọng trầm đặc, nét mặt không cảm xúc.

- Vì em yêu tôi.

Jason vẫn cố gắng trả lời không làm cho câu nói bị lệch nhịp. Ruby buông thả nhẹ Jason, bỗng nhiên nhỏ lo lắng và cảm thấy sợ hãi.

- Nhưng tôi lỡ làm cho anh bị thương rồi làm sao đây? Tôi không muốn anh chết nhưng không hiểu sao tôi lại muốn giết anh, tôi không thể kìm chế hành động của mình.

Ruby nói giọng đều đều, rồi một giọt nước mắt rơi xuống, ánh mắt vẫn nhìn vào khuôn mặt tái nhợt của Jason. Bất chợt Jason hộc máu, tay giữ chặt lấy cán dao khi bị Ruby đâm mạnh vào bên hông. Cậu rút dao ra rồi thả xuống nền, máu theo đó phun ra nhiều hơn. Cậu ghé sát vào Ruby và nói thầm vào tai nhỏ:

- Em có hối hận khi yêu tôi?

- Không... không đâu...

Ruby vội đáp nhanh.

- Tốt rồi.

Jason nhìn Ruby mỉm cười một giây rồi chống tay đứng dậy đi với những bước từ từ. Tay ôm vết thương cố gắng đi về phòng với hơi thở mệt mỏi. Ruby chỉ biết đứng nhìn mặc dù rất muốn đi theo Jason nhưng bị Joel kéo tay lại. Còn Eric và Sona vội chạy theo Jason.

- Em có biết mình đang làm gì không hả?

Joel nói lớn, khi vừa chứng kiến mọi chuyện diễn ra mà không biết làm gì.

- Không liên quan đến anh. Anh đang làm tôi đau.

Ruby lạnh lùng nói, Joel vội bỏ tay Ruby ra. Ruby lườm mắt nhìn rồi bước đi và cứ thế Joel đi theo sau. Phía đầu đó đằng sau những cái cây to, Violet bước ra với vẻ căm thù.

- Mày làm Jason đau, tao cũng sẽ làm mày đau hơn như vậy.

...

Tại phòng làm việc.

- Thưa ngài, sắp có đội quân Hunter sẽ đổ bộ tấn công để tiêu diệt để chế Vampire của chúng ta.

Một quản lý trẻ nói.

- Nghe nói bọn chúng thường sử dụng ma trận địa và thuật ảo ảnh để gian lận nên khó có thể tránh được. Nếu tấn công cùng một lúc quân đội ta sẽ đổ máu và tổn thất nặng nề.

Đế vương Liam ngồi trên chiếc ghế xoay cong tay trước ngực trầm ngâm suy nghĩ. Ông có vẻ lo lắng vì sự chỉ huy quân đội của ông không được tốt lắm và ông sợ tiếp tục mắc sai lầm. Cho dù ông biết Joel rất giỏi chỉ huy quân đội nhưng đã thất bại trong trận địa của chúng. Bây giờ đã có Ruby làm công cụ chiến đấu vì ông biết sở hữu cho mình sức mạnh cần quét rồi chợt ông nhếch môi cười.

- Ngài chớ vội mừng.

Eva lên tiếng.

- Ý của bà là sao?

- Cô công chúa Haller mặc dù rất mạnh nhưng không thể đem một cô gái ra chiến trận được vì cô ấy không bao giờ phá vỡ vòng vây của chúng. Chỉ có một người nắm rõ quy luật này.

- Ai?

- Hoàng tử Louis! Hoàng tử có thể làm điều này vì tôi biết ngài ấy sở hữu con mắt tâm linh bẩm sinh, có thể tiêu diệt mọi thứ chỉ bằng một cái nhìn. Cho nên ngài hãy cho Hoàng tử trở về nếu ngài không muốn để chế này sụp đổ dưới tay của ngài.

Bà Eva nói giọng trầm tĩnh, nét mặt nghiêm túc.

- Không thể cho nó trở về được, nó sẽ cướp lấy tất cả của ta.

Ông gầm giọng nói.

- Sau khi tiêu diệt bọn Hunter thì ngài hãy cho cô công chúa kia giết chết ngay sau trận chiến kết thúc. Lúc đó, ngài không cần phải lo lắng suy nghĩ gì nhiều. Tôi biết Hoàng tử đang ở rất gần đây nhưng không thể nhận ra cho nên bây giờ ngài hãy ra lệnh cho Đại tướng giám sát cô gái ấy thì sẽ biết Hoàng tử ở đâu thôi.

...

Sau khi trở về phòng, Jason còi chiếc sơ mi ướt đầm vì máu vớt thẳng vào sọt rồi đi tới đóng cửa sỏ lại, đứng nhìn mình trước gương. Cậu lấy cái khăn lau đi những vết máu đang khô lại nhưng phần vết thương sâu ở hông thì cứ rỉ máu liên tục, phía sau lưng là những vết xước dài hằn sâu không khép miệng vì do cậu bị đánh bằng roi bạc khiến nó lâu lành lại. Sau khi lau sạch máu cậu mở tủ lấy hũ thuốc kháng sinh để uống.

"Cạch"

Tiếng mở cửa, Eric từ ngoài xông thẳng vào, nét mặt vô cùng lo lắng khi nhìn thấy thương tích đầy mình trên người Jason.

- Mày không sao chứ, Louis?

- Không sao.

Jason trầm giọng nói, nét mặt bình thản nhìn vào màn hình máy tính. Điều khiến cho Eric bất ngờ khi thấy vết thương trên người Jason lành khá nhanh. Bình thường những người bị đánh bằng roi bạc thì vết thương lâu lành nhưng đối với Jason thì ngược lại. Vì Jason có kháng thể đặc biệt không ai có.

Jason kéo tủ âm tường vớ lấy chiếc áo sơ mi trắng tay ngắn mặc vào rồi mở cửa sỏ ra nhảy lên bệ ngồi, mắt hướng qua căn phòng phía bên kia.

- Tao sẽ trở lại với cương vị Hoàng tử.

Jason lạnh lùng nói.

- Tao ủng hộ quyết định của mày. Thôi, nếu như mày không sao thì tao đi đây.

- Khoan, mày có thể mua giúp tao vài món đồ được không?

Eric đồng ý vì cậu biết Jason muốn mua gì. Cậu đứng dậy đi khỏi phòng.

Tại lớp học.

Sona kết thúc một buổi học, nhò rời khỏi lớp, trên tay cầm chai nước có màu đỏ đặc sánh mở nắp và định uống nhưng không may nhò bị vấp chân. Và rồi chai nước văng lên người một cô tiểu thư khiến chiếc áo hàng hiệu của cô bị vấy bẩn.

"Chát."

Sona bị cô tiểu thư đó tát mạnh vào mặt in hằn bàn tay đỏ ửng, nhò ôm lấy gò má của mình.

- Cô có biết cô đã làm gì không hả?

Cô ta quát lớn lên, dữ dằn.

- Xin lỗi. Nhưng đã quá tay rồi đó?

Sona quay mặt nhìn cô ta với ánh mắt in hằn những tia đỏ., về mặt lạnh hơn bao giờ hết.

- Mày có biết áo này tao mua bao nhiêu không hả?

- Chỉ thuộc hạng rẻ tiền.

- Mày nói cái gì.

Cô ta bực lên, gờ tay định giáng cho nhò thêm cái tát thì bị bàn tay rắn chắc giữ lại. Cô ta bất ngờ khi nhìn thấy một khuôn mặt điển trai của Eric con nóng giận bỗng hạ xuống, nhìn với ánh mắt say đắm. Eric hất mạnh tay cô tiểu thư ra và gằn giọng nói:

- Tôi cảm cô đụng chạm đến cô ấy, nếu tôi còn bắt gặp cảnh tượng như thế này thì cô sẽ biết hậu quả như thế nào rồi chứ?

Dứt lời, Eric nắm lấy tay Sona kéo đi khỏi. Eric đưa Sona đến gara xe rồi lên xe Lambo phóng đi.

...

Ruby ngồi trước bàn trang điểm lại khuôn mặt mình rồi chải lại mái tóc đỏ dài xuống mượt. Nhìn Ruby lúc này không khác gì một thiên thần, bình thường cũng khiến người khác phải mê đắm và ganh tị với khuôn mặt mộc nhưng giờ còn đẹp hơn khiến hoa phải phải hờn. Giờ trong đầu nhò chỉ có hình ảnh

người con trai kia mà thôi. Ruby mặc trên người chiếc áo sơ mi rộng cùng với quần short jean, bỏ thùng gọn lại phía trước và thả tà phía sau. Nhỏ cúi xuống định buộc lại dây giày thì Joel đi tới:

- Để anh.

Joel nhẹ nhàng thắt lại dây giày cho Ruby. Joel ngược lên nhìn Ruby, thấy nhỏ ăn mặc và nghĩ nhỏ sẽ ra ngoài nên hỏi:

- Em đi đâu sao?

Ruby im lặng không trả lời đứng dậy đi đến chỗ cửa sổ và nhìn xuống dưới. Người con trai ấy đang đứng đấy, đôi mắt lười trai đen cup xuống đang nhìn lên và đưa tay lên kí hiệu. Ruby hiểu nhanh và liền rút điện thoại ra xem. Trên điện thoại hiện lên dòng tin nhắn: "Khu rừng hoa hồng". Ruby gật đầu và người con trai ấy cho tay vào túi quần đi khỏi.

Ruby đi vào trong thì bất gặp ánh mắt Joel đang nhìn nhỏ sự nghiêm túc.

- Em đi ra ngoài để gặp thằng nhóc kia đúng không?

Ruby vờ như không nghe đi lướt qua nhưng bị Joel đẩy mạnh vào trong và cậu đóng chặt cửa không cho nhỏ ra ngoài.

- Ở yên đây không đi đâu cả.

Joel bắt đầu khó chịu và có chút tức giận.

"Cảnh...cạch..."

Ruby rút súng chia thẳng vào đầu Joel khiến anh ta đứng sững, nét mặt bất ngờ khi thấy Ruby có thái độ như vậy. Mọi thứ trong phòng bỗng dưng bốc cháy, kính cửa sổ vỡ tan.

- Nếu cần tôi, tôi sẽ bắn chết anh.

Dứt lời, Ruby thả súng nhìn Joel với cái nhìn lạnh lùng rồi nhảy vọt qua cửa sổ ra ngoài. Joel gồng tay, tức giận không thể làm gì được và ra lệnh cho vệ sĩ đi cùng để theo dõi mọi hành động của Ruby.

%

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Tại khu rừng hoa hồng, một nơi vô cùng huyền ảo với những cây thông được trồng thẳng hàng. Những bụi hoa hồng đỏ có gai nở rộ, mùi hương bay lan tỏa đến ngáy ngất, những giọt sương đọng lại trên cánh hoa. Những con đom đóm bay lượn xung quanh rọi ánh sáng xuống con hồ giữa rừng hoa này. Trên con đường mòn, Ruby đi với những bước bước chậm chậm, thả mình tự do với không gian huyền ảo này. Chợt nhỏ dừng lại đột ngột và quay lại nhìn nhưng không thấy gì cả. Ruby biết có người đang theo dõi phía sau, nhỏ đi nhanh dần và cứ thế có người bám sát theo sau. Nhỏ bắt đầu guồng chân chạy thật nhanh, bất chợt có chiếc xe mô tô lao tới dừng lại trước mặt, khiến nhỏ giật mình. Và chủ nhân lái chiếc xe mô tô này không ai khác chính là Jason. Ruby vội leo lên xe sau đó Jason phóng đi. Tên theo dõi coi như mất dấu.

Jason phóng xe tới sông Crytal sau đó dừng lại tại cây cầu, nơi này vô cùng lí tưởng của nhiều bạn trẻ. Ruby bước xuống xe nhìn khung cảnh xung quanh sau đó đưa mắt nhìn từng cử chỉ của Jason. Cậu tháo mũ bảo hiểm xuống, mái tóc không còn màu rêu khói mà trở lại như củ là một màu tóc vàng đồng và ánh mắt màu nâu đồng. Một vẻ nam tính cực kì ngẫu pha sự lạnh lùng với bộ trang phục tông màu chủ đạo là đen. Chiếc áo da khoác ngoài đắt tiền cùng với áo sơ mi và quần ka ki tôn lên một dáng cao cực chuẩn, chân mang giày adidas cùng màu. Nhìn cậu không khác một sát thủ ẩn danh. Kết hợp với sự cá tính qua cách phối đồ của Ruby, hai người giờ đây thật sự là một cặp đôi nổi trội ở không gian nơi đây. Ruby nhìn xung quanh dường như mọi người đang đổ dồn về phía đây, hai người họ đang là tâm điểm chú ý của mọi ánh mắt quanh đây đặc biệt là Jason. Ruby chợt mỉm cười và nhẹ giọng nói:

- Đi chỗ khác.

Jason không nói gì cả, nắm lấy tay Ruby và bước đi. Hai người đi vào sâu trong khu rừng một địa điểm du lịch nổi tiếng và lựa cho mình chỗ ngồi nói chuyện.

- Ước nguyện của anh là gì?

Ruby trầm giọng hỏi, ánh mắt ngược nhìn về phía ngọn núi xa kia.

- Hồi kết của thế giới này.

Jason trả lời. Cậu nhìn Ruby với ánh mắt âm thầm và nhẹ vuốt lấy mái tóc dài của Ruby. Giờ cậu chỉ muốn ở bên Ruby thật lâu như lúc này không có sự phiền phức gì ở đây. Ruby hỏi gì thì cậu sẽ đáp lấy.

- Còn em, một thế giới không hồi kết. Em sẽ chết dần trong tuyệt vọng sao?... Em chỉ cầu nguyện mà thôi.

Giọng của Ruby chợt nghẹn lại cảm thấy lòng mình đau nhói dường như đã biết trước điều gì đó không tốt sẽ xảy ra. Jason thấy mình có lỗi khi mọi thứ trên cô gái này thay đổi chính cậu mà ra.

- Tôi chỉ muốn cứu lấy em.

Jason nói rồi nắm chặt lấy đôi bàn tay mềm mại của Ruby.

- Ước nguyện của hai ta thật khác nhau.

- Tôi sẽ đặt dấu chấm hết cho số phận này.

- Đẳng sau ước nguyện của hai ta là sự trống rỗng.

Ruby nói giọng đều đều, nét mặt trở nên lạnh giá.

- Dù cho tôi gánh vác nỗi đau này...

Jason nói rồi chợt buông tay Ruby đứng dậy cho tay vào túi quần đi ra cạnh bờ sông đứng đó. Ánh mắt trở nên vô cảm trước mọi vạn vật, lòng cậu bây giờ trống rỗng khi người con gái này khiến cho cậu cảm thấy như có một khoảng cách mặc dù đang ở rất gần nhau. Qua lời nói của Ruby cậu biết Ruby chỉ muốn cuộc sống như hiện tại bây giờ không có một hồi kết mà muốn nó diễn ra với một bóng tối quyền lực. Còn cậu thì ngược lại, mong cho cuộc sống này nhanh chóng kết thúc. Sống với một sự bình yên không lo nghĩ gì nhiều, tự do thực hiện ước mơ.

Jason liếc nhìn Ruby rồi cậu nghĩ, nếu như Ruby muốn cuộc sống này không có một hồi kết vậy nghĩa là Ruby vẫn sẽ giết cậu. Cậu thở nhẹ một hơi dài và nhẹ giọng hỏi:

- Vậy thì... em vẫn sẽ giết tôi phải không?

Ruby đứng dậy đi lại gần Jason và ôm cậu.

- Không... trừ khi anh phản bội em, Louis.

Ruby buông thả nhẹ Jason và nhìn cậu với ánh mắt lạnh nhạt, nghiêm túc hơn bao giờ hết. Jason chỉ biết cười, một nụ cười của sự lạnh lùng không phải nụ cười ấm áp bình thường như bao người khác. Tình yêu giữa hai con người lạnh lùng này sẽ trở nên khó hiểu và gặp nhiều trở ngại trong lối đi hạnh phúc nếu đôi bên không thật sự hiểu nhau.

- Lí do tới đây là gì?

Ruby nói giọng trầm đục. Jason im lặng không trả lời.

Bầu không khí trở nên căng thẳng, không ai nói một lời nào. Mặt trời đang dần khuất bóng, Jason thở nhẹ một hơi rồi đi tới vòng tay ôm lấy Ruby và vuốt nhẹ mái tóc nhỏ.

- Một phút thôi!

Ruby mỉm cười và ôm chặt lấy Jason, nhỏ cảm thấy an toàn khi ở bên cạnh người con trai này.

- Nếu ngày nào cũng như thế này thì tốt quá.

Nhỏ nhẹ giọng nói, trong lòng cảm thấy vui sướng hơn và có cảm giác an toàn tuyệt đối.

Jason chợt mở căng đồng tử khi thấy Joel theo sau là đám vệ sĩ đang chia súng về phía cậu.

"Pằng "

Joel nổ súng, Jason đẩy Ruby ngã phịch sang một bên và phát đạn găm vào vai cậu khiến cậu ngã xuống sông. Máu loàn trên mặt sông, cậu dần chìm xuống.

- Không..

Ruby vội chạy lại, hoảng hốt và định nhảy xuống nhưng bị Joel cản lại.

- Bỏ ra... bỏ tôi ra... tôi phải cứu anh ấy...

Nhỏ vùng vẫy nhưng Joel vẫn ôm chặt lấy nhỏ. Mặt sông bỗng nhiên hóa băng lại và tỏa ra không khí lạnh bao trùm. Ruby tát mạnh Joel một phát vào mặt in hằn bàn tay, nhỏ nhìn Joel đầy tia lửa căm hờn và nhìn về phía sông. Nhỏ khụy gối và khóc thét lên trong đau đớn. Không khí xung quanh trở nên u ám, màn đêm tối sầm, gió gào thét, quạ kêu lên hồi tiếng thê lương và bay xung quanh, cây cối và hoa lá đều trở nên héo tàn. Ruby cảm thấy tim mình đau nhói lên và ngất lịm đi trong vô thức. Joel chợt cười và nhìn về phía sông nói:

- Sẽ không ai có được cô ấy ngoài tôi và những ai muốn có được cô gái này đều sẽ nhận những cái chết như thế này.

Về mặt Joel trở nên độc ác hơn bao giờ hết. Cậu ta đi lại đưa Ruby trở về.

Người dân và học viên trong Hoàng Gia trở nên hoang mang và cảm thấy lo sợ khi bầu trời trở nên đen kịt, không khí u ám đến rợn người.

Quản gia Oliver biết có chuyện sẽ xảy ra, ông chạy thật nhanh tới sông Crystal thấy mặt sông đóng băng và đã biết hoàng tử đang ở dưới đây. Ông bối rối không biết làm gì ngay lúc này, ông đi qua đi lại cảm thấy bức mình không thể nghĩ ra cách gì để cứu hoàng tử cả.

- Làm sao đây... tôi không biết làm gì để cứu hoàng tử nữa... chắc phải chính hoàng tử cứu lấy mình mà thôi...

Ông làm bầm trong mình và tự trách bản thân mình không làm được gì cả.

Jason chìm xuống tận đáy sông và giờ cậu đang phải đối diện với tử thần. Trong vô thức, cậu bước đi trong cõi mộng mờ ảo với bộ quần áo thấm máu tươi. Cậu cứ thế bước đi từng bước nặng nề và chợt dừng lại khi nhìn thấy phía trước có một người phụ nữ mặc váy trắng đang đứng nhìn cậu. Rồi chợt có những cánh lông vũ bay tự do trong không gian. Cậu chợt thốt lên, nét mặt ngạc nhiên:

- Mẹ!

- Nếu như trên địa cầu này số mệnh của mẹ có thể thay đổi, vậy thì mẹ sẽ làm những chuyện nên làm. Nhưng số mệnh là không thể thay đổi. Bắt đầu từ bây giờ đến chết mới dừng.

Mẹ cậu chợt mỉm cười nói rồi chụp lấy một cánh lông vũ và thả nhẹ. Jason cảm thấy hơi khó hiểu và chỉ biết đưa mắt nhìn cánh lông vũ bay xuống.

- Thời gian cánh lông vũ này từ không trung rơi xuống đất và địa điểm rơi đã được định sẵn rồi.

- Bất kể đấu tranh như thế nào cũng không thể thay đổi sao, mẹ?

- Đúng là như vậy.

Mẹ cậu gật đầu đáp.

- Dựa vào bản thân thì không thể thay đổi.

- Nhưng mà có một lối đi đó con trai. Chuyện bình thường tuyệt đối không làm, làm trước khi bản thân ý thức được.

- Như vậy vận mệnh sẽ thay đổi sao?

- Tuyệt đối có thể.

- Trước khi bản thân ý thức được sao, mẹ?

Jason vẫn chưa hiểu hết được những ý định mà mẹ cậu nói đến. Và chắc hẳn bà ấy muốn Jason tự cứu lấy mình, vì bà biết con trai mình là một đứa thông minh không dễ bị khuất phục, bà chỉ biết giúp cậu đến đó thôi. Mọi thứ đều do cậu phải tự hiểu lấy nó.

- Đúng vậy, hãy làm những chuyện tuyệt đối không thể làm. Ví dụ như...

Bà ấy đột nhiên đưa con dao lên định đâm chính bản thân mình nhưng chợt dừng tay lại. hành động của bà khiến Jason bất ngờ định chạy lại can.

- Mẹ sẽ không làm vậy đâu. Nhưng chỉ có như vậy thì vận mệnh sẽ thay đổi. Đừng có thua hãy đối đầu và đừng bao giờ bỏ chạy, nếu đau khổ nhất thì hãy làm điều gì đó cảm thấy mình được thanh thản. Mẹ tin con sẽ làm được, Louis.

Dứt lời bà biến mất nhưng bà đã để lại cho cậu một mảnh tam giác tâm linh. Cậu với lấy và dường như đã hiểu được. Ánh sáng lan tỏa, cậu không thể nhốt mình trong giấc mộng mà phải thoát ra khỏi đây. Cậu chợt mở mắt, móng vuốt mọc dài ra, gân xanh nổi chần chịt, mắt lóe lên một màu vàng đồng, cậu bơi lên và đặt tam giác lên phía mặt băng, một lực mạnh khiến cho nó nứt ra và cậu ngoi lên.

- Hoàng tử, cậu có sao không?

Ông Oliver lo lắng vội chạy tới đỡ Jason đi tới ngồi xuống gốc cây gần đó. Nét mặt Jason tái nhợt, mái tóc dính nước chảy xuống gò má, bộ quần áo ướt sũng. Cậu gồng người rồi viên đạn dính đầy máu tự bay ra khỏi. Ông Oliver mở máy tính bảng ra xem hoạt động an ninh trong Hoàng Gia.

- Hoàng tử xem này...

- Eric.

Jason đưa mắt nhìn rồi chợt cậu chạy đi thật nhanh với sự lo lắng.

...

Eric đang trong tư thế bị đe dọa sẽ giết chết. Cậu bị những tên vệ sĩ chia súng vào tứ phía trên cơ thể không lối thoát. Mặc dù là một Hoàng tử nhưng đều có lí do nên buộc họ phải ra tay làm như vậy.

- Mau thả Sona ra, cô ấy không biết gì cả.

Eric gằn giọng nói lớn khi thấy Sona bị bọn chúng bắt giữ.

- Xin lỗi hoàng tử tôi không thể thả cô ấy nếu như ngài không chịu nói hoàng tử Louis đang ở đâu.

Bà Eva nét mặt nghiêm nghị trả lời và cầm lấy con dao bạc kề vào cổ của Sona.

- Hoàng tử có nói không?

Con dao kề sát vào cổ Sona khiến nó tạo ra một vết thương nhỏ trên cổ Sona, khiến nó nghiêng rằng chịu đựng, mồ hôi nhễ nhại.

- Sona...

Eric định đi lại thì bị một tên sát thủ cầm lấy súng và bắn vào hông phải cậu, khiến cậu ngã quỵ xuống. Vết thương phụt máu ra thật nhiều, nét mặt hiện rõ sự đau đớn.

- Eric...

Sona hét lên và nước mắt bắt đầu rơi.

- Sao hả?

Bà Eva kề con dao vào cổ Sona đi tới gần Eric. Lúc này, mắt cậu chợt đỏ lên, răng nắnng bắt đầu chòi ra, móng tay cũng thế mà dài, gân xanh nổi chần chịt. Con khát máu trong cậu bắt đầu trỗi dậy. Cậu cố gượng người đứng lên nhưng bị tên sát thủ dùng chân đè mạnh trên lưng.

- Nhìn thấy người tình của ngài trở thành con mồi hút máu của ngài như thế nào?

Bà Eva chợt cười, nét mặt hiện rõ sự gian ác. Eric nhìn Sona với ánh mắt lo lắng trong khi đó Sona lại vô cùng hoảng sợ. Bà Eva hạ con dao xuống xẹt mạnh vào tay Sona, khiến Sona giật mình và đau đớn ngã phịch xuống đất.

- Sona...

Eric kêu lên và đẩy tên sát thủ ra rồi chạy tới định đỡ Sona nhưng bị bà Eva đâm một nhát dao vào bụng, máu trong miệng học ra. Cậu ngã phịch xuống, trông cậu bây giờ vô cùng thảm hại dù cậu là người rất mạnh nhưng không thể làm gì trong tình thế nguy hiểm bây giờ. Cậu phải cố chịu đựng con khát vì cậu đang rất khát vì không có máu cậu sẽ chết.

- Bây giờ nếu như ngài không hút máu thì ngài sẽ chết thôi. Nếu như không muốn chết thì ngài hãy nói ra hoàng tử Louis đang ở đâu.

Bà Eva nói giọng đều đều và quay sang chỉ thẳng tay cầm đang cầm con dao vào Sona.

- Xem ra cuối cùng ngài cũng biết sợ rồi. Cũng đúng, sao công chúa có thể vì ngài mà hi sinh bản thân mình được chứ? Nhân loại đều yếu đuối cả.

Sona nhìn bà ta với ánh mắt đầy sự căm hận, nhỏ đứng dậy và lao tới bà ta kéo lấy con dao rồi tự đâm vào mình. Sona đau đớn ngã phịch xuống và nhìn Eric với ánh mắt đầy đau thương.

- Sona...

Eric vội đứng dậy đẩy mạnh bà Eva vào tường làm bà ta bị trọng thương, cậu ôm lấy Sona.

- Eric à... lỗi không phải do anh đâu.

Sona nói giọng yếu ớt và chợt phun máu, nét mặt tái nhợt. Nước mắt Eric chợt rơi xuống và ôm chặt lấy Sona hơn. Cậu cảm thấy lòng mình đau nhói lên. Sona buông lỏng mình.

- Mau lên, mau hút máu của em đi.

Eric lắc đầu không muốn.

- Anh nhất định tiếp tục sống. Tiếp tục sống rồi hoàn thành tâm nguyện của anh.

Sona vừa nói vừa khóc nhìn cậu với ánh mắt chứa đầy nỗi đau, tay nhỏ cứa chặt vào tay của Eric. Cậu đành phải ngậm ngùi, xiết chặt tay và rồi cậu cắn chặt vào cổ Sona hút máu trong sự ép buộc. Sona buông tay, hơi thở cúi cùng đã tắt.

- Aaaa...

Eric hét lên trong sự đau đớn để lộ răng nanh sắc nhọn. Ánh mắt màu đỏ hiện rõ sự tức giận đến đáng sợ và chỉ muốn giết kẻ đã khiến cậu dồn vào bước đường này. Cậu ôm lấy Sona gào thét trong nỗi tuyệt vọng.

- Giờ ngài đã thấy kết cục như thế nào rồi đó. Bây giờ ngài có chịu nói không hà, hoàng tử Louis đang ở đâu?

Bà ta quát lớn, ánh mắt trừng lên nhìn Eric.

- Tôi ở đây!

Một giọng nói lạnh lùng và đầy quyền lực vang lên khiến bao nhiêu con mắt bất ngờ quay lại nhìn cậu. Cậu bước vào đứng trước mặt bà Eva rồi bỏ chiếc mũ lưỡi trai xuống, nhìn bà với ánh mắt sắc bén. Bà Eva từng người giãn căng đồng tử nhìn cậu nhưng bà nhanh chóng lấy lại vẻ uy nghiêm của mình để đối diện với hoàng tử, bà ta cũng hơi ngạc nhiên không biết tại sao cậu biết nơi này mà tới?

Eric như thoát khỏi sự nguy hiểm nếu như Jason không tới thì cậu đã bị bọn sát thủ của bà Eva dùng tà thuật để hành hạ cậu cho tới khi cậu nói ra. Nhưng bây giờ cậu cảm thấy lòng mình đau như cắt khi nhìn Sona nằm trong vòng tay không còn sức sống, hơi thở cũng chẳng còn. Jason đi tới gần rồi khụy chân xuống nhìn sắc mặt của Sona và cậu rút con dao găm ra cắt qua cổ tay, máu bắt đầu chảy ra và nhỏ từng giọt vào miệng Sona. Nét mặt cậu vẫn tỏ ra bình thản không một chút đau đớn.

- Mau đi khỏi đây, để tao giải quyết!

Jason trầm giọng nói.

Eric không nói gì chỉ gật đầu đáp vì cậu biết Jason luôn giải quyết mọi chuyện rất logic trong mọi hoàn cảnh. Eric vội bế Sona rời khỏi đây một cách nhanh chóng.

- Đã lâu không gặp ngài, nhìn ngài khác xưa rất nhiều. Có lẽ...

- Nói mau.

Cậu găm giọng nói cắt ngang lời của bà Eva, ánh mắt nhìn bà ta đầy quyền lực.

- Nếu ngài không muốn công chúa Haller trở thành công cụ điều khiển của cha ngài và dần mất kiểm soát thì ngài hãy trở về vị trí hoàng tử để dẹp loạn bọn Hunter kia, nếu ngài không muốn để chế này đổ máu.

Bà Eva nói giọng đều, bờ môi đỏ nhếch lên đầy nham hiểm.

- Điều có mục đích.

Jason lạnh lùng nói, nét mặt lạnh tanh.

- À, tôi quên mất. Cô công chúa Haller cũng chỉ là công cụ để ngài lợi dụng rồi cũng đến lúc ngài giết cô ấy. Tôi thì không nghĩ ngài sẽ không bao giờ có tình yêu vì trái tim của ngài bây giờ chỉ như một hòn đá vô chi vô giác mà thôi.

Bà nói giọng khinh bỉ, nét mặt tỏ ra thản nhiên.

- Nghe rõ đây, tôi sẽ khiến các người không bao giờ tồn tại.

Dứt lời, Jason đội mũ lưỡi trai sụp xuống rồi đi khỏi đây. Đó là lời đe dọa mà cậu nói cho bà ta nghe và một khi cậu đã nói thì sẽ làm. Tất cả mọi thứ trong Hoàng Gia sẽ bị thay đổi bởi bàn tay của cậu. Bà Eva chỉ biết đứng nhìn Jason đi khỏi, miệng chọt khé lên nụ cười khinh rồi bà nói thầm trong miệng.

- Tôi sẽ chờ xem ngài làm được gì, tôi sẽ khiến cho cậu phải sống trong sự đau khổ và dằn vặt. Vì cuộc đời của tôi luôn phục tùng theo mệnh lệnh của cha cậu mà thôi.

Bà ta cầm trên một cái hộp gỗ nhỏ rồi mở ra cầm lấy trên tay một con búp bê bằng vải có ghi tên "Louis", bà ta cầm một cây kim nhọn hoắt đâm mạnh vào nó rồi cười phá lên.

Jason đang đi trên hành lang về phòng của mình thì chột phun máu, ôm lấy ngực và cảm thấy tim mình đau nhói một cách lạ thường. Cậu cố gắng đi về phòng, nét mặt lộ rõ sự quặn đau, mồ hôi nhễ nhại trên trán. Vừa về tới phòng, cậu gục xuống vì quá đau, cậu cứa chặt vào ga nệm, gân xanh nổi chần

chặt trên mặt, hơi thở gấp gáp.

Tiếng chuông điện thoại. Cậu cố gắng với lấy và nghe:

- Louis mày đang ở đâu vậy? Hình như mày đang bị gì đó phải không?

Eric bên đầu dây nói.

- Đột nhiên tao cảm thấy tim đau nhói đột ngột.

Jason trả lời với sự gắng gượng.

- Mày xem ngực trái có dấu hiệu kì lạ không?

Jason vội tháo nhanh cúc áo và xem. Quả nhiên ngực trái của cậu có một vết bầm tím hiện rõ.

- Vết bầm tím.

- Mày bị trúng tà thuật rồi. Nếu không mau bài trừ sẽ rất nguy hiểm. Alo... alo... mày có nghe tao nói không, Louis...?

Jason vì quá đau đớn làm rơi điện thoại xuống sàn. Kính, cửa sổ, mọi thứ trong phòng chọt vỡ nát việc đó cũng đồng nghĩa với mọi thứ trong Hoàng Gia này đều như vậy. Nhiệt độ giảm xuống lạnh buốt.

Cùng lúc đó, Ruby đang cúi xé áo của mình vì quá đau, nhỏ thấy tim mình đau không thể chịu nổi. Nhỏ đang ở trong phòng, nét mặt tái nhợt, mồ hôi đầm đìa, máu phun ra thấm lên trên ga đệm rồi bất tỉnh rơi vào trạng thái hôn mê.

Joel lo lắng vội định chạy tới chỗ bà Eva nhưng vừa lúc bà ta tới bước vào nhìn thấy Ruby đang ở trong tình trạng tội tệ nên quay sang hỏi Joel.

- Cô ấy bị sao vậy?

- Tôi không biết từ lúc về đến đây cô ấy đau tim rồi rơi vào trạng thái hôn mê.

- Đau tim sao?

Eva cảm thấy lạ đi tới xem Ruby như thế nào. Bà ta tiếp lời:

- Cô ấy sẽ không sao, bây giờ Đại tướng hãy đưa cô ấy lên phòng chăm sóc đặc biệt trên tầng 13 trước khi hoàng tử Louis biết được. Tôi sẽ cho đội ngũ bác sĩ giỏi để phẫu thuật và dùng thuật thôi miên đưa ám thị vào não bộ cô ấy. Sau khi tỉnh lại cô ấy sẽ trở thành một con người khác đầy quyền lực.

Dứt lời bà ta và Joel nhanh chóng cho người đưa Ruby lên tầng 13 để chăm sóc, tránh tai mắt của học viên trong Hoàng Gia. Có điều họ đã không ngờ rằng, tưởng chừng như ai kia sẽ không biết nhưng thực chất mọi hoạt động diễn ra trong Hoàng Gia này kể cả bí mật đều được thu lại qua toàn bộ camera ảo mà một người đã lập nên để giám sát, không ai trong Hoàng Gia biết được có thiết bị này ngoài những chiếc camera bình thường.

Tại gian nhà kính của Jason.

Sona đang nằm trên giường, sắc mặt dần tươi tỉnh trở lại nhưng vẫn còn trong trạng thái bất tỉnh, hơi thở còn yếu cần phải thở bằng oxy. Eric ngồi bên cạnh nhìn Sona có vẻ yên tâm hơn, cậu tiêm vào ống truyền dịch một loại thuốc kháng sinh.

- Cô ấy thế nào rồi hoàng tử?

Quản gia Oliver đứng bên cạnh hỏi.

- Ổn rồi. Nhờ quản gia chăm sóc cô ấy hộ tôi, tôi phải vào Hoàng Gia bây giờ.

- Vâng, hoàng tử.

Quản gia đáp lời.

Eric đứng dậy cởi bỏ áo blouse trắng lên bàn và cầm lấy điện thoại nhanh chóng đi khỏi. Vừa tới Hoàng Gia, Eric chạy nhanh tới nơi nữ hoàng Vitoria từng ở. Nơi này đã trở thành một nơi cấm ra vào, vì có nguyên do nên cậu bắt buộc phải vào. Nhân lúc không có ai, cậu lén vào. Đã lâu không có đến đây, nên có vẻ tối tăm u ám và lạnh lẽo, mảng nhện giăng đầy khắp trần nhà, bụi bám đầy trên những đồ vật ở trong phòng khiến Eric ho sặc sụa. Cậu vội mở điện thoại ra và soi tìm trên những kệ sách. Thứ cậu muốn tìm là cuốn sách liên quan đến hóa giải tà thuật và tiện thể lấy luôn những cuốn sách y mà Jason cần. Cậu lượn quanh những gian sách mà vẫn chưa tìm thấy.

- Rốt cuộc nằm ở đâu vậy không biết?

Cậu vò tóc mái có chút bực bội.

"Rầm."

Cậu giật mình va vào kệ sách khi bất chợt có một con mèo mun chạy qua làm cho những cuốn sách trên kệ rơi xuống, bụi bay tứ tung và điện thoại trên tay cũng rơi.

- Con mèo chết tiệt.

Cậu cúi chặt tay để làm hạ nhiệt cơn nóng giận trong người, nó khiến cậu quá bức mình. Cậu cúi xuống nhặt những cuốn sách lên thì vô tình thấy được cuốn sách tà thuật mà cậu cần tìm. Cậu cầm lấy rồi vội đứng dậy định đi khỏi đây thì chợt nghe tiếng mở cửa, cậu nhanh chân núp đằng sau tủ sách.

Tiếng nhạc chuông smartphone reo lên.

- Em nghe đây, anh Joel!

Đó là giọng nói của một cô gái mặc đồ đen, che kín mặt chỉ để lộ ánh mắt màu cà phê nhìn xung quanh.

- Đã tìm thấy cuốn sách thuật thôi miên chưa?

- Rồi... Giờ em sẽ tới đó liền!

Cô gái đó tắt máy rồi nhanh chóng sắp xếp gọn lại những thứ ở đây trước khi đi.

"Bộp"

- Ai đó?

Cô gái giật mình khi nghe thấy có tiếng động lạ xuất phát từ phía những gian sách ở bên kia. Cô chạy tới xem thử thì không thấy gì chỉ thấy một đồng sách lộn xộn ở dưới đất và con mèo nằm kê bên. Cô thờ dãi nhẹ nhõm tưởng có ai trong này. Thôi, không ở lại đây lâu nữa cô vội cầm cuốn sách chạy thẳng ra khỏi đây. Lúc này, Eric bước ra với vẻ mặt của sự đa nghi và thắc mắc khi không biết cô gái đó là ai? Có liên quan gì đến Joel? Tại sao lại đến đây và cần cuốn sách thuật thôi miên để làm gì? Đó là những câu hỏi chưa được giải đáp. Cậu thôi không suy nghĩ nữa mà nhảy vọt qua cửa sổ thoát khỏi nơi này.

,

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Tại phòng của Jason.

Cậu nằm co người dưới sàn, liên tục học máu, nét tái nhợt kiệt sức vì cơn đau quằn quại. Vết máu trên sàn còn tươi chưa khô lại và đồng nghĩa Ruby cũng tương tự như cậu.

"Cạch."

Tiếng mở cửa, Eric vội chạy vào thật nhanh đỡ lấy Jason ngồi dậy.

- Louis cố chịu đi tao sẽ trừ tà thuật cho mày.

Eric đi nhanh lại tủ đồ của Jason và lấy ngay áo khoác choàng đen mặc vào cho Jason và đội mũ trùm đầu lại, cậu cũng mặc vậy. Eric chuẩn bị mọi thứ nên, phấn vẽ, hoa hồng và không quên cầm theo sách. Cậu đưa Jason ra ngoài, lựa một chỗ vắng vẻ để hóa giải trước khi tới giờ học viên lên lớp học.

Eric chọn sân thể thao phía sau Hoàng Gia để thực hiện. Vì cần phải có một nơi rộng rãi, yên tĩnh nơi mặt trăng có thể chiếu xuống được. Eric cầm phấn vẽ lên nền xi măng hình tam giác tâm linh và đỡ Jason đứng ở đây rồi Eric bước ra khỏi hình tam giác đó, đứng cách Jason một khoảng khá gần, nên được thấp xung quanh. Cơn đau tim cứ dồn dập khiến Jason không thể đứng vững mà khụy xuống, liên tục phun máu lên những cành hoa hồng, nét mặt trắng bệch hiện rõ những gân xanh.

- Louis, mày cố gắng lên. Bây giờ mày tao sẽ thực hiện nghi thức, hãy tập trung quy tụ sức mạnh của mày lại thành một.

Eric lật từng trang sách lướt mắt đọc nhanh nhất có thể. Vì đây là lần đầu tiên thực hiện nên Eric có chút bối rối. Còn Jason thì tự mình chống cự lại tà thuật.

- Một linh hồn cô độc với ánh mắt lạnh lùng băng giá ẩn chứa trong màn đêm u tối. Nếu như có thể làm trái tim đau đớn này đang chìm sâu trong những nỗi đau gần xé đứt theo linh hồn lạc lối phía xa, cảm nhận thân chủ đang ở đây. Linh hồn tỉnh giấc khi đang dầm chìm đến thế giới thực tại.

Eric đọc giọng đều và hướng mắt nhìn Jason. Bất chợt trời đột nhiên nổi gió xào xạt, lá khô bay tứ tung. Và ẩn khuất trong bóng tối phía trước khu rừng kia, một người thanh niên với dáng vẻ cao ráo, khoác chiếc áo choàng đen đội chùm đầu che khuất khuôn mặt, đang tiến dần tới chỗ Jason đang đứng. Jason một tay ôm lấy bờ ngực đứng thẩn người nhìn người thanh niên đó bước đi chậm rãi về phía mình.

Eric vội tiếp tục nhìn sách đọc tiếp, nét mặt hiện rõ sự lo lắng vì chưa tìm thấy điểm mấu chốt của tà thuật này. Cậu cứ lật liên tục cuốn sách dày mấy trăm trang rồi chợt dừng lại ở dòng có ghi "muốn hóa giải được loại tà thuật này tự bản thân làm tổn thương chính mình".

- Thì ra mấu chốt là ở đây, mình chỉ có thể giúp Louis tới đây việc có hóa giải được hay không phụ thuộc vào Louis tất cả. Người dùng tà thuật nếu thất bại nó sẽ bị phản lại.

Eric nói thầm và thở một cái nhẹ định nhắc chân chạy tới nói cho Jason nghe thì giật mình khi nhìn thấy một người thanh niên mặc đồ đen đứng đối diện với Jason.

Jason và Eric đều bất ngờ khi thấy người thanh niên đó bỏ mũ xuống. Từ khuôn mặt cho đến mái tóc, vóc dáng đều giống hệt như Jason, riêng ánh mắt đen huyền lãnh đạm xoáy sâu chỉ là một màu u tối nhìn Jason, nét mặt không một cảm xúc, trên tay cầm một cái cây gậy bạc nhỏ. Và đó chính là một bản sao với một tính cách tàn ác như một ác quỷ của Jason trái ngược hoàn toàn với con người thực tại.

- Louis, hẳn chính là tà thuật được kẻ khác tạo ra để khiến cho mày đau đớn và chết dần trong sự đau khổ, dục vọng. Hẳn có sức mạnh ngang mày, cho nên mày không thể đối đầu với hắn được đâu, hắn sẽ làm cho mày càng cảm thấy đau đớn hơn đó.

Eric gần giọng nói đều đều, nét mặt trở nên lo lắng đến tột độ.

Người thanh niên đó không nói gì, chỉ nhếch môi cười khinh bỉ nhìn về mặt hốc hác của Jason, nhưng Jason vẫn tỏ ra bình thản giữ bình tĩnh nhất có thể.

- Kè nào?

Jason trầm giọng nói, nhìn anh ta với ánh mắt vô cảm.

- Chính cậu.

Anh ta trả lời với giọng lạnh lùng, miệng nhếch môi cười nhạt.

- Louis, đừng nghe hắn nói, thực chất hắn không tồn tại.

Eric lên tiếng.

Anh ta vẫn nhếch môi cười, gậy cây gậy bạc đâm thẳng vào tim mình một cách thản nhiên. Jason bất chợt ôm lấy ngực mình cảm thấy tim mình đau đớn hơn vừa rồi, hơi thở gấp gáp. Anh ta chỉ biết đứng đó nhìn cậu chìm trong sự đau khổ mà cười thỏa nguyện. Eric muốn chạy tới giúp nhưng không thể vì có thứ gì đó cản chân cậu lại.

Nét mặt Jason hiện rõ sự đau đớn nhưng vẫn cố nhắc từng bước chân lại gần với người đối diện.

- Đau khổ đúng không?

Anh ta cười trên nỗi đau của Jason và tiếp tục đâm vào tim mình không dừng.

- Muốn gì?

Jason cố gắng nói rõ từng chữ, tay xiết chặt.

- Chết là giải thoát tất cả

Jason im lặng không trả lời. Cậu đang chìm dần trong nỗi tuyệt vọng, đầu óc hoàn toàn trống rỗng. Loại tà thuật này quá mạnh chi phối toàn bộ cảm xúc của cậu, nếu không hóa giải được tà thuật cậu sẽ bị hôn mê mãi mãi, vì không có trái tim mà vốn dĩ nó đã hóa đá từ lâu. Cậu nghĩ không thể kết thúc ngay lúc này, cậu đang nghe tiếng Ruby gọi đâu đó vang vãn đâu đây.

- Jason, cứu em..

Jason cảm nhận rất rõ, con mắt tâm linh đã cho cậu thấy được điều đó. Ruby đang nằm trên giường bệnh với bộ váy màu trắng dài phủ chân, hơi thở quá yếu và ôm lấy ngực trái đang đau quặn quại không khác gì cậu, mái tóc màu đỏ càng lúc càng dài và xỉ xuống sàn và cảm thấy nặng nề. Đội ngũ y bác sĩ giỏi đứng ngoài phòng kính nhìn và quan sát mà không thể làm gì được. Cậu chỉ muốn chạy tới đó để cứu Ruby nhưng không thể đi nổi, hoảng sợ là chạy. Và người duy nhất có thể cứu được Ruby chỉ có cậu, vì cậu và Ruby có mối liên kết với nhau. Cậu gượng người đứng dậy rồi cầm lấy cành hoa hồng đâm thẳng vào ngực trái của mình, máu trong miệng phun ra. Người thanh niên đứng đối diện trạng thái tương tự như cậu.

- Tôi và cậu hoàn toàn khác nhau.

Jason nói giọng trầm đặc rồi gục ngã. Người thanh niên đó dần tan biến thành tro bụi bay vào trong gió và tà thuật được hóa giải. Eric vội chạy tới đỡ cậu. Sau một hồi vật vả với đau đớn, cậu cũng đã vượt qua. Cậu rút cành hoa hồng ra khỏi, vết thương nhanh chóng tự lành lại, sắc mặt trở nên tươi hẳn. Jason đứng dậy và cho tay vào túi quần, hướng mắt nhìn lên dãy nhà cao nhất Hoàng Gia này. Giờ trong Jason rất thân nhiên lạnh lùng như ngày nào nhưng ánh mắt vô cảm này lại chứa sự lo lắng.

- Đau khô?

Chợt trên môi Jason cong nhẹ lên mang vẻ khinh thường, rồi cậu cúi bỏ áo choàng ra khỏi người và dứt tay vào túi quần đi một cách bình thản.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Tại cung điện Hoàng Gia.

"Cạch"

Tiếng cửa mở, Jason bước vào bên trong phòng với vẻ lo lắng khi trước mặt cậu là một cô gái mặt bộ váy trắng dài nằm hôn mê trên chiếc giường trắng muốt, làn tóc đỏ thật dài và dài đến nỗi xoắn xuống nền gạch, nhìn nét mặt xanh xao cũng đủ biết nhỏ đã trải qua cơn đau đớn dữ dội vì cậu có cảm nhận được và cô gái đó là Ruby.

Jason đi tới gần chỗ Ruby nằm với ánh mắt nâu đồng hiện rõ sự xót xa, cậu cảm thấy tim mình đau đớn khi nhìn cô ấy bị như vậy, cậu tự trách bản thân mình và tự đổ lỗi cho mình vì chính cậu là người khiến cho cô ấy trở nên như vậy, nhìn vẻ mặt cô ấy như thiếu sức sống mặc dù là vampire và cô đang phải chống chọi lại với cái chết để giành giật lại sự sống của mình, có thể cô ấy sẽ tan biến thành cát bụi và cậu không muốn điều đó xảy ra. Cậu đưa tay sờ lên khuôn mặt quá đồi lạnh giá rồi nắm vài sợi tóc mềm mượt, nó dài nhanh quá.

- Sao em cứ làm tôi lo lắng hoài vậy? Giả như 300 năm trước em đừng gặp tôi thì số phận của chúng ta không đến nỗi như thế này, và cũng giả như em đừng thế dù tôi ở bất cứ đâu thì em sẽ mãi chờ tôi thì chúng ta đã không đau đớn như thế. Tôi không thể vì em mà để thân dân vampire rơi cuộc chiến hỗn loạn đẫm máu nhưng tôi cũng không thể từ bỏ em vì tôi yêu em hơn chính bản thân mình. Nếu tôi muốn tất cả có lẽ đã quá tham lam rồi!

Jason nói giọng cay đắng, nét mặt hiện rõ sự đau khổ tận sâu trong đáy lòng, ánh mắt lảng động những giọt lệ tưởng chừng sẽ rơi nhưng cậu cố nén lại và cậu nhớ lại chuyện cách đây 300 năm trước.

Cách đây 300 năm trước, Jason và Ruby đã từng yêu nhau với một tình yêu trong sáng nhưng bị hai bên dòng tộc phản đối và họ không biết lý do tại sao. Cho dù hai bên có phản đối hai người sẽ mãi bên nhau không bao giờ xa rời, vì cả hai đã hứa với nhau là dù cho cả hai ở một phương xa nào đó sẽ vẫn tìm thấy nhau bằng cảm nhận có được. Cho đến cái ngày, Jason đột ngột muốn kết hôn với Ruby nhưng bị cấm cản của nữ hoàng Victora, vì thấy con trai mình phải buồn rầu khiến cả Hoàng Gia phải hóa băng trong sự lạnh lẽo nên bà đã đồng ý. Bà biết vận mệnh của Jason và Ruby sẽ không thể tới đâu cả, một trong hai đứa sẽ chết bởi chính bàn tay của nhau, cả Hoàng Gia đều đã hỗn loạn hết lên rồi. Cái ngày khi Jason và Ruby đã kết hôn với nhau thì để vương Liam cho quân tới tru di cửu tộc toàn bộ dòng tộc của nữ hoàng Victoria vì bà đã đồng ý cho Jason kết hôn với con gái của kẻ địch. Lúc đó Jason bị chính tay cha mình giết chết, Ruby vô cùng đau đớn nên đã tự kết liễu đời mình bằng cây gậy bạc và tan biến thành cát bụi nhưng trước đó cô đã bị bà quốc sư Eva yểm lời nguyên hủy diệt mà không hề hay biết cho tới hồi sinh lại.

Trở về hiện tại, Jason cũng không ngờ mình gặp lại người con gái mà cậu yêu thương. Lúc gặp lại Ruby lòng cậu như thắt lại vì cậu hút lấy máu của cô ấy và cảm nhận được nhịp đập của trái tim này, lúc đó không hiểu bản thân mình đang muốn gì. Thôi cậu không suy nghĩ gì nhiều nữa, giờ không phải là lúc để đau lòng cậu phải cứu lấy cô ấy và đây cũng lần cuối cùng hai người dừng lại giữa cuộc đời này, nên dừng lại ở đây thôi vì cả thân dân đang chờ đợi cậu. Cậu nghiêng rặng, cắn môi chịu đựng cú đâm của con dao vào cổ tay trái một đường dài với vẻ mặt đau đớn. Từng giọt máu đỏ tươi nhỏ xuống miệng Ruby và nét mặt cô dần trở nên hồng hào, và bắt đầu từ bây máu đang chảy trong người cô là của cậu.

Sau khi cho máu Jason cảm thấy có hơi choáng nhưng vẫn chịu được, nét mặt trắng bệch, vết cứa ngay tay dần lành lại một cách nhanh chóng. Cậu cậu lấy kéo trên bàn cắt phanh đi một khúc tóc của Ruby rồi thả xuống nền.

Ruby mở dần mi mắt nhìn Jason với vẻ xúc động vội ngồi dậy ôm chầm lấy Jason khiến cậu cảm thấy ngạc nhiên rồi cậu vòng tay ôm lấy nhỏ. Những giọt nước mắt mặn chát rơi xuống thấm vào áo của cậu rồi cậu buông nhẹ nhỏ ra lau đi giọt nước mắt trên khuôn mặt của nhỏ.

- Hoàng tử Louis, sao giờ anh mới tới?

Ruby nói giọng nghẹn ngào, ánh mắt rung rung những giọt lệ.

- Không phải tôi đang ở đây sao?

Jason trầm giọng nói, ánh mắt lạnh đậm nhìn nhỏ xao xuyến sau đó nhanh chóng chuyển sang ánh mắt nghiêm túc, nắm chặt lấy hai cánh tay nói:

- Em nghe rõ những lời tôi nói ngay bây giờ, qua hết đêm nay em và tôi sẽ không còn gặp nhau nữa.

Lời nói đó như con dao đâm vô tình đâm thẳng vào tim nhỏ khiến nhỏ cảm thấy đau lòng nhìn thẳng vào ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo đó. Jason đứng thẳng người quay lưng lại vì cậu không muốn thấy Ruby khóc và đau khổ bởi lời nói vừa rồi nhưng điều đó chỉ muốn tốt cho nhỏ mà thôi. Cậu cũng đang phải cố chịu đựng nỗi đau này.

Ruby đứng phắt dậy ôm lấy Jason từ phía sau rồi nâng cao giọng nói:

- Không lẽ anh đã quên lời thề rồi sao? Em đã nhớ lại tất cả rồi... Xin anh đừng...

- Lời thề gì chứ? Đó chỉ là lời nói suông thôi.

Jason nói giọng trầm thấp pha sự lạnh lùng, nét mặt cậu trở nên băng giá không còn hiện cảm xúc gì. Cậu nắm tay Ruby buông ra khỏi người mình một cách phũ phàng khiến nhỏ cảm thấy tuyệt vọng vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Một thời gian sau.

Đã hơn ba năm trôi qua, cảnh vật thiên nhiên ở khu rừng Pearl Ice nơi bao bọc cả đế chế vampire này vẫn u tối và hoàn toàn không một sức sống, cây cỏ hoa lá không thể nào đâm chồi nẩy, muôn thú đều chết dần chết mòn vì không có thực vật để ăn, nước ở các con sông đều một màu đen ngòm. Thân dân vampire rơi vào cuộc sống khốn khổ và bi thảm, tình hình chính trị lâm vào khủng hoảng khiến đế vương Liam điêu đứng, các gia tộc có quyền lực đều rút ra khỏi hoàng gia.

Hôm nay như mọi ngày vẫn với không khí của ngày tàn sau trận mưa đêm qua, những giọt nước còn đọng lại trên những nhánh cây khô, dù có mưa đi chăng nữa thì cây cối không bao giờ ra nẩy một cái lá. Ruby bước đi chậm rãi trong khu rừng với ngọn giá bay qua xào xạc, cô mặc bộ váy áo sơ mi dáng dài phối ren màu trắng, chân mang đôi sandal màu đen. Khuôn mặt hiện lên một vẻ đẹp vương giả với ánh mắt xanh lơ vô hồn đượm buồn. Duy chỉ có làn tóc dài hơn lưng màu hạt dẻ bỗng chốc thành màu trắng sau đêm đó bay lùa xoa trong gió.

Cô định sẽ không đi ra ngoài nhưng vì bị Sona và Eric lôi kéo vì thấy cô suốt ngày chỉ nhốt mình ở trong phòng ngày qua ngày, dù sao cũng sắp tới năm học mới cuối năm ba nên họ muốn cô ra ngoài tiếp xúc với quang cảnh hiện tại. Bây giờ cô đang đi một mình vì hai người đang vui vẻ mà quên không để ý cô đang đi đâu, cô cứ thế mà đi mà chẳng để ý gì xung quanh. Bất chợt có những cánh hoa hồng đỏ nhưng bay phấp phới trước mắt cô và cô cúi người nhặt lấy một cánh hoa rồi đứng dậy thì cô thấy trước mặt mình là một vườn nhỏ với những bụi hoa hồng ít ỏi, nét mặt cô vô cùng ngạc nhiên. Bên cạnh có một ngôi nhà nhỏ bằng gỗ sồi đơn sơ.

Trong khung cảnh hoang tàn này lại có những bông hoa hồng nở tươi, trong khi cây cỏ chẳng thể nào mọc nẩy. Ruby đi tới chạm tay lên những cánh hoa hồng còn đọng những giọt nước màu đỏ nói đúng hơn là máu, cô lấy ngón trỏ chạm vào giọt nước đỏ đưa lên miệng nếm thử cảm thấy đầu lưỡi ngọt dịu và cô cảm thấy mùi vị quen thuộc. Chợt cô cảm thấy tim mình đập loạn nhịp và cô ngất lấy cánh hoa hồng cầm đi theo cảm nhận của mình. Cô đi từng bước chân theo con đường đất ra phía sau nhà thì chợt dừng lại khi cô nhìn thấy phía đằng xa kia một chàng trai mặc áo sơ mi dáng rộng màu xám cùng quần kaki ống suông màu đen đang ngồi trên bậc thềm đọc sách, từng góc cạnh trên khuôn mặt gần như hoàn hảo tựa như nam thần trong tranh dù chỉ một bên, mái tóc đen bay nhẹ trong gió. Cô không nhìn thấy rõ lắm nên bước thêm vài bước nữa để nhìn rõ hơn thì bất chợt người con trai đó đột ngột quay lại làm cô chệch một bước chân ra sau, đôi đồng tử giãn rộng khi nhìn thấy chính diện khuôn mặt đó, tại sao lại giống như vậy, không thể nào, ánh mắt màu nâu đồng đó, thật sự cô không thể tin vào mắt mình và giọt nước mắt vô thức tuôn rơi.

- Jason à!

Một giọng nói nhẹ nhàng từ miệng cô thốt ra, cánh hoa hồng trên tay cô rơi xuống đất.

Anh đứng dậy đi tới nhặt lấy cánh hoa hồng rồi đi lướt qua mặt cô một cách lạnh lùng để lại một mùi hương hoa hồng thoang thoảng. Cô hóng cô ghen lại không nói lên lời vì quá xúc động. Cô chợt ngồi phịch xuống định níu kéo người con trai đó lại nhưng không được.

- Jason à...

Cô nói giọng lớn lên khiến anh chợt đứng lại nhưng không quay người nhìn cô mà trầm giọng nói:

- Ở đây không có người cô tìm, đi chỗ khác đi.

Dứt lời, anh đi thẳng vào trong nhà mà không quan tâm cô gái đó là ai, tại sao lại ở đây nhưng không hiểu tại sao anh lại có cảm giác đau lòng đến thế này, tay siết chặt lại, anh nhanh chóng gạt nó qua đi vội đi tới tú lấy chai đựng loại nước đặc sánh màu đỏ uống một hơi đến nửa chai. Trên môi anh còn

định vài giọt máu, anh chợt cảm thấy lạ tại sao cô gái lại biết nơi này mà tới trong khi chẳng có ai biết đến sự tồn tại của nơi này cả. Anh thôi không nghĩ nữa, đi tới bàn cầm lấy cành hoa hồng bị cô gái ngắt vừa rồi nhìn nó đang dần héo tàn.

Ruby vẫn cứ ngồi đó một cách thẫn thờ như người vô hồn, nước mắt cứ thế tuôn rơi, cô ôm lấy bên ngực trái của mình vì cảm thấy đau nhói như thể cô chỉ muốn moi nó ra khỏi lồng ngực. Tại sao người con trai vừa rồi lại giống như Jason đến thế và cô có cảm giác đau lòng đến vậy, định mệnh của cô và anh sao lại trái ngang đến như vậy.

- Ruby... Ruby à, Ruby đang ngồi ở đằng kia.

Eric ở đằng xa tay chỉ về hướng Ruby đang ở đó cho Sona. Hai người vội chạy tới thì nét chợt đứng khựng lại nét mặt vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy khung cảnh nơi này. Sona vội chạy tới chỗ Ruby, ánh mắt lo lắng nhìn cô hỏi:

- Ruby có sao không? Ruby đi đâu làm mình với Eric đi tìm Ruby khắp nơi? Mà đây là đâu chứ, tại sao trong chốn hoang tàn này loài hoa hồng ít ỏi lại có thể mọc và nở rộ đến thế?

- Trồng hoa hồng bằng máu sao?

Eric nói giọng đều đều, ánh mắt có chút thắc mắc và khó hiểu khi anh phát hiện trên những cánh hoa hồng này có đọng những giọt máu đỏ thẫm. Anh nghĩ, đã hơn ba năm kể từ lúc hoàng cảnh cả đế chế này rơi vào hoang tàn không có nguồn nước nào để cây cỏ đều có thể sống sót, muôn thú chẳng sống nổi nên thần dân vampire không có máu để duy trì sự sống làm sao có thể lại mọc lên những bụi cây hoa hồng đẹp đến cuốn hút thế này và chỉ có một người có thể làm được chỉ có thể là Jason nhưng mà Jason đã không còn tồn tại trên đời này nữa. Vậy ai mới lại sở hữu dòng máu hiếm này chứ, loài hoa này không đơn giản chỉ sống nhờ máu không mà còn phải có nước thì mới duy trì được sự sống, càng nghĩ càng khiến anh cảm thấy thắc mắc vô cùng, dây thần kinh căng ra như dây đàn. Anh thôi không suy nghĩ nữa mà cúi xuống đưa tay định ngắt một cành hoa hồng để đem về nghiên cứu cho đề án của mình thì "bộp" một phát, anh ngã phịch xuống dưới nền đất lấm lem bụi bẩn khi bị đẩy mạnh. Sona thấy vậy vội chạy tới đỡ anh đứng dậy rồi lo lắng hỏi:

- Anh có sao không Eric?

- Jason.

Eric thốt lên, hoàn toàn bất ngờ khi thấy người thanh niên đứng trước mắt anh, Sona cũng không khỏi ngạc nhiên khi nhìn thấy. Eric bắt đầu cảm thấy đau rát ở cánh tay trái, máu chảy dọc xuống nhỏ từng giọt lên những cái lá trên bụi cây hoa hồng.

- Các người biến đi khuất mắt tôi, đừng bao giờ xuất hiện ở nơi này một lần nào nữa nếu không tôi sẽ giết chết các người.

Anh gầm giọng nói pha sự giận dữ khi có người đến làm phiền và đụng đến hoa hồng của mình, ánh mắt màu nâu đồng hiện những tia đỏ đáng sợ, nét mặt lạnh tanh không một tia cảm xúc nào khiến Eric và Sona giật mình.

- Cậu bình tĩnh đã, chúng tôi chắc cỡ lẽ đã nhầm người thôi. Chúng ta đi thôi Sona.

Eric nói giọng đều đều rồi nắm lấy tay của Sona cùng với Ruby đi khỏi đây vì thấy thái độ của người thanh niên đó. Ruby vừa đi vừa ngoảnh đầu lại nhìn người con trai đó nhưng chỉ thấy phía sau mà không thể nhìn thấy được khuôn mặt của anh.

- Anh ta là ai, tại sao lại có khuôn mặt giống với hoàng tử Jason đến thế chứ? Mà vết thương ở tay anh có sao không?

Sona thắc mắc và lo lắng hỏi Eric.

- Không sao, vết thương nhỏ thôi cùng lành lại rồi. Anh thật sự không thể tin trong đế chế hoang tàn này lại có loài hoa nở rộ đến thế, nếu Jason còn sống thì cả khu rừng Pearl Ice đã không đến nỗi như thế này. Anh sẽ tìm cách để lấy loài hoa hồng đó về nghiên cứu và tìm hiểu thân phận của nam thanh niên đó.

Eric nói giọng đều đều, nét mặt vô cùng nghiêm túc.

Ruby im lặng không nói gì chỉ đi trước một cách chậm rãi, ánh mắt xanh lơ thoáng buồn xoáy sâu trong tâm can hình ảnh người con trai đó, người mà cô đã tự tay cô giết chết, làn tóc trắng dài bay òa xòa trong cơn gió lạnh lẽo đến rợn người. Ba năm trôi qua cô đều chỉ nhớ đến Jason cố gắng quên nhưng không thể và cô tự hỏi đây là những gì mà thần linh đang trừng phạt cô sao?

Sau khi họ đi khỏi đây, anh lững thững bước vào trong nhà đi vào phòng đóng chặt cửa lại, anh khụy xuống tựa lưng vào tường tay cầu chặt vào áo mình như muốn giằng xé cõi lòng. Anh đã cố kìm nén mọi cảm xúc khi nhìn thấy Ruby, anh nghiêng đầu đưa tay kéo nhẹ tấm màn qua để nhìn bóng dáng nhỏ bé đó đang khuất dần cho tới khi anh chẳng còn thấy gì nữa, anh cảm thấy vô cùng đau đớn khi đối diện với cô ấy mà anh không thể nào nói được gì, mái tóc của cô trở nên trắng xóa cùng với ánh mắt xanh lơ chất chứa sự bi thương, anh cũng ngạc nhiên khi thấy sự xuất hiện của cô cùng Eric và Sona, anh đã vô tình làm họ bị tổn thương. Anh mất anh ngần những giọt lệ và một giọt nước mắt rơi xuống, anh làm như vậy đều có lý do của mình cả.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18

Ngày hôm sau, tại cung điện Hoàng Gia nơi tổ chức buổi lễ tuần trăng nhằm cầu xin cho vận hạn đang reo rắc lên toàn đế chế vampire này qua khỏi trả lại sự sống cho muôn loài, buổi lễ này thường được tổ chức hằng năm trước sự chứng kiến của thần dân vampire và họ sẽ được nghe về lời tiên đoán của quốc sư Eva trong tối hôm nay khi buổi lễ được bắt đầu.

Trước khuôn viên rộng lớn của Hoàng Gia, mọi người đều có mặt rất đông hầu hết đều là các tiểu thư, công tử đến từ các gia tộc có quyền lực, họ đều diện cho mình những trang phục rất sang trọng và quý phái để phù hợp với buổi lễ ngày hôm nay. Và họ cũng tò mò không biết năm nay ai sẽ là người được chọn đứng ra để làm buổi lễ, thường thì sẽ là bốc thăm ngẫu nhiên. Họ cũng lo sợ rằng nếu mình là người bị chọn thì sẽ phải thực hiện nghi thức đó và nếu như mọi thứ vẫn như cũ thì người đó phải chết và tan biến thành cát bụi. Ba năm liền những người được chọn đều bị chết cả, họ không thể nào tránh khỏi việc bị bắt buộc cho tên mình vào danh sách, đó là lệnh của đế vương Liam.

- Bà có thể dự đoán lễ tuần trăng đêm nay sẽ như thế nào không? Ai là người sẽ thực hiện nghi thức của buổi lễ?

Đế vương Liam ngồi trên ngôi vương nhìn bà bà Eva nói giọng đều đều, nét mặt có chút lo lắng.

- Công chúa Ruby sẽ là người thực hiện nghi thức. Qua hết đêm nay thôi sẽ có rất nhiều thay đổi về định mệnh của đế chế vampire này.

Bà Eva nói với giọng nghiêm túc pha sự bí ẩn ở trong từng câu nói, ánh mắt như ẩn chứa một điều gì đó sẽ xảy ra mà bà đã suy đoán được, nhưng bà không thể biết trước được điều gì vì nó còn quá mờ hồ.

- Chẳng phải cô ta đã khiến cho đế chế này rơi vào trong suy tàn sao, quang cảnh thiên nhiên nơi này đều không sống nổi, đến nguồn nước của con sông Crytal là nguồn huyết mạch chính cũng không thể dùng được thì sao cô ta có thể chứ? Bà nói cô ta mang sức mạnh hủy diệt và sẽ là công cụ điều khiển của ta nhưng hoàn toàn vô dụng.

Ông Liam gầm giọng nói pha sự ngạc nhiên khi nghe bà Eva nói.

- Đó chẳng phải là điều ngài muốn sao, mọi thứ đều đã thuộc về tay ngài, các gia tộc có thù với ngài đều bị trừng trị và buộc phải nghe theo ngài đấy thôi, thần dân vampire đều phục tùng dưới trướng của ngài và ngài đã nắm trong tay cả đế chế này, ngài còn muốn gì nữa.

Bà Eva nói, ánh mắt nhìn đế vương Liam thể hiện khinh bỉ trong đó, khẽ nhếch môi cười nhạt.

- Không nói nhiều, bây giờ ta chỉ cần có thể làm cho cả cánh rừng Pearl Ice bao bọc cả đế chế này đều phải trở lại như ban đầu, nếu cô ta làm không được thì cô ta phải chết.

Ông Liam nói giọng dứt khoát, tay ghi chặt vào thành ghế.

- Có lẽ cô công chúa đó khó mà chết đấy, cô gái đó sẽ là lên nữ vương của gia tộc Haller nắm quyền lực mạnh nhất hiện giờ cùng với sự xuất hiện của một người mang sao chiếu mệnh đế vương đấy. Vị trí mà ngài đang ngồi coi chừng sẽ mất, cho nên muốn làm đế chế này trở lại ban đầu thì trước tiên ngài phải tìm ra nguồn nước trước, rồi tiếp tục lợi dụng cô công chúa này để biết được người có mệnh làm đế vương đó là ai.

Bà Eva đưa ra một loạt lời khuyên cho đế vương Liam nghe và ông dần hiểu được cái mà bà ta nói, trong đầu ông bắt đầu suy tính mọi chuyện sẽ làm, ông nhất quyết sẽ không để bất kì một kẻ nào cướp đi quyền thống trị đế chế này của ông.

Trong dòng người tấp nập đến xem buổi lễ trước cung điện Hoàng Gia, một cô gái đi vào trong đám đông khiến tất cả mọi người đều tán thành hai hàng cô mặc bộ trang phục làm lễ vô cùng xinh đẹp với tông màu chủ đạo là trắng được đính đá lấp lánh, khoác bên ngoài chiếc áo choàng dài cùng màu. Khuôn mặt trang điểm nhẹ cùng với làn tóc trắng dài uốn lượn. Ánh mắt xanh lơ lúc nào cũng buồn nhìn về phía trước. Cô bước tới lễ đài trong sự bàn tán và dòm ngó của mọi người nhưng cô không quan tâm mà bước lên bục cao nhất nơi có cây sinh mệnh không một cái lá, và bắt đầu nghi thức của buổi lễ, mọi người đều hướng về cây sinh mệnh đó mong điều kì diệu sẽ xảy ra.

Ông đế vương ngồi yên vị trên ngôi vương đưa mắt nhìn, còn Joel thì đứng bên cạnh với ánh mắt lo lắng nhìn Ruby. Trên đó có 12 người đứng thành vòng tròn mặc đồ đen đeo chiếc mặt nạ màu trắng cầm ngọn đuốc tượng trưng cho 12 sức mạnh, trong 12 người đó có Eric và Sona vì họ sở hữu một trong 12 sức mạnh đó và họ ép buộc phải làm nếu không cả gia tộc họ sẽ bị tru di cửu tộc, họ thật sự không muốn nhưng không thể. Sức mạnh đó của Eric là điều khiển sấm sét biểu tượng con bọ cạp mặc dù anh còn có thể điều khiển nước nhưng anh chỉ được chọn một trong hai, Sona sở hữu năng lực gió biểu tượng quả khí cầu. Còn lại là lửa, băng, nước, ánh sáng, dịch chuyển tức thời, con mắt tâm linh, điều khiển thời gian, thiên nhãn và thể thiên hành đạo.

Trong số đông đảo người dân có mặt ở đây tất cả đều quý xuống để chuẩn bị xem nghi lễ và cầu mong nó sẽ thành công. Một chàng trai mặc đồ đen từ trên xuống dưới với chiếc áo choàng bay nhẹ trong gió, ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo không một tia cảm xúc nào nhưng xoáy sâu bên trong chứa đựng một điều gì đó lo sợ quan sát những gì đang diễn ra trên đó, hai bàn tay siết chặt lại. Trong đầu anh đang nghĩ đến một điều, đáng lẽ ra người đứng trên đó là anh chứ không phải là cô gái đó.

Nghi thức chính thức bắt đầu, Ruby đứng ở giữa vòng tròn nhìn lên cái cây sinh mệnh với ánh mắt vô hồn chợt chuyển sang màu đỏ đầy ma mãnh. 12 người sở hữu sức mạnh cùng nhau ngước mặt lên nhìn bầu trời đen kịt và đọc nghi lễ, vòng tròn bắt đầu phát sáng.

- Máu, mồ hôi và nước mắt cùng với trái tim, linh hồn này nguyện dâng lên cho thần Aquarius, cầu xin Người hãy ban cho thế giới vampire những giọt nước huyết mạch để hồi sinh vạn vật.

Ruby nói giọng nhẹ nhàng, tay đặt lên ngực mình thể hiện sự trân thành và cô đọc nghi thức cùng 12 người:

- Hồi các đấng siêu nhiên, hãy ban sức mạnh để chúng con có thể làm vạn vật sống lại, linh hồn của quý sẽ không bao giờ tồn tại.

Một luồng sáng phát ra ở chỗ Ruby đứng, những con đom đóm màu vàng xuất hiện bay khắp nơi và điều bất ngờ xảy ra khi cây sinh mệnh đang đâm chồi khiến tất cả mọi người có mặt hoàn toàn ngạc nhiên. Ông Liam đứng bật dậy nhìn xung quanh thấy khí trời dần thay đổi, Joel vẫn nhìn Ruby với mắt không khỏi lo lắng.

Ruby bắt đầu cảm thấy đuối sức bất chợt phụt máu khiến Eric và Sona đứng gần đó vô cùng hoảng hốt, nhưng cô vẫn cố gắng chịu đựng và nhắm mắt lại, chợt cô nhớ đến hình ảnh Jason chết dưới tay cô khiến cô ngã khụy xuống, phản ra một lực cực kì mạnh làm 12 người đứng xung quanh ngã lăn ra bất tỉnh riêng Eric vẫn chịu đựng được vội chạy tới đỡ Sona.

Mặt trắng bị che khuất, cây sinh mệnh trở lại héo tàn khiến tất cả mọi người đều một lần nữa bất ngờ rồi thất vọng và họ cho rằng Ruby vô dụng không thể làm được gì. Ruby chống tay gượng người đứng dậy nhìn xuống dưới, bao nhiêu ánh mắt tức giận nhìn cô, cô bị thần dân vampire ném đá dữ dội khiến cô đau đớn vô cùng, máu từ tóc mai chảy dọc xuống thấm vào áo. Cô không thể chịu nổi được nữa ngã người ra sau rồi xuống con sông Crystal chìm sâu trong dòng nước lạnh buốt, một khi rơi xuống thì không thể lên được. Ánh mắt nhắm lại, cơ thể buông lơi không còn ý thức được điều gì nữa, chỉ bằng cô như thế này sẽ tốt hơn, cô đành buông bỏ tất cả vì không còn thứ gì thuộc về cô nữa và cô chỉ muốn đi gặp Jason.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyền Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Trong lúc đó, cô đang dần nhấn chìm trong mặt nước sâu thẳm thì cô nhìn thấy phía xa có một bóng dáng người thanh niên mặc đồ đen với mái tóc đen, ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo nhưng chứa đựng sự lo lắng cùng nỗi đau bị chôn vùi đang dần tới gần với cô, nắm lấy tay cô kéo lại và ôm chặt vào lòng, ánh mắt anh chợt chuyển sang màu đỏ lóe sáng lên.

Bất chợt mọi thứ trong không gian như dừng lại và đảo lộn lại tất cả quay về thời điểm cách đây 300 năm trước. Tại khu rừng hoa hồng, anh mặc áo sơ mi đen dáng rộng không cài khuy hai tay áo với quần kaki cùng màu, mái tóc đen bay nhẹ trong gió, ánh mắt nâu đồng lạnh buồn nhìn về hướng cô gái mặc váy trắng dài đang cười thật tươi ngắt những cành hoa hồng đỏ đặt vào giỏ và cô gái đó là Ruby. Bất chợt, có một chàng trai mặc đồ trắng từ trên xuống dưới với mái tóc đen, ánh mắt đen huyền âm áp đi tới vòng tay ôm lấy cô từ phía sau, trên môi nở một nụ cười hạnh phúc, đó chính là Louis – lúc anh 18 tuổi.

- Anh xin lỗi, thật sự duyên phận của chúng ta nên kết thúc tại đây, ngay từ giây phút này em sẽ không còn nhớ đến anh trong phần kí ức của em nữa. Vì anh không muốn thấy em phải chịu đau khổ và anh cũng cảm thấy vô cùng mệt mỏi. Đó chính là lý do anh được hồi sinh lần nữa để giải thoát điều này.

Jason nói bằng suy nghĩ qua ánh mắt nhìn Ruby, nét mặt hiện rõ nỗi đau thấu tận tâm can cố gắng chịu đựng. Anh đang đứng xem lại những gì đã diễn trong khoảng thời gian trước khi anh đã dùng năng lực điều khiển thời gian quay lại điểm xuất phát, nơi tình yêu bắt đầu và cũng sẽ là điểm kết thúc.

- Louis à, nếu ngày nào cũng được như thế này thì tốt quá.

Ruby nói giọng nhẹ nhàng, tựa đầu vào vai của Louis khi hai người đang ngồi trên bãi cỏ xanh gần đó.

- Thì chúng ta vẫn như thế này đây thôi.

Louis nói giọng đều đều rồi ngắt lấy một cọng cỏ ba lá đưa cho cô và cô cầm lấy mỉm cười.

Jason đưa tay lên làm cho khoảng khắc này dừng lại ngay khi cô và anh đang mỉm cười vui vẻ bên nhau. Jason nhanh chóng xóa đi hình ảnh của anh chỉ còn lại một mình cô ở nơi này mà không hề có sự tồn tại của anh, anh cho thời gian hoạt động lại và búng tay một cái làm cho những bông tuyết rơi xuống vì anh có thể điều khiển sương giá và băng tuyết, chỉ mình cô đang đứng đó mỉm cười một mình thích thú khi tuyết đầu mùa bắt đầu rơi.

Jason nhanh chóng sang một thời điểm khác xóa toàn bộ những hình ảnh có trong kí ức của Ruby và chợt anh dừng lại ở chỗ hồ bơi của trường Time nơi mà chính anh đã làm cho vận mệnh của cô thay đổi khiến mảnh băng vô tình đâm vào trái tim cô. Anh cho mọi thứ đều dừng lại lúc anh đẩy cô ngã xuống nền băng đúng lúc mảnh băng nhọn đang bay tới gần sát cô. Anh từ từ đi lại khụy chân xuống bóp nát mảnh băng trong tay rồi bế cô ra khỏi hồ bơi bị đóng băng và anh chạm tay xuống mặt băng làm cho hồ bơi trở lại bình thường với mặt nước trong xanh. Xóa đi sự hiểu lầm đã xảy ra tại nơi này chỉ còn lại mình cô đang ngủ sau buổi học một mình trên chiếc ghế gỗ dài.

Anh cho thời gian quay lại thời điểm hiện tại, anh để Ruby tựa vào lòng mình và đưa tay vuốt lấy mái tóc trắng xóa cảm thấy tim mình đau nhói, chợt một

giọt nước mắt mặn chát rơi xuống anh vội ngược lên ngăn không cho nước mắt chảy ra. Không còn thời gian nhiều nữa mặt trời cũng sắp mọc, anh để Ruby tựa vào gốc cây rồi lấy con dao ra cắt cổ tay mình, từng giọt máu nhỏ vào miệng cô. Tóc của cô nhanh chóng chuyển thành màu hạt dẻ như ban đầu, nét mặt cũng trở nên hồng hào nhiều.

- Khi tỉnh lại, em sẽ không còn phải đau khổ nữa và anh sẽ không còn tồn tại trong kí ức của em

Jason trầm giọng nói rồi đưa tay sờ lấy khuôn mặt của Ruby nên nỗi đau lại và khẽ hôn nhẹ lên vầng trán của cô, sau đó anh đứng dậy bỏ đi một cách nhanh chóng. Đúng lúc, Joel chạy tới thì nhìn thấy cô đang tựa người và gốc cây gần bờ sông Crytal, anh ta vội chạy lại bế cô về lại dinh thự mà cô ở, nét mặt vô cùng lo lắng.

Tiết trời vẫn u ám, sương mù bao phủ dày đặc, cơn gió lạnh lẽo, vẫn là một khung cảnh hoang tàn không có gì thay đổi.

Jason lững thững quay về nơi anh ở, anh mở cửa bước vào trong nhà chợt khựng xuống nền hết lớn lên, bao cảm xúc kim nén tuôn ra, ánh mắt hằn đỏ cùng giọt nước mắt hoen mi rơi xuống.

Ông Oliver từ trong phòng đi ra với nét mặt điềm đạm đi tới gần anh rồi khẽ ôm lấy anh vào lòng, vỗ lưng anh an ủi vì ông hiểu những gì mà anh đang phải chịu đựng và trải qua.

- Hoàng tử hãy cố gắng quên đi vì ngày mai sẽ là một ngày mới. Hoàng tử hãy vì thần dân vampire này mà làm tất cả vì hoàng tử chính là quân chủ của họ. Lão hiểu cảm xúc của hoàng tử hiện giờ nhưng hoàng tử hãy xem đó như chưa có chuyện gì xảy ra.

Ông Oliver nói giọng ôn tồn rồi buông nhẹ anh ra.

Lúc này Jason mới lấy lại bình tĩnh nhìn thẳng vào mắt ông rồi nói với giọng nghiêm túc:

- Ông hãy lấy trái tim của con đem hiến dâng cho cây sinh mệnh rồi bỏ xác của con xuống dưới sông Crytal.

- Làm như thế không được thưa hoàng tử, chúng ta vẫn còn cách khác mà. Chỉ cần nguồn nước thôi là đủ rồi.

Ông nói giọng ngạc nhiên khi nghe anh nói.

- Làm như vậy thì thần dân mới có cuộc sống bình yên, con không muốn chỉ vì một giọt máu bất tử của con mà gây ra nổi loạn đẫm máu. Con không muốn như thế!

Jason cố thuyết phục ông Oliver, nắm chặt hai tay của ông với ánh mắt nhìn ông như một sự van nài. Ông Oliver siết chặt tay chịu đựng rồi cũng gật đầu đồng ý sau sự thuyết phục của anh.

Ngày hôm sau.

Đứng trước cây sinh mệnh ứa tàn, ông Oliver nhìn cái cây không một sức sống mà cảm thấy đau lòng. Trên tay ông đang cầm một cái hộp bằng kính chứa trái tim cùng với máu của Jason. Ông tự mình thực hiện nghi thức để làm hồi sinh vạn vật thay cho Jason.

- Cùng với máu, mồ hôi, nước mắt và trái tim đầy sự đau thương này củ vị hoàng tử khao khát sự sống cho muôn loại. Cầu xin các đấng siêu nhiên hãy nhận lấy nó và cứu lấy thần dân vampire đang dần suy tàn này.

Dường như các vị thần đã hiểu được tâm tư, ước nguyện của hoàng tử cùng với lời thỉnh cầu của ông Oliver nên sẽ cứu rồi lấy đế chế này. Trái tim cùng với máu dần phong ấn vào cây sinh mệnh đó.

Bất chợt, một cơn mưa rào rơi xuống, cây sinh mệnh bắt đầu đâm chồi và ra hoa vô cùng đẹp, cơn sông Crytal trở nên trong xanh hơn bao giờ hết và cả khu rừng Pearl Ice rộng lớn này bắt đầu sự sống không còn hoang tàn và u ám nữa.

Ông Olive trở về lại với căn nhà gỗ đơn sơ, đứng nhìn hoàng tử nằm trên chiếc giường băng lạnh lẽo mà ông cảm thấy xót xa, nước mắt tuôn rơi. Ông đã không làm theo những gì mà hoàng tử nói vì ông không muốn hoàng tử phải ở dưới đáy cơn sông lạnh lẽo đó. Ông bước tới gần khẽ đưa tay chạm lên đầu của anh rồi mỉm cười nói:

- Dù sao ông già này sống một mình cô đơn cũng không làm gì, hãy để ông già này trao cho trái tim của lão để con thực hiện ước muốn của mình. Lão sẽ giúp con quên đi nỗi đau này và hãy vô tư mà sống.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Một thời gian sau.

Ruby đang đi ngao du trong cánh rừng hoa hồng xen kẽ khu rừng Pearl Ice, bây giờ nơi hoàn toàn trong lành và mát mẻ tràn đầy sự sống sau nhiều năm chìm trong hoang tàn đầy thảm cảnh. Hiện tại cô đã là một nữ vương được thần dân vampire kính trọng không còn khinh ghét sau buổi lễ tuần trăng đêm đó và mọi thứ đã hoàn toàn thay đổi. Cô đã thay vị trí của đế vương Liam đứng đầu cai trị cả đế chế này, chính cô đã đẩy ông ta vào ngục giam hầm không bao giờ được ra thế giới bên ngoài bởi việc làm độc ác của ông đối với gia tộc cô và các gia tộc khác kể cả thần dân vampire này.

Hôm nay cô không muốn ở trong Hoàng Gia ngột ngạt một tí nào, công việc gạt bỏ qua một bên. Cô mặc bộ váy dài vải voan mỏng tới mắt cá chân màu trắng thanh khiết với họa tiết hoa cỏ, chẳng cần cầu kỳ với đôi giày cao gót khắp khiêng, cô chọn cho mình một đôi giày ren màu trắng lạ mắt. Nét mặt không trang điểm chỉ tô một chút son màu đỏ cam làm điểm nhấn nhưng vẫn tôn lên nét đẹp mỹ miều của cô, làn tóc hạt dẻ uốn lượn bồng bềnh bay lòa xòa trong gió. Cô lột bỏ về quyền lực của mình trong Hoàng Gia chỉ là một cô gái bình thường. Cô bước đi chậm rãi tới cây sinh mệnh đang nở hoa vô cùng rực rỡ với những cánh hoa anh đào rụng xuống bay nhẹ trong gió. Cô đưa tay để bắt lấy một cánh hoa rơi vào trong lòng bàn tay của mình với ánh mắt thích thú và cô đắm chìm trong không gian thơ mộng này, cô đi lòng vòng xung quanh cây sinh mệnh, bất chợt cô có cảm giác tim mình đập nhanh hơn và sao cô cảm thấy đau lòng như thế này. Cô nhanh chóng gạt nó đi tiếp tục tận hưởng sự tự do của mình, vì quá mãi mê mà cô vô tình vấp trúng cái rễ cây, giãn căng đôi đồng tử nhìn xuống mặt sông. Tường chừng sẽ ngã xuống thì có một vòng tay ôm lấy eo cô giữ lại.

Ánh mắt xanh lơ nhìn ánh mắt nâu đồng lạnh lẽo không chứa đựng một tia cảm xúc nào, khuôn mặt với những góc cạnh tinh tú gần như hoàn hảo với thần thái mang cảm xúc hoang dại và lạnh giá, tóc mái layer đen bay nhẹ trong gió. Mặc chiếc áo sơ mi sơ mi rộng thùng thình màu đen với quần cùng màu tuy đơn giản nhưng vẫn đậm khí chất nam tính. Dường như cô đã bị thu hút bởi ánh mắt đó.

"Bốp"

Ruby bị người con trai lạ mặt đó đẩy ra một cách bất ngờ khiến cô ngã phịch xuống nền cỏ, cô cảm thấy hơi đau. Ánh mắt cô nhanh chóng chuyển sang sự bức tức khi bị đẩy phũ phàng như thế, cô chống tay đứng dậy.

Anh bỏ tay vào túi quần quay lưng đi một cách lạnh lùng không quan tâm thì chợt Ruby lên tiếng khiến anh dừng lại:

- Đợi đã, đợi tôi một chút. Sao anh lại xem tôi như đồ vật mà ném lung tung vậy?

Anh không nói gì tiếp tục bước đi, mặc kệ cô gái đó nói gì dù sao cũng không liên quan tới anh. Nhưng vừa nhắc một bước chân thì cô gái đó chạy tới trước mặt anh cản lại, ánh mắt trừng lên nhìn anh gầm giọng nói:

- Đợi đã, tôi nói anh không nghe gì sao? Đã chờ thì chờ cho chót tại sao lại đẩy một nữ vương như tôi chứ?

- Nữ vương?

Anh trầm giọng nói, khẽ nhếch môi cười rồi đẩy cô sang một bên đi một cách thẳng thừng một cách lạnh nhạt khiến con nóng giận trong người cô càng tăng lên gấp bội nhưng không thể làm gì được, vì anh đã bị một cách mất hút không thấy bóng dáng.

Ruby thở phắt một cái cảm thấy bức mình thì chợt cô vô tình nhìn thấy mảnh tam giác tâm linh màu đen, cô cúi xuống nhặt lấy rồi nhìn nó với ánh mắt khó hiểu, cô cảm thấy quen quen dường như đã nhìn thấy ở đâu đấy rồi nhưng không thể nào nhớ ra.

Người con trai đó cho tay vào túi quần chậm rãi bước đi tới vườn hoa hồng ngồi trên bệ đá gần đó, ánh mắt đen huyền lạnh thấu trong tâm nhìn một hướng nào đó xa vời trong không gian này và đó chính là anh – Jason. Anh đang suy nghĩ một gì đó và nhiều anh tự hỏi mình là ai, tại sao lại ở đây. Kể từ lúc anh tỉnh dậy, đầu óc trống rỗng không nhớ chuyện gì đã xảy ra và anh chỉ biết mình tên là Jason. Vừa rồi khi tới cây sinh mệnh anh có cảm giác gì đó rất đau buồn không thể tả được. Chính cây sinh mệnh đó khiến trong đầu anh xuất hiện vài hình ảnh của một người mà anh không thể nào thấy rõ khuôn mặt, chỉ thấy đó là một người con gái với làn tóc dài màu trắng xóa cùng khung cảnh hoang tàn. Nhưng anh nhanh chóng gạt nó đi vì càng nghĩ nó càng khiến anh cảm thấy đau đầu rồi anh đứng dậy đi tới hồ đá.

Anh cởi chiếc áo sơ mi ra khỏi người để lộ phần cơ bụng rắn chắc cùng hình xăm tam giác tâm linh ở trên người bước xuống hồ đá với mặt nước màu xanh. Anh ngâm mình trong nước lạnh lẽo khẽ nhắm mắt lại và cảm thấy vô cùng thoải mái, dễ chịu.

- Cuối cùng cũng tìm thấy... Ôi chúa ơi...

Ruby từ dưới mặt nước ngoi lên giật phắt người khi nhìn thấy Jason khiến anh cũng hòa toàn bất ngờ đứng phắt dậy giãn căng đôi đồng tử nhìn cô.

Người cô ướt sũng, nước từ tóc rơi xuống là chả. Cô nhìn bờ vai rộng như Đại Dương với cơ bụng săn chắc cùng hình xăm trên người mà không nói lên lời, nét mặt mang thần thái lạnh lẽo nhưng mang khí chất tựa như của một quân vương.

Jason đi tới chỗ Ruby bịt miệng của cô lại khiến cô vô cùng ngạc nhiên, ánh mắt trừng lên nhìn cô gầm giọng nói:

- Im lặng, nếu không tôi sẽ giết chết cô.

Ruby ứ ớ không nói được gì cũng không thể đẩy người thanh niên ra còn bị anh ta kéo nhanh tới tảng đá lớn gần đó. Mặt sát mặt chỉ cách vài centi, cô cảm thấy tim như đập loạn nhịp và không biết có chuyện gì đang xảy ra. Thì cô thấy có một đám người mặc đồ đen khoảng 10 tên đang xông xuống hồ đá khiến cô vô cùng hoảng hốt, trong số đó có một người phụ nữ che kín mặt chỉ thấy ánh mắt màu cà phê đang dò xét nơi đây, tóc cột cao, trên tay có cầm khẩu súng bạc.

- Các người có chắc nữ vương ở đây không, tại sao lại không thấy chứ?

Cô gái đó gầm giọng nói pha sự bức tức, ánh mắt hằn lên nhưng tia nhọn sắc bén.

- Chúng tôi đã theo dõi nữ vương, chắc chắn nữ vương đã tới hồ đá này dường như là để tìm một thứ gì đó bị rớt xuống hồ đá. Lúc đó chúng tôi định ra tay thì đột nhiên có một nam thanh niên ở đâu đi xuống hồ đá.

Một tên đứng ra nói trước mặt cô gái đó.

- Thật vô dụng, mau tìm xung quanh này cho tôi, phải bắt và giết chết nữ vương để anh tôi có thể lên làm quân vương làm gia tộc này trở nên vững mạnh hơn.

Ruby như chết sững khi nghe những gì mà họ nói, chân tay như rã rời, cô không biết những người đó là ai nhưng cô không thể để bọn chúng giết cô để cướp ngôi vương, như thế cả gia tộc đều sẽ bị diệt vong trong tay bọn chúng. Cô hất mạnh tay của người con trai đang giữ chặt tay cô ra khỏi nhấc chân đi ra đó để xem bọn chúng muốn gì, dù sao cô cũng sở hữu năng lực không phải vampire cấp thuần chủng nào cũng có.

Nhưng vừa bước nhấc chân thì cô bị Jason kéo tay giữ lại khiến cô ngạc nhiên rồi anh nhìn cô với ánh mắt nâu đồng sắc lạnh nói:

- Ở yên đây, tất cả đều do cô nên bọn chúng mới biết nơi ở của tôi. Tôi sẽ giải quyết cô sau.

Dứt lời, Jason cho tay vô túi quần thần nhiên đi ra giữa hồ đá đối diện với thủ lĩnh đứng đầu đó với nét mặt vô cùng bình thản không một chút lo sợ. Những tên sát thủ bao vây xung quanh rồi xông lên tấn công, bằng phản xạ nhanh nhạy của mình Jason nhanh chóng sử dụng năng lực của mình đưa tay vờn nước tạo thành những mảnh băng nhọn hắt chúng những tên đó, khiến chúng bật ngã xuống nước, những tên còn lại nhanh chóng lùi về phía thủ lĩnh của mình.

- Anh là ai?

Cô gái đó nói, ánh mắt màu cà phê nhìn anh thắc mắc.

- Các người mau đi khỏi đây cho tôi.

Jason nói với giọng đanh thép nhưng không hề đưa mắt nhìn cô gái đó lấy một lần, nét mặt vô cùng lạnh lùng rồi đi tới bệ đá lấy cái áo sơ mi mặc vào một cách bình thản.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

"Pằng"

Phát súng vang lên, viên đạn bay thẳng tới chỗ Jason sượt qua cánh tay anh, máu tứa ra chảy dọc xuống tay, nét mặt nhấn lại vì đau. Anh quay lại nhìn thẳng cô gái cầm khẩu súng bạc đã bắn anh với ánh mắt đỏ rực lạnh tanh đến đáng sợ pha sự tức giận, gân xanh nổi chần chịt trên khuôn mặt.

Bất chợt, khẩu súng bạc trên tay cô gái đó rơi xuống nước, ôm lấy cổ tay bị cửa một đường chảy máu ròng ròng, tấm khăn che mặt bay khỏi, ánh mắt màu cà phê đầy sự ngạc nhiên và hoảng hốt cùng một vết cắt dài đang rỉ máu trên khuôn mặt. Trong khi Jason đứng bất động không hề ra tay.

Cô gái đó nhanh chóng bỏ chạy cùng với những tên sát thủ còn lại nhanh chóng rời khỏi. Jason ôm lấy cánh tay đang rỉ máu của mình bước lên khỏi hồ đá ngồi phịch xuống bệ đá, cảm thấy đau rất. Vì bị đạn bạc bắn xuyên qua nên vết thương sẽ lâu lành hơn bình thường đối với bất kì vampire nào, nhưng đối với anh thì chỉ mất hai ngày là có thể lành lại được.

- Anh bị thương rồi sao?

Ruby từ hồ đá đi lên lo lắng hỏi khi nhìn thấy vết thương đang chảy máu ở tay của Jason, vừa rồi cô nghe thấy có tiếng súng vang lên khiến cô vô cùng hoảng sợ.

Jason im lặng không nói gì, đứng dậy định đi tới vừa hoa hồng thì chợt khựng lại, giật lấy mảnh tam giác tâm linh trong tay của Ruby rồi gầm giọng nói, ánh mắt đen huyền lạnh tanh đến thấu xương:

- Cô lấy cái này ở đâu?

- Cái này tôi... tôi nhặt được ở cây sinh mệnh, vì tôi đánh rơi nó xuống hồ đá lúc đi ngang qua đây nên tôi mới xuống đó tìm. Cái đó là của anh sao?

Ruby áp úng nói vừa né tránh ánh mắt sắc lạnh của người con trai đó đang nhìn thẳng vào cô.

- Mau đi khỏi đây cho tôi.

Anh gần giọng nói lớn khiến Ruby giật mình hoảng hốt, nét mặt anh vô cùng lạnh tanh đến đáng sợ. Chợt những giọt máu từ chỗ vết thương trên tay anh nhỏ xuống mặt đất, bất giác những loài cỏ mọc lên rồi nở ra một bông hoa màu đỏ nhưng như máu, đó chính là hoa hồng.

Ruby thêm một phen hoảng hốt khi nhìn thấy hoa hồng mọc lên từ máu của người con trai đó, chân lùi ra sau suýt ngã nhưng cố đứng vững rồi nói giọng run run:

- Không lẽ anh chính là hoàng tử Louis trong truyền thuyết nói sao? Chỉ có hoàng tử Louis mới có dòng máu tái sinh thôi. Không lẽ là anh...

Chưa kịp nói hết câu, Ruby bị Jason bóp lấy cổ, móng tay đang găm vào sâu bên trong da thịt khiến cô vô cùng đau đớn đến độ không thể thở được, máu chảy rỉ xuống tay Jason, ánh mắt đỏ sắc lạnh không một cảm xúc gì nhìn trừng vào Ruby, anh gần giọng nói:

- Tôi không phải là ai hết. Lo về mà quản cái vị trí nữ vương của cô đi và đừng bao giờ bước chân tới đây một lần nào nữa.

Nói rồi, Jason buông tay đẩy mạnh Ruby ra, nhặt lấy mảnh tam giác tâm linh đi khỏi đây với nét mặt không gì ngoài sự lạnh lùng.

"Anh ta là cái thá gì mà bảo mình không được bước chân tới đây... Mình là nữ vương quyền lực cơ mà... Mình tưởng anh ta là hoàng tử Louis trong truyền thuyết vì máu anh ta có khả năng làm tái sinh cây cỏ vừa rồi nhưng không mình đã sai, anh ta chỉ một tên thường dân mà thôi. Anh ta dám đắc tội với một nữ vương như mình sao, mình sẽ cho anh ta thấy năng lực siêu nhiên của mình..." Ruby nói thầm trong miệng, ánh mắt xanh lơ nhanh chóng chuyển sang màu đỏ đầy ma mãnh nhìn về phía người con trai to cao đang đi phía trước. Cô lấy tay lau đi vết máu trên cổ và vết thương nhanh chóng lành lại tức khắc, cô đứng vững dậy hùng hổ đi tới tấn công Jason từ phía sau bằng những móng tay sắc nhọn của mình.

Jason nhanh chóng bắt lấy tay của Ruby bằng sự nhạy bén của mình, anh dồn lực vào tay đẩy mạnh Ruby văng ra xa khiến cô ngã phịch xuống đất, bụi bay lăm lăm cả quần áo, nét mặt cô nhăn lại vì đau.

Jason nhìn Ruby với ánh mắt của sự giận dữ sắc lạnh, nét mặt vô cùng lạnh tanh, anh trầm giọng nói:

- Cô không hạ gục được tôi đâu, cho dù cô là nữ vương mang năng lực đại diện cho lửa mạnh nhất ở đế chế vampire này.

Dứt lời, Jason biến mất trong chớp nhoáng khiến Ruby chẳng kịp phản ứng gì ngoài sự tức giận. Cô gần giọng quát lớn chỉ có cây cỏ hoa lá đây nghe thấy: "Tôi thề, nếu gặp lại hân ta lần nữa, tôi sẽ không để anh ta yên đâu... Trời ơi, đau quá đi mất, cái bàn tọa của mình..."

...

Tại tòa lâu đài Hoàng Gia, nơi ngự trị của hội đồng vampire tối cao. Là tầng lớp đứng đầu của xã hội ma cà rồng, có quyền lực to lớn nhất không giới hạn, thường là do những vampire lâu đời, có quyền lực và địa vị lớn, hay "con ông cháu cha", hoặc những vampire có ma thuật tối thượng.

Đứng đầu Hội Đồng là vampire vương. Cứ 100 năm là thay đổi nhiệm kỳ một lần, vampire chúa kế nhiệm sẽ phải uống máu của vampire tiền nhiệm trước đó. vampire chúa thường là do Hội Đồng xem xét và bầu cử, hoặc là người chiến thắng trong giải đấu chúa tể vampire.

Ruby là một trong những trường hợp ngoại lệ được đặc cách lên làm nữ vương mà không cần phải thi đấu, cô được xem là một trong những vampire nữ đầu tiên lên kế nhiệm vì sở hữu năng lực mạnh nhất trong đế chế vampire hiện giờ, cô mới kế nhiệm chưa tới 100 năm.

Hôm nay, những vampire thuộc các dòng dõi quý tộc trong hội đồng đều có mặt để bàn bạc tuyển những vampire mạnh vào đội quân tinh nhuệ Quân Vệ Thân, để bảo vệ cho hội đồng tối cao. Bây giờ họ chỉ đợi nữ vương tới thôi.

Họ đợi có vẻ rất lâu mà không thấy nữ vương tới nên bắt đầu cảm râm, nhìn Joel hỏi:

- Tướng quân Joel, sao đến giờ này mà vẫn chưa thấy nữ vương tới?

- Chúng tôi đã chờ hơn 1 tiếng đồng hồ rồi đấy!

- Đạo này tôi thấy nữ vương rất chảnh mắng trong việc điều hành chính trị rồi đấy.

- Bla... bla...

Joel thấy những vẻ mặt khó chịu của các bậc lão bối vội lên tiếng với giọng chững chạc:

- Nữ vương sẽ tới thôi, các ngài đừng lo!

- Tôi tới rồi đây, xin lỗi để các ngài đợi lâu.

Một giọng nói trầm bổng vang lên, tất cả ánh mắt đều đổ dồn về phía Ruby – nữ vương của đế chế vampire. Cô mặc bộ váy dài màu đỏ nổi bật được đính đá saphia lấp lánh, trên đầu đội vương miện được đính kết từ những viên thạch anh quý hiếm màu đỏ giúp cô tăng thêm quyền lực của mình, ánh mắt sắc sảo cùng bờ môi đỏ ma mị khiến nhan sắc của cô trở nên xinh đẹp.

Joel không thể rời mắt khỏi Ruby mà nhìn cô chú mục vì cô quá đồi xinh đẹp, có phần lạnh giá.

Không để mọi người chờ lâu nên Ruby bắt đầu vào chủ đề, cô lên tiếng:

- Tôi cũng đã nghe qua về việc thành lập thêm đội Quân vệ Thần mới, lần tuyển cử này tôi nghĩ nên chọn lọc công bằng không được cậy quyền thế đưa con cái của mình vào.

Nghe Ruby nói tới đây, các ngài thuộc dòng dõi quý tộc đều chột dạ, đánh mắt nhìn nhau không dám nhìn thẳng vào Ruby, ngay khi nghe việc thiết lập Quân vệ Thần họ đều có kế hoạch sẽ đẩy con mình vào, để có cơ hội làm tướng quân chỉ huy nhưng lần này chắc có lẽ khó đây.

Ruby nhìn họ nhếch môi cười khinh, ánh mắt xảo quyệt, cô nói tiếp:

- Phải lựa chọn những vampire mạnh, có kỹ năng chiến đấu siêu việt thường thì phải có khả năng đặc biệt gì đó, chẳng hạn con mắt tâm linh đoán trước sự việc diễn ra nhưng mà chắc là không có... heyza, nói chung lần này tôi cũng sẽ tham gia lựa chọn cho Quân vệ Thần...

Nói hết câu, Ruby mỉm cười một cách ma mị, nâng ly rượu máu nai uống vài ngụm, vị ngọt tanh của máu đọng lại đầu lưỡi.

Những người đứng đầu các dòng tộc đều bất ngờ hướng mắt nhìn Ruby khi nghe cô nói sẽ tham gia lần tuyển chọn đợt này. Họ bắt đầu lên tiếng xôn xao:

- Việc này nữ vương không nên tham dự! Tôi nghĩ để chúng tôi lo liệu là được rồi!

- Phải đó, thưa nữ vương! Việc tuyển chọn Quân vệ Thần lần này, cứ để chúng tôi lo, có tướng quân Joel ở đây chắc chắn việc tuyển chọn sẽ diễn ra một cách êm xuôi!

- Vậy ngài nghĩ tôi tham dự thì việc tuyển chọn trở nên hỗn loạn sao?

Ruby nói giọng dứt khoát, vẻ mặt trở nên lạnh tanh khi nghe người đại diện dòng tộc Hondo lên tiếng, khiến ông ta vội né tránh ánh mắt sắc lẹm của cô đang nhìn trừng vào ông.

- Ý ông ấy không phải như vậy đâu thưa nữ vương, chỉ là muốn tốt cho nữ vương thôi. Dù sao thì nữ vương cũng là phận nữ nhi nên...

- Nữ nhi thì đã sao? Ngài nên nhớ tôi sở hữu năng lực mạnh hơn con của các ngài đấy, nên mới ngồi được ở vị trí này. Năm nay tôi sẽ phá lệ, tất cả vampire kể cả thường dân đều được tham gia, không phân biệt dòng dõi quý tộc hay dân thường. Như vậy đi!

Ruby vẫn nói giọng đều đều, nét mặt vô cùng bình thản với quyết định của mình mặc dù cô biết những người này đang rất khó chịu và bức bối trong người.

Joel thấy bầu không khí trong hội đồng cấp cao này trở nên căng thẳng, anh nhìn Ruby lên tiếng:

- Tôi nghĩ chỉ nên tuyển chọn từ các dòng dõi quý tộc sẽ tốt hơn. Vì nếu dân thường thì rất ít ai sở hữu sức mạnh siêu việt, có khả năng đặc biệt hay kỹ năng chiến đấu. Họ toàn là những vampire chủ yếu là cấp C hay dòn lai giữa vampire với con người. Thế nên chúng ta nên tuyển chọn từ ngôi trường dành cho con quý tập đang theo học là trường Time và Hoàng Gia sẽ thuận lợi hơn.

Hội đồng cấp cao đều tỏ ra đồng tình với ý kiến của Joel khi nghe anh nói, ai nấy đều gật đầu bàn tán với nhau riêng Ruby thì cảm thấy có chút bức mình, cô chống tay lên bàn đứng dậy nhìn Joel nở nụ cười rồi tắt ngay tức khắc, cô trầm giọng nói:

- Thần dân anh nắm rõ như lòng bàn tay đấy nhì? Sao anh biết được họ không có năng lực đặc biệt?... Tóm lại, cứ như thế thực hiện không thay đổi. Đợt tuyển chọn sẽ diễn ra ngay chiều hôm nay tại trường Time, nếu không còn gì nữa tôi đi đây.

Dứt lời, Ruby rời khỏi trong sự im lặng của hội đồng cấp cao, họ đành phải thuận theo ý của cô chứ không được chối cãi, vì cô là nữ vương thì không ai được quyền chống lại, nếu không sẽ bị trừng phạt bởi Quân vệ Thần.

Vừa bước ra khỏi cái nơi khó thở đó, Ruby thở phào nhẹ nhõm than vãn: "Hôm nay mình có gồng lên để cho bọn họ nể mình nhưng cũng lo thật, lỡ một ngày họ quay lưng lật đổ mình thì tiêu chắc, mình sợ khi kế nhiệm kì họ đưa ra giải đấu chúa tể vampire để tìm người kế vị, thì đằng cũng sẽ có kẻ sống kẻ chết. Mà mình lo gì, mình có siêu năng lực đặc biệt thì sợ gì."

- Ruby! Nữ vương của tôi làm gì đứng đây vậy? Mới họp hội đồng cấp cao sao?

Sona từ đâu chạy tới vỗ nhẹ vai Ruby nói, miệng nở nụ cười tỏa nắng, ánh mắt xanh rêu long lanh với làn tóc vàng rêu không thay đổi gì với thời gian nhưng sắc đẹp của một lên hương, được ví là "Nữ thần thanh xuân" trong giới vampire.

Ruby khoác tay Sona vừa đi vừa nói:

- Mới họp hội đồng cấp cao xong, thì cũng bàn về vấn đề thành lập Quân vệ Thần. Lần này mình phá lệ, cho cả vampire thường dân tham gia nữa. Ờ, hay Sona bảo Eric sang làm huấn luyện viên tuyển chọn nha, anh ấy có mắt nhìn người nên mình tin tưởng chứ mấy cái người trong hội đồng cấp cao sẽ chơi gian lận để họ đưa con họ vào đấy.

- Vậy để mình nói anh ấy làm, chứ ở trường Time làm huấn luyện viên bị mấy đám học viên nữ cứ bám theo hoài, chướng mắt lắm!

- Ai bảo anh Eric của Sona đẹp quá chi! Thôi chiều tối nay đứng chạng vạng, đi cùng tới Hoàng Gia để tuyển chọn Quân vệ Thần. Gọi Eric qua rước hai đứa mình đi!

...

- Joel, anh gọi em ra đây có chuyện gì không vậy? Giờ em còn phải đi học nữa!

Ánh mắt màu cà phê khó chịu nhìn Joel, tay khẽ vuốt lấy mái tóc đen dài của mình qua một bên. Cô là Lani – em gái của Joel.

- Vào lúc chạng vạng sẽ diễn ra tuyển chọn Quân vệ Thần, nữ vương cũng sẽ tham gia lựa chọn lần này cho nên anh muốn em đi theo nữ vương để bảo vệ cô ấy.

Joel nói giọng đều đều, nhìn Lani với ánh mắt nghiêm túc.

Lani nghe anh trai mình nói, cô cảm thấy có chút khó chịu nên lên tiếng:

- Em hỏi anh một câu, anh thật sự có muốn lên làm đế vương không vậy? Cô nữ vương yếu đuối đó có gì mà anh phải bảo vệ cô ta, em đang cố gắng tìm cách hạ gục cô ta để anh lên được vị trí cai trị đấy.

- Anh rất muốn lên làm đế vương nhưng không phải tìm cách hạ gục Ruby vì anh yêu cô ấy. Anh cấm em làm điều tổn hại đến nữ vương nếu không em sẽ không yên với anh đâu.

- Tùy anh nghĩ gì thì nghĩ, nhưng em vẫn muốn anh lên làm đế vương để em có thể làm một cô công chúa quang minh chính đại trước thần dân vampire này. Sức mạnh của em còn mạnh hơn cô ta nhiều đấy...

...

Sắp đến chạng vạng, Ruby, Sona và Eric tranh thủ dạo chơi ngoài khu Piel Ice sau khi ăn muốn uống căng bụng để chuẩn bị chinh chiến trong cuộc tuyển chọn Quân vệ Thần đầy cam go.

Ruby đang một mình đi dạo trong khu rừng Piel Ice này, cô chỉ mặc đơn giản chiếc áo sơ mi dáng rộng màu đỏ trễ vai một vai để lộ bên vai trắng không tì vết cùng quần bó màu đen, trút bỏ những bộ váy rườm rà của một nữ vương và vương miện trên đầu rườm rà. Tóc cột cao đầy cá tính, khuôn mặt trang điểm nhẹ với bờ môi đỏ rượu làm điểm nhấn, trông cô vô cùng khác gì một đóa nữ xinh đẹp và cuốn hút bởi ánh mắt xanh lơ sắc sảo.

Giờ Ruby chẳng biết mình đang đi ở phương trời nào nữa, cô vừa đi vừa than thở: "Hai cái con người này, đi đâu rồi không biết? Ham vui cũng vừa thôi chứ, bỏ rơi mình không biết đi đường nào mà lần nữa, sắp đến chạng vạng rồi..."

Trong khi Eric và Sona đang nô đùa trong khu rừng hoa hồng đen ngập tràn với vẻ thích thú, còn tranh thủ dùng điện thoại chụp vài tấm hình vui vẻ của hai người.

Ruby cứ thế mà đi theo cảm tính của mình, thì chợt cô nghe thấy tiếng xì xào phát ra từ những bụi rậm, vì trời đang chuyển sang se lạnh là tối nên cô không nhìn thấy rõ gì. Cô cố gắng giữ bình tĩnh quan sát xung quanh, đôi đồng tử giãn rộng, miệng cô thốt lên: "Oh mẹ ơi, sói...! Mình ghét bọn sói kinh tởm này...! Anh Eric, Sona... hai người ở đâu rồi, mau tới đây đi, nguyên cả bầy sói chắc hơn 10 con đấy..."

Bọn sói gầm gừ nước dãi nhiều nhãi thèm khát con mồi, nhe răng nanh và bộ móng vuốt sắc nhọn đang đi dần tới chỗ Ruby, cô cứ thế thụt lùi ra sau. Cô nghĩ mình là nữ vương thì những con sói này không là gì cả, ánh mắt cô nhanh chóng chuyển sang màu đỏ, những móng tay ch ra, cùng hai cái răng nanh.

Ngay lập tức, từng con nhảy vồ tới Ruby khiến cô không kịp trở tay mà bị móng vuốt của nó cào qua bả vai rỉ máu, làm cô nhăn mặt lại vì cái đau đột ngột nhưng bằng sự nhanh nhạy cô dùng chân đá bay con sói đó, rút ngay con dao bạc cô hay đem theo bên mình đâm nhiều nhất đến phụt máu dính vài giọt trên mặt cô.

Ruby bị bọn sói tấn công liên tục, cố gắng tránh né đủ kiểu đến khi thấm mệt, cô nhăn mặt cau có: "Mấy con chó sói đáng ghét này sao sống dai vậy trời, mình thật xui xẻo khi gặp bọn nó mà... Bọn chúng đông quá, mình không thể giết hết bọn chúng được... Thôi chạy là một kẻ sách..."

Cô guồng chân chạy đi với tốc độ nhanh nhất có thể, bọn chó sói đó ráo riết đuổi theo cô.

"Bộp"

Ruby chợt ngã sấp mặt dưới đất, nét mặt nhăn lại một cách đau đớn khi không may vấp phải cái cuốc nên mới ngã như thế. Tay và bả vai trái bị sứt nhiều đường rỉ máu khi bị cứa bởi gai hoa hồng. Cô chống tay lết dậy, đưa ánh mắt nhìn bụi hoa hồng đỏ bị cô đè bẹp làm cho dập dập nát, lúc này cô mới nhận ra tròn mắt ngạc nhiên khi thấy một vườn hoa hồng đỏ đẹp một cách bí ẩn, nhưng chưa kịp nhìn đây là đâu thì bọn chó sói đó đang gầm gừ hung dữ tiến lại chỗ cô. Nét mặt cô hiện rõ sự hoang mang và lo sợ, miệng cô lầm bầm: "Bọn chó sói này mà xông vào, chắc mình bị xé tan nát mất, mình là vampire chúa mà sao lại sợ chúng chứ?"

- A...

Lần này cô hét lớn lên thật to vì cả đám nhảy vô tới, cô chỉ biết nhắm mắt mà tay chân như bủn rủn.

"Xẹt Xẹt"

Cả bầy sói đều lăn ra chết, xác của bọn chúng bị chém đứt lìa, máu me bê bết cả mặt đất. Lúc này Ruby mới mở mắt giật mình khi nhìn thấy dáng người cao ráo, mặc đồ đen từ trên xuống dưới với mái tóc màu đen bay nhẹ trong gió, trên tay cầm thanh kiếm dài dính máu, ánh mắt nâu đồng sắc bén không cảm xúc đang nhìn trừng vào cô với nét mặt lạnh tanh đáng sợ cùng giọng nói trầm thấp vang lên:

- Mau biến khỏi đây ngay lập tức cho tôi!

"Lại là anh ta sao?... Sao số mình lúc nào cũng xui xẻo thế nhỉ? Gặp hắn tới ba lần rồi đấy, mà chẳng có chút cảm tình gì, chỉ thấy đáng ghét nhưng dù sao thì anh ta cũng đã cứu mình mà..." Ruby suy nghĩ trong đầu, đứng dậy nhìn anh với ánh mắt của sự bức mình khi nghe anh ta nói nhưng dù sao thì cô cũng phải nói lời cảm ơn anh ta vì anh ta đã cứu cô, nên cảm xúc vào người mà giọng cười nhẹ giọng nói:

- Cảm ơn anh đã... Ừa anh ta biến đi đâu mất tăm rồi...

- Ruby... Ruby ơi... Ruby ở đâu vậy hả?

- Sona, Eric! Ruby ở đây này...

Cô vẫy tay nói rồi chạy tới chỗ hai người họ ngay lập tức không một chút chần chừ vì cô không dám ở đây nữa, lỡ như lại gặp sói nữa chắc cô tiêu luôn.

Lúc này, Jason từ sau cái cây thông đi ra, miệng anh khẽ thốt lên một chữ đầy lạ lẫm: "Ruby". Anh có cảm giác dường như anh đã nghe cái tên này ở đâu đó rồi thì phải nhưng anh lại thôi mà nhìn bãi chiến trường trên khu đất trong hoa hồng của anh, nó toàn là xác chết của chó sói và bụi hoa hồng dập nát.

Anh thở dài phả ra hơi thở lạnh lẽo, ánh mắt nhìn lên bầu trời với những đám mây đỏ của buổi chiều hoàng hôn, anh khẽ thào nói: "Chạng vạng rồi sao? Có lẽ mình sống ẩn dật lâu quá rồi chăng? Đến lúc phải đi tìm nguồn gốc của mình thôi. Mình là ai? Tại sao tồn tại trong thế giới vampire huyền bí này? Tại sao lại sở hữu những năng lực kì lạ đến vậy?"

Anh nhìn mảnh tam giác tâm linh có khắc chữ "hoàng tử Louis" với bao nhiêu câu hỏi thắc mắc chưa có lời giải đáp.

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Tại trường Time, một ngôi trường vô cùng nổi tiếng của thế giới vampire, hội tụ đầy đủ các vampire từ cấp thuần chủng thuộc dòng dõi quý tộc đến những vampire bình thường. Hiện tại trước sân trường rất đông, hầu hết đều là các vampire tham gia lần tuyển chọn vào Quân vệ Thần, tất cả đều đang đứng đợi ghi danh thi đấu. Học viên đều đứng trên các tầng của tòa nhà nhìn xuống để ngắm những đàn vampire nam thần.

- Nhanh lên nào! Tại hai cô mà tôi muộn đấy!

Eric lên tiếng trách móc Ruby và Sona vì tới muộn, anh tranh thủ lột bỏ về ngoài thư sinh với bộ quần áo bình thường này mà khoác vào người bộ đồ của Hoàng Gia màu đen, anh không thêm cái khuy áo khoác ngoài để vậy luôn nhưng vẫn tôn lên dáng vẻ điển trai của mình, vốn dĩ anh cũng sở hữu vẻ đẹp nổi trội từ thời đi học cho tới giờ.

Trong khi đó, Ruby ngồi trong xe đang lúi húi chỉnh chu lại quần áo, giờ cô chẳng còn thời gian đâu mà thay trang phục nên mặc như vậy luôn, cô lấy tay vuốt lấy tóc mình cho gọn lại và đội vương miện lên đầu.

Sona đứng bên ngoài xe cùng Eric chờ Ruby, cô nhớ khi còn chưa thấy Ruby ra nữa nên lên tiếng:

- Ruby ơi, làm cái gì lâu thế hả! Mọi người đều có mặt trong đó rồi đấy!

- Nay hôm sau, em với Ruby tự đi nhé, đừng lôi kéo anh đi cùng nữa!

Eric nhìn Sona cầu nhàu, đáng lẽ giờ này anh phải ở trong trong trường Time rồi.

Sona thấy nét mặt khó chịu của Eric, khoác tay anh làm nũng:

- Thôi đừng giận mà, nhìn mặt anh như vậy không đẹp đâu!

Eric thôi nhún nhó mà giọng cười với về mặt nũng nịu của Sona, đưa tay sờ nhẹ bờ má mũm mĩm của cô. Hai người nhìn nhau với ánh mắt âu yếm đầy tình cảm.

Ruby mở cửa xe bước xuống khẽ thở dài nặng nề, đưa tay sờ lấy cái vương miện với nét mặt khó chịu, cô lau bàu:

- Cái vương miện chết tiệt này!... Chúng ta đi vào trong thôi.

Dứt lời, Ruby đi vào trước trong sự cúi đầu chào của những vampire trong Quân vệ Thần, nét mặt trở nên uy lực hơn bao giờ hết mặc dù cô không diện trang phục Hoàng Gia, còn Sona và Eric thì đi theo sau. Họ trở thành tâm điểm của sự chú ý và thu hút từ các học viên có mặt trong trường và những vampire tham gia Quân vệ Thần, những lời bàn tán sôi nổi bắt đầu xôn xao cả lên.

- Ôi nam thần Eric kia! Nữ thần thanh xuân Sona kia! Họ thật đẹp đôi!

- Hoàng tử Eric đẹp quá suýt sắc, chưa có ai thay thế được từ lúc anh ấy vào trường học cách đây rất là lâu rồi, kể cả đại tướng quân Joel nữa.

- Ê mà hoàng tử Eric hình như nếu không làm thì hơn 300 tuổi rồi đấy, mà công nhận nhan sắc chẳng tàn phai gì cả mà càng lúc càng lên hương.

- Nữ vương của đế chế này công nhận đẹp thật nhưng cô ta có thật sự có mạnh như những gì mọi người tung hô không ta?

- Mà dù sao thì cũng là nữ vương của đế chế này, tốt hơn đừng nói này nói nọ, kéo rước họa vào thân đấy.

- Cô ta chỉ toàn dựa hơi dòng tộc quyền lực của mình thôi, chứ mang danh nữ vương mà chẳng làm được tích sự cho thần dân vampire, nhớ buổi lễ tuần trăng cách đây mấy năm trước không? Làm có được gì đâu, còn làm cho 12 người trong đội Quân vệ Thần bị thương nữa đấy, suýt chết rồi còn gì.

Ruby chợt dừng lại, ngược mặt lên nhìn cô gái nói xấu cô vừa rồi với ánh mắt xanh lơ sắc bén như viên đạn bay thẳng tới con mồi, khiến cho cô học viên kia giật mình vội né vào trong. Cô tiếp tục bước đi đến nơi tổ chức, bỏ qua những lời nói không hay về mình vì dù cô cũng đã quen những lời chỉ trích từ lúc lên làm nữ vương rồi. Cô đưa mắt quan sát xung quanh những vampire tham gia đợt tuyển chọn lần này, cô quay ra nói nhỏ với Eric và Sona đủ để hai người nghe thấy:

- Sao nhìn những vampire, hầu hết đều con cháu trong các dòng dõi quý tộc thì phải?

- Ừ cũng đúng, thấy toàn người quen! Có cả anh em họ hàng của anh kia.

Eric lên tiếng, ánh mắt quan sát xung quanh và để ý những vampire nổi bật có tiềm năng.

Sona thì thở dài náo nức, ánh mắt thoáng buồn, nhẹ giọng nói:

- Còn dòng tộc của em thì chỉ còn có mình em thôi, bị tru di cửu tộc hết rồi.

Nghe Sona nói vậy, Eric nắm lấy tay cô an ủi:

- Mọi thứ đã qua đừng nên nhắc lại làm gì, em còn có anh mà...

“Chỉ ít, Sona còn có Eric ở bên an ủi, còn mình thì chẳng có ai!” Ruby nghĩ thầm, bấu môi với nỗi buồn thoáng qua, không ai hiểu cho phận nữ vương cô đơn như cô. Cô thôi không nghĩ chỉ giọng cười cho qua mà đi tới nơi tổ chức tại sân trường trước hồ nước nhân tạo.

Ruby vừa xuất hiện, các bậc lão làng trong hội đồng cấp cao đều đứng dậy cúi đầu chào, Joel nhìn cô nở nụ cười đi tới chỗ cô, cất giọng nói:

- Em tới rồi sao, em đã đi đâu vậy, mọi người nói em không có trong Hoàng Gia?

- Tôi đi đâu không cần anh quan tâm! Danh sách tham gia tuyển chọn Quân vệ Thần như thế nào rồi?

Ruby trả lời giọng đều đều, không nhìn Joel lấy một lần mà đi thẳng tới chỗ ngồi chính diện dành cho mình, nét mặt băng lãnh hơn bao giờ hết.

Điều đó làm cho Joel có chút hụt hẫng vì sự quan tâm của anh luôn bị cô phớt lờ, nhưng anh sẽ cố gắng để cô hiểu được tấm chân tình này của anh. Anh cầm lấy danh sách ứng tuyển của các vampire đưa cho Ruby, cô cầm lấy xem, ánh mắt xanh lơ lướt nhìn từ trên xuống dưới.

- A... Chàng trai nào kia, đẹp trai quá đi tội bay ối...

- Đâu đâu... Trời ơi nam thần... Nam thần...

- Nhìn rất giống hình ảnh khác họa trong cuốn truyền thuyết gì mình mới vừa đọc hôm qua mà quên tên mất rồi, cái gì hoàng tử gì gì đấy...

- Mà công nhận đẹp trai thật đấy, bây giờ có người đẹp trai ngang ngửa Eric của chúng ta rồi...

- Bla... Bla...

Bao nhiêu tiếng la hét, bàn tán sôi nổi của các học viên trên các dãy tầng trên vang lên khiến ai nấy đều phải đưa mắt nhìn về phía chàng trai đang gây sự chú ý kia. Chàng trai đó chỉ mặc đơn giản chiếc áo thun đen to rộng cùng quần ka ki đen, khoác ngoài chiếc áo sơ mi dáng rộng màu xanh nhạt không cài khuy tôn lên vóc dáng cao ráo của mình, mang đôi giày thể thao cực chất. Đôi mũi lười trai cụp xuống để lộ phần tóc mái, khuôn mặt với những góc cạnh gần như hoàn hảo với đường viền hàm, bờ môi đỏ quyến rũ với ánh mắt nâu đồng sắc bén. Vẻ đẹp “không lối thoát” này khiến cho bao học viên nữ phải mê mẩn, nam còn phải suyt xoa.

- Jason!

Eric và Sona cùng thốt lên một lúc, ánh mắt vô cùng bất ngờ khi nhìn thấy một người lại có khuôn mặt giống Jason như vậy, họ không khỏi bàng hoàng và ngạc nhiên đứng phất dậy.

- Đó chẳng phải là anh Jason sao? Hoàng tử mang số mệnh đế vương!

Sona quay sang nhìn Eric thắc mắc hỏi với ánh mắt khó hiểu.

- Anh cũng không chắc, để xem thông tin như thế nào đã. Vì Jason đã không còn tồn tại trên đời này nữa rồi!

Eric trả lời với giọng dứt khoát, ánh mắt quan sát kỹ người thanh niên đó đang đi tới chỗ đứng dành cho những vampire tham gia, anh nheo mắt nhìn con số gắn trên áo phía bên trái với 60. Anh vội lấy sổ giấy ghi thông tin dò theo số thứ tự từ trên xuống, miệng anh khẽ nói: “Tên Jason, ngoài cái tên ra không khai gì thêm, ô năng lực để trống, là vampire thường không thuộc dòng dõi quý tộc nào.”

“Lại là anh ta sao? Không lẽ anh ta tới đây để tham gia tuyển chọn Quân vệ Thần?” Ruby hơi chút ngạc nhiên khi thấy sự xuất hiện của chàng trai mà cô đã gặp trong rừng Pearl Ice vừa rồi.

“Không thể như thế được? Sao lại giống như thế chứ, từng đường nét trên khuôn mặt đều y hệt, không thể nào... Chắc người giống người thôi... Tên hoàng tử Louis hay mọi người người gọi Jason tan biến thành tro bụi từ lâu rồi...” Joel nói thầm trong miệng, ánh mắt nhìn người thanh niên đó một cách bất ngờ và có một chút gì đó lo lắng.

Ruby thôi không nhìn cái nam thanh niên mà cô đã gặp kia nữa, đứng dậy đi ra khỏi chỗ ngồi để thông báo lượt thử thách đầu tiên.

- Hôm nay tại trường Time tổ chức tuyển chọn Quân vệ Thần, nhằm lựa chọn những vampire mạnh nhất sở hữu năng lực đặc biệt. Thử thách đầu tiên cho lần tuyển chọn tới nay chiến đấu với những vampire trong đội Quân vệ Thần cũ, giành sự sinh tồn.

Nghe Ruby triển khai thử thách đầu tiên cả hội đồng cấp cao đều tỏ ra ngạc nhiên vì không giống như lần tuyển chọn mấy năm trước, vì lần Ruby những vampire mạnh nhất lâu năm trong Quân vệ Thần ra sử dụng, để cả những vampire đang kí thi cũng ngỡ ngàng trước điều này, họ quay ra bàn tán rôm rả với nhau.

- Chuyện này là sao nữ vương, chẳng phải vẫn giữ quy luật thi như mọi năm hay sao?

- Phải đó, như vậy chúng ta sẽ sát hại lẫn nhau đấy nữ vương à...

- Làm như vậy sẽ gây ra mâu thuẫn mất, dù sao những kỹ sư vampire trong Quân vệ Thần đều là con cháu Hoàng Gia mà nữ vương...

- Có vẻ như các ngài sợ con mình mất mạng nhỉ? Hay thật chất con của các ngài không có năng lực gì, chỉ là một vampire thuần chủng vô dụng, thường thì vampire thuần sẽ mạnh lắm cơ mà, các ngài sợ gì chứ?

Eric đứng dậy gì hội đồng cấp cao lên tiếng khi nghe những ý kiến chỉ trích của họ, ánh mắt anh nhìn họ thể hiện sự khinh thường kèm theo nụ cười nhếch môi đùa cợt, khiến cho họ như cứng họng mà không nói được gì.

Ruby quay sang nhìn Eric và Sona mỉm cười, ánh mắt sắc sảo nhìn họ, miệng khẽ thầm nói: “Cám ơn, đã đưa ra thử thách hay này, chỉ có như vậy mới loại bỏ được thể lực muốn lật đổ mình thôi.” Cô tiếp tục triển khai:

- Hãy nhìn về về khu rừng Peal Ice đó, tại đó các chiến binh vampire có mặt ở đây phải vừa đấu với Quân vệ Thần, vừa tìm cho mình một bông hồng về đây. Có tất cả 20 cành bông hồng màu đen, trong đó có một cành bông hồng màu đỏ và ai lấy được cành bông hồng đỏ sẽ lên làm thủ lĩnh. Bắt đầu nào, hãy thể hiện hết năng lực của mình.

Ruby vừa dứt lời thì ngay lập tức các vampire tham gia đều chạy nhào một cách nhanh nhất trong tích tắc vào khu rừng Pearl Ice, riêng một người bình thân bước đi không chút vội vàng gấp gáp hay lo sợ gì và không ai khác là Jason.

Ruby nhanh chân đi lại chỗ Eric và Sona, vừa nói vừa hướng mắt nhìn về phía Jason thủ thi:

- Ê này hai người, đã bắt đầu cuộc thi rồi, mà anh ta sao nhìn thần quá vậy? Mình đã gặp tên này ba lần rồi đấy Sona à, nhưng khó ưa lắm...

- Đã gặp mặt ba lần? Hồi nào? Sao không kể mình nghe?... Này Ruby, Ruby thật sự không nhận ra người thanh niên đó sao?

Sona ngạc nhiên nói, ánh mắt nhìn Ruby thắc mắc và chờ đợi câu trả lời từ cô.

Ruby cảm thấy khó hiểu khi nghe Sona hỏi, cô đáp lại một cách ngu ngơ:

- Nhận ra cái gì Sona? Ruby có quen anh ta đâu mà nhận! Mà có gì sao?

“Vây là Ruby thật sự không nhớ gì về Jason kể từ lễ tuần trăng rồi. Mà Jason cũng đã tan biến rồi, Ruby cũng không nhớ gì về việc chính tay mình đâm chết anh ấy nữa. Thôi chuyện đã qua lâu rồi, không nên nhắc lại nữa.” Sona nghĩ thầm trong đầu, ánh mắt có phần đờm buồn nhìn Ruby, gượng cười lắc đầu trả lời:

- Không có gì đâu!

- Đề anh đi quan sát xem sao, em và Ruby ở đây nha!

Dứt lời, Eric chớp nhoáng trong nháy mắt không thấy đâu.

Tại khu rừng Peal Ice, các nam thanh tú vampire đều đang ráo riết truy lùng cho bằng được hoa hồng để lọt vào vòng thử thách tiếp theo, có một số đã phải bỏ mạng và chết thê thảm bởi vampire thuộc Quân vệ Thần.

Trong bóng tối phủ lên cánh rừng với thứ ánh sáng mờ nhạt của trăng non, Jason một mình bước đi chậm rãi không một chút lo sợ, vẻ mặt vô cùng điềm tĩnh với ánh mắt đỏ quan sát xung quanh.

Chợt anh dừng lại khi thấy phía trước bụi hoa hồng chỉ có một bông hoa đỏ duy nhất nở rộ, anh chẳng cần đi tìm ở đâu xa xôi cũng chẳng vất vả để tìm kiếm cho mình cành hoa hồng đen để được vào thử thách tiếp theo, nhưng để lấy nó để trở thành thủ lĩnh thì không phải chuyện dễ dàng, anh nói thầm: “Lần này muốn lấy cành hoa hồng đỏ thì phải loại bỏ cái hàng rào này đã.”

Bỗng nhiên, một tên vampire xuất hiện mặc đồ vest đen kiểu chiến binh trong Quân vệ Thần, với chiếc áo choàng đen bay phấp phất đứng trước mặt anh, trên tay có cầm một cây gậy bạc sắc nhọn, vẻ mặt có phần hung hăng cùng với ánh mắt đỏ dữ tợn và không ai khác chính là Ben.

Anh ta chợt nhếch môi cười khinh, cất giọng nói:

- Đã lâu không gặp, Jason! Nhìn cậu vẫn như vậy không có gì thay đổi, cũng chỉ là một kẻ vampire tầm thường mà thôi.

Jason im lặng không nói gì chỉ nhìn anh ta với ánh mắt có đôi chút thắc mắc và khó hiểu, khi anh ta biết được tên của anh, nhưng anh nhanh chóng gạt nó qua một bên không quan tâm vì giờ anh phải lấy cành hoa hồng đỏ kia đã rồi tính tiếp.

Anh bình thản nhắc chân tiến tới với dáng vẻ không có một chút gì lo sợ, nét mặt vẫn giữ nguyên trạng thái băng lãnh như tảng đá.

Thấy Jason không nói gì mà dần tiến tới có vẻ mạnh mẽ, Ben nắm chặt cây gậy bạc trong tay một cách dè chừng, vẻ mặt cương lên nói:

- Muốn lấy được cành hoa hồng đỏ này thì cậu phải hạ gục được tôi trước tiên!

Dứt lời Ben xông tới tấn công Jason, bằng sự nhanh nhạy của mình anh đáp trả lại bằng những năng lực điều luyện mà anh có được, nhưng một bất lợi đối với anh trong khi Ben cầm cây gậy bạc tấn công anh còn anh thì chẳng có gì trong tay.

Dù có bị cây gậy bạc đâm phải thì anh khó mà chết vì anh có dòng máu đặc biệt không biết vì sao nữa, nhưng tóm lại để hạ gục được tên đó trong đội Quân vệ Thần thì anh phải có thứ gì đó bằng bạc hoặc cây cọc gỗ, xem ra hần ta thật sự mạnh nên mới đứng cạnh loài hoa hồng đỏ thủ lĩnh này.

- Sao nào, tôi nghĩ cậu sẽ chẳng thoát ra khỏi cái khu rừng này dễ dàng đâu, chỉ có cái chết đang chờ cậu thôi. Tôi là kỹ sư vampire mạnh nhất trong Quân vệ Thần, nếu muốn đánh bại tôi thì phải mạnh hơn tôi.

Ben nói giọng nghênh ngang với thái độ tự cao.

Điều đó chỉ cho Jason cảm thấy khinh thường anh ta thôi mặc dù anh ta thuộc dòng vampire mạnh, anh công nhận điều đó.

Anh ta lại tiếp tục tấn công anh nhưng lần này anh lại đứng yên một chỗ, anh ta chĩa thẳng cây gậy bạc về phía anh nhưng anh đã nhanh tay nắm chặt lấy cổ tay hần cầm quay ngược lại đâm thẳng cây gậy vào tim hần.

Máu chảy rỉ ra, Ben trợn mắt nhìn Jason với vẻ mặt đầy đau đớn không nói được gì. Jason rút lấy cây gậy bạc ra trầm giọng nói:

- Anh mạnh hơn tôi nhưng không có nghĩa anh đánh bại tôi.

Dứt lời Jason đẩy Ben ngã phịch xuống, rút phắt cây gậy bạc ra, hần dần tan biến thành tro trong chớp lát. Anh đi tới cúi xuống bẻ lấy cành hoa hồng đỏ nhìn với ánh mắt không thể hiện cảm xúc gì, nhưng có lẽ anh chưa cầm cành hoa hồng này đi được vì còn cả một đám vampire thuộc dòng dõi quý tộc tham gia ứng tuyển cùng với Quân vệ Thần đang bao vây lấy anh, anh thờ dãi nói thầm: “Lần này lại phải tổn hao sinh lực rồi.”

...

Đã hơn nhiều tiếng đồng hồ trôi qua, giờ đã là gần nửa đêm. Những vampire tham gia ứng tuyển vượt qua thử thách đầu tiên đều đã lấy được cho mình những cành hoa hồng đen và chỉ có 19 vampire được, còn lại đều đã chết. Một số còn sống nhưng chắc chắn sẽ bị loại, nhưng vẫn chưa biết ai lấy được cành hoa hồng đỏ.

Ruby ngồi bên cạnh Sona thì ngáp ngắn dài vì chờ đợi mồi mìn mà vẫn chưa thấy ai đem cành hoa hồng đỏ về, cô đưa tay sờ lấy bụng mình đang sôi sùng sục mà than thở:

- Sona à, mình đói bụng quá đi mất! Ngồi đây từ chiều tới giờ đã là nửa đêm rồi chai hết cả mông, mình muốn ăn cái gì đó hay là kiếm cái đồ ăn rồi quay lại?

- Không được, Ruby là nữ vương nên không thể đi đâu được trong khi hội đồng cấp cao vẫn còn đang ngồi đó. Ruby uống tạm rượu huyết này đi, đợi thêm xui nữa đi. Không biết sẽ làm thủ lĩnh đây nữa? Mà Eric đi đâu lâu thế không biết?

Sona nói giọng đều đều, lấy ly rượu huyết đưa cho Ruby, ánh mắt nhìn thẳng vào khu rừng Peal Ice lo lắng vì bấy giờ chưa thấy Eric quay về.

Ruby thì cầm lấy ly rượu huyết uống một hơi đến cạn, còn đọng lại vài giọt máu trên bờ môi. Đôi đồng tử cô giãn rộng đầy ngạc nhiên khi chàng trai thanh tú đứng trước mặt cô, ánh mắt nhìn cô chủ mục tuy có đôi chút lạnh lẽo nhưng chứa đựng điều gì đó bi thương khiến con tim cô chột loạn nhịp.

Bàn tay dính máu còn chưa khô lại cầm cành hoa hồng đỏ đưa trước mặt Ruby, làm tất cả cho hội đồng cấp cao và những ai có mặt ở đây đều bất ngờ, những lời bàn tán bắt đầu rì rào xôn xao cả lên.

- Tên đó đã lấy được cành hoa hồng đỏ kia? Vậy bọn mình tìm ráo riết trong khu rừng lại không thấy, mà chỉ thấy những hoa hồng đen.

- Đúng vậy đấy! Vậy là hắn sẽ trở thành thủ lĩnh trong thử thách lần này rồi.

- Vậy là hắn ta đã đánh bại những vampire mạnh nhất trong Quân vệ Thần rồi...

- Bla... Bla...

Ruby lưỡng lự cầm cành lấy cành hoa hồng, ngược lên nhìn Jason với ánh mắt đầy ngạc nhiên nhưng không hiểu sao càng nhìn cô lại cảm thấy vô cùng quen thuộc, chứa đựng cảm xúc gì đó đau lòng trong tim khi cô chạm phải tay anh.

Bất chợt trên cổ tay Jason và Ruby phát ra ánh sáng mờ mờ từ hình xăm trên tay nhưng dường như không ai để ý, chỉ có Eric và Sona nhìn thấy.

- Anh Eric, tay của họ...

- Anh khẳng định một điều, người thanh niên đó chính là Jason hay là hoàng tử Louis! Vừa rồi, anh quan sát cậu ta đánh bại các vampire trong Quân vệ Thần thật sự rất điêu luyện, rất giống Jason.

Eric nói giọng đều đều với vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt quan sát về phía Jason và Ruby sau khi anh đã đi khảo sát một lượt trong thử thách đầu tiên của các vampire tham gia.

- Vậy đó chính là anh Jason sao? Chẳng phải anh ấy bị chính Ruby đâm chết sao, vậy anh ấy đã tái sinh lần nữa? Nhưng sao cả Ruby lại chẳng nhận ra anh ấy vậy hả anh?

Sona thắc mắc nhìn anh hỏi.

- Anh cũng không biết rõ lắm! Anh sẽ tìm hiểu chuyện này, tạm thời chúng ta hãy theo dõi diễn biến của hai người họ như thế nào đã.

- Đây chẳng lẽ là duyên mệnh sao?

Sona thì thầm nói, ánh mắt có đôi phần lo lắng nhìn về phía Ruby.

Mặc cho những lời bàn tán xôn xao như bầy ong vỡ tổ thì Jason và Ruby nhìn nhau chằm chằm với hai cảm xúc khác nhau. Jason buông tay xuống rồi quay người đi tới vị trí hàng đầu tiên nơi vampire tham gia ứng tuyển với nét mặt lãnh đạm, quay trở về với một biểu cảm ban đầu, đột nhiên trong đầu anh chớp nhoáng vài hình ảnh của một người nào đó với mái tóc dài màu trắng nhưng không nhìn rõ mặt khiến anh cảm thấy đau đầu.

Cùng lúc đó trong đầu Ruby cũng xuất hiện hình ảnh mà cô cảm con dao bạc đâm một ai đó nhưng không rõ lắm, nước mắt tự nhiên trào trên khuôn mặt cô, cô vội lấy tay lau đi và không hiểu tại sao lại cảm thấy lòng mình đau đớn đến vậy. Cô đưa tay ôm lấy ngực trái của mình, thầm nói: “Sao mình cảm thấy đau lòng thế này không biết, tự nhiên nước mắt chảy ra vậy?”.

Ruby nhanh chóng lấy lại trạng thái bình thường, hít một hơi thật sâu phả ra để cảm thấy dễ chịu hơn, cô cầm lấy cành hoa hồng đỏ đứng dậy, nét mặt tỏ ra quyền lực cất giọng nói:

- Vậy là chúng ta đã tìm ra những vampire mạnh nhất lọt vào thử thách thứ 2, thủ lĩnh sẽ thuộc về Jason. Giờ thì hãy về tòa nhà phía Đông nghỉ ngơi để chuẩn bị cho thử thách thứ 2 này và Eric – hội trưởng trường Time sẽ ra đề. Được rồi kết thúc tại đây, hẹn gặp tại Hoàng Gia.

Dứt lời, Ruby rời khỏi chỗ ngồi đi khỏi đây nhưng không quên đưa mắt tìm kiếm một ai đó nhưng không thấy đâu nên thôi.

Tất cả đều bắt đầu giải tán, những gương mặt thất vọng tràn trề cũng có những gương mặt tươi cười vì được vào vòng tiếp theo, bầu không khí cũng dần trở nên yên ắng.

“Không lẽ tên đó là hoàng tử Louis... Không thể nào, hắn đã chết lâu lắm rồi không bao giờ tồn tại...” Joel nói thầm trong miệng, ánh mắt trở nên sắc bén và có chút gì đó lo lắng, lòng cảm thấy bất ổn khi thấy người thanh niên có diện mạo giống như hoàng tử Louis vậy.

...

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Jason chưa về tòa nhà phía Đông nghỉ ngơi vội mà đi dạo xung quanh ngoài bãi rừng gần đây để hít thở không khí trong lành, nhưng thực chất anh đang tìm kiếm một thứ gì đó để thỏa cơn khát máu của mình, thật sự anh đang rất khát sau khi tốn sức cho cuộc ứng tuyển vừa rồi.

Bằng sự nhạy bén và phản xạ nhanh nhạy của mình anh đã bắt được một con thỏ trắng, anh cầm lấy tai của nó xé rách lên, nó vùng vẫy dữ dội nhưng có lẽ nó không được may mắn để sống. Đôi đồng tử của anh chợt đỏ lóe lên cùng cặp răng nanh sắc nhọn cắn phập vào con thỏ, những giọt máu ngọt tanh chảy xuống cuống họng khiến anh cảm thấy vô cùng đã khát.

Anh thả con thỏ xuống dưới đất, khẽ nhìn nó bằng ánh mắt đáng thương, trầm giọng nói:

- Xin lỗi, thật sự tao không muốn như vậy đâu! Cảm ơn mày đã cho tao máu thì giờ tao cũng sẽ đền đáp lại.

Anh dùng móng tay cứa nhẹ một đường trên lòng bàn tay, anh có chút hơi đau nhói nhưng chịu đựng được. Từng giọt máu đỏ thẫm nhỏ xuống thân con thỏ nơi vết cắn mà anh đã hút máu, trong chốc lát chỗ vết cắn đó đã lành lại, khẽ vuốt lấy bộ lông mượt của nó rồi thả nó đi và con thỏ đã nhanh chân chạy đi mất.

Thật ra thì anh là một trong số vampire hiếm hoi "ăn chay" vì chỉ hút máu động vật và ăn trái cây rau xanh, còn hầu hết các vampire trong đế chế này đều uống máu người và ăn thịt sống của những động vật.

Anh bỏ tay hai tay vào túi áo nhấc chân đi chậm rãi ra khỏi khu rừng này thì chợt đứng khựng lại, tay giơ lên bắt lấy quả táo đỏ một cách nhạy bén.

"Bộp"

- Ai da... Đau quá đi mất!

Jason đứng đờ người nhìn cô gái vừa từ trên cây ngã phịch xuống trước mặt anh với nét mặt không cảm xúc gì.

Cô gái đó ngược mặt lên nhìn Jason với ánh mắt màu cà phê hiện lên sự đau đớn khi ngã trên cây để rồi ngã xuống và không ai khác chính là Lani. Nét mặt ngạc nhiên khi nhìn thấy Jason đang đứng trước mặt đang nhìn cô, cô chợt nhận ra đó là người cô đã gặp ở hồ đá trong lần ám sát nữ vương. Nhưng không hiểu sao khi nhìn khuôn mặt mang thần thái sắc lạnh với ánh mắt lạnh buồn đó khiến trái tim cô đập liên hồi, thật sự cô bị thu hút bởi vẻ đẹp hoang đại mang thần thái vương giả đó, giờ cô mới nhìn rõ nét đẹp của người con trai này.

Jason thả quả táo rơi xuống đất rồi nhanh chóng đi khỏi đây trong nháy mắt khiến Lani chưa kịp nói gì, cô ngửi thấy một mùi hương hoa hồng thoảng thoảng bởi luồng gió ngang qua, miệng khẽ nói:

- Thật không ngờ lại có một vampire đẹp đến vậy, nhìn anh ta rất có khí chất của một bậc đế vương và có điều gì đó khác biệt. Trên tay còn có hình xăm con dao, nhìn quen quen hình như mình đã thấy ở đâu đó rồi thì phải... Nếu gặp lại anh ta thêm một lần mình nhất định sẽ tìm hiểu anh ta.

...

Ruby đi một mình trên đoạn đường trải dài hàng cây tử đằng nổi bật trong bóng đêm đầy chàm bấy này, nét mặt mệt mỏi hiện rõ trên khuôn mặt cô thêm phần lo sợ đáng sợ vốn vô quyền lực mà cô đang cố gắng tạo dựng. Cô vừa đi vừa nhìn cành hoa hồng đỏ trong tay, cô cảm thấy trong lòng có gì đó rất lạ khi vừa rồi nhìn thẳng vào ánh mắt của người con trai đó, cô lại cảm thấy tim mình có cảm giác đau lòng.

Cô đưa tay đặt lên ngực trái của mình, thầm nói: "Tại sao mình cảm thấy có gì đó rất quen thuộc khi tiếp xúc với người con trai tên Jason đó, cảm giác vừa có gì đó ấm áp nhưng lại đau thương, thật kì lạ!"

Một cơn gió thổi thoảng qua, từ trên cao những cánh hoa màu trắng từ cây định mệnh rơi xuống thật nhiều tựa như một không gian huyền ảo. Ruby khẽ đưa tay ra để hứng lấy những cánh hoa mềm mại rơi vào tay, trên môi nở nụ cười mỉm thì chợt cô bắt gặp một chàng trai mặc áo khoác sơ mi xanh đáng rộng đang đứng gần cây định mệnh, mái tóc đen bay nhẹ trong gió, đưa tay lên cao dường như muốn bắt lấy cánh hoa đang rơi xuống với ánh nhìn có vẻ xa xăm nhưng rồi lại buông lơi.

Trong không gian yên tĩnh này, thêm phần mờ ảo hòa phần u tối chỉ le lói thứ ánh sáng vàng mờ mờ của cột đèn điện nhỏ, có một chàng trai đứng một

mình tại cây định mệnh đó với vẻ mặt lạnh buồn nhưng không làm lu mờ đi vẻ đẹp "không lối thoát" đó. Ruby đứng cách anh một đoạn khá gần, nhìn anh với ánh mắt dường như bị thu hút bởi quang cảnh hiện tại, cô nhẹ bước đi tới chỗ anh không biết vì lý do gì giống như có điều gì khiến cô phải tới. Cô nhẹ giọng lên tiếng:

- Chúc mừng anh đã vượt thử thách đầu tiên và trở thành thủ lĩnh.

Jason nghiêng đầu sang nhìn Ruby với ánh mắt có chút ngạc nhiên khi thấy sự xuất hiện của cô, nhưng anh không quan tâm mà quay ra nhìn về phía con sông Crytal rồi đi tới ngồi xuống cạnh ven bờ.

Thấy anh im lặng không nói gì làm Ruby có chút ngại ngùng, cô cũng nhắc chân đi lại để ngồi xuống bên cạnh anh nhưng khi nhắc được vài ba bước thì:

"A... a...."

Ruby trượt chân ngã nhào xuống mặt nước vì bãi rêu xanh trơn, cô vùng vẫy ngoi lên đập nước, bao nhiêu nước đều chạy vào cuống họng khiến cô vô cùng khó thở, cô dần chìm xuống trong dòng nước lạnh sâu, cơ thể buông lơi.

Trong khi Jason ngồi đờ ra nhìn, đôi đồng tử giãn rộng, hai tay cầu chặt những cộng cỏ khiến nó nát bét. Trong đầu anh đột nhiên xuất hiện cảnh tượng mờ mờ ảo ảo, một cô tóc trắng ngã xuống tại con sông này.

Anh đưa tay ôm lấy đầu lắc nhẹ vì những hình ảnh xuất hiện đó khiến anh cảm thấy đau đầu, suýt chút nữa anh quên cứu người. Anh vội đứng dậy cời bỏ áo khoác ra khỏi rồi nhảy xuống sông.

Trong vô thức, Ruby nhìn thấy bóng dáng ai đó đang rất đỗi quen thuộc, ánh mắt màu đỏ sáng lên với gân xanh nổi chằng chịt trên mặt, nắm lấy tay cô kéo lại và ôm cô đưa lên bờ. Anh ngồi phịch xuống thở hồng hộc, quần áo ướt nhẹp nhỏ nước lã tăn dưới nền cỏ, mái tóc bết lại, miệng thầm nói: "Đi đứng kiểu gì để trượt chân ngã xuống sông, làm người mình ướt hết rồi. Nhưng tại sao lúc đó trong đầu mình lại xuất hiện hình ảnh cô gái tóc trắng cùng ngã xuống sông?... Tạm thời bỏ qua, phải lo cho cô gái phiền phức này... Thật sự đây là nữ vương sao?..."

Jason tiến lại gần chỗ Ruby nằm la liệt ở đó không thấy động tĩnh gì, quần áo ướt dính vào cơ thể. Anh đưa tay vỗ nhẹ hai bờ má của cô, chẳng biết gọi cô sao nữa vì không biết tên cô là gì. Nhưng càng nhìn kỹ cô gái này anh lại càng thấy quen, tìm anh chợt hẫng đi một nhịp, không biết sao lại cảm thấy muốn được ôm lấy cô gái này. Bất giác anh đưa tay sờ lấy khuôn mặt cô một cách lưỡng lự nhưng chợt thụt lại đứng phắt dậy vì cô tỉnh lại.

"khụ... khụ..."

Ruby ho sặc sụa, bao nhiêu nước trong miệng đều tràn ra, cô chống tay ngồi dậy than vãn:

- Gì vậy trời, sao mình lại bất cẩn ngã xuống sông vậy ? Mình làm nữ vương mà để ai thấy cảnh này thì mất mặt lắm... Ôi mẹ ơi!

Cô chợt nhận ra, vòng một mình bị lộ thấy cả nội y vì cô mặc áo sơ mi khá là mỏng manh đã vậy bị ướt dính bết vào người. Cô đứng dậy lấy tay che lại quay đi chỗ khác, nhăn mặt nghiêng đầu sang nhìn anh nói lớn:

- Anh thấy hết rồi phải không?

Jason chẳng phản ứng lại gì khi nghe Ruby nói, cũng không để ý tới thái độ dè chừng của cô mà chỉ cúi xuống nhặt lấy cái áo khoác đi tới choàng vào người cô khiến cô vô cùng ngạc nhiên. Anh trầm giọng nói:

- Thì cũng đã thấy hết rồi, ở đây ngoại trừ tôi ra thì không ai nhìn thấy cả. Về thôi, trời sắp sáng rồi đây!

Nói rồi, Jason đi thẳng về phía trước với bộ dạng ướt sũng từ trên xuống dưới. Ruby chỉ biết nhìn bóng dáng cao lớn đó bước đi, tay giữ lấy cái áo khoác của anh vội mặc vào tạm, trong lòng nghĩ rằng: "Tuy anh ta lạnh lùng nhưng vẫn có chút gì đó ấm áp và quan tâm. Bình mình sắp lên rồi mình phải về nhanh thôi nếu không muốn bị thiêu rụi dưới cái ánh nắng chết tiệt này."

Cô vội chạy tới chỗ Jason đi bên cạnh anh, dù sao thì cô cũng ở trong trường Time để còn lo việc đội Quân vệ Thần nữa.

Hai người cứ thế hai người đi về trường Time mà không ai nói chỉ lặng thinh cho đến khi tới khu nhà phía Tây, nơi Ruby nghỉ ngơi. Ruby đứng ở cửa khẽ nhìn anh cười mỉm, nhẹ giọng nói:

- Cảm ơn anh đưa tôi về, cũng cảm ơn đã cứu tôi ở sông Crytal.

Jason không nói gì, nét mặt vẫn giữ một biểu cảm lạnh lùng duy nhất. Anh lấy trong túi ra sợi dây chuyền bằng bạc bỏ vào tay Ruby rồi buông ra làm cô có chút ngạc nhiên, anh nhặt được lúc cô đánh rơi nó ở cây định mệnh.

- Ruby, em đi đâu bây giờ mới về vậy?

Joel từ phòng kế bên đi ra vô tình nhìn thấy Ruby vội đi tới chỗ cô, nhìn cô với ánh mắt lo lắng khi nhìn thấy bộ dạng của cô ướt sũng và không quên đánh mắt sang nhìn Jason, có vẻ hơi bất ngờ và có chút thắc mắc khi thấy sự xuất hiện của anh.

Mặc kệ sự có mặt của Jason, Joel đưa tay vuốt lấy mái tóc ướt của Ruby khiến cô không được mấy tự nhiên vội hất nhẹ tay anh ra nói:

- Tôi chỉ là đi dạo xung quanh thôi, anh không cần bận tâm. Uhm... anh Jason về đi, để chuẩn bị thử thách tiếp theo.

Joel có chút bức tức khi Ruby không hề nhìn anh lấy một lần mà chỉ nhìn cậu thanh niên kia với ánh mắt triu mến.

Jason chẳng quan tâm mà quay người rời khỏi đây một cách nhanh chóng. Lúc này Joel mới lên tiếng, miệng nhếch lên nụ cười khinh nói:

- Giờ cậu ta về khu nhà phía Đông cũng là lúc thử thách thứ hai bắt đầu, lần này nữ vương không được tham gia vì sự công bằng trên hết. Hoàng tử Eric không được ra đề cho lần thử thách này vì sự phản đối của hội đồng cấp cao cho nên anh là sẽ là người ra.

- Anh nói cái gì? Bọn họ và anh dám chống lại lời của tôi sao? Tôi ra lệnh cho ai thì người đó phải làm chứ, anh và hội đồng cấp cao không có quyền.

Ruby gằn giọng nói lớn, ánh mắt trừng lên nhìn Joel hiện rõ sự tức giận khi nghe anh nói vậy.

Tại đây nhà phía Đông.

Jason vừa mở cửa bước vào trong dãy nhà lớn nơi các vampire mạnh nhất đã vượt qua thử thách đầu tiên ở cùng nhau và nghỉ ngơi tại đây. Bao nhiêu ánh mắt khinh thường và không mấy thiện cảm nhìn anh vì anh trở thành thủ lĩnh khi lấy được cành hoa hồng đỏ, với một phần anh thuộc vampire thường dân trong khi họ đều xuất thân dòng dõi quý tộc, có chỗ vị thế vững chắc.

Bao nhiêu lời bàn tán bắt đầu xì xào, họ không dám nói to vì sợ anh nghe thấy.

- Ê, tao không ngờ thằng đó lại lấy được cành hoa hồng đỏ trở thành thủ lĩnh của chúng ta đây.

- Đúng vậy! Mà nhìn nó lúc đêm cành hoa hồng tới chỗ nữ vương, chẳng thấy một chút vết tích gì trên người nó hết mảy. Trong khi chúng ta bị trầy xước bởi con sao bạc, gãy bạc chẳng biết bao giờ lành.

- Chẳng qua là do may mắn thôi, chẳng biết tài năng tới đâu. Thường thì vampire thường dân nếu có được vòng này hay trở thành tướng đi nữa cũng chỉ bị đế chế này khinh bỉ thôi.

- Tại nữ vương trời ơi đất hời quá nên mới có quy định cho vampire thường tham gia đây chứ. Trước sau gì cũng bị loại trừ thôi.

- Bla... bla...

Jason mặc kệ không quan tâm họ nói gì về mình, nét mặt vô cùng lạnh lùng, những lời họ nói chỉ là gió thoảng mây bay không liên quan hay ảnh hưởng gì tới anh. Anh lướt nhìn một lượt để xem còn chiếc giường nào trống không và còn duy nhất một chiếc, anh bình thần đi tới ngồi phịch xuống thở mạnh một cái.

Đúng lúc, Joel đi vào cùng hai Quân vệ Thần đi hai bên bước vào làm cho những vampire bất ngờ vội đứng dậy cúi đầu chào một cách kính cẩn. Riêng Jason thì vẫn ngồi đó, chẳng hề để ý gì đến sự xuất hiện của Joel, anh chỉ nhìn chú mục mảnh tam giác thủy tinh đang xoay xoay trong tay.

Joel nhìn thấy thái độ của anh như vậy có chút bức tức nhưng thôi, dù sao thì chuẩn bị thử thách thứ hai rồi, anh nghĩ rằng: "Cậu ta trước sau gì cũng bị hủy hoại dưới tay những vampire quý tộc này thôi! Càng nhìn càng thấy giống cái tên hoàng tử Louis đáng ghét đó!"

- Nghe đây, đây là thử thách tiếp theo của các cậu. Hãy giết tên gần nhất và lấy được cho mình một thanh kiếm bạc ở trong những chiếc mà các cậu đang nằm, lưu ý chỉ có 10 thanh kiếm duy nhất mà thôi, ai sống sót thì đi ra ngoài. Bắt đầu đi!

Dứt lời, Joel cùng hai kỵ sĩ đi ra ngoài một cách nhanh chóng, cánh cửa đóng sầm lại.

- Này, tại sao anh lại ra thử thách lần này chứ Nữ vương đã giao cho tôi rồi còn gì?

Eric vừa tới nơi đứng trước mặt Joel gằn giọng nói đầy sự khó chịu và tức giận khi có sự thay đổi này.

Sona đi cùng Eric cũng tức giận không kém khi Joel tự ý ra thử thách hai này, trong khi Eric cũng nằm trong những người lựa chọn vampire mạnh vào đội Quân vệ Thần, cô hậm hực nói:

- Sao anh không hỏi ý kiến của Ruby à không nữ vương chứ? Chỉ nghe lời hội đồng cấp cao thôi sao? Dù sao Eric cũng là hoàng tử của quý tộc mạnh trong đế chế này, ngang tầm với anh đấy.

Joel nghe Sona nói vậy nhếch môi cười nhạt đáp lại:

- Ngang tầm với tôi sao? Cứ cho cậu Eric đây là hoàng tử của dòng tộc mạnh nhất đi thì cũng chỉ là hội trưởng nhỏ bé trong trường Time thôi, cậu ta đâu có làm tướng gì trong Hoàng Gia. Cũng chẳng nằm trong hội đồng cấp cao gì thì có tư cách gì chọn ra đội Quân vệ Thần. Cậu ta không xứng tầm với tôi!

- Anh...

- Thôi Sona, đừng nói với ta làm gì nữa, thử thách thứ hai cũng đã bắt đầu rồi.

Eric ngăn Sona lại, nhìn thấy nét mặt của cô hiện rõ sự tức giận khi nghe Joel sỉ vả và bôi nhọ anh, anh cũng tức lắm chứ nhưng cố kìm nén mà chịu đựng nuốt cục tức này. Anh hậm hực nắm lấy tay Sona đi ra khỏi đây thì đúng lúc gặp Ruby.

- Ruby, sao giờ mới tới? Rốt cuộc chuyện này là sao?

Sona lên tiếng, ánh mắt khó hiểu nhìn Ruby.

- Phải đấy, Ruby! Em nói anh là người sẽ ra thử thách lần này, tại sao lại là Joel chứ? Mà vừa kết thúc thử thách đầu tiên chưa bao lâu đã tổ chức tiếp, trời thì sắp sáng rồi?

Eric nhìn cô nói giọng đều đều, nét mặt hiện lên sự chờ đợi câu trả lời rõ ràng từ cô.

Cô lờm lỏm nhìn Joel, thật sự cô đang rất bức mình chuyện này khi Joel tự ý thực hiện cuộc thi mà không thông qua ý kiến cô, thật may cho Jason về kịp nếu không thì sẽ chẳng được tham gia thử thách này rồi. Cô nhìn Sona và Eric lên tiếng:

- Thật sự, em không biết gì chuyện này và vừa mới biết đây thôi. Để em nói rõ chuyện này với anh ta và hội đồng cấp cao!

Cô hùng hổ đi tới nhìn thẳng vào cả hội đồng cấp cao đang có mặt tại đây, nét mặt trở nên băng lãnh, cương giọng nói:

- Các người xem lời nói của tôi là thừa thãi sao? Tôi là nữ vương, vampire chúa đứng đầu cả đế chế này mà các người dám không nghe. Còn anh nữa, Joel! Đừng nghĩ mình làm tướng đứng đầu đội Quân vệ Thần, có hội đồng cấp cao với thế lực đứng sau là muốn làm gì thì làm. Dù sao Eric đây cũng là hoàng tử của dòng tộc Kondo mạnh ngang ngửa các người đấy, cũng đã tồn tại hơn 300 năm rồi, tiêu diệt Hunter nhiều lần để bảo vệ đế chế này mà các người lại xem thường đến vậy.

- Thôi Ruby, dù sao thì mọi chuyện của diễn ra rồi, nói cũng vô ích thôi. Họ chỉ biết ngồi ở nhà lo ăn chơi tiệc tùng để vampire khác ở ngoài đổ máu bảo vệ cả đế chế này.

Eric nói giọng đều đều, ánh mắt lờm lỏm nhìn về phía hội đồng cấp cao chứa đựng sự khinh bỉ. Nghe anh nói khiến cho hội đồng cấp cao cảm thấy chột dạ vội đánh mắt đi chỗ khác vờ như chưa nghe thấy gì.

Joel đứng đó chỉ biết nhìn về mặt tức giận của Ruby muốn được giải thích với cô nhưng thấy biểu hiện cô như vậy nên thôi, anh làm vậy chỉ muốn cô không cần nhúng tay hay tham gia vào bất kì việc gì để cô được thong thả nghỉ ngơi, mọi việc đã có anh lo. Anh muốn có được tình yêu của cô, trái tim cô nhưng không được vì cô quá đỗi lạnh giá kể từ lúc chính tay giết chết người mình yêu.

Ruby đi tới chiếc ghế chính diện hai bên hàng ghế ngồi phịch xuống với sự nóng giận trong người, ánh mắt nhìn cánh cửa lửa đỏ chờ đợi những vampire vượt qua thử thách thứ hai này.

- Nhìn mấy lão già thêm cái mặt khó ưa của Joel, em chỉ muốn lại tán vô mặt họ thôi. Thật tức mà, tội cho Ruby không có ai đứng về phía mình để đảm bảo cương vị nữ vương của mình cả. Toàn bộ thế lực đều đứng về phía của Joel hết!

Sona cầu nhàu nói, nét mặt nhăn nhó cùng với ánh mắt nhìn Joel như muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

- Nếu Jason còn tồn tại thì Ruby không sợ gì những tên trong hội đồng cấp cao đó, một mình nó cân cả đế chế vampire này rồi.

Eric đáp lại, giờ anh chỉ thấy sự căm phẫn mà thôi.

Lani từ đâu xuất hiện đi tới gây sự chú ý từ nhiều người, về mặt có phần kênh kiêu đi lại gần chỗ Joel – anh trai cô. Cô mặc trong trang phục của học viện trường Time với chân váy dài ngang gối màu đen cùng sơ mi trắng dài tay, có thắt nơ ở cổ và đính lô gô chữ Time phía bên ngực trái. Cô hướng ánh mắt khinh thường nhìn Ruby lên tiếng:

- Nữ vương cũng có mặt tại đây sao? Giờ này đáng lẽ ra phải say giấc trong chăn ấm nệm êm chứ, phải không anh Joel?

- Đang diễn ra thử thách thứ hai! Nếu kết thúc buổi học rồi lo về nghỉ ngơi đi đến đây làm gì? Còn nữa sao thấy nữ vương không chào?

Joel nhìn Lani nói giọng đều đều, nhú mày nhìn cô.

Lani nghe anh mình nói vậy nhếch môi cười, bình thản đáp lại:

- Tại sao em phải chào? Cô ta là nữ vương nhưng đâu đội vương miện với lại cô ta cũng chỉ là gán cái mác nữ vương thôi, ai ai trong trường đều cũng khinh rẽ cô ta kể cả thân dân nữa còn đi hướng chỉ cả hội đồng cấp cao.

- Em im đi, đừng ăn nói hàm hồ ở đây.

Joel gầm giọng nói, ánh mắt nhìn trừng Lani, vội lôi cô ra phía sau anh, ánh mắt có chút có lỗi và xấu hổ nhìn Ruby vì những lời phát ngôn có phần ngông cuồng của Lani.

Ruby siết chặt tay chịu đựng, kìm nén cảm xúc phẫn nộ này mà không lên tiếng phân bua lại chỉ im lặng, nét mặt tỏ ra sự quyền uy của mình. Cô sức nhớ ra một điều, đưa tay sờ lên đầu mình, miệng thầm nói: "Chết rồi, mình đánh roi vương miện ở đâu rồi... Thôi có gì tìm lại sau, giờ phải xem tình hình thử

thách thứ hai xem sao đã rồi tính."

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

- Nhìn mặc Lani thấy ghét dễ sợ, sao cô ta lại có thái độ sốc sợt trước mặt Ruby thế nhỉ? Dù sao thì Ruby cũng là nữ vương cơ mà?

Sona nói giọng chanh chua, ánh mắt không có chút cảm tình khi thấy sự có mặt của Lani.

Eric không quan tâm cho lắm vì anh biết thái độ hống hách của Lani, do anh có tiếp xúc với cô ta nhiều lần nên biết rõ. Anh cởi áo khoác ra choàng vào cho Sona trầm giọng nói:

- Mặc kệ cô ta đi, đừng để ý làm gì cho mệt. Cô ta bôi nhọ Ruby thì cũng chẳng thay đổi được gì đâu... Trời sắp hừng đông rồi đây, mặc áo vào kéo ánh nắng trời chiếu vào huy hoại hết da đây.

- Anh sợ em bị huy hoại da, vậy còn anh thì sao? Làm sao em lại để anh như vậy được.

Sona nhẹ giọng nói, cởi áo khoác của Eric vừa mặc cho cô choàng vào cho anh, còn cô thì ngồi sát vào tựa vào vai anh và vòng tay lấy anh. Anh chỉ mỉm cười khi thấy hành động của cô như vậy.

Trong căn phòng lớn đó, bắt đầu xảy ra cuộc hỗn chiến đẫm máu khi mà bắt buộc phải đấu tranh sinh tồn, tranh giành cho mình thanh kiếm để ra ngoài đó trước khi thân tàn ma dại, thấm mùi vị máu tanh ở trong này.

Những cậu thanh niên vampire đã vượt thử thách đầu tiên bây giờ đang đấu đá lẫn nhau để tranh giành thanh kiếm cho mình, buộc phải giết chết đối thủ của mình. Trong khi đó Jason thì ngồi yên vị tại chiếc giường của anh, nét mặt vô cùng bình thản không một chút lo lắng hay sợ hãi gì, anh có thể ngửi thấy mùi vị tanh nồng của máu đang bốc mùi khắp căn phòng.

Chợt anh nhìn thấy có vật gì đó lóe sáng dưới chân giường bên cạnh anh, anh định cúi xuống xem thử thì một tên lao tới tấn công anh.

“Phập”

Jason đứng dậy rút thanh kiếm ra khỏi người hắn, máu bắn ra thành tia, dính vài giọt máu trên khuôn mặt hiện lên sự tàn ác tiềm ẩn phía sau đó với vẻ lạnh tanh đến đáng sợ. Anh cầm thanh kiếm bạc trong tay dính máu ở lưỡi kiếm, ánh mắt sắc bén nhìn những tên đang hăm hừ nhìn anh, vì trong tay sở hữu thanh kiếm cuối cùng, những tên khác lấy được kiếm đều mở cửa ra ngoài.

“Sao lúc nào mình cũng là người cuối cùng hứng chịu cuộc chiến tranh giành này vậy?” Jason nói thầm khề thờ dài. Anh chưa kịp phản ứng gì thì ngay lập tức bọn chúng xông lên tấn công anh một lượt, anh vùng kiếm đáp trả.

“Xẹt”

“Pằng”

Một loạt những tên tấn công anh đều ngã phịch xuống la liệt, nét ặt anh nhăn lại vì đau khi bị một tên khác cầm súng bạc bắn phía sau anh, viên đạn ghim vào sau lưng phụt máu. Hắn lao tới anh nhưng anh đã nhanh tay hơn, thanh kiếm đâm xuyên qua người của hắn ta và rồi anh rút kiếm với vẻ mặt lạnh khốc, ánh mắt hừng đỏ hiện lên sự đau đớn.

Ở bên ngoài, chín thành viên vampire sở hữu thanh kiếm cho mình đều đứng ở thành hàng trước mặt Ruby và hội đồng cấp cao. Joel đi qua xem xét một lượt rồi lên tiếng:

- Dường như vẫn còn thiếu một thanh kiếm nữa thì phải?

- Sao em không thấy cái người tên Jason đấy nhỉ?

Sona thắc mắc nhìn Eric hỏi.

- Cậu ấy ra rồi kia!

Eric lên tiếng, ánh mắt có gì đó vui khi thấy người thanh niên đó từ trong căn phòng chết chóc đó bước ra.

Ruby đứng phắt dậy khi thấy Jason đi ra, cô không hiểu sao trong lòng lại vui đến vậy nhưng sao cô lại thấy vẻ đau đớn trong ánh mắt sắc lạnh thế kia. Nhìn vẻ mặt Jason có vẻ tái nhợt đi hẳn với ánh mắt chợt hằn đỏ lên, cùng vài đường gân hiện rõ trên khuôn mặt.

Có lẽ như Jason là người cuối cùng đi ra trong căn phòng cạm bẫy đó gây sự bất ngờ của nhiều bậc lão làng cùng với các thủ lĩnh các phái của từng dòng tộc, vốn họ không biết xuất thân của anh từ đâu, chỉ biết anh một vampire bình thường.

Lani không khỏi ngạc nhiên khi gặp lại người con trai đó một lần nữa, miệng khẽ thốt lên: “Là chàng trai mình đã gặp ở trong rừng Pearl Ice đây mà, anh ta cũng tham gia tuyển chọn Quân vệ Thần sao?... Công nhận nhìn anh ta đỉnh đặc thật, mình gặp anh ta đây là lần thứ ba rồi chẳng lẽ đây là có duyên chăng? Lần này mình phải tìm hiểu thông tin về anh ta mới được.”

Joel đứng ra chính giữa nhìn những vampire đã vượt qua thử thách thứ hai và không quên lườm mắt để ý đến Jason. Nét mặt nghiêm túc, lên giọng nói:

- Được rồi, đã đủ mười thành viên sở hữu trong tay thanh kiếm bạc trở thành Quân vệ Thần nhưng vẫn còn thử thách cuối cùng, chọn ra người đứng đầu Quân vệ Thần. Tất cả các cậu sẽ bốc thăm thi đấu với những người trong hội đồng cấp cao, bao gồm có nữ vương.

Nghe nói tới nữ vương, ai nấy đều tỏ ra bất ngờ ngoài trừ Jason vì anh chẳng để ý gì, con đau đốn hiện rõ trên khuôn mặt anh nhưng anh cố gắng chịu đựng, anh thực sự đang rất khát thử dịch lỏng sẫm màu đỏ thẫm.

Vốn dĩ thử thách thứ ba này sẽ có sự tham gia thi đấu của nữ vương, đó điều hiển nhiên để khẳng định sức mạnh ngang tầm với người đứng đầu, để có thể bảo vệ cho cô và hội đồng cấp cao, lãnh đạo Quân vệ Thần ra trận. Ngoài ra còn có một số vampire mạnh sẽ tham gia lần vào vòng thử thách cuối cùng này.

Joel tiếp tục lời của mình:

- Mặt trời cũng bắt đầu lên rồi, các cậu về nghỉ ngơi đi, trong tối nay sẽ bắt đầu thi đấu.

- Anh có bị sao không vậy, họ vừa mới vượt thử thách thứ hai đây rồi, ít gì cũng phải để ngày hôm sau chứ? Mọi người nghe đây, thử thách cuối cùng, vào chạng vang ngày sẽ tổ chức tại khu đào tạo khu nhà phía Đông này. Tất cả giải tán hết đi.

Ruby gần giọng nói đầy gay gắt, ánh mắt trừng lên nhìn Joel. Thật sự thì cô đang rất bức mình vì tự đưa ra quyết định của Joel mà không hề coi sự có mặt của cô ở đây, kể cả hội đồng cấp cao đều tỏ ra bình lặng có đôi phần khinh thường cô, coi cô là vô hình.

“Làm như mình đây quyền lực lắm không bằng, nói có ai thèm nghe đâu, toàn bỏ ra không” Lani thầm trong miệng, hai tay vòng lại trước ngực với vẻ mặt cương lên, lườm mắt nhìn Ruby đầy sự khinh bỉ rồi đi khỏi đây.

Tất cả đều nhanh chóng đi về nơi ở của mình, Jason bước đi chao đảo, máu cứ chảy thấm ướt áo anh, do mặc áo màu đen nên không nhìn thấy máu. Nét mặt anh tái mét như không còn giọt máu, anh không thể chịu nổi nữa rồi khụy xuống, ánh sáng mặt trời khẽ rọi vào anh vội lấy tay che lấy, da tay anh bắt đầu bị hoại tử.

Ruby đứng nhìn thấy vậy vội chạy tới cởi lấy áo khoác của anh mà anh đã đưa cô che lấy cho anh, do cô đeo nhẫn có gắn viên đá màu đỏ giúp cô có thể hoạt động buổi sáng mà không bị ánh sáng mặt trời hoại tử, chỉ có người trong dòng tộc mới có nhẫn này.

Cô đưa tay khẽ chạm nhẹ vào lưng anh, ánh mắt lo lắng nhìn anh hỏi:

- Anh có sao không vậy?

Thì chợt cô giật mình khi ánh mắt đỏ trừng lên đầy sự lạnh tanh đến đáng sợ cùng cặp răng nanh nhọn hoắt, vội thụt tay mình lại thì thấy dính đầy máu. Cô thốt lên:

- Anh bị thương sao?

Jason im lặng không trả lời nắm chặt lấy hai cánh tay của Ruby khiến cô như đứng đờ người, ghé sát vào cổ Ruby định hút máu nhưng có điều gì đó khiến anh không thể làm như vậy, anh đẩy Ruby ra bước đi loạng choạng chợt Ruby kéo tay giữ lại.

Ánh mắt anh ngạc nhiên nhìn Ruby, cô khẽ ghé sát lại gần anh nói:

- Tôi sẽ trả ơn cho anh vì anh đã cứu tôi hai lần, anh hãy hút máu của tôi đi, có lẽ vết thương sẽ nhanh lành lại hơn đây.

Nghe Ruby nói vậy, anh lưỡng lự nhìn dòng máu đang chảy trong cổ Ruby, không còn cách nào khác anh đành làm như vậy thôi, răng nanh anh cắm phập vào cổ cô hút lấy, vị ngọt tanh chảy xuống cuống họng.

- Có chuyện gì xảy ra với Ruby vậy? Eric, mau chạy tới xem thử?

Sona nói khi nhìn thấy Ruby bị sao đấy nên kéo Eric đi tới đó, hai người trở mắt ngạc nhiên khi thấy Ruby bị Jason hút máu nhưng không có một chút phản kháng.

Nét mặt Ruby trở nên trắng bệch hiện rõ sự đau đốn, hai bàn tay bám lấy vạt áo anh nhưng chợt buông lơi, dù cho đau đốn nhưng cô có thể chịu đựng được, cô chẳng hiểu sao mình lại để cho người con trai này hút máu, đứng sát bên cạnh anh cô lại có cảm giác gì đó, ấm áp nhưng lại đau lòng đến lạ.

- Anh Eric, nếu Ruby để Jason hút máu như vậy, có nghĩa sau này Jason sẽ là người kế nhiệm làm đế vương sao. Vì theo tục lệ, người được chọn kế

nhiệm sẽ uống máu của vampire chúa sao?

Sona thắc mắc hỏi.

- Đó chỉ là một phần thôi, người kế nhiệm phải thi đấu với chính vampire chúa đấy. Mà vốn dĩ Jason mang dòng máu đặc biệt, cũng là người được chọn làm đế vương trước đó rồi, chỉ là con đường để Jason lên vị trí này quá trơn gai.

Eric nói giọng đều đều, thể hiện khả năng hiểu biết của mình.

- Nhưng anh có chắc là người con trai đó có phải là Jason hay hoàng tử Louis không?

- Đó chính là Jason, em nhìn hình xăm cổ tay của Ruby và Jason đi, đang phát sáng kia. Có nghĩa họ có sự liên kết với nhau và đây là định mệnh của họ.

Eric đáp lại, ánh mắt nhìn Ruby và Jason với ánh mắt nghiêm túc.

Sau khi nói chuyện qua lại với hội đồng cấp cao, Joel quay người đi tới chỗ Ruby thì cô bị Jason hút máu. Ngay lập tức, Joel lao tới một cách chớp nhoáng.

“Bộp”

Joel bị Jason dùng lực đẩy mạnh ngã văng ra xa làm Sona và Eric giật mình, đứng hình nhìn Joel nằm la liệt ở đó.

Lúc này Jason buông Ruby ra, nét mặt dần trở lại bình thường, những đường gân trên mặt dần biến mất. Ruby cảm thấy choáng váng đứng không vững suýt té nhưng Jason đã vòng tay đỡ lấy cô, cô gục đầu vào ngực anh một cách yếu ớt, vẻ mặt tái nhợt như không còn sức sống.

Jason bế Ruby lên đi tới cái ghế gỗ gần đó để cô nằm xuống, khẽ đưa tay vuốt gọn tóc qua một bên, ánh mắt nhìn cô chứa đựng vô vàn cảm xúc lẫn lộn, vừa lạnh lẽo vừa có một chút xao động. Anh trầm nói: “Cô tên là Ruby, một cái tên vừa lạ vừa quen. Cảm ơn!”

Anh quay người chậm rãi bước đi nhưng không quên nhìn Joel với tia nhìn sắc lạnh lướt qua mặt Eric và Sona.

- Jason, cậu thật sự không nhận ra mọi thứ sao?

Eric lên tiếng, ánh mắt nghiêm túc nhìn Jason.

Jason dừng lại quay người nhìn Eric với ánh mắt không cảm xúc gì rồi lại bước đi khỏi đây mà không đáp lại một lời gì.

- Nhìn ánh mắt anh lạnh lùng quá, giống như một người xa lạ không quen biết gì vậy?

Sona nói giọng đều đều, quay sang nhìn Eric.

Eric im lặng không biết nói gì chỉ nhìn bóng dáng đó đi khuất dần.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Jason quay trở lại cây định mệnh ngồi đó chờ cho tới lúc chàng vạng sẽ tới trường Time để thi đấu, anh không kịp trở về căn nhà gỗ trong rừng của mình nên đành ở tạm lại đây. Ánh mắt anh nhìn về một hướng nào đó vô định, trong đầu anh lại thấp thoáng những hình ảnh của một cô gái tóc dài hạt dẻ cùng với anh đang cười nói vui vẻ bên nhau, rồi sau lại là hình ảnh cô gái đó tóc dài màu đỏ rực đâm dao cắm anh, anh không nhìn rõ thấy mặt, nó cứ liên tục xuất hiện trong đầu anh khiến anh cảm thấy đau đầu vô cùng.

“Không lẽ anh đã quên lời thề rồi sao? Em đã nhớ lại tất cả rồi, xin anh đừng...”

“Lời thề gì chứ? Đó chỉ là lời nói suông thôi.”

“Anh đã quên rồi sao? Nếu anh phản bội em thì em sẽ là người giết chết anh.”

- Minh sao vậy? Cô gái đó là ai, sao cứ xuất hiện trong đầu trí nhớ của mình hoài vậy? Rốt cuộc mình là ai?

Jason gặm giọng nói trong sự tuyệt vọng khi ngày đêm anh cứ lặp lại câu hỏi này, cơn ác mộng này cứ xuất hiện và dày vò mãi. Anh đã tay sờ lấy ngực trái của mình, anh chẳng hiểu sao sau một đêm ngủ dậy cảm thấy lồng ngực nhói đau như có ai cầm dao khoét lấy vậy, đầu óc thì trống rỗng chẳng nhớ nổi mọi thứ gì kể cả chính bản thân mình, anh là ai, tên gì anh cũng không biết.

Bất chợt anh nhìn thấy hình xăm con dao trên tay mình, chẳng biết nó xuất hiện từ bao giờ, điều này làm anh càng thêm thắc mắc về thân phận của mình nhiều hơn.

- Chào anh, rất vui được làm quen với anh!

Giọng nói thanh thoát từ Lani làm Jason có chút giật mình, phá tan đi dòng kí ức lúc ẩn lúc hiện trong đầu anh. Cô đi lại ngồi bên cạnh anh với khoảng cách khá là gần, khẽ mỉm cười nhìn anh nhưng anh lại chẳng hề để ý, nét mặt lại trở về trạng thái vô cảm xúc, anh lại nhìn về phía trước xa xăm kia nơi anh không biết mình thuộc về đâu.

- Nhìn anh có vẻ lạnh lùng ít nói nhỉ? Chúng ta đã gặp nhau cũng được ba hay bốn lần rồi, chắc anh còn nhớ ra tôi nhỉ?

Lani nhẹ giọng nói, ánh mắt nhìn Jason như chờ đợi câu trả lời từ anh những đáp lại lời cô chỉ là sự lạng tránh của anh, khi anh không có chút phản ứng gì, ngồi đơ như bức tượng không cảm xúc.

Lani có hơi tụt cảm xúc khi không thấy anh phản hồi nên tiếp lời:

- Anh có thấy nữ vương ra thử thách đầu tiên vô lý không? Nghĩ sao mà đem chính những vampire mạnh nhất trong Quân vệ Thần đấu với các anh, rồi còn bày trò hoa hồng gì đó nữa. Mà anh lấy cành hoa hồng đỏ có thấy trở thành thủ lĩnh gì đâu. Cũng may tới thử thách thứ hai có anh Joel đứng ra tổ chức nếu không gặp cô ta cùng với đồng bọn của cô ta chắc chẳng làm nên trò trống gì.

Nghe Lani nói, Jason cảm thấy chẳng có gì liên quan đến mình chỉ thấy cô gái này đang ngồi nói xấu nữ vương thì đúng hơn. Anh nghĩ cũng lạ tự nhiên cô gái này từ đâu xuất hiện nói này nọ trông khi chẳng quen biết gì, làm mất đi sự yên tĩnh của anh, nếu không vì thi đấu cho thử thách cuối cùng thì anh cũng chẳng muốn ở đây để gặp người lạ đâu, chẳng qua do nhà anh ở sâu trong rừng heo hút mà thôi.

Thấy Jason chẳng lên tiếng nên khẽ đưa ngón tay chọt nhẹ cánh tay anh, anh quay lại nhìn rồi lờ mờ mất đi một cách lạnh lùng, anh đứng dậy đi kiểm chỗ khác nghi ngại. Lani vội đứng dậy đi theo anh, anh mặc kệ không quan tâm.

- Nay, sao chẳng thấy anh nói gì hết vậy. Mà tối nay anh thi đấu thử thách cuối cùng còn gì, đằng nào cũng đấu với anh trai tôi, không thì nữ vương. Tôi mong cho nữ vương bị chính vampire tham gia đó đâm chết đi cho rồi, nghĩ sao tuyển quân vệ thần chỉ để bảo vệ cho mình thôi. Cô ta chẳng có sức mạnh, hoàn toàn vô dụng!

- Vô dụng?

Anh chọt lên tiếng khi nghe câu cuối mà Lani nói, nghiêng đầu sang nhìn Lani với ánh mắt vô cảm.

Lani cảm thấy có gì đó vui vui khi nghe anh nói, giọng quá chi là trầm thấp, thật sự cô đã run động trước ngoại hình, ánh mắt anh đang nhìn mặc dù chẳng có cảm xúc gì lẫn giọng nói. Cô mỉm cười nói:

- Bây giờ mới nghe giọng nói của anh đấy! Phải, cô ta là một nữ vương rất vô dụng, chẳng được tích gì chỉ được cái mác do dòng tộc của cô ta mạnh nên đặc cách lên làm nữ vương thôi. Tôi luôn tìm cách hạ gục cô ta để anh trai tôi làm đế vương nhưng anh trai tôi làm si mê cô ta mới lạ chứ?

“Cô gái này đúng là kẻ sát thủ lúc trước sát hại cô gái nữ vương có tên Ruby đó đây mà. Chẳng hiểu cô ta từ đâu xuất hiện lại nói thẳng những chuyện này ra như thế này nữa?” Anh nghĩ thầm trong đầu rồi lại nhắc chân bước đi.

Lani lại tiếp tục đi theo, nói tiếp:

- Trong hội đồng cấp cao ai cũng ghét cô ta hết trơn, toàn đứng về phía anh tôi, chờ đợi cơ hội sẽ đẩy cô ta xuống. Cô ta chẳng làm được gì, nhớ lại đêm lễ tuần trăng cách đây mấy năm trước, cô ta đâu làm được gì đâu đã vậy bị ngay chính thần dân vampire ném đá tới bởi đây nhưng không hiểu sao lại lên làm nữ vương? Mà lúc đó nhìn cô ta như yêu nữ vậy, tóc trắng dài, chẳng giống một vampire thuần chủng gì cả.

“Lễ tuần trăng? Tóc trắng dài?” Jason nói thầm, chợt những hình mập mờ của cô gái đó lại một lần nữa xuất hiện trong đầu anh, nó khiến anh cảm thấy đau đầu vô cùng, tay ôm lấy đầu khụy xuống.

Lani thấy sắc mặt anh không được ổn lắm nên nhẹ giọng hỏi:

- Anh sao vậy?

Trong khi đó tại phòng của Ruby, cô đang nằm ngủ trên giường trong chăn ấm nệm êm và cô đang chìm trong cơn mơ, cô thấy mình đang ôm một người con trai có khuôn mặt lạnh buồn với ánh mắt chứa đựng cảm xúc bi thương, cô nhận ra chính là Jason.

“Tại sao lại là anh”

“Vì em yêu tôi!”

“Nhưng tôi lỡ làm anh bị thương rồi làm sao đây? Tôi không muốn anh chết nhưng không hiểu sao tôi lại muốn giết anh, tôi không thể kiềm chế được hành động của mình.”

“Em có hối hận khi yêu tôi?”

“Không... không đâu!”

Ruby chợt giật mình bừng tỉnh, mồ hôi ướt đẫm trên trán, cô lấy tay đặt lên ngực trái của mình vì cảm thấy tim mình đập thành thịch, cô khẽ nói: “Kì lạ thật! tại sao mình lại mơ thấy mình cầm dao đâm cái người con trai mình đã cho máu nhỉ? Anh ta lại ở trong giấc mơ của mình chứ? Chắc do mình suy nghĩ hay đọc cuốn truyền thuyết Hoàng tử bóng đêm nhiều quá nên nằm mơ thôi!”

Cô bước xuống giường cầm lấy chai huyết trên bàn uống một hơi đến cạn, rồi cô đưa tay kéo tấm rèm ra để xem trời như thế nào thì chợt phát hiện ra trên cổ tay mình có một hình xăm con dao mà đen. Cô sờ lấy nhử mày nhìn với ánh mắt ngạc nhiên nói:

- Quái lạ, mình nhớ mình đâu có xăm hình đâu, tại sao lại có hình xăm con dao trên cổ tay thế này?

“Cốc... Cốc”

Tiếng mở cửa làm phá tan mọi thắc mắc của Ruby, cô quay người đi ra mở cửa. Nét mặt cô trở nên lạnh lùng với ánh mắt tỏ ra không mấy vui vẻ khi thấy sự xuất hiện của Joel, cô lên tiếng nhưng ánh mắt nhìn đi chỗ khác:

- Anh tới đây tìm tôi có chuyện gì không?

- Chỉ là... tới xem em như thế nào thôi? Dù sao cũng sắp tới phần thử thách cuối trong lần tuyển chọn Quân vệ Thần rồi!

Joel nói giọng đều đều, ánh mắt nhìn cô của sự trù mến và quan tâm. Nhưng đáp lại cái sự quan tâm của anh là vẻ lạnh nhạt của cô. Cô nhẹ giọng trả lời:

- Anh tới đây chỉ nói với tôi chuyện này thôi sao? Được rồi anh đi tới đó trước đi, tôi sẽ tới!

Nói rồi Ruby định quay người đi vào trong phòng thì Joel nắm lấy tay cô giữ lại làm cô có chút ngạc nhiên, vội hất tay anh ra khiến anh có chút hụt hẫng vì vẻ thờ ơ của cô. Anh gượng cười nhìn cô nói:

- Em không thể bỏ lòng với anh được hay sao? Thôi bỏ qua chuyện này đi. Tại sao em lại để cái tên vampire thường kia hút máu vậy? Em là nữ vương với lại em cũng biết chỉ có người kế nhiệm mới được hút máu người đứng đầu thôi hay sao?

Ruby nhếch môi cười nhạt nhanh chóng tắt đi, lên tiếng:

- Anh ấy cứu tôi thì tôi chỉ đền đáp thôi mà, tôi biết rõ điều đó! Nhưng tôi là nữ vương thì việc tôi cho ai hút máu của mình là quyền của tôi, không liên quan đến anh.

Nghe Ruby nói vậy anh nắm chặt lấy cánh tay cô, nghiêm túc nói:

- Nhưng tôi không cho phép em làm điều đấy! Cho dù em làm nữ vương đi chăng nữa thì tôi cũng không cho bất cứ kẻ nào dám động chạm vào em ngoại trừ tôi. Mặc cho trái tim em không hề có ai... Hay là em... vẫn còn nhớ nhưng đến cái tên hoàng tử Louis đó?

- Anh nói gì sao vậy? Anh làm tôi đầu đó, bỏ ra...

Ruby gần giọng nói, nét mặt nhăn nhó vì đau do bị bàn tay của Joel bóp chặt lấy cánh tay cô. Cô hất mạnh tay Joel ra khỏi vội chạy tới hành lang gần đó nhảy xuống. Joel thấy vậy nhanh chóng đi theo một cách chớp nhoáng trong nháy mắt.

Ruby chạy thẳng vào trong rừng Pearl Ice gần đó thì chợt đứng khựng lại khi tình cờ gặp Jason và Lani ở đây. Cô tròn mắt ngạc nhiên nhìn hai người họ mà thờ hồng hộc.

Lani cũng có hơi bất ngờ khi gặp Ruby riêng Jason thì chẳng mấy để ý gì vì đang cảm thấy đau đầu vô cùng, anh lắc nhẹ đầu nhanh chóng lấy lại bình thường. Lúc này anh mới đưa ánh mắt không mấy cảm xúc gì nhìn Ruby.

Lani nhoen miệng cười khinh bỉ lườm mắt nhìn Ruby nói:

- Nữ vương đây mà! Mà sao nhìn ăn mặc lợm thợm thế không biết? Nữ vương định mặc áo sơ mi to rộng thùng thình với quần sort jean đi thi đấu với Quân vệ Thần hả?

Ruby có chút bức tức khi nghe Lani nói với vẻ mặt kênh kiệu đó, cô mặc kệ không quan tâm vì vốn dĩ em gái của Joel luôn coi thường cô.

Cô đi tới gần chỗ Jason khẽ mỉm cười nhìn anh nhưng đáp lại chỉ là vẻ lạnh lùng từ anh, cô nhẹ giọng nói:

- Anh không làm gì...

- Lani, sao lại ở đây? Còn cậu đi cùng với em gái tôi sao?

- Anh Joel!

Lani ngạc nhiên khi thấy sự xuất hiện của anh trai mình mà thờ phất một cái, cô biết ngay lý do anh có mặt ở đây chỉ duy nhất đó là tìm nữ vương.

Joel thì cảm thấy có chút khó chịu khi gặp Jason ở đây, ánh mắt không mấy ưa gì nhìn anh. Còn Ruby thì thấy bức mình hơn khi Joel cứ bám theo cô, cô ở đâu anh ta ở đó, thật sự rất chướng tai gai mắt thêm cô em gái của anh ta nữa., cô thầm nghĩ: “Sao anh ta cứ ám theo mình hoài vậy? Thật tình!”

Không còn cách nào khác, muốn tránh xa Joel đó cô liền tiến lại nắm lấy tay Jason ngược lên nhìn anh vì anh khá cao, nhẹ giọng nói:

- Đi cùng tôi, tôi có chuyện này muốn nói với anh!

Dứt lời, cô kéo Jason đi lướt qua mặt Lani và Joel ra khỏi đây làm anh không kịp phản ứng gì mà cứ đi theo, để lại Joel và Lani với ánh mắt ngỡ ngàng phía sau.

Lani nhìn anh trai mình, vòng tay lại trước ngực lên tiếng:

- Anh này, nhìn nữ vương như thế mang tiếng sở hữu năng lực mạnh mà không biết có đấu nổi với vampire mới ứng tuyển trong Quân vệ Thần không đây? Hay là thua sắp mặt?

- Em thôi ngay cái phát ngôn ngông cuồng của mình đi. Mà sao em lại có mặt ở đây cùng với cái tên đó vậy?

Joel nói giọng đều đều.

- Chỉ là tình cờ gặp thôi mà. Công nhận anh ấy đẹp trai mà còn lại giỏi nữa chứ?

Lani nói giọng ngưỡng mộ.

Joel im lặng không nói gì, chỉ thấy hai ngọn lửa giận dữ hừng hực trong đôi mắt mà cà phê đó.

...

Trên dãy hành lang ở dãy nhà phía Đông, Jason thì cứ đi chậm rãi phía trước với nét mặt lãnh đạm không một chút cảm xúc gì trên khuôn mặt và cũng không để tâm gì đến người con gái đang đi phía sau anh.

Ruby thì đi phía sau Jason cách anh một đoạn khá gần, cô chỉ nhìn thấy được bóng lưng của anh và không biết được cảm xúc được của anh lúc này như thế nào.

Cô cảm thấy có chút ái ngại khi kéo anh đi tới đây, định chạy tới để xin lỗi anh thì chợt cô đứng khựng lại, đôi đồng tử giãn rộng khi nhìn thấy vết xăm hình con dao trên cổ tay trái của Jason. Cô vội kéo tay áo của mình xem vết xăm trên cổ tay mình mà thốt lên:

- Tại sao Jason cũng có hình xăm giống mình như thế ta? Phải chạy tới hỏi mới được!

Ngay lập tức Ruby nhấc chân chạy tới thì cũng là lúc Jason quay người lại, làm cô va vào người anh một cách bất ngờ khiến cả hai đứng đơ như trời trồng, hai ánh mắt nhìn nhau với những dòng cảm xúc lẫn lộn.

“Ánh mắt của cô gái này sao lại quen thuộc đến thế? Liệu cô gái này có liên quan đến thân phận của mình sao?” Đó là dòng suy nghĩ xuất hiện trong đầu anh. Anh không hiểu sao tìm mình như đập chệch đi một nhịp, anh khẽ đưa tay lên sờ lấy bờ má của cô.

Tìm Ruby như đập loạn nhịp khi thấy hành động của anh như vậy nhưng cô lại có gì đó xao động trước người con trai này, ánh mắt long lanh nhìn anh.

Jason khẽ cúi xuống chạm vào môi Ruby và hai người chao cho nhau nụ hôn ngọt ngào như đã bị lãng quên từ lâu.

Bất chợt trong đầu hai người xuất hiện hình ảnh chớp nhoáng như một đoạn phim được tua lại.

“Ước nguyện của anh là gì?”

“Hồi kết của thế giới này!”

“Còn em, một thế giới không hồi kết. Em cảm nhận được một lúc nào đó em sẽ chết dần trong sự tuyệt vọng của ước nguyện đó.”

“Tôi muốn cứu lấy em”

“Ước nguyện của hai ta thật khác nhau”

“Tôi sẽ đặt dấu chấm hết cho số phận này”

“Tất cả những nỗi đau khổ anh cũng sẽ gánh vác sao?”

“Cho dù tôi gánh vác nỗi đau này... Vậy thì em sẽ giết tôi phải không?”

Ruby và Jason buông nhau ra khi những hình ảnh đó xuất hiện, Ruby có hơi lúng túng khi hành động khóa môi vừa rồi, cô lắp ba lắp bắp nói:

- Ồ... Uhm... Dù sao cũng tới phòng tôi rồi, tiện thể mời anh vào uống rượu, có gì cùng đi tới nơi thi đấu.

Jason không nói gì chỉ gật đầu đáp và khẽ phả ra hơi thở lạnh lẽo, có chút gì đó khó hiểu về những hình ảnh xuất hiện trong đầu nhưng thôi kệ đi.

Ruby vội mở cửa đi vào trong phòng khẽ đưa tay đặt lên ngực trái của mình thở phắt một cái, thầm nói: “Vừa rồi mình làm gì vậy trời? Thôi bỏ đi coi như chưa biết gì.”

- Anh Eric này, anh cỡ nghĩ hai người đó nhớ ra nhau không?

Sona hỏi, ánh mắt đa nghi nhìn Eric.

- Anh nghĩ là chưa đâu nhưng hai người đó dần có tình cảm với nhau rồi đấy. Giờ chỉ cần Jason nhớ lại được thân phận của mình thì lúc đó sẽ có người bảo vệ Ruby và lật đổ hội đồng cấp cao dơ bẩn này.

Eric nói giọng dứt khoát, nét mặt nghiêm túc.

Trong phòng của Ruby, bầu không khí có vẻ khá là căng thẳng khi chẳng ai lên tiếng sau khi có hành động trao nhau môi hôn vừa rồi.

Ruby bung ly rượu huyết đi tới đưa cho Jason nhẹ giọng nói:

- Anh uống đi, tôi đi thay đồ một lát rồi chúng ta cùng đi tới khu thi đấu.

Nói rồi, Ruby nhanh chóng đi vào phòng thay đồ vì vẫn còn cảm thấy xấu hổ. Jason chỉ biết cầm lấy ly rượu uống vài ngụm rồi đi lòng vòng xung quanh căn phòng thì chợt anh dừng lại khi thấy có một cuốn sách bìa màu đỏ có ghi dòng chữ “Truyện thuyết hoàng tử bóng đêm”.

Anh thắc mắc lật ra xem thử, ánh mắt anh đọc lướt nhanh những dòng chữ ở trang đầu và trang tiếp theo, anh chợt dừng lại ở dòng chữ có ghi rằng: “300 năm trước, hoàng tử Louis bị chính đế vương Liam – người cha ruột của mình dùng kiếm đâm, mẹ của ngài là nữ hoàng Victoria cũng đã chết và cả gia tộc của người đều bị tru di cửu tộc. 300 năm sau, ngài tỉnh lại sau khi bị chôn vùi trong lòng đất để trả thù...”

Và trang anh đang đọc có một hình vẽ phác họa mảnh tam giác tâm linh, anh vội lấy mảnh tam giác trong túi áo ra xem, thật sự nó rất giống những gì phác họa trong hình.

“Cách”

Tiếng mở cửa, Jason vội đặt cuốn sách lại chỗ cũ khi Ruby từ trong phòng thay đồ đi ra. Anh cũng đã kịp đọc được sơ lược những gì viết trong đấy và anh cần đi tìm một người để xác định lại những gì đang thắc mắc trong đầu anh.

Anh nhìn Ruby với ánh mắt lãnh đạm trầm giọng nói:

- Nếu xong rồi thì đi thôi!

Dứt lời, anh quay người đi ra khỏi đây trước.

Ruby chưa kịp nói thì anh đã đi mất, tối nay là trận thi đấu khá là gay go nên cô mặc trang phục đơn giản nhất có thể là chiếc áo sơ mi đen cùng quần bó, tóc cột cao trông cô ra dáng một nữ quyền mạnh mẽ và cá tính. Trước khi rời khỏi đây cô không quên lấy vương miện rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Tại nơi thi đấu ở khu nhà phía Đông, nơi sẽ tổ chức vòng thử thách cuối cùng để lựa chọn ra người lãnh đạo đội Quân vệ Thần thật sự. Những học viên trong trường tham đều tụ tập phía trên dãy hành lang rất đông, vì họ muốn theo dõi cuộc thi đấu so tài này và đặc biệt họ mong chờ phần thi của nữ vương với tướng quân Joel và Eric, vì là một trong những vampire mạnh nhất hiện trong hiện giờ trong đế chế vampire hơn 100 năm trở lại đây.

Những vampire đã vượt qua hai thử thách vừa rồi và được gia nhập vào đội Quân vệ Thần, nhưng họ vẫn phải tham gia thi đấu để có được cơ hội nắm giữ đội quân trong tay, nhằm tăng vị thế và quyền lực cho mình, cho gia tộc.

Hội đồng cấp cao cũng đã có mặt giờ chỉ còn chờ sự có mặt của nữ vương để chuẩn bị cho trận đấu tối nay.

- Anh Eric này, lát nữa thi đấu cẩn thận vào đấy, đừng để bị thương cũng đừng để thua đấy.

Sona nhẹ giọng nói, ánh mắt vừa quan vừa lo lắng nhìn Eric, vì cô cảm thấy năm nay những vampire của các dòng tộc đều rất mạnh.

Eric mỉm cười nhìn cô, đưa tay xoa nhẹ đầu cô nói:

- Anh có bao giờ thua đâu, đừng lo. Cùng lắm anh bị một số trầy xước thôi mà!

- Mà anh này, hồi mấy năm trước Ruby may mắn không tham gia thi đấu vì những vampire đó toàn thua dưới tay Joel, còn nếu như Ruby lần này sẽ thi đấu lỡ như thua thì có ảnh hưởng gì đến cương vị nữ vương của Ruby không anh?

Sona thắc mắc hỏi, vì trước giờ Ruby chưa từng tham gia thi đấu bao giờ.

- Điều này nếu xảy ra, thì Ruby sẽ phải đối mặt với sự đàn áp của hội đồng cấp cao khi mà họ bãi bỏ quyền cai vị đến chế này và thay vào đó sẽ là kẻ khác lên kế nhiệm, nhiều khi có một cuộc chiến đẫm máu xảy ra đấy. Nhưng anh nghĩ thì sẽ không xảy ra đâu, vì phải vượt qua tên Joel kia hoặc là anh thì mới tới lượt Ruby.

Eric nói giọng đều đều bằng sự hiểu biết của mình.

- Chứ chẳng phải là bốc thăm sao anh?

Sona hỏi cảm thấy khó hiểu.

- Đúng là bốc thăm, nhưng là bốc trúng thi đấu với anh, Joel hoặc một số vampire mạnh trong hội đồng cấp cao. Phải đánh thắng mới đấu với Ruby hiểu chưa?

Eric đáp lại.

- Vậy chẳng phải nếu những học viên đó thắng thì mình Ruby cân hết sao?

Sona vẫn cảm thấy chưa hiểu nên hỏi tiếp.

- Đúng vậy, vì Ruby đại diện cho năng lực cũng như quyền lực mạnh nhất trong đế chế vampire này hiện giờ.

Eric giải đáp thắc mắc cho Sona hiểu.

Vừa lúc đó, Ruby ngoài bước vào cùng với Jason trong sự dòm ngó của tất cả những ai có mặt ở đây. Cô đi tới chiếc ghế chính diện ngồi xuống với thần thái uy lực của mình, đưa mắt nhìn một loạt xung quanh đây, còn Jason bình thản đi vào hàng vampire đang đứng đối diện với hội đồng cấp cao, anh bắt gặp ánh mắt cay nghiệt từ Joel đang nhìn anh.

Joel lờm mất một cái rồi đi ra giữa sàn đấu, nhìn mười vampire đã vượt qua thử thách lên tiếng:

- Tất cả đều đã bốc thăm hết rồi, chỉ còn cậu thôi và lá thăm cuối cùng là tôi, nên cậu sẽ đấu với tôi! Được rồi ai đấu đầu tiên thì ở lại đây để bắt đầu, còn lại lui vào trong để chờ.

Sona nắm vạt Eric nhìn anh với ánh mắt lo lắng nói:

- Anh là người thi đấu đầu tiên đấy! Cố gắng lên nhé, vampire năm nay đều rất mạnh đấy!

- Yên tâm đi, đừng lo cho anh!

Eric nói, buông nhẹ tay Sona ra rồi đi ra chính giữa sàn đấu với nét mặt vô cùng nghiêm túc với thần thái đỉnh đặc, ánh mắt sắc bén nhìn nam thanh niên đó.

Cứ như thể từng trận đấu cứ diễn ra trong sự hồi hộp của những ai có mặt tại đây để xem, vô cùng khốc liệt nhưng cuối cùng chẳng có ai trong số những ứng cử viên vừa vượt qua hai thử thách trước đều thắng được những bậc tiền bối kì cựu trong hội đồng cấp cao.

Chỉ còn duy nhất một mình Jason chưa tham gia thi đấu và anh là người cuối cùng sẽ đấu với Joel – mộ trong những người đứng đầu trong hội đồng cấp cao, cũng như vị thế trong Hoàng Gia chỉ sau Ruby một cấp bậc.

"Lần này anh ấy sẽ giao chiến với anh trai mình, không biết có thắng không nữa? Nhưng mà dù sao thắng hay thua không quan trọng, mà điều quan trọng là mình có thể thường xuyên được gặp anh ấy trong Hoàng Gia rồi, vì anh ấy cũng được vào đội Quân vệ Thần mà!" Lani thầm nói, miệng cười tùm tùm với ánh mắt vừa lo lắng vừa có gì đó vui vui nhìn người con trai mà cô đã yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Ruby ngồi quan sát những trận đấu này giờ cũng có phần yên tâm và nhẹ nhõm khi chưa phải ra tiếp những trận nào, giờ đến Jason thì cô lại có chút lo lắng khi gặp phải đối thủ mạnh là Joel, cô chỉ mong cho anh thắng mà thôi nhưng mà anh thắng rồi thì lại phải đấu với cô, thật sự cô có một phần lo sợ.

Sona thấy sắc mặt Ruby không được tốt lắm nên đi lại hỏi:

- Ruby đang lo lắng chuyện gì sao?

- À, không có gì đâu. Chỉ là...

- Ruby mong cho Jason thắng phải không? Nhưng anh ấy thắng là phải đấu với Ruby đấy? Ruby không thấy sợ sao, vì anh ấy mạnh hơn nhưng vampire khác trong dòng dõi quý tộc đấy, chẳng qua là do chưa thể hiện hết năng lực đặc biệt mà anh ấy sở hữu, chẳng hạn như là con mắt tâm linh, di chuyển tức thời, có thể điều khiển sương giá, còn có thể làm tái sinh vạn vật đấy.

Soan cắt ngang lời nói của Ruby mà nói một mạch và điều đó khiến Ruby bơ ra nhìn cô khi nghe những gì cô nói. Lúc này cô mới nhận ra một điều, có lẽ cô đã nói hơi lỗ rồi.

Ruby thắc mắc không hiểu Sona sao lại biết rõ khả năng của Jason nên hỏi:

- Có vẻ như Sona biết rõ anh ấy quá nhỉ? Mà sao Sona biết nhiều vậy? À mà nếu mình nhớ không lầm, những năng lực siêu nhiên đó chỉ có hoàng tử Loius sở hữu thôi mà?

- Ừ thì anh ấy là hoàng tử Loius mà mọi người hay gọi là Jason đấy! Chết mình vừa nói gì vậy trời!

Sona nói tuột hết ra, vội lấy tay che miệng mình quay đi chỗ khác.

- Sona vừa nói gì vậy? Jason là hoàng tử Loius sao?

Ruby nâng cao giọng nói, ánh mắt đa nghi nhìn Sona khi thấy vẻ lúng túng của cô.

- Không có gì đâu, chắc mình đọc sách nhiều quá nên bị liệu đó mà.

Sona áp úng phân bua mà không dám quay lại nhìn thẳng vào mắt Ruby nói, đúng lúc Eric đi tới nên cô vội chạy lại chỗ anh.

Ruby thôi không để ý đến những gì Sona nói nữa mà tập trung xem thi đấu giữa Jason và Joel. Nhìn thấy nét mặt đầy lạnh giá của Jason với ánh mắt hiện rõ sự thần nhiên không một chút lo lắng nên cô nghĩ rằng anh có khả năng đánh bại Joel, nhưng vẫn chưa nói trước được điều gì.

Cuộc thi đấu này cho phép các vampire được sử dụng vũ khí tự chọn bất cứ thứ gì ngoài trừ những vật bằng bạc hay cọc gỗ. Cho nên cả Joel và Jason đã lựa chọn cho mình thanh kiếm Muramasa dài sắc bén để đấu, cả hai đều nhìn với ánh mắt đầy sắc lạnh và có lẽ đây một trong những trận đấu được mong chờ nhất, vì lần đầu tiên họ chứng kiến màn so tài giữa một bậc cấp tướng đứng đầu với một vampire thường dân.

- Ê, nhìn anh ta đi rất có khí chất và tiềm năng đấy chúng mày!

- Còn để xem như thế nào đã, trước giờ chưa ai đánh bại được Joel đâu.

- Mà công nhận anh ta đẹp trai thật đấy, chỉ tiếc là vampire thường không danh tiếng gì.

- Tao nghĩ đường nào thì Joel chẳng thắng!

- Bla... Bla...

Đó là những lời bàn tán của học viên đứng trên nhìn xuống nói.

Joel nhếch môi cười nhạt, cầm chắc thanh kiếm trong tay lên tiếng:

- Bắt đầu đi!

Dứt lời Joel vung kiếm tấn công anh, anh chóng đáp trả lại với ánh mắt bình thản không một chút lo sợ gì, anh cố gắng giữ bình tĩnh nhất có thể để quan sát và tìm điểm yếu của Joel.

Hai người cứ như thế tấn công qua lại bằng những chiêu võ thuật điêu luyện, cả hai đều ngang sức ngang tài cho đến khi họ bắt đầu cảm thấy thấm mệt.

"Tên này không phải dạng vừa, bình thường mình sẽ dễ dàng hạ gục bằng một nhát kiếm sao bây giờ khó khăn đến vậy? Thuật dịch chuyển tức thời của cậu ta không thể đùa được, nhưng tại sao lại giống năng lực của hoàng tử Louis thế nhỉ?" Joel nghĩ thầm, ánh mắt dè chừng sự tấn công của Jason, nhưng mà hầu như này giờ anh thấy mình tấn công chứ cậu ta thì không, chỉ có né tránh mà thôi.

Lần này anh quyết tâm hạ màn ngay tại đây, đã quá tốn thời gian cho trận đấu này rồi, anh chia mũi kiếm về phía Jason lao tới thật nhanh trong nháy mắt.

"Xẹt"

"Leng keng"

Thanh kiếm trên tay Joel rơi xuống nền, anh khụy xuống, tay ôm lấy bên hông trái với những giọt máu dính đầy bàn tay, nét mặt vô cùng đau đớn trong sự ngỡ ngàng của mọi người.

Những ánh mắt tròn tròn đầy ngạc nhiên của hội đồng cấp cao khi Joel – một trong những vampire có năng lực rất mạnh chưa bao giờ thua ai trong bất kì trận đấu nào, lại bị hạ gục bởi Jason – một vampire thường, không thuộc dòng dõi quý tộc nào.

Jason quay người lại nhìn Joel với ánh mắt lạnh tanh không chứa đựng một tia cảm xúc gì, nhưng sâu trong cái nhìn đó lại ẩn chứa một điều gì đó căm hận bị cất giấu bao lâu nay, thanh kiếm anh cầm trong tay dính máu ở lưỡi kiếm.

Những tiếng xôn xao bắt đầu vang lên âm ỉ:

- Không thể nào, Joel lại thua như vậy được chứ? Cậu ta chỉ là vampire thường dân thôi mà, không thể nào!

- Nhìn cách đánh của cậu ta chúng ta không nên xem thường rồi! Lần này để xem nữ vương của chúng sẽ làm nên trò trống gì đây, khi lần đầu tiên thấy nữ vương thi đấu đấy.

- Mà càng nhìn kĩ, càng thấy cậu ta có nét gì đó giống hoàng tử Louis, con trai của đế vương Liam bị tổng vô ngục đấy! Nghe nói nếu cậu ta còn tồn tại thì cậu là người kế vị đứng đầu để chế này rồi chứ không phải cô công chúa dòng tộc Haller kia đâu!

- Bla... Bla...

"Giống hoàng tử Louis mà mọi người hay gọi là Jason?... Nhìn kĩ thì cũng thấy nà ná thật... Không ngờ anh mình lại thua anh ấy chứ? Anh ấy lại sở hữu năng lực mạnh đến như vậy sao? Từ trước đến giờ, những lần tổ chức tuyển đội Quân vệ Thần, vào vòng thử thách này chẳng có ai qua được anh mình với tên Eric kia cả? Lần này để xem anh ấy đấu với nữ vương xem sao? Mình chỉ mong cho cô ta bại thế thảm dưới tay của anh ấy thôi!" Lani thầm nghĩ, ánh mắt đầy vẻ ma mãnh và xảo quyệt.

Ruby đứng phắt dậy nhìn Jason với vẻ mặt bất ngờ và điều cô suy nghĩ là đúng, anh đã thắng và sẽ thi đấu với cô, cô có bối rối ngay lúc này.

- Cuối cùng anh Jason cũng thắng Joel rồi, nhưng em lo cho Ruby quá. Lỡ như Ruby thua thì sẽ không biết đối mặt sao với hội đồng cấp cao nữa?

Sona nói giọng vừa mừng vừa lo sau chiến thắng của Jason.

Nghe cô nói vậy, Eric bình thản đáp lại:

- Mọi chuyện không thể đoán trước được điều gì, chỉ có chờ đợi thôi!

- Được rồi, trong trận thi đấu này chỉ có một mình cậu Jason đây thắng cho nên sẽ đấu với nữ vương! Nếu cậu thắng nữ vương thì cậu sẽ nắm quyền là người đứng đầu Quân vệ Thần trong Hoàng Gia cũng như nằm trong hội đồng cấp cao! Bây giờ nữ vương có thể ra thi đấu đi ạ!

Một người đại diện trong hội đồng cấp cao đứng ra nói giọng đều đều.

Joel chống tay đứng dậy đi vào trong với ánh mắt chứa sự bức tức khi để thua Jason, vết thương ở hông cũng đã lành lại một cách nhanh chóng.

Trước khi bước ra chỗ thi đấu, Ruby tháo vương miện xuống rồi tới chỗ Jaons đang đứng mà trong lòng cô đang cảm thấy hoang mang, khi lần đầu tiên cô phải giao đấu như thế này.

Anh có thể nhìn thấy vẻ hoang mang lo lắng trong ánh mắt của người con gái này, bàn tay cô ấy cầm thanh kiếm mà run run thì chợt anh nhìn thấy hình hình con dao trên cổ tay cô đang cầm kiếm. Bất chợt những hình ảnh thoáng qua trong đầu anh cùng với những lời nói.

"Đã đến lúc hoàng tử nên đi tìm cô gái mang lời nguyện hủy diệt nhân loại đó càng sớm càng tốt, trước khi trở thành công cụ điều khiển của cha cậu, người dân sẽ càng sống trong bi thảm. Để nhận biết cô gái mang lời nguyện đó, trên cổ tay có vết xăm hình con dao và trên tay cậu cũng có."

"Tại sao cậu không giết cô gái đó trước khi cha cậu tìm được và làm công cụ điều khiển nhân loại này kể cả ông ấy còn dùng cô gái này để giết cậu đấy? Hay là vì cô gái đó là công chúa của dòng tộc Haller?"

"Tôi sẽ không giết mà biến cô gái đó thành công cụ của tôi!"

- Chúng ta bắt đầu thôi!

Ruby nhẹ giọng nói làm phá tan dòng kí ức xuất hiện trong đầu anh, anh nhanh chóng gạt nó, nét mặt anh vô cùng bình thản.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyện Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Ruby lưỡng lự rồi chìa kiếm tấn công Jason, anh nhanh chóng đáp trả lại nhưng không may để lưỡi kiếm của mình chém trượt qua tay cô tứa ra máu, nét mặt cô nhăn lại vì cái đau đột ngột.

Jason lo lắng nhìn cô định tới gần xem thử như thế nào thì Ruby lại tấn công anh, vì không mọi người đều đang đổ dồn vào hai người nhưng một lần nữa anh lại dùng thanh kiếm của mình hắt tung kiếm của cô bằng sự nhạy bén với phản xạ nhanh nhạy của mình.

“Hình như cô ấy muốn mình thắng thì phải? Có tình thế mình thấy sự tấn công của cô ấy mặc dù cô ấy có khả năng sử dụng thuật ảo ảnh mờ sương để che mắt mình nhưng cô ấy không hề sử dụng... Xin lỗi vì đã làm em bị thương...” Jason nghĩ thầm trong đầu, nét mặt tuy lạnh lùng nhưng đằng sau đó là sự lo lắng và có lỗi.

Ruby nhanh chóng nhặt lại thanh kiếm lao tới chỗ anh trong chớp nhoáng, nhưng anh đã nhanh hơn bằng thuật di chuyển tức thời của mình, anh đã bắt lấy cô từ phía sau và kẻ thanh kiếm vào cổ làm cô như đứng hình.

(đánh nhau mọi người đọc tự tưởng tượng theo nhiều cách khác nhau nhé, chứ mị không giỏi tả đánh nhau đâu, nên chỉ viết sơ sơ thôi nha)

Một lần nữa, bao nhiêu ánh mắt ngạc nhiên đều trở ra khi thi đấu đã được hạ màn một cách nhanh chóng bằng sự chiến thắng của một người không danh tiếng, không dòng dõi quý tộc, khi đã hạ gục Joel và nữ vương. Đây là lần đầu tiên có người giành chiến thắng trong những lần tuyển chọn Quân vệ Thần vài năm trở lại đây.

- Trời ơi, không ngờ anh ta lại thắng nữ vương cơ đấy?

- Đúng vậy, nhưng trận thi đấu quá nhạt, chẳng thấy nữ vương thể hiện năng lực của mình gì cả. Nghe nói cô ta sở hữu năng lực thuật ảo ảnh sương mà rất mạnh với thuật phân thân cơ mà, sao chẳng thấy nhỉ?

- Hay là cô ta thật sự chẳng có năng lực đặc biệt gì? Chỉ là khoát lát thôi.

- Cũng có khi, dù sao thì mình có nói thì cô ta cũng là nữ vương thôi!

- Bla... bla...

Jason buông nhẹ Ruby ra, cô nhẹ bước đi về chỗ hội đồng cấp cao đang ngồi với nét mặt có chút gì đó áy náy khi bị những ánh mắt khinh thường của thủ lĩnh trong hội đồng cấp cao đang nhìn mình, cô nhanh chóng tỏ ra vẻ uy nghiêm mà quay lại nhìn tất cả mọi người.

Sona đi lại gần chỗ Ruby, nhẹ giọng nói:

- Ruby không sao đấy chứ? Mình thấy Ruby chưa sử hết năng lực của mình có được thì phải mà con cố tình để Jason thắng.

Ruby khẽ phả ra một tiếng thở dài:

- Đẳng nào thì mình của thua thôi Sona à, mặc dù không biết hết được năng lực của anh ấy!

Jason chỉ biết đứng đó nhìn bóng dáng nhỏ bé của cô gái ấy với ánh mắt đượm buồn: “Xin lỗi vì giờ anh mới nhớ ra em, nhớ lại tất cả mọi thứ... Nhưng đáng lẽ ra anh nên chết lâu mới phải, để giờ gặp em trong tình thế này... Có lẽ em không nhớ ra anh vì anh đã xóa đi kí ức của đôi ta, tốt hơn em đừng nên nhớ ra anh. Anh nên lạnh nhạt và coi như không biết quen biết em, như thế cuộc sống của anh và em sẽ được yên ổn hơn.”

Anh quay người bước đi ra khỏi đây với dáng vẻ lạnh lùng khi không hề nghe tuyên bố gì từ phía hội đồng cấp cao. Thấy vậy, Ruby vội chạy tới nắm lấy tay anh giữ lại khiến anh đứng khựng quay người nhìn cô với ánh mắt ngạc nhiên.

Thì bất chợt, trong tiềm thức cô như có gì đó bất ngờ xuất hiện hình ảnh của một người con trai trong đầu cô làm cô như thần người ra một lúc, nhưng cô nhanh chóng trở lại bình thường nhìn Jason nói:

- Còn chưa công bố để trao quyền cảm quân cho anh mà? Anh định đi như vậy sao?

Jason hắt nhẹ tay Ruby ra, nhìn cô với ánh mắt lạnh lùng trầm giọng nói:

- Tôi không thích ở đây thêm một phút nào nữa, vì ồn ào và những ánh nhìn ganh ghét đó!

Dứt lời, anh đi ra khỏi đây một cách nhanh chóng trong bao nhiêu ánh mắt đang nhìn anh và Ruby.

...

Trong ngục tù tăm tối, sự tàn ác trời dấy trong con mắt hừng đỏ của phế vương Liam khi bị Ruby giam vào trong ngục.

- Con trai của ngài đã trở lại và lợi hại hơn xưa đấy! Hoàng tử sẽ lên cai trị để chế vampire này sau nhiều lần không. Còn ông thì cứ bị nhốt trong này suốt đời thôi!

Bà Eva nói giọng đều đều, ánh mắt đầy sự toan tính và ma mị, đứng trước cái rào sắt nhìn vào.

Ông ta nghe bà nói vậy đi tới trợn mắt lên đầy hung dữ nhìn bà Eva, hai tay nắm chặt vào thanh sắt gầm giọng nói:

- Bà nói gì, sao nói nó chết rồi cơ mà? Mau tìm người thả ta ra, ta phải đi giết nó và con công chúa kia để lấy lại quyền cai trị của mình!

- Ngài cứ yên tâm đi, vài ngày nữa sẽ có người tới đưa ngài ra thôi, đó là tướng quân Joel đấy!

Bà nói rồi nhòe miệng cười ần ỷ, sau đó quay người đi khỏi đây.

...

Đêm, Ruby đang say trong giấc ngủ vì mệt mỏi thì chợt cô cảm thấy mơ màng với những dòng kí ức xuất hiện trong đầu.

Trong con mơ, cô thấy mình đang ở trong một khu rừng hoa hồng mặc bộ váy dài màu trắng đang ngắt hoa hồng đỏ bỏ vào giỏ, chợt có một vòng tay ôm cô từ phía sau với ánh mắt hạnh phúc.

“Louis à, nếu ngày nào cũng được như thế này thì tốt quá.”

“Thì chúng vẫn như thế này đây thôi”

Đang cười nói vui vẻ thì bất chợt chuyển qua một diễn biến khác, khi cô thấy mình đang nằm trên giường bệnh trắng muốt rồi cô lại ôm chăm lấy người con trai đó mà khóc.

“Hoàng tử Loius, sao giờ anh mới tới?”

“Không phải tôi đang ở đây sao?”

“Em hãy nghe rõ những điều tôi nói ngay bây giờ, qua hết đêm nay tôi và em không còn gặp nhau nữa.”

“Không lẽ anh không nhớ gì sao? Em đã nhớ lại tất cả rồi... Xin anh đừng...”

“Lời thề gì chứ, đó chỉ là lời nói suông mà thôi!”

Đột nhiên cô thấy chính tay mình cầm dao bạc đâm người con trai đó khiến cô giật mình bừng tỉnh ngồi bật dậy, mồ hôi nhễ nhại trên trán với hơi thở gấp gáp. Cô đưa tay sờ lấy ngực trái của mình với con tim đang đập thình thịch, trong đầu cô lúc này vẫn xuất hiện những hình ảnh đó.

- Mình đã từng yêu Jason, Jason chính là hoàng tử Louis... Sao giờ mình mới nhận ra chứ? Thời gian qua mình để gặp những con mơ này cho đến khi anh ấy thật sự xuất hiện... Trong buổi lễ tuần trăng đêm đó, Jason đã xuất hiện cứu mình rồi sau đó mình chẳng còn nhớ gì đến anh ấy nữa... Hèn gì mình lại có cảm giác gì đó đau lòng như thiếu vắng một ai đó mà không nhớ ra... Mình phải đến gặp anh ấy thôi...

Ruby nghẹn ngào nói, những giọt nước mắt chợt tuôn rơi, cô bước chân xuống giường rồi khỏi đây một cách nhanh chóng để tìm người cô đã từng yêu.

Trong màn đêm sương rơi lạnh thấu da thịt, những bước chân chạy nhanh trên con đường rải đầy lá khô băng qua cánh rừng u tối.

Tại đó, Ruby đã dừng lại căn nhà gỗ nhỏ bên cạnh khu vườn hoa hồng đỏ nổi bật trong màn đêm. Cô chạy tới định gõ cửa thì đúng lúc Jason mở cửa đi ra, ngay lập tức cô ôm chăm lấy anh khiến anh vô cùng ngạc nhiên.

Những giọt nước mắt trong ánh mắt cô tuôn rơi thấm vào áo anh, cô nghẹn ngào nói:

- Thì ra anh vẫn còn sống, chính anh đã cứu em vào lễ tuần trăng đêm đó, Jason!

Nghe Ruby nói vậy làm anh thật sự bất ngờ buông nhẹ cô ra, nhìn cô với ánh mắt chứa đựng cảm xúc khó tả, anh trầm giọng nói:

- Em đã nhớ ra rồi sao?

- Có phải anh đã xóa kí ức của em phải vào đêm tuần trăng năm đó phải không? Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với anh vậy? Sau cái đêm em đâm anh, anh đã biến mất rồi lại xuất hiện lần nữa rồi về sau...

Ruby chưa kịp nói hết câu thì anh đã ôm chặt lấy cô vào lòng, anh khẽ phát ra một tiếng thở dài anh nói:

- Anh sẽ kể em nghe những chuyện đã xảy ra trước đó, còn bây giờ thì vào nhà đi, ngoài trời sương rơi lạnh lắm!

...

Jason ngồi bên cạnh giường nhìn Ruby đang chìm trong giấc ngủ, anh khẽ đưa tay vuốt nhẹ vài lọn tóc qua một bên, nhìn từng nét trên khuôn mặt cô với ánh mắt lo lắng. Anh lo sợ một điều rằng, sẽ có một ngày các thế lực sẽ chống đối và lật đổ cả gia tộc Haller của Ruby vì cô là nữ vương đang cai trị đế chế vampire này.

Đáng lẽ vị trí của Ruby hiện giờ là của anh, anh cảm thấy có lỗi khi để cô chịu đựng sự chỉ trích của hội đồng cấp cao Hoàng Gia. Anh phải tìm cách diệt

trừ những thế lực đen trong Hoàng Gia và bảo vệ cho Ruby. Anh thôi không nghĩ nữa, kéo chân đắp cho cô rồi đứng dậy đi ra khỏi phòng.

...

Tại một căn nhà kho cũ kĩ có phần u ám và lạnh lẽo, Lani mở cửa nhẹ bước đi vào bên trong nhưng không quên đánh mắt quan sát xung quanh để đề phòng có sự theo dõi. Bên trong căn phòng có hơi tối chỉ le lói vài ngọn nến đang nhấp nháy nhòang ngọn lửa nhỏ, Lani kéo ghế ngồi xuống đối diện với bà quốc sư Eva, cô nhẹ giọng nói:

- Bà hẹn tôi ra đây có việc gì không?

- Chỉ là muốn cô giúp đỡ một chuyện thôi mà... Cô biết hoàng tử Louis chứ?

Bà Eva gặng hỏi.

- Hoàng tử Louis? Tôi cũng đọc qua sách thôi! Mà hình như anh ta đâu có tồn tại?

Lani trả lời với ánh mắt khó hiểu nhìn bà.

- Có tồn tại đấy, có lẽ cô đã nhìn thấy vị hoàng tử này rồi đấy! Là cái cậu thanh niên tham gia Quân vệ Thần chiến thắng ở thử thách cuối cùng đấy!

- Bà nói gì? Là anh ấy sao? Không thể nào...

Lani ngạc nhiên thốt lên khi nghe bà nói, nét mặt bà ta trông rất bình thản cùng nụ cười mỉm đầy ma mị.

- Nói cho cô biết cha của cậu ta là đế vương Liam bị nữ vương bắt giam trong ngục đấy. Còn nữa cậu ta với nữ vương là người yêu của nhau rất lâu rồi mà hình như cô bắt đầu thích cậu ta thì phải?

Nghe bà nói tới đây, Lani có phần lúng túng nhưng lại có đôi chút ngạc nhiên khi biết được nữ vương với người con trai cô thích lại yêu nhau, nên trong lòng lại nảy sinh điều đó kỵ.

Thấy Lani im lặng không nói gì, bà lên tiếng nói tiếp:

- Nếu cô giúp tôi chuyện này tôi sẽ giúp cô có được hoàng tử Louis, ngược lại tôi sẽ khiến nữ vương mà cô ghét biến mất.

Lani chần chờ một lúc, có vẻ chưa tin lời bà nói nhưng theo cô biết thì bà ta là người có thể dùng tà thuật, thôi miên rất thâm hậu nhưng cái đó cô cũng làm được, chỉ là cô biết chút ít thôi, bà ta cao tay hơn nhiều.

- Bà muốn tôi giúp gì?

- Cô hãy nói Joel, anh trai cô đi gặp đế vương Liam, ông ấy có thể giúp anh cô lên làm đế vương đấy. Cô biết gì không, chỉ có ông ta mới giết chết được nữ vương bằng cái gậy bạc mà ông ta đang giữ trong người đấy. Đêm mai tổ chức tiệc, là thời điểm thích hợp ra tay.

- Được rồi, tôi sẽ giúp bà nhưng nhớ đừng để ông ta làm gì với hoàng tử Louis đấy!

Dứt lời, Lani đứng dậy rời khỏi đây với nét mặt băng lãnh.

“Cô nghĩ anh trai mình sẽ được lên làm đế vương, cô có được hoàng tử sao? Cô sai lầm rồi, đế vương Liam sẽ không giết chết nữ vương mà giết chết con trai mình để lấy ngai vị của mình thôi. Đề chế này lại rơi vào một thẳng trầm đen tối quyền lực của bóng đêm thôi!” Bà nói thầm với giọng đầy mưu mô, ánh mắt như những cái gai nhọn tàn ác.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Bóng Đêm Và Lời Nguyên Hủy Diệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.